رۆمان ـــ

كەرىم كاكە

QANDIL'S SLEEP DEPRIVATION





WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بؤدابه زائدنی جؤرمها کتیب:سهردانی: (مُنتَدی إِقْرا الثَقافِی)
لتحمیل انواع الکتب راجع: (مُنتَدی إِقْرا الثَقافِی)
پرای دائلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

## www. igra.ahlamontada.com



www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي )

## د**ەزگای فام** بۆ چاپ و بلاوکردنەوە

دەزگای فام بۆ چاپ و بلاوكردنـەوە، دامەزراوەيەكـە بۆ چاپ و بلاوكردنـەوەی كتێـب، لـه دەدات بـه شێوەيەك كتێـب چاپ دەدات بـه شێوەيەك كتێـب چاپ ناوەرۆكـەوە، هـەم لـه رووی ناوەرۆكـەو، هـەم لـه رووی ئاستێكی بەرزدا بێت، هەروەها لـه لووی نرخـەو، دۆخـی خوێنـەران لـەبەرچاو دەگـرێ و هـەوڵ دەدات لـەبەرچاو دەگـرێ و هـەوڵ دەدات كتێـب لـه هەمـوو بـواره جياجياكانـی كتێـب لـه هەمـوو بـواره جياجياكانـی ئابـووری و منـدالان و.... چاپ و ئابـوری

فام: ئاوەز، تېگەيشتن [ھەنبانـە بۆرىنـە، ھەۋار: ل516]، [فەرھەنگى كوردسـتان، گيـوى موكريانـى: ل 664]. [فەرھەنگى خال، شـێخ محەمەدى خال: ل313]

f 🕝 💆 🖪 🌲 FAMpublication

خەوى پساوەى قەندىل

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM



#### دەزگاي فام

بِهِ چاپ و بِلاّوکردنهوه f @ 🕊 🖪 🛔 FAMpublication

بەرتومبەرى گشتى: سەنگەر زرارى

مافی چاپ و بلاوکردنهومی بو <mark>دهزگای فام پاریزراوه.</mark> **چاپی دووهم - ۲۰۲۱** 

خەوى يساوەي قەندىل

نووسينى

كەرىم كاكە

بابهت: رؤمان

ينوانه

١٣.٥ \* ٢١ سم (٣٤٦) لايهره

له بهریّوهبهرایه تبی گشتیی کتیبخانه گشتیه کان/ ههریّمی کوردستان ژماره سپاردنی (۱۳۷۲)ی سالی ۲۰۰۸ی پین دراوه.

## <u>رۆمان</u>

# خەوى پساوەي قەندىل

كەرىم كاكە

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

له سهر پایه ی حه خته می پهیژه ی ماچ، ماچم ده چنیه وه، ماچی که ههرگیرز له چنیوه ی ناگیری نازانم نه هه لگه پان دایده گرتم نه داگه پان هه لیگر تبووم، هینده م له بیره راپه پینی دا راپه پیم، نه هیچ نه سبی وا راپه پیوه نه هیچ میلله تی، ریك چوله که یی بووم خوم له ناقاری پشیله دا دیته وه، مهزه نده ده که له ریزی راچله کینه نه فسانه یه کان، راچله کینه که ی من جیگه یه کهری.

رابه حهفت خولهك له ئيشكگريه كهت ماوه، ئهوهى دواى خوّت به ناگابينه.

ئهوه دهنگی ئهو پیاوه بـوو، کهس وه ک پێویسـت نایناسـێ، مـن ئهو ههمـوو شـهوه هاموشــۆمکرد هێنــدهی چـاکوچۆنیهکی سهرپێییش نهمناسی، به ناوهکهی ئاشنابووم و بهس.

خوله

به هەر نشێوييەك نشێو دەبيەو، شوێنپێى ئەو پياوە ديارە، چاو

له ههر ههورازه یه ده ده ده بری، جنبه نجه نه پیاوه ی پینوه یه، به لام نیشانه و هیزمای شالازو نه کراوه ن، من هیچم له و هیزمایانه هه لنه کراند، نه وه نهبی، پیناچی نه و پیاوه بن تامی نه فسانه ش خزمایه تبی له گهل نه فسانه کانیدی هه بی، به نه فسانه بوونی نه و پیاوه له ساده ییه وه ها تبیت، له وه وه ها تووه که هیند له ناو جاوانه، هیند له ناو دلانه، به هیچ چاوی نابینری.

له کتیسبه کهی (نسووح)، پیساوی له دواوهی کهشستیه که سواربووه، هینند لهو خوله یه ده کات، پر له لافاوی گومانی کردووم، شه پؤله کانی دلنیام ده که نهوه ههوه.

له کتیبسی (قهرات ) ویسنه کسابرایه که هه نویک کونه گورگن شهری ئهسمحابان ده کسات، ههر زؤر بهو ده چینت، پیریکی بنارنشینی ده یگؤ:

وابزانم ههر ثهو پیاوه بوو دوو سی جار سمکنری شکاکی له مردن رزگارکرد.

من که ره تن حه فت پرسیارم لینکرد، وه لامی یه کیانی دایه وه و هنوشداریه کی توندیشی دامن که ببرای ببر پرسیاری لینه کهم, شیدی وه که نهوه ی خزمی خواوه نید بین، ده رگای پرسیاری به توندی داخست.

### ههر هیندهی گوت:

ئهو وهلامه ههر به جاری منی توقاند، ههستمکرد داوم به داوی پهیامبهریکهوه بسووه، ثهوه دوا جار بسوو، ناوی من له

ئیشکگریی له دوای ناوی خولهوه بیّت، نهوه دوا جار بـوو، نهو پیـاوه مـن به ٹاگابیّنیّت، له ویّـوه تـا ئیّـره و له همــوو سـاته ترسـاوهکان، که به نیـازی خهون خهو دهمباتهوه، نـزادهکهم ئهو وهناگامههیّنیّتهوه.

گویم له دهنگی پیاویکه، هیشتا نـازانم نه خهونه نه وړیـنه، رهنگه هیچیان نهبی، پیاویک به دهنگی نووساوهوه دهڵی:

دهمهوی له دهرهوه ی چیسرزکهوه چیرزکسی خهوی چیسایی بگیرمهوه، له دهرهوهی خهویشهوه پیاسهیه ک بکهم به بزنهرینی ههوللدان بنز نووسینهوهی خهوی چیرزکسی گزرانیه کان، یه که یه کهی گزرانیه کان، گزرانیی جهنگاوهران، تا پیشمبکری کهم خیرم له سهربردهی وی دهدهم، بیروهی چیرزکه که داگیرنه کات.

ئەفسانە كوا جمكانەي تىر و كەوانە

نا سەر بە بەرەي تفەنگىش نيە

ئەفسانە نە زادەى لە گۆر ھەستانەوەيە

نه به ئاقارى شەرىشدا پياسەيەكى كردووه

ئەفسانە حىلەي بەجىنماوى ئەسپە

جريوهى بهجيماوى چۆلەكەيە

تەنھا لە بېخەربەرە دى

له بێخهويهوه دهحيلێنێ، دهجريوێنێ.

( سترانی جهنگاوهر)

چیایه که همبوو (قهندیل) یان ده گنرتی، نه و قهندیله زور له دیرزه مانه وه ریکه و تنامه یه کی نهینیسی له گه ل ههوری ناسمانان مؤرکر دبوو، ده بوایه تا قهندیل قهندیله حهفتیه کی به فری ههوران بو وی بین، نه گه ر نا ناسمان ده کاته ناگر و هه رچی ههوره گر تیبه رده دا، لاپه ره کانی به فری قهندیلی زورن و هه لنادرینه وه، ژماره یان پتره له لاپه ره ی ههموو نه فسانه و نایینه کان، له قسان چسی وای له کیچه جوانه مهر گه کانی حه وا که متر نیه، له ژنه کوچه ریه کی بیست:

زۆر لەو لاپەرانە پەنجە مۆرى خولەيان پێوەيە.

من که وهك بزنیکی هه لاتوو به پیلاوی دراوه وه به قه ندیلیدا هه لده زه نام، دوا شهوی مانگی بوو، مانگی سالیك له و سالانهی له روژژمیری خوداوه ندا سرابوونه وه، نه و شهوه هه ر نه و شهوه بوو که برایمی مه لا زیندینان له ری بوو، نه و برایمه ی بو هه تایه بووه دره ختی به فرو چوار که ژه کلووه ده گری و به ردار ترین دره خته.

نازانم چهند لهوی مامهوه، هیندهم له بیره لاپهرهیه کیدیش هاته سهر لاپهره کانیدی، شهوانه برایم دهسته کانی خوی به من گهرمده کردهوه، من لهوی شیتبوونی چیام دیت و ناشنای بووم،

خەلكىي قەنــدىل دىتــى بەو شـــنتبوونەيان دەگــوت زريــان، دەيانگوت:

هاییداربن شیّتیی چیا مرؤڤیش ده گریّتهوه.

دره نگ تنگه یشتم و زوو گسر تمیه وه، زریان له دایکم میهره بانتر دایپؤشیم، چ به خته وه ریه خهوتن له شینتبووندا، که ره تن بایی خهونتی خهوتم، هه و کهش وا ده زانم له باخه لی کچه ره وه ندیان خهوتم.

کچه دارخورماییه کینده چوو جادووی ههور له بهسراوه گهیاندبیتیه قهندیلی و به بهرهوه و له گویز به تامتر رواندبیتیهوه، ئهو کچه ناوی خوی و چهند ناویدیشی ههبوو، وهلی من ههر به فاتیمه گازمده کرد، ناوه کهی به سهردا برا، ده یپرسی:

بۆچى فاتىمە؟

وه لامی پرسیاری وا له تیگه یشتنی دارخورما سهختر بوو، شاخر له مهستی چاودا کچه هـنززانیه کهی ههردی بـوو، له نهرمونیانی ژنه ثایینیه کهی ثیمامی عهلی بوو، له زور شتیدیش زور فاتیمه یدی.

فاتیمه ساتی به ناگایهیّنامهوه، له بازنهی ناگر خهریکی پیاسهی خولانهوه بووم، لهویّوه دهنگیّک لهسهر ریتمی بهفربارین دهیگی:

بهخير بين بو بهههشت.

لەويىدا زۇر چاوم بىر ژن گيىرا، ھەر پىياو بىوو لە ئىاگردا دەخولانەوە، دەمويست بېرسم:

بهههشت و ثاگریان گگگ...

فاتیمه دهستی نه گرتبام، تا ئیستاش بهرده سه هولی ده بیووم به جهسته ی نه ویوه، به دنکه قهسیی که ههر له هی سوفیی له خوا په نهان بوو ده چوو، منی به ژیان ناشنا کرده وه، ئیدی له ویوه له و دووره وه به سرام به خورماوه له باوه ش گرت، له باوه شگرتنی خوداوه ند هیچ پهیامبه ریکی خود وه نه و توندیه له باوه ش نه گرتووه.

زریان ته واو شه که ت بو وب و و، به نابه دلی به روکی چیای به ردا، دیتم به دیو یکدا ئاو دیو بوو، خوداوه نده به سراییه که ش ئاوردانه وه قه سپیه کانی که له پیش منه وه ده رویشت، هه ستی پیکر دب و که م که م شیتیم لیده ره ویه وه، نه و ساتانه من له بیر مچووبو و یان هه ر نه مده زانی چه ند رویشتو وین و بو کوی بیر مچووبو و یان هه رنه مده زانی چه ند رویشتو وین و بو کوی نه رویشتو وین و بو کوی ده رویشتو وین و بو کوی ده رویشتو وین و بو کوی ده رویشتو وین به ده م رویشتنه و و به که رویشتنه و و ده بیت به جیبیندین، به ده م رویشتنه و و له سه رویشته و ده خوینده و همه رویش به فر و تاشه به رویچکه نه فسانه یه کان و له و بوشایه ی ده که ویته نیوان به فرو تاشه به رد، توماری کر دب وون، فاتیمه چاوی له خوله ش تیژ تر بوو، پیتی سراوه شی ده خوینده وه، له کچی دار خورماییه و مین سه رهاتی کوله پشته که م بیست، نه و کوله پشته ی ده لین ئیستاش نه کراوه ته وه، فاتیمه هه بو و نه بو وی نه بو و، له ده سپیکی گیرانه و ی ه و رچیو کی ده یگی:

ثهو قهسیهی تو دهیخویت ناوکهکهی له کینه مینه، ثهو

قەسپەي من دەيخۇم ناوكەكەي لە كنە ويە.

ثهو (وی) په گرییهك بوو له سهر دلان و نهیده كردهوه.

ده لنین کوله پشته که به پشتی کورینکه وه بوو، بن جیاکردنه وه له کاوه کانی چیا، چاوی خوی شین کرد، ثه و چاوشینه شهوینك تووشی به تووشی ئه فسانه یه که ده بیت، ئه فسانه پیگو تبوو:

ئهگەر نیـــازی یاخیبوونـــت هەیە، دەبێــت لە ســـەرەتاوە لە باوكت یاخی بیت.

نهویش حهزی یاخیبوونی لهسهر دهرژا، چووه نهزموونی یساخیگهریهوه، ههرچسی ده کسرد بساوکی پنیپنسده کهنی و له نهزموونه که دهرنه ده چوو، دوای چهند خو جهرباندنیك هات ناوی خوی گوری و چاوی شین کرد، لهوهوه باوکه له جیاتی پنکهنین دهموچاوی گرژ بسوو، ئیسدی کسورو له نهزمسوونی یاخیگهریتی به نمرهی باش دهرچوو، ئیسدی له کولان، گهرهك، شار، دهولهت، یاخی بوو.

ف اتیمه له راسسته ریسیه کورته کان، رسسته کانی دریژ تسر ده کردهوه:

نه و زستانه ی قهندیل پشتناشانی بوو، چاوشین ههرچی راز و پهنهانی قهندیل ههیه ده یخاته کوله پشته که یه و ملی ریده کی گرت که من و تنو وا پنیدا ده پوین، زور که س به منیشه وه همولی دزینی کوله پشته که یان داوه، به لام وه ها به پشتیه وه نووسانبوو، مه گهر جادوویه ک لنی بکاته وه بیستوومه ده لنین:

ئهگەر ریّکەوتننامەکەی نیّوان قەندیل و ھەور ھەرەس بیّنی، ئەو دەمانیّ رەنگبیّ کۆلەپشت و پشت دەسبەرداری يەکتر بن. فاتیمه تیر تیر سهرهاتی بو گیرامهوه، له بهفر روونتر ماندوویتی پیوه دیار بوو، به لام لیبی ده شاردمهوه، بو پتر رهوینهوه ی شیتایه تیم ده یشاردهوه، به رسته ی پچپ پچپ ههوراز و نشیری له راسته ریبه ک لیکدی گریده دایهوه.

دهنگیک، له دهوری ناگری کنویکردینه وه، له وه ته ی مرؤف فیری کارکردن بووه، سه خترین کاری رووبه رووی مرؤف بووبیته وه، له زستانی قهندیلی ناگرکردنه وه یه، له گهل نه و ههمو سه ختیه شهر چهند ساتیکی پیچوو ناگر کرایه وه، جهنگاوه ر نه گهر له کاره کانیدیش هینده ی ناگر کردنه وه شاره زا و خاوه ن نه زموون با، پلهیه که له مرؤف به رزتر ده بؤوه، ههر به بؤن له بن به فری نه ستوور چیلکه و چوال و درک و دالان ده بینیته وه، به دنکه شخاته یه کی ته پا کسؤلکه داریک ی ته پای که ناوی ده کرده مه شخه لل

پیشتر ههر لهو دهنگهوه بیستبووم که:

ههموو دانیشتووان و ریبوارانی نهو چیایه ناگرپهرستن، نهگهر بن تاقه شهویکیش ریت بکهویته نهوی و ههر لهو شهوهشدا عیزرائیل به ریکهوت تووشت بیت و بتباته بهر دلاقانیا خودی، نهوا خودا ده تخاته لیستی ناگرپهرستانهوه، نهوجا له بهههشت یان دوزه خ له سهر نهو نایینه لیپرسینهوه ت لهگهل ده کات.

من تما پهرستگای قهندیلم به چاوی خوم نهدیت، نهو قسهیهم وه کو نوکتهیه کی خوش وهرگرتبوو، ئیستا به تهواوی برواوه و بین هیچ زورلیکردن و له دوورهوه نیشاندانی پاداشتی، ناگرپهرستم و به تاسهوه خو سازده کهم بو سرووته کانی ناگرپهرستی، نهوه تما له گهل فاتیمه و دهنگه که و نهوانیدی له

جوانترین سرووتی ئاگرپهرستیدا، عهشق دهکهین، له دووکهلی بخووریدا بزردهبین و رووناهیی ئاگر جاروبار دهماندرهوشینیتهوه.

پرسی:

ها، ئيستا له سهر كام ئاييني؟

گوتم:

هي له ئاييني ئاگر چ ئايينيدي ناناسم.

ده ده که پیاوی بوو نازانم کی زور به گهوره یی هینابوویه دنیا، پیده چوو له دهستی ده رچوویی، بن ته وقه کردن له گهلی، ده بوو بچیته سهر گابهردی، یالا دهستی ته وقه ده گهیشته دامه نی، چاو و برویه کی سهیرو پر سامی هه بوو، کورم ده ویست له لاوه ش توانیبای بن چه ند ساتی سهیری بکات و رووی خنی وه رنه گیری، نه و پیاوه له سهرده می نه سکه نده ری مه گدنونیه وه به جه نگاوه ری له دایك بووبوو، ده لین:

ئەگەر ئەو پياوە نەچووبـايەتە پـێش سـوپاكەى ئەسـكەندەر، شارى خۆر تىشكێكى نەدەما.

ئهو جهنگاوهره ههمیشه مانـدوو دیــار بــوه، دهتگــوت ههر ئیّستا له شهری ههندریّن، له شهری ئهنفال هاتنرتهوه، له شهریّکی دهستهویهخهیی به سهختی بریندار کرابوو، دهیانگوت:

پنی چه پی حهفت کیلو پلاتینی تندایه.

شهلینیکی جوان دهشهلی، ریّك له تهیمووری لهنگ ده چوو، ههر كاتی ریّم به ریّی ثهو پیاوه كهوتبا، وام ههستده كرد لهریّی داگیر كردنــی جیهان ریّــده كهم، ثهو گهوره جهنگاوهره بسی

له کاتی خهوتنی، خوله تاکه کهسی که شایهنی نهوه بینت پاسهوانیی لیببکات جهنگیزخانه، به لام له بیرتان بینت خوله دوورو نزیک خرمایه تبی لهگهل خهودا نیه، نهوه ی بیستبیتم یه کجار خهوی لیکهوتووه نهویش لهناو رووبار بووه.

نهو پیاوه لهوه تهی دنیا دنیایه، ههر ناوی گهوره یه ویستوویانه ناوی بگورن، یان خوی نیازی بووبیّت بیگوریّت، نه گوراوه، به لام لهو به قهندیل کهوتنه دا به ناسانی گورا و بووه ئیمامهی پساوه.

ناگر تا ده هات بلیسه دارتر و چیاش له سپیتیدا شهوی ده کرده وه، به دیار ناگره وه همموومان ریک پشیله ی سپی بووین و هه نتوو تکابووین.

نهوه تا به دیار یارانی نه شکه و ته وه دانیشتووم، هه ر شه شیان به فاتیمه وه ش له نیوان ناگرو به فر به سه ر چیچکانه وه مردوون، له په رستگای قه ندیلی تاکه ناگر په رستیکم جووله ی په رستنم تیا مابی، ئیره یم به هاوری به به فربووه کانم ده برد، نه و توپه له به فرانه ی به دیوی ناگردا چو پاوگهیان به ستووه و ده لینی چاوی زه رده شتن چو پر چو پر فرمیسکیان لی ده چو پی .

درهنگ تیکهیشتم شیتیی چیا پهریوه تهوه ئهوانیش، به لام کهمیک جیا لهو شیتیهی پیشتر هاتبووه من، له سهر رژان بووم جاریکیدی برژیمهوه شیتی، تهزووه یادی له خوله، له رژانی کردم.

ناو گۆړین له شیتیکهوه فیر بووبوو نهك له ثهفسانهوه.

نهوهی کهس سهرهدهری لیدهرنهده کرد نهو کوره له شیتهوه هاتبوو، کهچی ده گهل نه فسانه که و تبوو، دیتم له گهل خولهدا فری، بیرمه له فرینه که دا کورینکیدیش له گهلیان بوو، ههموو خهلکی نهو مهمله که تهی که ده که و ته نیوان دوو چیای یه ک کویستانی یه ک گهرمیانی، به شههین گازیان ده کرد، چ شههین! ده تگوت ههموو شههینی شاخان له دهموچاوی و لهبهر گیراون، به لام خهلکی نهوینده ری ده یانگو:

نــاوی شــههیننی مه له ویکچــوونی سهروســهکوتی وی و شههینان نههاتووه.

دەيانگۆ:

رۆژیکی هاوینی، شههیننی مه لهگهل پـــۆلهک شــههینان، له چیای کویستانی خویان دابووه سیبهری، له پر ههوال دهگــات که خوله له سهر چیای گهرمیننی. له شکری نه نفال دهوری داوه و شهر گهرمه، ناوی لی برایه و گهله ک تینووه، ترسی گوللهی نیه، حهیفی لهوه ی دی تینوویتی بیکوژی.

ههر هیندهی جیگهرهیهك دووی بكیشی، شهین به مهتن به مهتارهیهك شاوی كویستانهوه لهسهر چیای گهرمینی نیشتبووه، ئیدی لهوی روژیوه. به شههین ناودیركرا.

دەپسێمەوە، لە زنجيىرەكە دەپسێمەوە، لە يىادەورىي ئەوانىش دەپسێمەوە، دێمەوە ديار يارانى ئەشكەفت.

خهوی شیتبوون بهریسنه ده دام، خسوا کسردی بسی داد فریسامکه وت، دیساره به دووربینی جادوو شاگره کهی دیتبوه لوورهی تؤپ هاته گویم، نیوان لووره و لرمه دوورایی مژیکی قوولی جگهره بوو، زهوی نه گهر چهند لرمه یه کی وا به خنیه وه ببینی، ناچار به جینگورکی ده بیت، هاوری مردووه کانم وه ک ریواسی ناو به فر زیندووبوونه وه، له ویوه تیگه یشتم نه و جوره تؤپانه مردووش زیندوو ده که نه وه، نه گهر نه و لرمه دنیاهه ژینه نه با آگرینیه به ناگانه ده هاته و نه وانیسدی له و خهوه قووله به فره شاگرینیه به ناگانه ده هاتنه وه.

- ئەرىٰ راسىتە دەڭــێن لەوەتەى بىـىٰ داد بــىٰ دادە چــاوى بە ئاگرو رووناكى ھەڭنايە و بەردەوام لە شەرى ئاگردايە؟

+ منیش بیستوومه و دهڵین وایه.

داغستاني ههليدايي:

ئا ئا وایه، هیچ گومانی تیدا نیه.

چیایه کنیه له و دنیایه نه و پیاوه شه پی تیدا نه کردبیت، ئه گهر تووشی شه پیش نه بو و بیت، راوی لی دامه زراندو وه، راویشی بق مهیسه رنه بو و بیت، ئاوی له کانیه کی خوارد و ته وه ناوی چیایه کانی دنیای له منداله کانی خوی جوانتر له به ربوو، له زور شوین هه تا نه تگو تبا داغستانیه که که س نه یده ناسیه وه چی سمیلیکی هه بو و خودایه! به ر روومه تی هه رکچی بکه و تایه، چو پر چو پخویتی لین ده چو پاه و پیاوه له نه خویت ده واریی خوله وه خه و نید و له خه و نید دا لا په په و کولیشته که وه ده دیست و له خه و نید لا په په و که لی شیشی له باره ی خوله وه ده گوت، داغستانی که به پیوه ده وه ستا، ریك بنه دار به پوویه کی گچکه له ی خرکه له بوو، له ناو چیایانیش ته نها داخی له قه ندیل بوو، به چاکه ناوی نه ده هینا ده یگوت:

ئەو قەندىلە بەلايە بەلا، تىا قەنىدىل مىابىن شــەړى براكــوژىش ھەردەمىنىي.

داغستانی لهو قهندیلهدا و له سهردهمانیکی زه و گوللهیه کی براکوژی چووبووه دلیهوه، تبا نیستاش وه ک راسپاردهیهك له شوینی خوی ههلیگرتووه و دهستی لینهداوه، جارینك سهردانی نهخوشخانه کانی موسکوی کردبوو، دکتوره کان پییانگوتبوو:

ئیمه ثەو توانايەمان نيە نەشتەرگەرىي براكوژى بكەين.

داغستانی چهندی رقی له قهندیل دهبنوه بارتهقای ثهوه فاتیمه خوشده ویست، که چی به دلی خوی قسهیه کی له گهلدا نه کردووه، چوونکه له تیری لیکدی نهده گهیشتن، داغستانی له

سیٰ رسته قسه، دوو رستهی له بارهی قهندیلهوه بوو، دهیگز:

کورینه دهزانس نهو قهندیله چهند کلوو بهفری گرتنوته باوه ش، هینده گولله شی له سینگیدا راچووه، نه ها نهو گولله تان دیتیه وا له دلنی منه، یه کهم جار به بهرده کی قهندیلی کهوت نهوجا هاته دلی من، گولله کان بهر لهوه ی ماچی جهنگاوه ران بکه ن، نه گهر به سوو که ماچیش بی قهندیل به سهرده که نهوه.

من که به وردی له سمیّلی داغستانیم ده روانی، به دهسته خوّم نه بوو، کات سال سال به ره پاشی ده چوو، له ناو به فره و بالم لیکده دا و له به رئاگردانی مالی مهلای نیوه سوور ده نیشتمه وه، له وی دوو ویّنه ی گهوره زوّر گهوره به ته نیشت یه که وه نیوه ی لا دیواریکیان گرتبوو، له بن یه کیان به خه تیکی ناخوّش نووسرابوو:

شيري خودا ئيمامي عهلي.

لەبن ئەويدى بە خەتتكى ناخۇشتر:

شيرى بەشەريەت ھاورى ستالىن.

که و تبوومه داوی خوشه و یستیی هه ردو و شیره که، حه زمده کرد و ینه یه کسی منیش له نیسوان نه و دو و شیره هه لبواسری، و ینه ی شیری به شه ریه ت کتومت نه و داخستانیه یه، بروام وایه ستالین و پیاوه داخستانیه که هه ریه کن، له وی ستالین بولام له وی تیمابووم، بیستبووم:

 میهرهبانیدا مهسیح به مهسیحایه تی خوی به توزی پیشی رانه ده گه پشت.

#### مهلای نیوه سوور دهیگز:

کاتی خوای گهوره شیره کی لو خوی درووستکرد، به شهریه تیش بیری کرده وه که شیره ک لو خوی درووستبکات، نهوه بوو سیالینی درووستکرد، نهو دوو شیره ههردوو کیان جیگهی ریزن و پیروزن، دهستکردی به شهریه تیش وه ک دهستکردی خوا پیروزه.

داغستانی که له دهست به سمیّل داهیّنانـدا لاسـایی سـتالینی ده کردهوه، ده لمّن:

نه ها له و پنچه باده یته وه دوندیک به دیار ده که وی، بلند ترین دونده، ههر که سی له مانگی برایم زیندینانی بگاته سه وی دوندی، شاره زا ده بیت به ههمو و نهینیه کانی ئاسمانی، به لام پیاوم ده وی ده و مانگهیدا بگاته نه وی، ده لین خوله خوی گهیاندووه تی، هه ر له به ر هه ندیشه که س تیناگات، خو منیش له گهرمه ی رویشتنی بووم بو سه ری دوندی، به لام نه و گولله سندانکوشتیه سار دیکردمه وه.

لهو قسانهی داغستانیهوه ههوای دونده که له سهریدام به تیرامانی قوولهوه چاوم ههر لهو پیچه بوو که داغستانی پهنجه به جگهره زهردبووه کانی بو دریژکرد، دهمویست به ریسی خولهدا ههلکشیم، داغستانی ده تگوت نیازی منی خویندو تهوه:

کەس بىر لە گەيشتن بە دوندى ئاسمانى نەكاتەوە، چوونكە ئەگەر بەفىرىش رەقىت نەكاتەوە، يەك لە سىي تىرەكە ساردت ده کاته وه و سه گتوپت پیده کات، ده لین: تیر و که وان به ده ستی هه یه، هه ر که ستی بگاته نزیك دونده که، ستی تیرانتی تیده گری مسوّگه ر یه کیانت هه ر پیده که وین، که سیش نازانی تیرو که وان به ده ست له کیهان لاوه سیرانت لیده گری.

بیستوومه نه و تیرهاویژه شهیتانه، نا نا شهیتان شهیتان، نه و سه گبابخیوه حهزناکات به شهر شاره زای سروتری ناسمان بیت، به لام کورینه نهمن تیمامه نازانم خوله چین خیری گهیاندی، چین نهو ههموو به فره ی شکاند و نهبووه چلووره، نهدی چین به تیری له تیره کانی شهیتانی نه کهوت، هه بی نه بی له و کاته ی نهو گهیشتی ته نهوی، شهیتان خهریکی ده سبت به ناوگهیاندن بووه، جا بلیم چی.

له و قسانهی داغستانیه وه تیری شهیتان سه ری به تالکردمه وه له هه وای دونده ئاسمانیه که، گوتم باشتره به دووی سرو تری ئاسمان نه که وم، بکه ومه دووی نهینیه کانی زه وی، بؤچی به پینی خوم بچمه ناو سیره ی شهیتانه وه.

ههر حهفتمان حهفت دنکه تهزبیّحی پساوه بووین، له بیرمنیه تهزبیّحه که کهی و له کوی و له دهستی کی و به هنوی چیهوه پسابنوه، هینسده دهزانم نهوه قهنسدیله شیّمهی پیّکسدی ناشنا کردوّتهوه، لهویندا زریان دهمنادهمی ههلّسده گرتین و پهرت و بلاویده کردینهوه، ههر لهویدا له پهنای زریانهوه ناگر ههلّدهبوه، وهك منداله ههتیوه کانی خوی له باوهشی خوی کویده کردینهوه، نهو چیایهی من دیتم نهوه نهبوو که له کتیبی جوگرافیا و میژوو خویسدبوومهوه، نهوهش نهبوو که له نهخشه سهربازی و زوّر خویسدکان کیشرابوه، نهوهش نه وا له بینایی تودا ههلچنراوه و

له هزرتدا له بن بهفر خهوتووه و زریان رایدهژهنی، نا نا کهس سهرهدهری لهو قهندیله دهرناکات، ئهوه نالیّم خوله شتیکی لی بزانی، لهویندا ههندیک شهوی سال ههیه به قهد یه ک سالی ریک به ههموو شهو و روزه کانیهوه دریژه، به قسمی پیرهمیردی بی که ئهوی سالی له نزیک کونه کوتری سهنگهری گرتبوه، ده یگوت:

رییه کسی کسورتیلهی قهنسدیلی له ریسی حهجسی دوور و دریژتره، من سالیک پیش نهوهی وشهی نهنفال بیته سهر زاری بنیادهم، چوومه ته حهجی، به چوون و هاتنهوه سالیک و چهند روزیکم پیچوو، به لام نهها لهو قهندیلیهی کهوا لیرهوه دیاره، ریم بهریی وا کهوتووه حهفت سال رویشتنی ویستووه.

من نهو همموو کاتهی تهمهنم که نازانم چهنده، لهوی وه ک گولهبهروزه قرتاند، نیستاو نیستاش چی تینه گهیشتم، نازانم له چ کیشوهریکهوه دهست پیده کا و له کوی کوتایی دی، به بهر چاوتهوه دنیایه ک سهرهات بهرانگری یه کتر دهبن بی نهوهی دهستت بگاته سهره داویکی تیگهیشتن، له بی سهرو بنیدا له دنیایی تاقانهیه، نهوه نیه له چهند جیگهیه که ههندیک نهینیی شاردبیتهوه، ههر خوی نهینیه کی گهوره و خوی له دنیا شاردوتهوه، له دینت ده کاو دینت ده داتی، سپیترین شهو شهوی قهندیله، شهوترین روز روزی قهندیله، دوندی ده تکاته توپ و ده تهاوی، وینه ی بهرخوله یی له باوه شی دوندیکیدی خوت ده دهبیهوه.

ئا، ئا

بهرديش ساتى نهرمبوونى ههيه

ئا، ئا

بهفریش ساتی گهرمبوونی ههیه نهو ساتانهی موگناتیسی خهو به دوا وزهی خزیهوه ههلده کا و وه سوپای باران داگیرمده کا بهرد له بهفر نهرمتره بهفریش گهلهك گهرمتره له سوخمهی ئارهقاوی کچه رهوهندی

(سترانی جهنگاوهر)

له بن دوندی کهوتینهوه، به ناسمانهوه بوو، پینهده چوو پیره ندی به چیا و زهویهوه مابی، لهوی سی گابهردی گهوره، زور گهوره تر گهوره تری له سهر شانیدا سهنگهری چیکردبوو، شهری ثایه تی نهنفالی ده کرد، سهریان پیککردبوو خهوی خهوتبوون، وه ک ده لین:

خوداوهند دڵی نایه به ٹاگایان بینیتهوه.

نه و بهردانه له بنه وه شه ته د سه ری، زیاتریش به فریان گرتبو، هه رحه نتمان که و تینه به فرمالینی بنی، هولیکی سیگوشه یی بوو، نیمه بو خه و تن پیویستمان به شه شه جیگه هه یه، که چی له تیری حه فت جیگه ی لی رابخه، پیده چو و جیی کوبوونه وه ی فریشتان بی، فاتیمه خه ریکی خه تی ره شکراوه ی سه ر دیواره کان بوو:

بهخێر هاتنی ئاگرپهرستان دهکهين.

گوتم:

دەلنىي شتىكت خويندەوە؟

پنکهنی و هیچی نه گوت.

دیسانهوه ناگر، لیّره و لهوی ناگری بچووك بچووك، له ویّنهی نهو ناگرانهی له دۆزهخدا بـ ناگرپهرستان ده کریتهوه، سهردهستهی مراویان به باویّشکی قوولهوه ههر باویّشکی جگهره کیّشانی بوو:

دەزانىن ھەر كلىووە بەفىرى بەر ئىسىرە دەكەوى، دىكە قالىيۇمىكى تىدايە.

سهردهستهی مراویان به قسهی خوّی بین، خزمی حاجی قادر دهبوه، له بهر مهمکان دهبیّت شیری دایکی تیّری نهده کرد، دایکهی قسو بهسهر زوّر جار ثهو ریّیه دوورهی دهبوی و دیخسته باوهشی دایکی عهلی بهرده شانیه وه و تا می دهبوو شیری دهخوارد، گهله کله کار ده یگو:

من هیچم له حاجی قادر کهمتر نیه ههر دهبینت ببمه شاعیر.

 ناگر له حهفت لاوه بلیسهی دهدا، نه گهر بو چهند ساتیکیش بیت سیبهری مروقیش وهك نیوه مروقی بیته ریزهوه، نهوا ژماره کان خوی له حهفتا کهسی دهدا، هولی بن گابهردان له تهمهنی خوی سهمای وای به خویهوه نهدیتبوو، ههر سیبهر بوو دهستی سیبهر له دهستا، ههلپهرینی ههلده پهرین شهیتان ئیره یی دهبردین، به تیچاوی سهیری چاو و بروی ئیمامهی پساوه م ده کرد، چاوو برویی ده تکوت بنه گرینین و تازه له بن بهفر قیت بوونه تهوه، نیمامهی پساوه چیاییانه دهنگی ههلبری:

ده توانن به دلنیاییه وه بخهون، ئیره ئهو شوینه یه توپی بی داد و شام، نه هـی ئیـران و تــورانیش نــایگریته وه، وینـــاچی شهیتانیش ریی بیره کهوتبی.

ههرگیز نهمدیتبوو داغستانی له دهوی کهس بداتهوه:

تړحیّو! کوړه کێ دهڵێ ئیّره ناودهستی شهیتان نیه، لیّره بهر لهوهی پشت له نـویّژکردن بهیّنـێ، چهنـدان جـار دهزنـویژی ههلگرتووه، ما جێ ههیه له قهندیلێ تړی شهیتانی ویّنهکهوتبێ!

ئیمامه ی پساوه پنکهنینی پنکهنی دوندی لهرانده وه، له داغستانیه وه جوانترین بزه ی سمیل، ئاخر ئه و تهنی بزه ی سمیلانی ههبوه، کهس گویی له ده نگی پنکهنینی نهبوه، سهرده سته ی مراویانیش شیعریکی پنداکرد، شیعری به خویی شیویش خزمی شیعر نه ده بلاوه، من ههر بل نه وه ی سهرده سته ی مراویان له قسه بکهم:

دەزانىن ئىيمە سەگىكىمان كەمە، ئەگەر سەگى پەيىدابكەين، مىيژوويەكى جوان، ئەفسانەيەكى جوانتر دووبارە دەكەينەوە.

ئيمامهي پساوه:

داغستاني ديسانهوه ههليدايي:

به خودای ئهو قهندیله نهفره تیه ئینوهی هینهو هو کردووه، ئهدی ئهو سهگه چیه له بهر دهمتان!

( پەنجەي بۆ سەردەستەي مراويان دريژ كرد)

- ئاخر ئەگەر سەردەستەى مراويان سـەگەكە بێـت، شـەش دەمێنينەوە، نابى...

+ دەڭيم ھيربووى! ئەدى فاتيمە دوو پياو نيه؟

هاورتى گيڤارا ههڵيدايني:

ئەوەش مەلمى ئەدى ئىمامەى پساوە بە قەد دوو پياوان نابيت؟

- ده به خودای مادام سهگم، نانووم و دهبیّت ثهو شهو هوزار و یه که شیعرتان بـ بخـویّنمهوه و ههمووتـان هیّــرو هــور بکهم.

+ نا چاوه کهم ثهوه نه کهی! ثهمن سه گه کهم.

هاورینی گیفارا وای گۆ.

هاوړینی گیڤارا له میژ نهبوو له کن گیڤارا گهړابـوّوه، گیڤـارا پنیگوتبوو: نیازم ههیه سهردانیکی قهنمدیل بکهم، به لام نه گهر مهرگ مهودای نهدا، تو لهوی جینشینی منی.

هاوړینی گیفارا ههمیشه وهك جهنگاوهریکی له شهر بـراوه دهدوا:

راسپارده یه کی گیفارام پیّیه بـ ق خـوله، به لام نیـوه ی دنیـام له دووی کرد نهمدیتهوه، لام سهیربوو چون خـوله دهناســـن! کـاتـنی بهگیفارام گوت:

دەزانى خولە خويندەوارىي نيە.

سهری سوړماو ئیستاش باوهړی نه کرد، گوتی:

له دنیایی ههموو شتیّك دهبیّت، به لام ئهوه نابی و نابی!

سووربوونی گیڤارا منیشی خسته گومانهوه، منیش برواناکهم خویندهواریی نهینت.

هاورینی گیفارا کهوته گیرانهوهی گیفارا:

هنی! له گهل گیفارا له دوای شهرینکی گچکه چووینه سهر چیای سیراماسترا، له لهبن بهردینك دانیشتین و دهستمان به کیشانی جگهره نهستووره کان کرد، هن گری سهرهاتیش پهیدابوو، پینووس و کاغهزی دهرهینا و گیفارای پرسیار یژکرد، پرسیار له ههموو شتیك، پارتیزانی، زیانی جگهره، لهناوبردنی نهخویندهواری، نووح، مارکس، کوره تن بلی! ژههره کهی سوقرات هی فیرعهونی نازانم چهندهم، گوته کانی خوله، نهینیی قهندیل، ههموو شتیك، گیفاراش حهفت دنیا وه لامی دایهوه، له

بیــرمه له وهٔلامهکانیــدا که دههـاته ســهر دوو بــابهت، وشــهی (رهنگه)ی زور بهکار دههیّنا ئهوانیش قهندیل و خوله بوون.

داغستانی قسهی به هاورینی گیڤارا بری:

سهربردهی هنرگری سهرهات وا له کنه منه، له خهستهخانهی مؤسکن له سهر سهرم بـوو، وه گنرمان بـوو، کـاتێ دکتورهکـان چارهی دهردی دلمی منیان پننهکرا، زور تورهبوو، لهگژبوو بهشهر بین، نهمهنشت، به دکتورهکانی گنو:

ئەنگۆ دەبنىت بىچنە كن گىڤارا، خولنىكتان لۇ بكاتەوە.

شهوینك له روخ رووباری فولگا هه تا به دمه ست بووین فودگامان هه لچوراند، پیشتریش له قه ندیل دیتبووم، نه وجا له و به دمه ستیه دا دیته بیرم دوو چاوپیکه و تنی بو خویندمه وه، یه کیان له گه ل قه یسه ری بوو، نه ویدی له گه ل ستالین، نه و دووه هه رچی جوینی پیسی دنیا هه یه به یه کدیان دابوو، هو گر گوتی:

ئەوانە بلاوناكەمەوە، مرۆۋايەتى ئابرووى دەچێت.

به حدفت روّژ پیش ندوهی من بگدریدمدوه، ندو گدرابـوّوه، تایبهت بو خوله گدرابوّوه، نیـازی بـوو بیبنـین و ســهربردهی وی بنووسیّتهوه.

نهزژی پایزانی له ههوری نهو چیایهی قهندیل تیلمه ههوریکی پی بهخشیبوو، لهوی کولهپشتیکم دی، ویده چوو هی شههین بی، له سهر کولهپشته که وینهی گیفارا، چنینیکی جوان چنرابوو، ههر چهندی له سیمای هاوریی گیفارا ورد ده بمهوه، چرابوو، هه نهوتو له نیوانیان نابینمهوه، کی نالی ههر ههو نیه! هاوریی گیفارا نیوهی دنیا گهرابوو، دهولهت نهبوو لهو دنیایه

ئه و کــوړ شــه دی له گه ل نه کر دبێــت، هه ر چــی ســروو دی شوړ شگیریی دنیا هه یه له به ریبو و، به چه ندان زمان سروو دانی ده چړی (کوردی، رووسی، ئیسپانی، هیندی، فارسی، عه رهبی...) وابزانم ته نها تورکی نه ده زانی، ده یگؤ:

میللەتنى تىا ئەتىاتورك بپەرسىتى، سىروودى شۆپشىگىزى لىي نارسكىن.

قهندیلی پرکردبوو له سروود، ژمارهی وشهی سرووده کانی هاورینی گیقارا کهمتر نین لهو کلووه بهفرانهی لهسهر قهندیل دهنیشنهوه.

ناوه نـاوه تێيههڵـدهکرد، سـروودێکی تـايبهت به قهنديليشـی ههبوو.

داغستانی به پهنجه خرپنه کانی سهرپوشی سمیّلی برکـوٚکهك له سهر دهمی لادا:

- ئەو سىروودە گەلەك خىزش دەبىوو، ئەگەر ئەو قەنىدىلە نەفرەتيەى لەگەل نەبا، ئەرى ھاورىنى گىڤارا! ناكرى تفەكى لەو قەندىلە بكەي؟

+ نا نا! ناكرى، قەنىدىل گيانى سىروودەكەيە، لايىدەين دەمرى.

- گووی سرووده که یه.

دیستم سهردهسستهی مراویسان خسوی له هساورینی گیشسارا نزیکده کردهوه:

- ئەرى تىق شىيعرى دنيايىت كىردە سىروود، لەبەرچىيى شىعرىكى منيش ناكەيتى؟!

+ کـوره تـوّ چ شـيعرت ههيه! وشـه کانت ده ليّـی بزمـاری سهبهن له بهرديان داده کوتی، خوّ من شيّت نيم ده نگـی خوّم بزمار پير بکهم.

- سهد شیعرم هه یه له شیعره ئیسپانیه که خوشترن، ئهوه ی ئهوی روزی نه تده بریهوه، به لام ئه نگو چاوتان به من هه لنایی، حه زناکه ن بناسریم.

+ کهره، نهو سرووده جوانترین شیعری ئیسپانی و دنیاشه، تو چی له شیعر دهزانی! برؤ ههندینك شیعری جوان بخوینهوه، نهوجا دهو له شیعر بده، دهزانسی کسی نهو سروودهی زور ده گو تهوه؟

- بابي زەردەشتىش گۆتبېتيەوە، لە چاو شىعرەكانى من چ نيە.

+ گیقارا له ههر شهریک ده گهرایهوه، بهو سرووده میژدهی سهرکهوتنی دهدا هاوریکانی.

به دیار ناگرهوه سهما، سهما، پولای فاتیمه له ههمووان جوانتر سهمای ده کرد، دهستی فاتیمهش له دهستا، حالگرتنی ئهو له ههمووان رهشبهلکتر بوو، جگه له زاری ههموو نازای گیانی ویدردی دهخویسد، کهس تا فاتیمهش له بارهی بیدهنگیی ههمیشه یی نهو کورهوه شتیکی نهوتؤی نهدهزانی.

ئاگرى ئەو شىمەوە لە كىزى نەدەدا، بلىسىم دواى بلىسىم

بنیسه دارتر، ده تگوت شه یتان به نزینی پنداده کات، له سیما ستالینیه کهی داغستانیه وه، رووناهیی زهرده شت چه پك چه پك ده دره و شایه وه، سهرده ستهی مراویان، مراوی ناسا بالی لنکده دا و له ناگری ناوی مه لهی ده کرد، فاتیمهی دارخورماییش پرچی کردبروه، ده تگوت دیجله یه فاگردا شه پرلان ده دا، نیمامهی پساوه ش ریك داربه رووی به رغه زه بی ره شه با بوو، خه ریکبو همه موومان له گه لای چاوو برقی بزر بین.

فاتیمه دوو چاوی مهستت پر تهلیسمی جوانییه

لارو لەنجەت مۆسىقايە، بەستەيە، گۆرانيە...

نهوه منم بن یه کهمین جار له و قهندیله گزرانی پچرم، له گه ل گرزانیه که فاتیمه جوانتر شه پنولان ده دا، ده نگم تیکه لی شه پنوله کانی فاتیمه ده بوو، شه پنول ده نگی منی برد، بردی بردی، تا نه و ساته نه مزانیبوو، قورگی من نه و ده نگهی ههیه، نه وه دوا گزرانیشم بوو، گوینم له ده نگی خوم بوو، ده نگیکی خوش و پرلهره، وا دیاره قهندیل ده نگ خوش ده کات، ره نگبی پیرترین کهری دنیا بگاته نیره و له ناو به فری و به دیار ناگره وه بره پیرای سهی نه لی نهسی نه ره که ری ده به شاگردی ده بیسرم له بریاری خوداوه ندی ده نگ کرده وه، نه گه ر خوداوه ند که می کاتی هه با و له و قه ندیله دا گوینی له گورانیی مروف و که رو هه مو به به نه دی که ری به که ری به نه ده که ری به که ری به ده دی ده که ری به ده دی ده دی ده دی ...

بی شمشالیه، ده نا من و گزرانییان نه گوتووه، من شمشالم هه بیت، هه رگیز ده نگ ناده مه گزرانی، ته نها به زمانی شمشال گرزانی ده چرم، زمانی شمشال له هه موو زمانیک ناسکتره،

زولالتره، گۆرانىترە، يتر دەچىتە دلانەوە، ئەوەي فىرىىت بە يەنجە گۆرانى بڭيت، يەنجەكانى بۆ ھەتابە دەبەخشىتە شىمشال، وەك مىن چۆن بەخشىمنە شمشال و لىيان نايرسمەوە و ھەرگىز نەمگوتىووە كوا پەنجەكانم، لەو رۆژەوەى شمشالەكەم چوو، پەنجەكانىشىم چوون، دەمیککه بیٰ پەنجە ماوم، بیٰ پەنجەیی بوو گۆرانیم گـوت و كهس نهيناسيمهوه، ئهوانه به شمشال من دهناسينهوه، فياتيمه به شمشال دەمناسپتەوە، ئەگەر شمشالم دەبوو، چ ئاوازىكىم دەۋەنى، چ ســهمايه كم دهخســته نــا ئهو ســهمايهوه، دهبــوو به ئاوازينــك تسوانەوەيەك بىخەمە ئەو سىەھۆلبەندانەي قەنسدىل كە گسورگ دەبەستىت، ئاوازىك بىرەنم، لە ھەمبور مىھرەبانيەك مىھرەبانتر، ئاوازیّك بچیّته مالّی شهیتان و دهستی بگریّت و بیهیّنی، بیهیّنی تا دهگاته كۆشى پىر لە بەزەپىي خوداوەنىد ھەر بيھتنىي، لەوي لەو كۆشە نەرمە دەست بە گرياننىك بكات بە شمشال نەبنىت بە ج ژیر نهبیّـتهوه، ئاوازیّـك بـژهنم، جهنگـاوهران خـــق له بیــركهن كه جەنگاوەرن و لە سەمادا بزر بن، ئاوازېك دەستى فاتىمە بگرى و بروا بروا، لهو سهما بو ئهو سهما بیگیری و تا قهندیل قهندیله فاتیمه هدر له سهما بیّت و سهر به مالّی پشوودا نه کاتهوه، فاتیمه ئاشنايه به شمشالي من، شهويکي هاويني بـوو، له شـهريك هاتبووینهوه، پشوومان دهدا بۆ شەریکیدی نیوانی ئهو دوو شــهره چیایهك بوو، شهو درهنگ بوو، بز نیشکگریی بانگیانکردم، دیـتم فاتیمه به ئاگایه و ناخهوینت، نازانم چی خهوی زراندبوو، گوتم:

حەزت لىيە بخەويت؟

گوتى:

خەرىكە شێت بىم بۆ چۆړە خەوێك و خەو نايە.

نهرم نهرم شمشالم ژهنی، نهرمتر له و رووباره پایزیه ی دایکانه گهلای دره خته زیزه کانی ثه و به ر و ثهم به ری ختی له دهستی با وه رده گریته وه ده یانلاویتیته وه، نه رم نه رم تا دوا نه رمیی نه رم شمشالم بو فاتیمه ژهنی، هه رچی ناوازی رووباریی هه بوو، رووباری هاوینی و پایزی من بو فاتیمهم ژهنی، دنیا رووناك بیخوه مین هه شمشالم ده ژهنی، نازانم فاتیمه له که یه وه خه و تبوو، چه ند خه ونی شمشالی دیتبوو، من هه رشمشالم بو فاتیمه ده ژهنی، نازانم ئیشکگرییم بو چه ند جه نگاوه رگرت و هه رشمشالم ژهنی، فاتیمه تیر خه ویش بوو، هه ستایه وه شمن من هه رئاوازی خه و تنم بو فاتیمه ده خویند.

له و شهوه وه فاتمه بلوه سهوداسه ری شمشال، له هه ر جیکه یه که تووشم بایه حهزی لیبوو شمشالی بر بره نم، به لام که م جار نه بیت ده نا دلیم شکاندووه، نیستا شمشالم هه با، هینده ی هه مسوو دلشکانه کانم به زیساده وه ش بسر ده ژه نسد، به قه د فرمیسکه کانی زهرده شست ده بسوو شاوازی بسر بسره نم و فرمیسکانه ی له کاتی مالاوایی له قه ندیل به سه ر به فردا دلوپ دلوپ هه لیوه راند.

بيستوومه له زۆر كەسانىم بيستووە:

زهرده شت نه یویستووه له ئاقاری قه ندیل بچنیته هیچ ناقار یکیدی، به لام موغه کان زوریان لیکردووه، زور تکایان لیکردووه، که ده بنت نیره چولبکات، ئیدی نازانری چون رازی ده بیت، ده گیرنه وه له و جیگه یه ی که شکوله که ی به کولی دادایه تا دوا سنووری سپیی قه ندیل هه ر فرمیسکی داباراندووه، لینی ده یرسن:

ئەو ھەموو فرمىسكە بۆ؟

باگزناداتهوه، زوّر ههولی له گهل دهدهن هنوی نهو ههموو فرمیسکه گهرمهیان بوّ روونبکاتهوه، بنی کهلکه و هنیج نالیّت، ههندیک دهلین ویستوویه تی لهو بارهیهوه قسمیه ک بکات، به لام ههنسک و گریان ریخهی قسهیان پینهداوه، ئیدی هه تا سهریشی نایهوه، گریان ههوک و چاوی بهرنهدا، چهندی کردی و کردی هموکهش نهیتوانی قسهیه ک بکات، بهرد ها ته زمان، زهرده شت نه هاته گور.

- راوهستن راوهستن شیعرم هات

+ كوره گووت هات.

- هەر دەيلىم:

ئۆخەي ئۆخەي خودايە

له بيرم نهبوو

هەندىنك شەكرو چام پىي مايە

بنه مهتارهی بینن

نۆش نۆش چای ھەڵقورينن

ئەوە جوانترین شیعری دنیاییّیه، هەموو سىروودەكانی هـاوریّی گیڤارا دەھیّنی، شیعر دەبیّت تامی چا بدا.

ئیمامهی پساوه پیش ههمووان بنه مهتارهی هیننا، به دزیهوه گزتم:

جوانترین شیعره له ناو شیعره کانی سهردهستهی مراویان.

چــا چ چـــا! ئەگەر لە يەكەم رۆژى كە مـــرۆڤ بە دنيـــايىن

سهردهستهی مراویان به دهم فر له جایه دانهوه:

توخوا شیعری من بزماری سهبیّیه! کوره شیعره چایه شیعره چا.

ههر بنه مه تساره بسوو هه لمسی شارامیی لسی هه لده سستا، ته نها سه رده سسته ی مراویان نه بسین، به شیرانه وه ده یشیعراند، بسیوه ی رسته کانی سه رده سته ی مراویان بهسینم، نه و رستانه ی هه ندیکیان سسی به قه د به رئنی نیمامه ی پساوه ده بسوون، بسیوه ی گویم له ده نگی پولای فاتیمه بیت:

- ئەرىن چۆن رېت لە تەپموورى لەنگ گرت؟

+ زۆر گوتراوەتەوە پێويست ناكات.

وا بسوو، زور گوترابسووه، بهلام له زاری خسویهوه نسا، ده گیرنهوه:

کاتی ته یمووری لهنگ رئی ده کهوینته نهو چیاو چؤلانهی نهولا - کام لا؟ - پؤلای فاتیمه و چهند جهنگاوه ری رهنگبی فاتیمه شیان له گه لبوویی، رئی پیده گرن و ریناده ن به ناقاری نهواندا تیپه پی، شهر گهرم ده بینت، له شکری ته یموور پیس ده شکی، ته یموور هاوار ده کات:

- به خوشی رئ بهردهی باشتره، من تهیموورم!

+ زؤر تهیموورم لیّره کردوّته خواردنی دړنـدان، بگهړیـّوه باشتره، به دهستی ثهو ژنه خوّت به کوشت مهده. - واز له و ژنه بینه و ده گهل من کهوه، کاتی هیندستانم گرت، تهیموور پاشا نهبم، ئه گهر نیوهی هیندستانیت ده قهبهر نه کهم.

+ چاویکی ئەو ژنە بە ھەموو خاکی ھیندستان ناگۆرمەوه.

- پياوه کې زور کهره خوی لني لادهين باشتره.

تەيموور تا رێى خۆى نەگۆړى، پێى بە ھىندستانىن نەكەوت.

بگه هانام...

پۆلای فاتیمه تاکی پیلاو له پی ده کات بهویدی راناگات، تا ده گاته ناقاری کهربهلا پشوو نادات، بهلام بهسهر چی دا بچینت و چ ببینی! خوین لاشهی دهبرد، لاشهی حوسین بی سهر مابوو، نهیارانی حوسین دهوری پۆلای فاتیمه دهدهن، ههرچی شیر و تیری شامی و قورهیشیان ههیه، به سهر ویدا دهباری، کهچی پهنجهیه کیشی به خوین نایه، نهو کوره لهویوه دهبیته پۆلا.

وهبیرمدی له ناو قهیسه ری دووکانیکی ویته فروشی هه بوو، وینه فروه گهوره گهورهی هه لواسی بوو، نهوده مهی من ده یلیم هیشتا تازیمانه ی پاشای شاری خور هه لنه گیرابوو، ناوی کوشکی پاشا ههر کوشک بوو نه بووبووه مهزاری سولتان موزه فه ر، پر به گهرووی قهیسه ری هاواری ده کرد:

وهرن ئەوەتا كورى شێر! كورى شێرى خوا به ده عانه.

ده گیرنهوه: پولای فاتیمه بهر لهوهی سهرهو زید ههلکشی و ئاقاری کهربهلا بهجیبیلی، حهفتا شهو و حهفتا روزی له سوراخی سهری براوی حوسین کردوتهوه.

ثه و قهندیله سهر پیژی گومانی کردووم، قسه ی من نیه! قهندیل له چاو ترووکانیکا مردووی سهرده می نوحیش زیندوو ده کاته وه و ده ده کاته وه له تهنیشت تؤوه سهمای ناگری پیده کا و له بنه مهتاره چایه ته له گهل ده خواته وه، ههر ثه و قهندیله له تهنیشته وه دهستی زیندوویک ده گری و ده یبا ده یبا تا ده گاته رابر دووی کی دوور دوورو له ویدا له بن عهر دی ده نی.

قهندیل چــوار وهرزهی ســال ئــاویّنهیه، بلــیّم دوو وهرزه، چوونکی سالی ئیّره دوو وهرزه، وهرزیک دهبیّت، روّژه کانیدی ههمووی وهرزه کهیدی دهیبات، به گــوّتهی گوتیاری:

له چلهی زستانی و له و ساتانهی زریان ههموو دونده کانی پنکدی ده گهیهنی و بن میزکردنیش دولی نابینیه وه، ئا نه و دهمانه ی له هیلکهی زهوی ده چیت، چاوید که همین به رووی زریان بیته وه، بینای له بینایی وی ببری و نهیترووکینی، ئا له و شاوینه یه و روونی ههمو و کورو کچانی حه وا به زیندو و مسردو وه و به زیندو ویتی ده بیندی و ده شستوانی یه که یه که قسانیشیان ده گه لدا بکات.

ئیره دەفىتەرى بىرەوەرىسى ھەمبوو مىرۆۋتىكە، ھەر كەسىي چ

خوا چ شهیتان به قهنمدیلی بیخی، ثه گهر حهز بکات ههموو سهرهاتی خوّی چ هی ساته کانی ناگایی چ ثهوانهی له خهویندا خهوت ون، چ ثهوانهش که له زینمده خهوی یه خهی گرتموون، ده توانی ههموو ثهوانه لهو ده فته ره بخویتیته وه، ثیمامهی پساوه ده لین:

ده لین: خوله و زریانی قهندیلی چاو له چاوی ئیکدی دهبرن خوله نابهزی و نابهزی.

ئیمــامهی پســاوه واز له خــوله نــاهیّنی و ســهربردهی وی دهگیّریتهوه:

لنمی دەپرسن: ئەرى (كونەكورگ)ى تۆ لە چيەوە ھاتووە ؟ گوتوويەتى:

به و چاوانه ی خوم زهمانی حه فتا و حه فت پاشای شارم به چاوی خوم دیتیه، له و پاشایانه یه که میان نا، نه وانیدی هه ر همه موویان له په نای نه و تفه نگه ی ده ستمه وه گهیشتو و نه ته سه ر ته ختی پاشایه تی، نه من نه بام به خه و نیش تاجیان له سه ر نه ده نا، نه وه ی دوایی لیده رکه له تازیمانه ی ههمو و شیان ته قه ی خوشیم کردیه، به لام یه که میان نه بین، ده نا نه وانیدی خریان روزیک پیش نه وه ی تاجی پاشایه تی له سه ر نین، گه له ک گفتی هه نگوینیان به مه دایه وه کوو:

خوله، بهس ئهمن ببمه پاشا، پیاو نهبم ئهگهر زیده کهت نه کهمه جوانترین چه پکه گول، دهبینت له ناو گولدانی شار له دوورهوه دیار بی و بون و بهرامهی به سهر ههموو مهمله کهتی برژینی، ئهوجا ههر میوانه ک رئی به و مهمله که تهی بکهوی، پیی ده لیمی

بنزره ئەھا ئەوە مالى خولە گولە!

شهرتبی له شهرتی برادهرایه تیمان ده بیتزیده کهت بکهمه به به به به نارامی و هیچ گورگهك به خهونی شهویش رینی به و گونده ی نه کهوی.

به لام ثهوان ناپیاوه تیان له یه کدی گرتبووه، ثهمین له گهل هیچ له و پاشیانه له دانه رؤژه کی زیاتر براده ر نهبووهه، لو دانی هینواری که چوویتمهوه مالی، دهبینم پاشای تازه چهند. گورگه کی لو من به دیاری ههناردیه و دهوره ی مالییان گرتیه، ثهمنیش کردیتمه ته ق و توق، لویه ثه و تفهنگهی مین ههرگیز بینی نه دایه، ناوی کونه گورگ لهوه ی هاتیه و مین ثه و ناوه م به سهر دا بریه.

# به خولهیان گۆتیه:

+ شیّت حهفتاو حهفت جـوّری ههیه ( به پیّکهنیـنهوه) مـن ههرجارهی جوّری لهو جوّره شیّتانه بووم،کـوره خهلکهکـی زوّر لهو دنیایه وهکی منن، بهلام من ههست پیّدهکهم کهچی نهنگو...

جاشه تل که پاشای کنرنت وهلا دهنا، بـنو خـنوت نهدهبـوویته پاشای تازه؟

+ ناخر ههرچی پاشای دنیایی ههیه، له گورگ گورگترن، منیش بسمه گورگ ۱۶ بهلام بریارمداوه له مهو پاشسی نهسمه چاوساخی کهس، چاویشیان دهری، دهستی کهس ناگرم و نایبهمه سهر تهختی پاشایهتی، بهلام لهگهل پاشای نیستا و ئەوانەى لە دواى ئەويىش دېنى، ئاشىتنابمەوە و دەبېنىت شانەكم ھەر لە ملەي ئەوان بېت.

ئیمای پساوه و ههمـوو ئهو کهسـانهی له خـوله دهدوان و سهرهاتی ئهویان دهگیرایهوه، کاتنی دهتپرسی:

کنی وای گنو؟ به چاوی خوت دیتت؟

دەيگۆ:

منيش بيستوومه.

هەر ئەوە بوو.

داغستانی دهستی بن کیسه تووتنه کهی برد، نهو کیسه یه فهرده توتنیکی ده گرت، به خیرا خوّی جگهره یه کی بن منیش پیچایه وه، به بیرمداهات نه و سپیده یهی ناده م و حه وا له سهر زهوی نیشتنه وه، نه گهر داغستانی هه با سهرو جگهره ی پیشکه ش کردبان و به پولووه ناگری چا له سهر رژاو دایانگیرساند با له ویسوه تا نیسره مروقیکست نه ده دیسته وه، به خیرایسی و بسی بیرکردنه وه ی قوول بریار له سهر هیچ شتیك بدات.

سهردهستهی مراویـان ههر شـیعری دهخوینــدهوه و کهسـیش گوینی نهدهدایین، داغستانی شیعری پیّبړی و گوتی:

بهسه، دنیات له گوو گرت، سهربردهیی نازانی؟

سەردەستەي مراويان كەمنى داما:

با، بهلام بهو شيعره دهستپيده كهم.

ههموو توند کونه گوێی خوٚمان گرت، کاتێ پهنجهمان له گوێمان کردهوه، ئهو گهیشتبووه سهربردهکه: ثهو دووه ثه گهر له ساته کانی خهوتن و دهست به ئاو گهیاندن دهسبهرداری یه کتر بان، ده نا ههر به یه کهوه بوون و لایکدی دانه ده بران، ئه و گولله تؤپانه گابهردیان لایکدی ده کرد زه فه ریان به و دووه نه ده برد و لایکدی جیا نه ده بوونه وه، له ناو که شتیه کهی نووحیش به ته نیشت یه کهوه دانیشتبوون، له وه تهی له که شتیه کهش دابه زیون ههر به یه کهوه ن ئهوه نیه له شهریشدا ههر یه کیان سه نگهر خوشده کا و جینی نه ویدیش ده کا ته وه، ئه نتی عاره ب ده نگاوه ریک:

- هەرگىزلە حەمرىن بەو دىودا نەچى، بىۇ ھىيچ مەبەسـتەكى، ئەگەر بە نيازى شەركردن بوو قەينا.

+ نا نا ئەوە مەلىي، ئەوە نابىي.

-کوره کوری ئاسمان، تۆ ئەو بەرەبابە ناناسى بە قسەى مىن بكە، ھەر كەسى لەو دىوەوە بەم دىودا ھات، تەقەى لىن بكە، مەپرسە كورى عەلىيە ھى عومەرە، بابى موحەمەد مەھىدى جەواھىريە،كورە ھەر كەسەك لەم دىدوەوەش بەرەو ئەو دىدو رۆيشت بە گوللەي گەرم ساردى بىكەوە، لە سەلاحەدىنى ئەيووبى پياوتر نابىخ.

- كوو وا دەبىخ!

+ وا نابی ! له بیرت چوو نهنکتیان چ لیْکرد؟ دهرپیّیه کهیان لؤ کیّندهری برد؟!

- ئەمن لە دەرېنى نەنكمەوە بىر ناكەمەوە.

+ ئەدى لە چپەوە بىر دەكەپتەوە؟

- لەو قاوەيەي لە مالە بىي داديەك خواردمەوە.

+ به خودای بهو قاوهیه دهمری، ههبی نهبی ژههری ناو قاوهکه ئیکسپایهر بووه، دهنا ههتا ئیستا سندانی دهگهیاندیتی.

- وا نیه، ئەدى بەو خەلكانەى ئەودىوى حەمرىن چ دەڭنى! ئەوەتە شان بەشانى تۆ لە شەرىدان؟

+ به خودای ئەتو زۆر كەرى، برۆ لە ناو گووى بىرېكەوە، دەزانى ئەو رەفىقلعەزىزانە...

- نا لهسهر گووي!

هه لاتبوو بـ ق گـووكردن- راوهسـته ئنسـتا ديـمهوه- ئهوجـا ههندينك ده لين ههر ئهو (ديمهوه)يه بوو، ئنسـتاو ئيسـتا نههـاتهوه، ههنديكيدى ده لين:

نا دەستوبرد گەرايەو، و سازشـيان كـرد، بە كەوچكـى چـا نەرمىيان لەگەل يەكدى گۆرىيەوە.

ثەو دەمانەي ويتەي رستەي ئەزبەركراو

له سهر پيم بو رژان

رژان بنر توټي پهرهگرافي خهو

رووپەرتكىم نادەنىن بۇ پالكەرتن

ساتيكيش خهو شيعر ئاسا دەزرى

دنیا باوهشی خهو ده کاتهوه

(سترانی جهنگاوهر)

له قهندیلی و له ساته کانی گورگه خهویدا، رازیکم دیتهوه، ویناچی هیچ جنیه کی دنیایی نهو شته ی تیدایی که له لیره ههیه، شتیك همندی جار ده تتوقینی، توقینیکی واچ کوریکی دنیای باوکان به و شیوه له باوکی نه توقیوه، جارنا جاریش نارامیه ك ده به خشی ، چ دایکیک ئارامیی وای به کوریه که ی نه به خشیوه، همر که سی بی بخاته قهندیلی و بتوانی بره ك چاو له چاوی زریان ببری، به مهر جی پیشتری نه ویندار بوویی، نه وا ههمو و سرهایی تهمه نی خوی به روونیش نه بی، به لیلی ده بینی.

چاودی، له زگی ژنی هاتمه دهری، کومه لی ژن دهوریان داوم، نه ها شته کیان لیکردم، وا ده گرییم، نه تدیتیه! وا له په پوکم ده پیچن، نه ها به و ژنهی ده لیم دایه، به و پیاوه ش بابه، جانتام له پشتیه ده چمه قو تابخانه، ده ستم بو داری نه و نه فه ندیه گر تو ته وه مهمووی ده بینم، نه و کچه ما چکرد، پیاوی داریکی به سهرما کیشا، کتیبی ده خوینمه وه، سی پولیس به دوام که و توون، گهیشتمه ناقاری، ده رچووم.

ئیره به کونهگورگ ده چین، بنزچی لام نه دایه مالی خوله! گهیشتمه ئاقاره کیدی، ئهو کنومه له چه کداره چین؟ نهمکوژن، ئه ها ئه وه خوله یه، ئه و شته چ بوو لییم وه رگرت! جوان دیار نیه زۆر لێله دەڵێی تفەنگە! ئەو ھەموو كـۆترە لە كوێـوە ھـاتن، ئەو چيايە بڵندە كێندەرە! قەندىل نەبىێ!

تهواو، ثاویّنه پشتی تیّکردم، له ناو باسوخواسانی جهنگاوهاِنی پساوه وهناگاهاتمهوه.

فاتيمه دهلي:

لاپه ره هه لنه دراوه کانی قه ندیل، به قه د ههموو ئاسمانان نهتنان تندامه.

سەردەستەي مراويان دەلىي:

له خولهم بیستووه، لهو سهری قهندیل ( نازانم کیها سهری) دونـدیّك ههیه دبیّـژنه وی جاسووسـان، ئهو جاسووسـانه جـاوی دەرەوەى قەنــدىلە، كــارى ئەو چــاوە ھەوالگــريە، وينەگــريە، جاسووسه ئهمما جاسووس! هیچ پهیامبهریک به زهردهشتیشهوه چاوی وای نهبووه، ههرچی سرو تړی دنیا ههیه به رهنگ و دهنگهوه، به بـــــزن و تـــامهوه له کــن ئهو جاسووســـانهیه، ویــنهی ههموو دنیا دهگری و دهیداته قهندیل، ئهو چاوه ورده زینـدهوهر و گیاوگۆلی بنی دەریاکان دەبینی، لە دوورترین بیاباندا میروولە ويننه يەك، دەنىگەك ئەگەر بىيەرى ئاقبارى قەنىدىل بەجنىيلىن، به کسیه ر دونده کسدی ناگادار ده کساته وه، نه و دونده شیان (چهکــوج)ی نــاوه، ئهو چهکــوچه هینـــدهی بلیّــی یهك و دوو دهگاته سهریان و پانیاندهکاتهوه، چما شتهك ههیه له دهستی ثهو چه کـــوچه دەرچــــــــــــــــــــــــــاوه جاسووســـــه ســـهره که پدیکهی قهنـــدیل نـــابینی و چهکــوچه کهش ناگـــاته و تندهري.

هاورینی گیفارا پرسی:

- خوله ئەوەي چۆن زانيوە؟

+ من ئەوە نازانم.

داغستاني هەلىدايى:

-کەس ئەو ســــەربردەى لە خــــولە نەبيســــتووە، ئەوەت لە سەگايەتى خۆتەوە ھەلبەستووە!

+ به خوا قسمی خولهیه، بهلام با قسمی تؤ بنی.

- نا نا به راست هي خوته يان هي ئهو؟

+ دەبا پىشت بلىم گۆتىتى:

نه گهر ژن و میرد هنرده ی خنیان کونبر بکهن و دهرگه و په په په نجه دان له قیریش بگرن، له سیرهی چاوی نه و جاسووسانه ده رناچن و به رووتی وینهیان ده گری، نیستا نه و قهندیلهی جوان بگهریی وینهی پادشا و ژنه کانیان به رووتی له بن لیفه ده بینیه وه.

لهو دەمە سەردەستەي مراويان ئەو قسانەي بۆ كرد!

موچرکی ترس له تهوقی سهرمهوه هات و گهیشته بنی پیم، نیشانهی موچرکهم له وانیدیش بهدیکرد، فاتیمه و پنولای فاتیمه نا، ههموومان دهستمان بنو جگهره برد، له میژی جگهرهوه تیگهیشتم ههموومان بیر له جاسووسان ده کهینهوه، دیتم له نیوان ئیمامهی پساوه و داغستانی و فاتیمه بووه فسکهفسك و مقوّمقو، هیندهم لیّیان ههلکراند، هیچیان له بیریان نهمابوو جاری پیشی به

کام سهری قهندیل ثاقاری قهندیلیان بهیبـوو، ورده ورده بهرزتـر و روونتر قسانیان دهکرد:

- نازانم ثهو جاسووسانه له کوێيه.
- کاتی قەندىل ھەلىدامە مۆسكۆ نـازانم بە كـام دەسـت و لە كام سەرەوە بوو!
- بزانم رۆژ له کوێوه بهرهو کوێ دهچێت، دوورنـیه رێـم به رێی دهرچوونی جاری پێشی بکهوێتهوه.
- ترحیّو! شهیتانیش له قهندیلی دهزانی ریّی روّژی له کویّه؟ ته نها نه گهر خوله جاسووسان بناسیّتهوه و بزانی له کیّندهریّیه، نهو خوله زینده یه ههمووجیّیهك ههیه، له بهختی مه لیّره به دیار ناکهوی، ناخر لو بهرهو گهرمیانی روّیشتی!

## پۆلاي فاتىمە:

واز لهو قسانه بهیّنن، کی له دوای من ئیشکگره؟ نهیّنیی شهو چیه؟

لهوه ته ی به قهندیلی که و تووین، نه وه دریژ ترین رسته بوو له زاری بیّته ده ریّ، به قسه هاتنی پوّلای فاتیمه، ترسی چه کوچ و جاسووسانی نزیکتر خسته وه، ناخر که س گویی له و کوپه نه بووه له خوّوه هه لداته قسان، ته نها نه گه پرسیار پیژی بکهی، نه ویش نه گه ر به نا و نا وه لامت بداته وه، له دلی خوّم گوتم هه بی نه بی پرسیاره کی گهله ک گرنگ و ترسناک رژایته دلی نه و کوپه وه، نیمامه ی پساوه پارچه کاغه زیکی ده ره پنا:

فاتيمه لهدواته، نهيّنيي شهويش خوله.

کهنگی ترسم له دل با، باشتر دهنووستم، کهسم نهدیتیه وهك من بی، ترساوه کان ههمیشه به ناگان، له پهنایه کیش ههلکورمین ههر له سهر پین، ترساوه کان بی چاو تروو کان چاوده گیرن و له همموو لاوه ترس دهبین، خهو بی جهژنانهش سهردانی ترساوه کان ناکات، که چی مین رهنگبی له ههموویان زیاتر بترسیم، ترسیك نا نهوه تا کهوتمه ناو چاوی جاسووسانهوه، نیستا نا دهمیکیدی چه کوچه کهم ده گاتی و دهمکاته لیتاوی بهفر، که چی خهو بهرمنادا، نازانم کی بوو پیگوتم:

من دلنیام تن به پیّوه نامری، به دانیشتنهوهش نـامری، تــــــ له خهویّکی قوول دهمری.

له گینه وابی، من ترسنو کترین نازا بم، ده ترسم به زیندوویتی چاوان بمرم، کی زاتی نهوه ده کات به ناگاییهوه به خیرهاتنی مهرگ بکات! من پیاوی نهوه نیم، بهرگهی نهوه ناگرم، نه گهر له خهویدا بی، مردن چ ترسه کی نیه، نا من له ساته ترساوه کان، له و ساتانهی هه په شهی گهوره چوار ده ورت ده دا و نه رینگهیه که همیه بی هه هملاتین نه به رانگری چاره ت ده کات، نووستن تاکه ریبه، نازانم بوچی له و ساته ترساویانه ده چه خه وه و خه و به رمنادا! نه وه تا کیسه ی خه و سینگ و به رفر کی بوم کرد و ته و و بانگمده کات.

سهردهستهی مراویان دهستی به زگی خویدا هینا:

زۆر گچكە بوويتەوە بەتالە.

چاوی بریه ئیمامهی پساوه:

ئەو پیاوە لە برسان دەمانكوژێ، تا كەنگى لێرە دەمێنینەوە؟!

- + دوا ئیشکگر با له نیـوهی ئیشکگریه کهی چـایه که
   دیمبکات و بانگمان بکات.
- ئەرىٰ ھاورىنى گىڤارا دە تىوش بىرىنىڭ بىكەوە بە كىام لادا برۆيىن؟ نەكەوينە بەر چاو و چەكوچەكە.

+ له سهر مه رۆيشتنه.

من دوا ئیشکگر بووم، ثهو جارهش فاتیمه به ئاگایهیننام، لیم پرسی:

- من زوو له قسهو باسان دابرام، پیش نووستنی گهیشتنه کیندهری؟

+پیش دابران و دوای دابران وهکوو یهکه، همیچ نهگـوّترا و هیچ نهگـوّترا و هیچ نهکرا.

کوریک همبوو رئ حینی ناو بوو، له سهر نهو (ح)یه راکیش راکیش بوو، ههندیک دهیانبردهوه حهمرین، ههندیک هینده یان راده کیشا ههتا ولاتی حهج گیر نهده بوون، زؤریش دهیانگوت: هینده راکیش راکیشی پیمه کهن، لهو حهساره رایگرن و تهواو، له گهل نهو رئ حییه به دیار بابه گور گورهوه دانیشتبووین و خومان گهرمده کردهوه، سهربرده یه کی گیرایهوه:

رۆژىنك ئەنتى عارەب لە پړا پشتاو پشت بە حەمرىنى كەوت، كە چووينە سەرى:

هـا چ بــوو ؟ کــــن و له کوێــوه وا به حهمرینـــی دادای؟ تێگهیشتین له قهندیلهوه فړیدرایه.

گوتى:

هینده م زانی چیایه که له شیوه ی چه کوچ بوو، چه کوچیک به قهد دنیایه ک گهوره، بـ برم هـات، به لام مـن زوو خـ برم هـالدا، ههلدانیکی وا لیره کهوتمهوه.

گوتى:

- ئێره کوێيه؟

+ حەمرىنە

-دیوی ٹاگر یا دیوی حووشتر؟

+ ديوى خۆمان

- سوپاس خوايه.

خوله گەيشتە سەرى:

چ نیه ههندینك ثاوی بو بینن.

دوای ئەوە نەمدىتەوە.

ورده ورده، ئەفسانەى چەكــوچ و جاسووســـان و ئەوانەم بىردەكەوتەوە. له جینه کی سارد سارد بتخستایه ته ناو بابه گور گوریش گهرمنه ده بوه، ریخیم دیته وه، نه و جهنگاوه ره چا خوره وه یه کی بین ره زا بوو، چایخانه یه ک تایبه ت بی نه و چای لیبنایه، پییرا نه ده گهیشت، مه گهر من هینده ی نه و چا بخومه وه، به دهم چا خواردنه وه قسه یه کی خوله ی گیرایه وه، به لام له زاری خوله وه نا، له زاری زارانه وه نازانم به چهند پشت ده گهیشته وه خوله:

له و قهندیله دولنیك ههیه (كنرگه)ی ناوه، ریك ده كهویته بن پیلووی جاسووسانه وه نه و كنرگه یه له هه رحفت سالیك، حهفت روّژ خوّی پیشانده دات، نه گه ركه سیك هه بی له و حفت روّژهی حهفت ساله یه، بگاته نهوی و به وردی له كوگه بروانی، دنیا به كوّن و تازه وه ده بینی، كوّگه كوگای وینه و ده نگه، سینه مایه كه هه رچی فیلمی تو بته وی نیشانده دری.

دەڭين خولە زۆر فىلمى لەوى دىوە.

له ئەفسانەوە بەردەبمەوە ناو يارانى بەفر.

له سهر به فرو به دیار ئاگره وه ورتکه نانمان به چاوه دهخوارد، ئه و ورتکه نانانهی له ناو کوله پشتا چهندان که په ت چووبوونه وه ناو دوخی هه ویری و گه پابوونه وه سهر دوخی نانی، هی له قه سپه کانی فاتیمه له و قهندیله هیچ هینده ی ورتکه نان به چاوه خوش نیه، ریک تامی ئه و ساتانه ی ده دا، ساته کانی برسیتی که به مندالی نانم ده خسته ناو چایه ی زور گهرمه وه.

پشتم له سیانیان و رووم له سیّیه که یدی کرد:

ئێوه بیستووتانه له قەندىل جێیەك ھەبىٰ بە ناوى كۆگە؟

داغستاني:

ویتناچی ثهو ناوه له قهندیل دهستبکهوی، به لام نازانم له رووسیا ههیه یا نا!

ئىمامەي بساوە:

کوگه؟! کو...گه...کو... گه نامو نیه! له کوییه کوی، له کیم بیستووه! نا نا ناویم بیستووه،بهه لام نازانم دیتمه یان نا، نا بیرمکه و ته وه، جوامیری باسی کرد، خو ده یناسن! پیکه وه له بازاریکی نه و خواره، به دوای شتیکدا ده گهراین، دهمانچه بوو شته کی نه وها، هه ینی نه وی بازاریکی گه و رهی دنیایی بوو، همرچی به رهه می خوا و مروفه له و بازاره دا ده ستده که وت، همه مو و بازرگانه گه و ره کانی دنیا روویان تیده کرد، باشترین همه مو کو ته قه مه نی، باشترین تریاك، شه راب، هه نگوین، جوانترین کیچ له و بازاره دا هه راج ده کران، له وی جوامیر قسه ی هینایه سه رئه و کوگه به:

ئه ها له و به رزاینه ی ناودیو بیت، جنگه یه که که که که پنده لنن، من خوم نه مدیوه، ده لنن کوگه هه میشه بزره و که س نایبینی، به چه ندان سال جاریك به دیارده که وینت، له و کوگه یه وینه ی ئیره ی هه مو و تیدایه، به هی من و توشه وه، ئه و قسه ی لیده که ن، وه ك ته له فزیونه، نا نا له و عه نتیکه ترا مه سه له ن تو شتیکت لی ون ده بینت، ئه گه ر بچیه کوگه، له وینه شوینه که دیار ده خات و ده لی: بروانه ئه وه مته که تر.

بیستوومه خوله لیـّـره، تەزبـیْحهکەی بــزر دەبیْــت، چەنــدی دەگەرێ نایدۆزیتەوە، خۆی دەگەیینیتە کۆگە، کاتێ دیتەوە بــێ پرســیارکردن راســـتهو راســت دهچێــته ســهر ئهو جــێگهیهی تهزبێحهکهی لی کهوتووه و ههلیدهگریتهوه، بهلام نهمبیسـتووه له خوله بترازی کهسیدی به چاوی خوّی کوّگهی بینیبی.

ئيمامهي پساوه به ئاخ ههلكيشان و دهست له چۆكدانهوه:

بهلام من به ههندم وهرنهگرت و وهك سووكه بـايهك به بـن گويـّمدا رهت بوو

فاتیمه به پرسیارهوه، له سهر سهرم راوهستاوه:

ئەو ناوە لە لاى من ئاشنايە ئاشناتر لە ناوى خۆم، بەلام هيچ لە بارەيەوە نازانم، نازانم لە زەويە يان لە ئاسمان، پيمبلنى تىز ئەو پرسىيارەت لە كىوى ھەلگرتىۋتەوە؟ خىزت چىى لە بارەيەوە دەزانى؟

له سهر سهرم راوهستاوه، وهك بلّنى من بيرى ئاوبم و ئهو پهقرهجى شۆړكردبيتهوه و له چاوهړنى پهقرهجهكه بيّت به پـړ ئاوهوه، فاتيمه زۆر تينوو بوو، تينووى وهلام له منهوه، خوزگهم دهخواست ببمه پهقرهجى پـړ له وهلام و بـرژيمه فاتيمهوه و بـو ههتايه تينوويتى بشكينم، ئاى خوله له كوينى! ئهگهر به هيماى ئالوزيش بيّت، چورينك كوگهم پى ببهخشه، له فاتيمه تينووترم.

#### ها بر قسه يه ك ناكه يت؟

ئۆهـ، خـــق فــاتیمه ههر لهسهر ســهرم وهســتاوه و چــاوهړینی وهلامه، ئهوه جــــاری یه کهم بــــوو، فـــاتیمهی دووره دهســـت ههلمبگری و له فاتیمهی بهردهستمم دووربخـاتهوه و ئاگــام لیّــی بیری.

- دەبنت بىگەمى، خولە ببينم، دەنا ھىچى لى نازانم.

+ ئىن دەڭتى چى رۆيشتنت پىياشە يان بىمتىنينەوە؟

- باشتره جاری بمینیـنهوه، ئهگهر ئیمـامهی پسـاوه پیّـی بـاش یّـت.

ههرحهفتمان دنکه تهزبیخی پساوه بووین، جیاوازیی ئیمامهی پساوه له ئیمه نهوهبوو نهو ئیمامه بوو، دنکه تهزبیخ به تهزبیخهوه واتایه که دهبهخشی، تهزبیخ له پسانهوه دا به واتاوه دهپسی، له پسانهوه دا ئیمامه کهشی ههر هیننده ی دنکه پساوه کانیدی واتای بو دمینیتهوه، داماننا بمینینهوه، رووم له سییه که یدی کرد:

باشتره بچینه راوێ.

چووین، به و په پی نائومیدیه وه ههنگاوی راویمان ده نا، چهند ته قه یی، کوشتی، هاو پی گیفارا کوشتی، فیله ته نی به بو پو بو خلور بو وه، که س ده نگی نه ناسیه وه، پولای فاتیمه به و بیده نگی و تیرامانه قووله ی خوی نه یناسیه وه، سه رده سته ی مراویان ده ستی به که ولکردنی کرد نه یناسیه وه، داغستانی که که لو پارچه ی کرد نه یناسیه وه، سه ری فیله ته نی فی وردده بو وه، دانابو و، ته ماشای ناو چاوی ده کرد، ورد ورد لیی وردده بو وه، له لموزی، له که پووی، ده وی، ددانه کانی، گویی، وردده بو وه، نه یناسیه وه، ده یگوت:

له هیچ چیایهك، له هیچ جیّگهیه کی دنیا ئـاژهلی ئهوهـام نهدیتووه.

هیّنامانهوه، نهمانناسیهوه، وا لیّنی دهخـوّین ههر نهناسـرایهوه، داغستانی بهدهم تکه لیّدانهوه: - خۇشترىن گۇشت ئەو گۇشتەيە.

نەيناسىيەوە.

- ناخۇشترىن شتىش ئەوەيە، بكوژى و نەزانى چيە.

- ئەدى كەوڭى بكەي و نەزانى چيە؟

ئیمامهی پساوه:

له ثاقاری قهندیل ئهو قسانه و زوّر پرسیاریدی به بادا دهچن، وهلامتان دهست ناکهویت.

تما ده گاته بهردهم دهروازهی دلنیایی دلنیابوومهوه لهوهی قهندیل له ساله کانی خویدا، دهبیت چهند روزیکی ناموی له خویدا ههلگرتبی، چهند روزی تهواو نهوازه، روزه کانی و به شیوه یه کی جیا، جووت دینهوه له گهل روزه کانی دهرهوهی قهندیل، ههبی نهبی ههر دهرچوونی له قهندیل ده کهویته روزی له روزه نهوازه کان، به لام نهو روزانه له کوین و کهی دین!

ئەودەمانى خەيال، خەيال

خەيال بالى ھەموو بالندانى ھەبوو

به سهر دوریا به سهر شاخان

له ساتیکا گهرمیانی ده کرد، کویستانی ده کرد

وهليٰ تيستا له جاسووسانا

له دەرەوەي فړين ھێلانەي چێکريە

بالي نيه بۆ تاوى فرين

هدر بایی له جاسووسانه وه نی ثومیدی یی ناشنیته وه هدر ده نگی له و یوه هدلنه کا گوی شك نابه م بلا بیستنی هدر ره نگی له و یوه دانه کا دیده م نیه بلا دیتنی

(سترانی جهنگاوهر)

کۆرى گەرمى ئاگرپەرستان، ئەگەر چىلكەيىن نەمىنىنى بىق سىووتان، بلىسسەى لىنسابرى، ئىيمە و ئىاگر دەلىسى جمكانەى قەندىلىن، لە بىن دادەوە ھەرچى تۆپى دنيا ھەيە، رووەو قەنىدىل لىوورەى دەھات و نەيىدەگرتىنەوە، دەنگى تۆپ ھەنىدى جار ئىاويتەى دەنگى سەردەسىتەى مراويسان و كەمئىرىش ئىاويىرانى دەنگى ھاورىيى گىقارا:

> قهندیل بوو ئاگری وههای خسته جهرگهوه به عهشقهوه وا دهرنزین بهرهو بیری مهرگهوه

سهردهستهی مراویان ده یزانی که سگوی له شیعره کانی ناگری، ده یدیت له ترسی شیعری نه و، ههموو په نجه ده په ستنه گویی خویانه وه، به لام ده نگه شیعری سهرده ستهی مراویان له په نجه ده گهرینته وه! نه ده وه ستا هه تنا ده گهیشته بنه بانی میشك، به رده وام بزماری له سه به ده کوتی، به لام خاتریشی ده گرتین، ناوه ناوه ده چووه بیده نگیه کی زور قووله وه، ده مدیت له پولای فاتیمه شقوولتر رو چووه، له قوولایی بیده نگیه وه له هیکه وه قسه یه کی ده هاویشت:

قسه یهك ده کهم رهنگه باوه پنه کهن به لام به راستیمه، لهوه ته ی به بیرمدی ههر ئهو شهروالهم لهبهره و نهمگوریوه!

ئىمامەي پساوە:

چۆن باوەړناكەين! دەزانى ئەو مامانەى لە كىن لاقىي داكت دانىشتبوو بە دەستى خۆى ئەو شەروالەي لە پێكردى.

له شهروالنی سهردهستهی مراویان، تیر تیر زهیستم دایه شهروالی خو، به شهروالدا شورپوومهوه پیدا سهرکهوتمهوه تا نه گهیشتمهوه نهوی دانهسه کنام، لهوی شهروالیکم له پی بوو سهد سووندت ده خوارد لهبهرده م سه گه کانی نه تا تورك هه لگیراوه ته وه جه نب کون له و دنیایه هه یه هینده کونهی تیدابوو، دیتم جه نگاوه ری ورد ده پوانیه شهرواله که م، ده تگوت له کونه کانه وه نهینی دنیای بینیوه، ها ته پیشی:

- + شەرواڭنكى زيادم پنيە، ئەوە ڧړێدە.
  - یادگاریی دایکمه
    - + دەزانم بەلام...
  - خا فيره شهروال گۆرىنى مەكە.

بهزنوری زورداره کی پنی داکهندم و له پنیکردم.

له قسه کانی ثهو جهنگاوهرهوه تنگهیشتم له هیچ شتنك دلنیا نیه، ههتا له گووكردنیش، بـنزهوهی دژایهتـی خـنزی بكـا و له خنری باخی بیّت، دلنیایی به خنریهوه ناوه،گیرایهوه:

نهز هی تووره وینم، نه و جنیه ی له شه بتان ره قه کارتره، نه ک ههر تیوه کهی، هه میوو شیته ک لهوی به ره قسی شین ده بنیت و گهوره ده بنیت و وشک ده بنیت به منیشه وه، له بیرمه بابم بردمیه حوجره بزوه ی دواتر ربی به هه شتی نیشانی خه لک بده م، حه زم

لینه بوو، به زور بردمی، مه لای حوجره له هه مووان ره قتر بوو، هه تا ناویشی به ره قی ده خوارده وه، نی، نه حه وامه وه، گوتمه بابم: شمکوژی ناجمه حوجره.

نیوه مردی کردم، به لام چاوم به مه لا نه کهوتهوه، نه و جاره بردمیه قوتابخانه بن وهی دواتیر به قسمی خنی رئیی دوزه خ پیشانی خه لك بدهم، چ ببینم! دیتم کوری مه لا مامنرستایه، کور له باب ره قسر، هه واشسی به ره قسیه وه هه لده مژی، نه حه وامه وه، گوتمه بابم:

نیوه مردیت کردووم، نیوه کهی دیکهش تهواو که.

دایکم زوو گهیشتی دهنا تهواوی ده کرد.

گوتیان: لهو دنیایه دوو رئ ههیهو ههردووکت له پیشه رئیی سنیهم نیه، یه کیان ده تباته کن کوړ ثهویدیش ده گاتهوه کن باب، چارت نیه و ههلرزره.

زنور له رتی سنیهم ده گهرام نه مدیتهوه، شهوهك له خهوننیدا پیاوهك هاته سهر سهرم:

وهره ئاقارى كونه گورگ، خولهم.

ههر هنینده و به ناگاها تمهوه، یه کسهر ههستامهوه، هنیشتا شهو زوری مابوو، که لهبابیش له خهویدا بوو، راسته و راست چوومه سهر سهری بابم:

+ بابه، بابه هه كوره بابا، ئۆندەي له خۇي ھەلدا.

- ئەوە چيە، ج بووه!!

+ مهلمبرارد.

- حوجره يا مه كتهب؟

+ کونه گورگ

-کونه گورگ چیه، کوره شنیت بووی؟

ئيدى چاوم به بابم نه كهوتهوه.

لهو پسانهوه یه، ده نک ده نک، ده نکه پساوه کانم بیر ده که و ته وه که نموه یه بیر ده که و ته و ده نکه یان نهوه یه که میزی به خه سار نه ده دا.

به تزبزی ده بیه نه سه ربازی، شه ره ک دینته پیشی، سه رکرده گوتاری ده دا:

ئەو كەسە بە ھەلويستە كەسىنگى خىزى بىداتە بەر گىوللە و نەگەرىتتەوە، ئەوەى رابكات بىن ھەلويستى كورى بىن ھەلويستە.

کوړه له دلی خوی دهلێ:

من هەلدىم و بە ھەلويستىشم.

ئيدي به هەلوپستەوە ھەلدى و دەگاتە دەستەي خولە.

رۆژى بە نىــازى گــرتن دەچىــتە ســەر مــۆلگەى ســەربازان، دەبىنى سى چار سەرباز وەك مەړبۇخۇيــان نووســتوون، لەو كــاتە مىزى دىنــت، دەلىخ:

پیش نهوهی دیلیان بکهم، با میزه کیان پیدا بکهم.

مهسینهی میزیان له سهر راده گری، سهربازی لهوانیـدی پتـر بهر میزی ده کهوی هاوارده کات:

كوړه ههستن ريژنه بارانه!

کوره له پیکهنینا له سهر پشت ده کهوی، هینزی دلاخین به ستنهوه شی تیدا نامینی، ئیدی تهقهی لیده کهن، پوخته گوللهك به قسوونی ده کهوی، ئهوجا پیکهنین بهری دهدا و ههر کووهك دهینت خوی رزگار ده کات، دوایی گوتبووی:

قوون هیچ نیه، چابوو به جیّی میزم نه کهوت.

ئەو كورە، پێچەوانەى كورانىدى، لە باب نا، لە دايكى ياخى دەبىي.

فاتیمه لهناو دهنکه پساوه بزربووهکان، دهستمی دهگرت و دهیهپنامهوه دیار رووناکیی خوّی.

رووخساری فاتیمه ئاگری بوو نهده کوژایهوه، ثاگر لهودا بلیّسهی دهدا و له دوورهوه دهدرهوشایهوه، که لیّم نزیك دهبیّوه، گهرمساییه کی دهرژانسده گیسانمهوه، هسیچ پیسری تهریقه تسیّ نه پرژاندیّ ته دهروونی موریدهوه:

+ ماوه یه که زور سهردانی بیّده نگی ده کهی، به مالی قسه ناکهویه وه! وابروا ناوت دهنیّین ( پولا۲)

- چەنــد رۆژیکــی ســاڵی قەنــدیلم بزرکــردووه ســـۆراخیان دەکەم.

+ ئەو رۆژە بزربووانە، دوورە لە مالىي بېدەنگىدا بدۆزرېتەوە.

### - فاتيمه تز پيمبلي ....

+ ثـا سـهره داوی سـهرهاتیکم دیـتهوه، له بیـرته که له دوّله رهقه دهوردرابووین و بی داد زوّر له ئیسـتا تونـدتر دهیکوتـاین، لهوی لهکوری زار پرقسه گویم لیّی بوو:

خواوه ند هه ليداين، تا له كـ ترگه بنيشينه وه، به هه له له رهقه كه و تينه وه.

لێمپرسي:

کۆگە چيە؟ لە كوپيە؟!

گوتى:

نه مدیتووه، به لام بیستوومه که خوشترین جیّیه له دنیایی، ئه سحابه یی به هه له ریّی که و تبووه نهوی، له دین وه رگه پابوو گوتبووی به هه شت له سه ر دنیایه نه ك له بن دنیا، هه والی نه و کو گویه ده لیّن له زاری خوله وه دزه ی کردووه و که و تو ته سه رزاران.

من به ههندم ههانه گرت و له سهری نهر قریشتم، وه ك نوكته یه كی خوش وه رمگرت، خوت ده زانی نهو كوره گیرفانی پر نوكته بوو، نوكته كانی خوله ی له سوره تی فاتیحا ره وانتر له به ر بوو، خو دیته وه بیرت، ده یناسی؟

- ئا ئا ئەوە نەبوو، تاكەكەس بۇ تەوقەكردن لەگەل ئىمــامەى پساوە پيويستى بە چوونە سەر بەردى گەورە نەبوو؟

با با، تا بن قەندىلىش لەگەلمان بوو، دواتر تۆپەكە پەرتى
 كردىن و تەزبېخەكە جارىكىدىش پسايەوە.

- ئى چىدى!
- + له بیرهوهریمدا، جاری کوگه ههر هینده جیّیهی ههیه.

نوبه تداری له گهل ته مه نه و نابریته وه، زنجیره یه که به چاوی گورگیش چاوی بدی، جی پسانه وه یه کی تیدا نابینیه وه، به های نووستن له ساته کانی پیش نوبه تداری، پره له واتاو له واتاوه به ناگا دیت، له خه وی خه و ناوی خه و تبووم، خه و نیکی گیراوه ی خه ناوی، خه نه یه که خه نه یه و کان خه نه تر، بانگیکردم و له خه ونی خه ناوی کردم:

- + به ئاگام نهده هينايه وه، با دوو فړ باده بخوينه وه.
- باده! تەشتى خەونى خەناوى بەلاگىرى چۆرى بادە بىت.

هەندى قۇدگاى لە ناو كۆلەپشتەكەى پاراستبوو، منيشى لىنى بىي بەش نەكرد،

له شهوی سپیی قهندیلی که بهفری جنیان، له چاو هی وی، چاو به ره رهسایی دهخویسده وه، تل تل له نبووری مهی ده تبوامه وه، تبوانه وه به فری سیم هیچ شاگری پنینه گهیشتبوو، پنشیناگات، شاویته به فه من و فؤدگا و به فرو ناگر، چاوه رخی توانه وه ی پؤلای فاتیمه ش بووم، نیستا نا نیستا له توانه وه یدا ده چمه وه ناو رازه رژاوه کانی و به ههلگر تنه وه بان رانباگهم، رهق رهق ده ببوومه وه، ده تبوامه وه، رژ رژ ده پژامه وه، گیر گیر ده گیرامه وه، پؤلا هه ر پؤلا بوو، شاراوه یی وی کونیکی تنینه که و تب که و چسکه قسیم یک نه گیو تراوی لیسوه نه پژا، سهرده سیمی مراویانش به شیعری خه والووه وه گهیشتی، سهرده سیمی مراویانیش به شیعری خه والووه وه گهیشتی،

نه گوتراوي له پۆلاوەوە نەھات.

سهردهستهی مراویان بریاری خوّی دابوو، دهبیّت ببیّته شاعیر، کوّلهپشتهکهی شیعریّکیدی نهدهگرت، نهمانـدهزانی ثهو ههمـوو پارچه کاخهزه له کوێ دیّنێ، دهیگوّت:

ناخ نهمردبام نهو روزهم به چاوی خوم دیتبا، شیعری من سروودی سهر زاری و جهنگاوهرهرانی دنیا با، سپارتاکوس به شیعری من خهوی لیبکهوی.

سهردهستهی مراویان خړ خړ له دهوری ثاگر دهخـولایهوه و بهفر له بن پێی کرته کرتی بوو.

+ ئ تۆ شتەكى لىن دەزانى، كەنگى دەبمە شاعىرى تەواو؟!

- له شیعر گهړێ، ئهگهر سهربردهیهکت له دهنکه پسـاوهکان ههیه، بگیرهوه.

+ زۆرم لەبىرە، تۆ خولەي سەر منارەت بىستووە؟

لهمیسر نهبوو فهرمانی قهده خه کردنسی باده له بیابانه وه ده ده جه و به ده سیم به ده سیم گیرابا، ده بانگرت و به جه و جامی باده و هملیانده دا، هملدانی، له بنه بانی دوزه خی به عهرد ده که و ت، نه و فهرمانه بووه فهرمانی پاشای شاری خوریش، به پنی خوی کولان کولان ده گهرا، ده رگا ده رگا بونی ده کرد، له هه ر مالیکه وه بونی باده ها تبا، به ربی بیاباندا ره وانه ی نه و دنیای ده کسرد، تا وای لیهات فه رمان بووه ده سیم خهلکسی چیا و چولانیش پیره و کرا، ده گیرنه وه: خوله تا نه و ده مانی بو ده رمانیش فره باده یه کی به ده گیرنه وه: خوله تا نه و ده مانی بو ده رمانیش فره باده یه کی به

لیّـوی نهکهوتبـوو، دهیـانگـوّت: ههر بـوّنی بـوّی هاتبـا، هیّلنجـی دههات<sub>یّ</sub>.

بهلام دهمهو عهسرانیّك، خوله به گۆزهیی شـهړابهوه دهچیّته سهر منارهی چۆلی و بانړادهدیری:

مادام فهرمان له پاشاوه یه، سور بزانم پیّشی دهمرم، ده بیّت لهمه و دوا له باتی ثاو، ههموو سبه ینانیّکی قومه ك له شهراب به حه لالی بخوّمه وه.

جهندرمه له سهر قه لات بزی شوردهبنهوه، هه تا ده گهنه بن مناره، خاره گهیشتیته کونه گورگ، هه تا ریخی کونه گورگ دهبیننهوه، خوله له کونه کوتر دهنیشیتهوه، تیکه ل کوتران دهبی، دنیای له دوو ده کهن نایبیننهوه.

### کورینه، تیوه بونی میزی شهیتان نه کهن؟

ئیمهی حهوتهوانه هیشتا وا له هولی کوبیوونهوه، نهو هولهی سهروه ختانی فریشته کانیش ئیمه ناسا، بو کوبیوونهوه تیایدا کوده بوونهوه، پیده چیت قسه و باسی نهوانیش له بارهی نهینیی زهویه وه بووبی و ناکامیش به جانتای به تالهوه و به دلشکاوی پایدوسیان لیکردبی، بویه سهروه ختانیکدی له سهرده وه گهریکیدی، شهیتان به نا بهدلی و له ناچاریهوه کردبیتیه ناوده ست.

### کورینه، ثیّوه بونی میزی شهیتان ناکهن؟

ناودهست به رووخسه تخوازی له شه یتان ده بیته وه هولی کوبوونه وه، کوبوونه وه ید بی ته بیته وی هه موو کوبوونه وه عهردی و ناسمانیه کان ده کاته وه، کوبوونه وه هینده ی به لاریخی بیده نگیدا ریده کا، ده لینی به ساتمه ی پسانه وه یه ناگات، هینده ناچیته وه سهر راسته رینی قسه، نه و قسانه ی له پساوه یی ته زبیخه وه که و تبسوونه وه، لیسره وه سه ری قسه (جاسووسان)ه و بنی قسه (کوگه) له نیروان سه رو بنیشدا، ده که و یت ژیر به زه یی و به دنکه پساوه کانی ته زبیخ په رت و په رتتر، لیره و له وی به دنکه به جینما وه کانی ته زبیخ په رت و په رتتر، لیره و له وی به دنکه به جینما وه کانی ته زبیخ په رت و په رتتر، لیره و له وی به دنکه به جینما وه کانی به له وانیشه وه به و سه ردا به که لاوه که ی حه واو ناده م ده که وینه وه و له وانیشه وه به و سه ردا به که لاوه که ی حه واو ناده م ده که وینه وه به سه ره که یدی د یینه وه به ده ره به فر، ناگر، گوشتی نه ناسراو، به ده سه ره که ید، نو به ت داری. دیسانه وه نو به ت داری.

ئەوە فىاتىمەيە بە لەنىجەولارى ئىاگراويەوە كە بەفىر لىيىھوە پرووشەى دەكات، وا ھات وەلامەوە، بە سەرمەوە وەستاوە، وا كەوتمە بەر سىبەرى نادىارى ھەيكەلىكى يۇنانيەو، پرسى:

من دەمىنكە داوم بە داوى خەيىالىكى دوو سىەرەوە بىووە، ھەريەكەى بۇ كونىكم رادەكىشىنى (كۆتر) لەو سىەر (گورگ) لەوسەر، دەمەوى تىبگەم ئەو دووە لە كويىوە تىكىدەكەنەوە، تىق چى لە بارەوە دەزانى؟

ئهو پرسـیارهی به نیــوهچڵی له خـــۆمم دهکــرد و دهمێــدی

پیاسه ی پچر پچرم له ناقاریدا ده کرد، نهوه تا فاتیمه به گوری ی وهر کرد، ترسام، له فاتیمه ترسام، ههستمکرد فاتیمه سیخوری خوداوه نده به سهر نهستی منهوه، خوزگه ده خوازم فاتیمه لهبیر چوونه وه بین، نه گهر میروف نهوه ی له بیر چیوونه وه با و گیانیداران ههمیوو، به بالیدارو بین باله وه له ره چهله کسی لهبیر چوونه وه بان، نه و دنیایه کیشه یه کی نالوزی تینه ده کهوت، کیشه کان له و پرسیارانه ده کهونه وه که ههرگیز له بیرناچنه وه و همیشه به پیوه وه ستاوین بو تیلمه وه لامی، فاتیمه ده پرسی:

ها قسه یه کت نیه؟

ئای فاتیمهی بن وهلام به پیوه وهستاو!گوتم:

تۆ به بای وهلام بشنیهوه جوانی، هینده به بای پرسیار لهنجان مه که!

گوتى:

جوانیه کان له سیمای وه لامهوه خو نمایش ده کهن، به لام ههناسه له پرسیاره وه وه رده گرن، ههمو و جوانیه کان سه ر به ناقاری پرسیارن، جوانیی قه ندیلیش له وه دایه، ده تخاته به ریژنهی پرسیاره وه، من جاری پیشی له قه ندیلی کهم مامهوه، هینده نه که و تمه ناو سیره ی پرسیارانه وه، من ده مهوی که مین نزیك بیمهوه له و سهره داوه ی وا له کونیک له کونه کان بزربووه و سهره کونه که یدی.

گوتم:

منیش هیچی لی نازانم، پتناچی کهسیش... وای بـ و ده چـم ههردوو سـهرهکهی وا به پهنجهکانی خـولهوه، ئهو پهنجانهی له

تفهنگ نابنهوه، هیچ نازانم، ئهوه نهبیّت دهلیّن:

له نێوان ئەو دوو كونە سێ رێگە ھەيە، سێ رێگە ئەو دوو كونە بە يەكەوە دەبەسـتنەوە، رێگەى زەوى، رێگەى ئاسـمانى، رێگەى سێيەم بن زەوى.

کهره تن وا بزانم ریم به رینی سنیهم کهوت، له پیده شتی تووشم به تووشی دیویکی زنجیرداری ئەنفالەو، بوو، چەنـد پیّوهنا، ده تگوت لهگهل ئهویشم نیه، هات و نهگهرایهوه، دوو پـنيم ههبـوو، دووانيشــم خواســت، كهوته دوام، هينــدهى نهمـابوو بمگریّت، چالیّکم هاته پیش خوّم ههلدایه نـاوی، چـال چ جـال! له بنی کونیکی لیدهبووه، کون و کون رؤیشتم، رؤیشتم، ههر رۆيشتم، نازانم چەنىد رۆيشتم، لە جېيەك دەبيىنم ھەر كونە لە کون دهبیّتهوه، نهمزانی به کام کونـدا بـروّم، دانیشـتم پشـوویّکی باشم دا، ترسام زور ترسام، نهمـدهزانی کـام ریْگهیـان دهمبـاتهوه ئەودىوى ئەنفال، چەنـدى دەمكـرد، رێــم دانەدەگـرت، ھەنـدێك دەرۆيشتم، دەگەرامەوە رىيەكىدىم دەگىرت، لەويىش پەشىمان دهبوومهوه، ئیدی تهواو بیّدهسهلاتی و نائومیّدی دایگـرتم، چـیم به دەستەوە نەما، شىمشال نەبنت، شىمشال ئەو ھاورىيەي ھەمىشە ههرچی زیندهوهری بن زهوی ههیه، گوییان له شمشالی من بـووه، نــازانم چهنــد بهنــدم چــړى! هێنــده دهزانــم له كونێـك له کونه کانهوه لایتیسك له چاوی دام، لیّــوم له ســـهر شمشـــال هەلگرت،گــويم له دەنگێــك بــوو، دەنگێــك دوور زۆر دوور، ده تگوت له بن عهردهوه لهو سهری دنیایه:

وهره، بیرهدا وهره، ئیره کونه کوتره.

## به گۆتەي گۆتيارى خولە فەرموويەتى:

هیچ پاشایه ک ناتوانیت له یه ک کاتیدا ههر سی ریگاکه بگریست، خوی بکوژیست، ههرچی جهندرمهی دنیایی ههیه بیرژینیته نیوان ئه و دوو کونه وه، ریگه یه کی پیده گیری، ئه و په پی دو و ریگه بگریست، ریگه یه گیم ههر ده مینیسته وه، بنویه بنو جه نگاوه ران ریگهی نیوان کونه گورگ و کونه کوتر هه میشه کراوه یه و ههرگیز داناخریت.

له کونه کوتری کهوتمه ناو کوتران، ههرچی رهنگ و جوّری کوتر ههیه له و کونه وه، پوّل پوّل له شهقهی بالیان ده دا و له ناسمانی قه تاره یان ده بهست، پوّل پوّل ده گهرانه وه و له ناو هیّلانه ده نیشتنه وه، نازانم خهون بوو، یان زینده خهو، ده نگیّک ههر له ده نگی کوتر ده چوو، گماندی، زوّر گماندی، هیّنده ی تیگه یشتم:

ئهگەر بتەوى بېيە كۆتر، دوو بالى نەخشىنت دەدەمىي.

خۆزى دەبوومە كۆتر، كۆتربوونم نەويست، ئەو قەندىلە لە وەلامدا دەتمريتىن و لە پرسىياران زيندووت دەكساتەو، جاسووسان پرسىيار، كۆگە، چەكوچ پرسىيار، دونىدى بەرز پرسيار، كونى گورگ و كۆتران پرسيار، ؟؟؟؟؟، فاتيمەش پرسيار.

- + منیش پرسیار؟
- ئا فاتىمە ئالۆزترىن پرسيار.
- + له كونهكان و... ئالۆزتر؟
- ئەوەش وەك يرسيارەكانىدى.

+ كۆتر كۆتر...

نزبه تدارى هەليگر تووم

هەلق ئاسا لە شاخانا

به بای بیداری دهشنیمهوه

تەنى چاوى تۇ شك دەبەم

له دنيايي هيلانهيي بو خهو نابينمهوه

دەستت بىنە

ليمتر ثاسا بمكوشه

به لێویش تامی نه کهی

گوشین بز خزی تامی ژیانه

بمرژيته خؤتهوه

بەردىش بم دەتويمەوە

وەرز وەرزى رژانە

(سترانی جهنگاوهر)

من و فاتیمه به نهسپایی و به چرپه دهدواین، دلپیسی چاوی لیبایه، بسی یه و دوو، قسمه کانی دهبرده وه جیزوانسی و ده یگهیانده وه ماچ و رامووسانی، به لام ریبه ک نیه دلپیسان بباته و قهندیلی، نه گهر له تیره ی نه هریمه نیش بن و له ریبی نه وه وه بین بنینه ناقاری قهندیل، له وی له سرووته ناگریه به فراویه کان وه ک به فرو ناگر پاکده بنه وه، سهرده سته ی مراویان له ولاوه ده یویست به فرو ناگر پاکده بنه وه، سهرده سته ی مراویان له ولاوه ده یویست لاسایی عهلی به رده شانی بکاته وه و لینی نه ده هات، لیمان نزیکتر ده بینیته وه:

- پساوه کان خر ببنهوه چا چا!
  - به جگهرهوه.
  - به سروودهوه.
  - بەس شىعرى لەگەل نەبى.
    - به پرسیارهوه.
      - به سهماوه.

دلنیام قسمی پنزلای فاتیمهش به (بیدهنگیهوه) بنووه، به

گویمی دل گویم لیبوو له جاری زیباتر و به دهنگی بهرزی بیده نگی گوتیه وه، سهرده ستهی مراویان حهفت چای تیکرد، داغستانیی پینج جگه ره ییچایه وه.

# لێرهش له ناو بهفر و گړ و کلپهدا...

هیّشتا دوا وشهی سروود ههر له ههوکی هاوریّی گیڤارا بوو، سهمای پساوه دهستیپیّکرد، هیّشتا سهما دهستی سهمای له دهستا بوو.

+ ئهگهر زمانی شیعریشم ببهستن، زمانی پرسیارم ئازاده، رووی پرسیارم له ههمووتانه به پۆلاشهوه، پرسیارهکه:

بۇ يەكەمىن جـار كە چەكـت لە شـان كـرد، لە كـوێ و لە دەستى كێ وەرتگرت؟ ئەوەى بە بىرى نەيێتەوە، گەمژەيە!

#### داغستاني:

ئەو كورە پرسيارى سەيرو سەمەرە دەكات!

- من وهٔ لامده ده مهوه، نهو چه کهی ده ستم دیباریی گیفیارایه، بهٔ لام تفهنگی یه کهم له بیرمه له ناقاری کونه گورگ، له دهستی خوله وه رمگرت.

- له وه ته ی به بیرمدی، ئه و تفه نگه تفه نگی منه، که چوومه مؤسکوش له جینگه یه ک ( ئاشکرای ناکهم) جوان جوان ته قه تم کرد، که گه رامه وه به سانایی دیتمه وه، ئه و ساله ی ناویان نام جاشیش هه ر ئه و تفه نگه مه بوو، ئا شه ویک ریم که و ته کولانی له سه ری کولانی تووشم به تووشی خوله وه بوو، به دزیه وه دم جووه وه مالی خویان، دوو تفه نگی پیسوو، وه کو پیاوان ئه وه یانی دایه من، له گه لی نه چوومه ژووری، به لام که ها ته وه

بهگەلىي كەوتىم، ئەوەش وەلامىي پرسيارە سەيرەكەت.

- له وه لامی پرسیاره کهی خوّم، منیش وه کو ئیّوه، روزیّك له بابم تووره بووم، گوتم با نهو جاره به گهل مراویان نه کهوم، پشت له روزی سهری خوّم هه لگرت، رویشتم، رویشتم، گوندینك کهوت، دیستم پیاویّك له دهو ری لهسهر بهردی دانیشتووه، دوای چاکوچونی گوتی:

برز گوندی بزانه جاش و ماشی لین نیه، که هاتیهوه تفهنگه کت ده دهمی، ههر بالم گرت، چ ببینم! جاشی دنیایی وا بهره و گوندی دین، به فرین گهیشتمه وه لای، چیم دیت بی لیقرتان و به سهره وه نان، نه وهم پیگؤت، گؤتی:

وەرە.

له بن غهره بهردينك تفهنگيكي دهرهينا، گۆتى:

ئەوەش دىارىي خولە بۆ تۆ.

- من تیناگهم لهو کونهگورگ و خولهیه! دهلنبی دنیا لهویـّوه له دایکبـووه و ههر لهویـش دهمـری، منـیش ههر لهو کـونه و دهستهوه، تفهنگم به دهست هیّنا، ئهوهشی گوت:

تىز يەكەمىين ژنىي ئەودىسوى حەمرىنىي، كە تفەنگىي پىي ببەخشم.

دوایی نازانم خهون بـوو چ بـوو، ههسـتمکرد دهفـرم، له نـاو دنیایی کوتر نیشتمهوه.

- من پیشتر تفهنگیکیترم له شان بوو، له بیرم نیه چوّن به دهستمکهوتبوو، بهلام نهوه یسان، له دهوروبهری کونه گسورگ

دەسوورامەوە، جاشەكانى جاشاغا بۆنيان كردبووم، ئىخ، زۆرم تىنوو بوو، رىم كەوتە سەر بىرەك دىتم باوەش باوەش بالدار لىپى دىنە دەرىخ، سەرم شىزركردەوە، چاوم لە تەرايىي دەگىيرا، لىق تفەنىگ بەر نەبىلۇوە! تفەنىگ رۆيىي و رۆيىي، ھەر ئەو دەمەو عەسرە، خولەم دىتەوە، بىشتر دەمناسى،گۆتى:

خەمى لىن مەخىر.

پوّلای فاتیمه و من، متهقمان له خوّمان بریبوو، وهلامه کان زراویان بردبووم، ثهوه پرسیار نهبوو، گوللهی حهفت کهس بر بوو، نزیك له دلنیایی دلنیا بووم، وهلامی پوّلاش له ههمان کونهوه سهرده کا و به ههمان دهستا گوزهر ده کا، سهردهستهی مراویان به گولله پرسیاره وه له سهر سهرمان وهستاوه:

دهی وهلام بدهنهوه، با گهمژه دهرنهچن.

بۆلاي فاتىمە:

ئەوانە ھىچيان وەلام نەبوون، ھەموو پرساريْكن ئالۆز ئالۆز.

ئىمامەي پساوە:

به خودای پۆلاش شێت بوو.

دەمویست چەنسدى زووه بچسمەوه ئاقساره بېسسنووره كانى بېددنگى، لەويسوه ئىاويتەى بىاسسەى تېرامسان بىبىم، تېرامسان لە پرسيارى ئالۆز ئالۆز،گوتىم:

كاكه من (گهمژه)كهم.

فاتيمه:

له دەستمچوو خۆزى من (گەمـژە)كە بـام، ھەلْەى پــۆلا بــوو درەنگ، نا ھەلەى خۆم بوو زوو.

ناسسینه وه ی حه فتساو حه فته مسین، له چسوونه سسه ر جیسی چوار خوانده وه ، شاری خور حه فت او حه فت پاشای خستو ته وه ، هم ر له و شاری خوره حه فتاو حه فت جوری شینت، شهوو روز به شهقامه کاندا ده سوو رینه وه ، شار نه و دایکه میهره بانه یه ، حه فت او حه فت مهزاری پیروز ده لاوینی ته وه ، منیش نه وه جاری حه فت او حه فته مینه ، سه خته کاری له ناوی خوم ده که م.

نیمامه ی پساوه به ده نگی چیاییانه، ده نگی سهرریژ له ههورازو لیژی، له ههورازان بهرزتر، له لیژیان لیژتر، ده نگی له ههورازان، سهداییکه له تهزبیخی پساوه پساوه تر، به لام له قهندیلی بو خو فریودانیش، گوی گرانی نابینیهوه، ریبوارانی قهندیل له خواوه ندهوه، سوو کترین گوییان بهر کهوتووه، حهفتاو حهفت مشك به قهد قهندیلیه گییان به خشبه و چرپهی رسته یه کی گوکراو نابی، لهو قهندیله همموو نازای لهش له بهفردا ده یبهستی و ده بنه بهرد، گوی همر له جووله یه و له با برقزتر، همموو نازای لهش له ناگردا ده توینه و ده سووتین، گوی له بایه تی خوی ناکهوی و بی پسانه وه باوه شینی لهش گوی له بایه تی خوی ناکهوی و بی پسانه وه باوه شینی لهش ده کات، گیان پرخه پرخی خهویه تی، گوی همر بیداره، گیان ده مستی لهش ده گری و ده فرن، دنیا ته یده کهن، به سهر ده ریا و ده شنا پیاسه ده کهن، گوی هم نوبه تداره کهی قهندیله، نه و ده شنا پیاسه ده کهن، گوی هم نوبه تداره کهی قهندیله، نه و

دەنگە لە پياسە تێړامانيەكانى كردم، ئەو پياسەى دوور زۆر دوور لە ئاقارى قەندىل.

- + هەمووتان جاشاغا دەناسن.
- كيهان! مەبەستت حەمەكە نەبنت؟
- + ئىن، ئەوە لە وەلامى پرسيارەكە ناوم ھىننا بۆيە دەيكەمەوە پرسيار:

ئەوە كێـيە كە دووەم كەســە دەســتى بە تفەنگەكــانى ئــێمە كەوتبىخ، تەقەي پێكردبى؟!

#### داغستاني:

ئەوە قۆړترىن پرسيارە لە عومرى خۆم گويىم لىپى بووبىي.

+ نا پرسیاره که قوّر نیه رهنگبی من به قوّری کردبیّتم، ئین، بیستوومه، قسهی من نیه، وا گوترایه، ههرچی تفهنگ ههیه تا جاشاگا تهقهی پینه کات، ناکهویته دهستی سیّیهم، نهوجا پرسیاری من له دهستی یه کهم و سیّیهمه.

- هـى مـن تەنها دوو دەسـتى ديـوه، لەو جێـيهى تەقەتيشـم كردبوو، دەستى شەيتانيشى پێنه كەوتووە تا بڵـێم شـهيتان دەسـتى سێيهمه.

### به پیکهنینهوه:

به و قسه ی تن بیست، خوله یه که مه، به خوت دووه م، جاشاغاش ده ستی له گونم، کوره نه من ده لیم جاشاغا که سی دووه مه و برایه وه، تن نه گهر که سی حه فتاو حه فته مینیش بیت باشه!

- ئهگهر بزانین، خوله و جاشاغا کامیان له پیش کامیان له دایکبووه، کهسیکیان ئاشکرا دهبیّت.

ئەوە پۆلايە بە دەستى خۇي بېدەنگىي خۇي شلەقاند.

من تا ئەو ساتە پرسيارەكە بە جوولەي نەخستبووم.

+ من له سەيدەوانىم بيستووە، دەيگۆ:

دایکم لؤی گیرامهوه: تؤ و جاشاغا و خوله له یه ک رؤژ له دایکبوونه بهوه ی دهزانیم مالمان له یه ک کولان بسوو، یه ک مامانیش ههبوو ههرسیکمان نؤرهمان گرتبوو، خوا خیری مامان بنووسی، منی له پیشان رزگار کرد، تا تازه دنیا رووناك دهبووه، وا بزانم له پاشه من چووه کن داکی خوله، ثا ثا، جاشاغا عهسری هاته سهر دنیایی.

ئەوجا نازانم چەندى راستى تىدايە!

داغستاني:

ئەتو كام سەيدەوان دەڭنى؟

+ چەنـد سـهیدەوان ههیه! ئەو پیـاوەى له پـێش ئەوەى لەو دەشتەى خـوارێ،كەوچكە ماسـتێك بـۆ هەوێنـیش هەبـێ، بـڕكه كەنگرەگ بۆ بزنیش سەرى دەرهێنا بێت، ئەو تفەنگى لە شانه.

داغستاني:

ئی ئی، باش دهیناسم، له سهری بدهن در قیه کنات، نالیم نه گهر له گیرانهوهی سهرهاتان، له سههووهوه شت لهبیربکات و پاش و پیشیان بخات، باشی دهناسم، نهو پیاوه که سوپای هؤلاکو بهرهو ولات کشا، عهردو ناسمانی لیکردنه گورستان.

نه و سهیده وانه هاو پی پلینگی نیزیدیان بوو، نیوه ره نگبی نه و نیزیدیه نه ناسن، کاتی مه عاویه بریاریدا له چار گوشه ی دنیایی ناگر کردنه وه قه ده غه بیت، پلینگی نیزیدی دنیای لیکرده ناگر، چابو و قه ندیل هه ندیک هه وری به قه رد دایه دنیایی، ده نا نه که هم عه در داسمانیش ده بووه خوله میش.

ده لین: خوله له کنه وی فیره ته قه کردن بووه، ده لین: له شکری بی داد و شامی دهوری چیای شنگالی دهده ن، بی وه که نه و نیزدیه له ناو ببه ن، ههر سهرباز بوو په له واژ ده بی وسه ی خه لکی ته وی: هیچ پایزه ک له و چیایه هینده په لکی دارانی نه وه راندیه.

ئەوە دەگاتەوە جاشاغا، دەلىت:

ئەو پلینگە بۆمن لینگەرین، حەنەشینکی بیابانی بهگەل خۆی دەدا، رینی شنگالی دهگرن، هیشتا زۆر دەمینی له چیای نزیك بینهوه، هەردووکیان له ترسان چۆړه میسکهی دهگرن، ئەمن له مؤسکۇ کابرایهکم دیت دهیگۇ: ئامۆزای پلینگی ئیزدیم.

زریان ههلیکرد، نهوه تا ههرچی رقی خوداوه ند و شهیتان و مروّقه، له قهندیلی گیژ دهده ن و له بی داده وه شهیتان له تاران و تورانه وه لووره ی توپ، چووینه وه ناوده ستی شهیتان و وه ک منداله هه تیوه کانی دنیا به بی نازی سهرمان به کوشی یه کتر کرد، من رید له ناو چاوی فاتیمه دانیشتبووم، به لام هه ستمکرد نامیین.

گویم له دهنگی فاتیمهیه، نازانم بو کی دهدوی:

بیستبووم روّمانسیترین شهو، شهوانی بی داده، ههوای نهو شهوانه له سهری دابووم، شهوی هیچ جیّه کیدی، له سهرمدا شهوانی نهویینیان نهده رهوانده وه، ههینیش هیچ ریّگهیه که نهیده بردیه وه نهوی، ههموویان تهلبه ند و پولیسبه ند بوون، به لام له بابهم بیستبوو، نهو کاتانهی بی داد ههموو ریّگاکان لهسه خوی داده خات، ده رگای دیجله له سهر پشته و داناخری، کلیلی ههموو ده رگاکان له گیرفانی نهوه، هی ده رگای دیجله کلیلی ههموو ده رگاکان له گیرفانی نهوه، هی ده رگای دیجله نهینت، نیدی دهمه و عهسرانی گویّم له ناو بوو بانگیکردم:

ئەي كچە چاو رەشەكە، درەنگە...

بیّ مالْناوایی له دارخورماکهی بهر دهرگای حهوشهکهمان، بیّ ثهوهی دایکم ماچ بکهم، جلکهکانمم کـرده کوّلهپشـت و له پشتی خوّم بهست، به رووتی رژامه رووبارهوه...

/ئهها من فاتيمه به رووتي دهبينم!/

رژانی، بروا ناکهم رووبار له تهمهنی خوی رژانی وای له ناو رژابیّت، ئاو بهرهو دهریا منیش سهرهو بی داد به ری کهوتین، چ رؤیشتنیکی به چیّر بیوو، له ههموو لهشمهوه چیّر دهرژایه گیانمهوه، چیّری هیچ کچی له جووتیووندا، چیّری وای پیدا نهرژاوه، چ رؤیشتنی تامی ئهو رؤیشتنهی ناداکه له ناو دیجلهدا به دژی دبجله ریبکهی، ئه گهر بی دیجله رووت نهبیهوه وه پیرن ژنی ئاوی بو میرده کهی رووت دهبیتهوه، رهنگه دیجله له ژیان رووت به به دروت به به دروت به به دری دیجله له دروت به به دری دروت به به دری دیجله دروت به به دروت به به دروت به

بم، به بیرمدا هات بی داد رییه کهی وا ژیان به خش بیت، ده بیت شهوه کهی چیت پی ببه خشی! هینده م زانی تالیک له شهوه وه له تالیکی قرم ثالا و له دیجلهی کردم و به دیار دیجلهوه به نابه دلی خوم خسته وه ناو جلکه ته ره کانم، هه لدرامه شهوی بی داده وه، سلاو یکی ته رتر له جله کانم له شهوی نهوی کرد، به وه رگر تنه وه به داینیشاندم، ته ریم تیدا هه ست پینه کرد، ره نگریسی نه و ته ریسیه ی نه بسووبی که له سلاوه کهی مسن ده چو رایه وه، نیستا میوانی شهوی بی دادم، له چایخانه یه که که ده رگای به سهر شهقامیکی فراواندا کردو ته وه، چایه کم به ده سته وه به ناوی دیجله، به لام بر خو فریودانیش خرمی ناوی دیجله نابیته وه، و ینه یه که و ته به دیواری چایخانه که و مهلواسرابو و، بویه که و ته به رجاوم، دیواره که هه رجیگه ی ههلواسرابو و، بویه که و ته به رجاوم، دیواره که هه رجیگه ی بیابانی نو و سرابو و:

#### سەرۆكى فەرماندە معاويە

له بیرمنهماوه، معاویهی ژماره چهند بوو، ههر لهو ساتهی من دهمروانییه معاویه، گویم لیبوو له ناو شهقامه که پیاویک هاواری لیههستا به دهنگیکی بیابانی:

ههر ئیستا ههموو خهلکی شار له گورهپانی ناپاکی کو ببنهوه، ثهوه ی خوی دوابخات سهری دهنیرمه کن سهری حوسین و لاشهشی رهوانهی قهندیل ده کهم.

دوای کهمنی تیرامان له سهروسه کوتی نهو پیاوه، ناسیمهوه، تا ههوه، نهوه نهو پیاوه بوو له سهری کولانی خومان، به ههمان دهنگی بیابانیهوه هاواریده کرد: برۆنه ماله كاولبووهكانتان، فهرمانى ميره، مندالى يەكسىالەش لە دەرەوە بېينم، بەم شيرە ملى دەپەرينىم.

گـوێم له خهڵـك دهبــوو به دهم دهرگــا داخســتنهوه له بهر خزیانهوهو به ترسهوه: حهجاج حه حه جاا ج...

من لهوه تینه گهیشتم نهو پیاوه له بهسرا بهزور خهلکی له ژووری ده کرد، ههر نهو پیاوه له بی داد بهزور خهلک له مالان دینیته دهروه، ئیدی ههرچی خهلکه له گورهپانی ناپاکی خربوونهوه، له سووچیکهوه راوهستابووم، باش نهو بوشاییهم لیوه دیاربوو که خهلک بازنهیان له دهور بهستبوو، دیتم کچیکیان هینا، خوین له تیسک تیسک قری ده چورایهوه، سهیربوو له جیاتی زمانی گریان و پارانهوه، به زمانی هیز دهدوا، من هیچی تینهده گهیشتم کهسیک له تهنیشتمهوه گوتی:

ئەوكچە قارەمانە بە زمانى چيايى دەدوێ.

دیتم گوریسه که ناسمان هیمواش هیمواش شور دهبووه، چهندی تهماشای ناسمانم کسرد بنسی گسوریس به دیسار نه کهوت،گوریس ههر شوربووه، رینک گهیشته ناوقهدی کچه که

/ ثهوه تا گوریسه که دهبینم!/

لهو كاتهدا دەنگەك لە ناديارەوە بەرزبۆوە:

ناگادارتان ده که ینه وه کیچه ی وا ده ببین، قه حیه یه م جاسووسه، ناوی له یلییه، ده سکیسی بز مه لا مسته فا ده کات، نه و ناپاکه ی هه ر له سهرده می نووحه وه، له رزژانی فه قییایه تی وانه ی ناپاکی خویندووه، ناپاکی له خواو پیغه مبه ر ده کات، ناپاکی له بی داد ده کات، نه و کچه له ناو جانتایه که یدا، نه خشه ی بی داد دۆزراوه تهوه، ویستوویه تی بینیسری بسی نهو گاورانه ی وا له قهندیله وه، نه خشه ی داگیر کردنی بی داد ده کیشن، نه خشه بی دزینی به رده پیروزه که ی قیبله ده کیشن، بی به ناوی خودای گهوره و به ناوی ئیسوه وه، ئیستا له ریسی نه و گوریسه وه ده نیزینه وه بی قهندیل.

حهجاج به دهستی ختری گوریسه که ی له ملی کچه شه ته ك دا، تا نه و ساته ش کچه هه ر له هیزه وه ده پهیشی، دوا وشهی (کوردستان) بوو، کچه به رزبی وه به برز بیزوه، به رز له چاو ون بوه نازانم چه نسدی پیچووه بسرژانگم هه ر به ناسمانه وه هه لواسرابوو، دوو سی جه ندرمه چاویان له ناسمان پساندمه وه هه لاتم به ر دهستیان نه که و تم به چوهمه وه سه ر دیجله، چیم له دهست نه ده هات به وه نه بیت به رد به ردی نه فره تم ده خسته دیجله وه دی که و تم دیجله و دیجله م ده که در دیجله و دیجله م ده که در دیجله وه ده که ده که ده که در دیجله وه ده که دانگان که ده که دان که داند که ده که د

ههستمکرد له دنیایی تاقه خوشکه کم ههبوو ناوی لهیلی بوو، به زمانی چیایی دهپهیشی، پیشهی دهسکیسی بوو، به بهر چاوی خومهوه ئاسمان به خنکاوی ههلیکیشا و بردی، ئهو پیاوه ی جاری له بهسرا له دلهوه چهپلهم بنوی لیدابوو، ناپاکی گهورهیه.

نهمدهزانی دهسکیسی چننه دهنا دهمکرد، ههر بن ئهوهی به ریسی گوریسه که بگهمهوه لای خوشکه چیاییه کهم، چیم له دهست دی! به دوای کهرهسته یه ک ده گهرام خنومی پی بکوژم، له نه گبهتیما کهرهسه یه ک دهستنه کهوت بن خنوکوشتن، چهند

تهنیام له دهو دیجله، دلم له به سرا نیشاوه نیدی نهوی له من حهرام بیت، دهست ناده مه ده ستی دیجله به رهو نهویم باتهوه، بی دادیش نه ریده کتیده کاتهوه نه ریده کلیی ده بیتهوه، ههیه و نیم دیجله یه بریارمدا له دیجله وه به پیچهوانه ی دیجله ناو ببرم، به لام دیجله نه و جاره ده مداته شهوانی کوی؟!

ئهو پرسیاره سووکه بایهك بوو به قژما شنهی کبرد، دهستم بن دوگمهی کراسهکم ببرد تا خنزم رووتبکهمهوه، رووتتبر له دیجله، هیشتا گزی مهمکهکانم به دیجله پیشان نهدابوو.

/فاتیمهی کهنار دیجله پشتی له من بوو، سینه و بهرؤکیم نهدیت/

پیاویتك له تهنیشتمهوه وهستا، ترسام، لهرزیم، تیچاویتکم دایسی ریشیّکی جوانی ههبوو، وام زانی حوسیّنه، نا ریشه کهی له هی حوسیّنیش جوانتر بوو، به پیاو خراپان نهده چوو.

- حەزت لە مەلەنە؟
- + نا ھەر ئەو رىڭگەيە ھەيە.
- بەرەو خوارى يان سەرى؟
  - + خوارێ نا سەرێ.
- ریّگەیتر هەیه، بەلام بۆچى شەوانى ئیر بە جیّدەھیلى؟
- + خوشکه کم ههبوو، بهجیّیهیّشت، ئاسمان ههلیکیّشا، منیش به جیّی دههیّلم.
  - ئەو كچەي لە رېي گورىسەوە دەرچوو؟

- + ئا ئا، دىتت؟
- من ناوم ریشه یه، ئهو ناوه ت بیستووه؟
- + ئا، به لام نابی تو ههو بیت، خه لك ده لین: وه حشه ك ههیه ناوی له خوی نایه ریشه، پیاو ده خوات، ژن ده خوات، مندال ده خسوات، ههر چسی جه نسدرمه ی بسی داد ههیه به دوایه وه ناگیری، ناكوژری، ده لین: ئه و وه حشه ش له ههمو و جیسه ك ههیه و به دلی خوی ده سوو ریته وه، ئا بیستوومه به لام تو هه و نیت.
- من هدوم و برای ندو کچهشم که تل به خوشکی خوتت داناوه، به لام ناهدقت نیه باوه په من نه که یت و باوه په قسه ی ناو خه لك بکه یت، خه لکی نیره به نجکراون، پادشاکان که له نهوه ی وه پینن، رقر انه دنگه حه به ك ده خه نه سه رچاوه ی شاوی خواردنه وه، به و دنگه حه به ش ده لین:
  - خۆشەويستىي پاشا
  - + واته من و تؤ خوشك و براين!
  - ئامادەم بە خوشكى خۆم وەرتبگرم.
    - + تۆ خزمى مەلا مستەفا دەبيەوە؟
      - خزمى نزيك
    - + ئەدى ئەو ناپاكى گەورە نيە؟!
- تۆ ھێشتا لەژێر كارىگەرىي دنكە حەبەكەي، ئەگەر دێـي، با برۆين، درەنگمە.
- بیٰ یهکودوو بهگهلی کهوتم، ههستم به بزربوون کرد، ثـا وا

بزانم بوومه تالی به ریشی ریشهوه، نیازانم له کوی بووم چهند رؤیشتین، هیندهم زانی به تهنیشت یهکهوه راوهستاوین.

- ئەو ئاگرە دەبىنى؟ ئەوە بابەگورگورە.

+ ئهها! دەيناسىمەوە، ئىاگرەكەى پرۆمىسىيۆس نىيە؟ كە لە خىزرى دزى و لېسىرەى شىاردەوە، بەلام بىسىتبووم ئىاگرىكە دووكەل ناكات، ئەو ھەموو دووكەلە چيە؟!

- ناسیتهوه، به لام منیش نازانم له کهیهوه و بنوچی دووکه ل ده کات، هینده دهزانم ئهو دووکه له لیلایی سهر بیناییه و زور جار چاوه کان به هنوی ئهو دووکه لهوه وینه کان به تاریکی و شیواوی دهبینن، زیاتریش دووکه له که ده چینه بینایی چاوه کانی ئهو دیسوی حهمرینه وه، ئهو شوینهی لینی وهستاوین، بهرزایسی حهمرینه، ناوی حهمرینت بیستووه؟

+ له تۆوه گوينم لەو وشەيە دەبينت.

- ئه ها! له کتیبه زور کونه کان، وشه ی (حهمرین) به واتای جیاکه رهوه دیست، جیاکردنه وه ی چیا له بیابان، واته لیره وه مهرچی چیاو بیابانی دنیا هه یه، لیره مالی خویان ده کهن و یکدی جیا ده بنه وه.

+ ناكرى به يەكەوە ھەلبكەن؟

- ئیستا زه حمه ته، وه ختی خوی پیاوه ک ناوی سه لاحه دینی هیووبی بوو زوری ههولدا مالیان تیکدی بکه نهوه، سهری هگرت، دره نگه با بروین.

دیسانهوه خوّم به تاله ریشی ریشهوه ههلواسی، بزربووم، خهوتم، خوّشترین خهوتن خهوتم ، له پیّدهشتیّکی به هـاری به اگایهیّنامهوه.

- من درهنگمه لهوه پتر ناتوانم له گهلت بیم.
  - + ناپاكيت ليمكرد؟
- نەتھىيشىت رسىتەكەم تەواو بىكەم، ئىسىرە تىا ماوەيەكىلىدى ئاقارىكى بىي مەترسىيە، ئەو سىي چوار بنە دارەت دىوە؟
  - + دەيانېينم بەس دەترسم، لەگەل تۇ ديم.
- - + ئىن؟
- تـ تـ كهوتـيه ئهو ليسـتهوه كه بــى داد نــاوى نــاوه ليســتى ناپاكان، كه گهيشتيه بن دارهكان زورى پيناچى دهنگـت دهدهن، مهترسه، بلنى من خوشكى قهنـديلم، لهويــوه ههمـوو دهتگهيهنـنه قهنديلي.
- + باشه، حەزدەكەم بگەمە قەندىل، بەلكو لەوى خوشكەكەم بېينمەوه.

بهر لهوهی بفری، دوو سی وشهی چیایی فیرکردم، له چاو ترووکانیکدا ون بوو، منیش بهرهو بن دارهکان ههنگاوم نا.

#### ها چې له چاوي فاتيمه دهخوينيتهوه؟

سهردهسستهی مراویسان بهو رسسته نساوه ختیه و به ثانیشسکه بزماریه کهی که روّچووه رانمهوه، له ناو چاوی فاتیمه دهریهیّنام، دهنا ههر له چاوه کانی فاتیمه دهمامهوه.

ئەوە چەنىد لاپەرەيەكى دزراو بىوو لە دەفىتەرى يىادەوەرىيى

فاتیمه، نه و یاده و هریانه ی له ده روونی فاتیمه، ده لیّنی نیاوی خه و توون، هیشتا ده فته ریکی نه نو و سراوه، هیشتا بای دنیا پیّی پیدا نه خشاندووه و په ره کانی هه ل نه داوه ته وه، هیشتا رسته یه کیش له وانه له په نجه ی فاتیمه وه تکه یان نه کر دووه، چ په نجه یه کیدیش نه ینو و سیوه ته وه، هیشتا له لیّوی فاتیمه وه، که س که س نه به شیرینی نه به تسالی ثه و یاده وه ریانه ی نهم ریسوه، له چ لیری کیدیشه وه چز و گویان نه به سیتووه، که چی به ویّنه و دنیگه وه و اله چاو و گویی مندا، پاریز راون، لیّم دزین و له وانه یه هم رگیزیش هه ست به و دزینه ی لیّکراوه نه کات.

ثه و جوّره دزینه له ده نکه پساوه یه کی بزربو و فیربووم، به نه سحابه کوژ ناویان ده هینا، فیریکردم چون بسمه دز، دزی بیره وه ریه نه نه نووسراوه کان، بیره وه به گوتراوه کان، به وینه و ده نگه وه، ثه و ویتانه ی ناکه و نه چیّوه ی کیشانه وه، ثه و ده نگانه ی همیشه له ده ره وه ی بازنه ی بیستن ده میننه وه، به ره به یان بو و ثه و ده ده و ده و نه و ده و نه و ده و نه و ده ده و شوده مه ی نه سحابه کوژ هونه ری جوانترین دزینی، په یام به رانه بو شرو قه کردم:

له گهرانیکی قهندیلی، له کاتی بهفر شکاندنا که به سینگ بهفرم ده شکاند، چیزکم بهر تیشه بهردی کهوت، خوین ههر هات و نهوهستا، همموو جلکه کانم داکهند و له چیزکمم بهستا، خوین ههر نهوهستا، حهفتاوحهفت بهرازان بکوژیهوه، هینده خوینهیان نیه، لی یه کهم جار ئهمن بووم، رهنگی قهندیلم له سپیهوه گیریه سهر سیوری، ئی، رقم له تیشه بهرد ههستا، رقلیبونهوه یه که من گیرینیش هینده رقهی له من رقلیبونهوه یه که تیشه بهرد کهوتمه شهریکی حهفت شهو و روژه، سووندم لیخوارد دهبیت بیهزینم، ناکام بهرد بهزی، بهرد

چ بهرد! بنی له کن دهریا بیوو، بهردم له سهر بهفر دریژکرد، زور مانسدوو بسووم، ههر له دهو چاله قسوولهکه، چاوهکم گهرمکرد، که به خهبهر هاتم، زوو دوو سنی جاران خهونهکهم بو خوم به دهنگی بهرز گیرایهوه نهبادا له بیرمبچیتهوه، ثهوجا با خهونهکهت بو بگیرمهوه:

دیتم ژنهك گهلهك گهلهك جوان، جوانی ئهوها نه له دنیایی ههیه نه له دنیایی ههیه نه له سهر سهرم ههیه نه له پهسلانی، له مهستوورهش جوانتر، له سهر سهرم راوهستایه، خهنیبووم، باوهشم لؤی کردهوه، گوتی:

باوهش مه کهوه، میشکت بکهوه.

هۆپەكم لە خۇم زانى، گۆتى:

من زور مهمنوونی توم که نهو بهرده گهورهت له سهر بشتم هه لگرت، ههرگیز چاکهی تو له بیرناکهم، له باتی نهو چاکهیه رازیکت پیده لئیم، له ژیانتا زور که لکی لیوه رده گریت، به لام به مهرجی بو کهسی نه گیریهوه، قهینا نه گهر ههر حهفت ساله ك بنو یه که کهسی بگیریهوه، به لام سویندی بده ی نهو کهسه بنو کهسیدی نه یگیریتهوه،

ئەسحابەكوژ چاوى لە چاوم نا:

+ وا بزانم حهفت سال دهبیّت بوکهسم نه گیراوه تهوه، نه گهر سوند ده خویت بوکهسی ناگیرییهوه، لوّت ده گیرمهوه.

+ متمانهم پێته، کچه گۆتى:

نه گهر بته وی له ناقاری قهندیلی، سه رهاتی که سه ك بزانی، رابر دووی نه و که سه به ده نگ و ره نگه وه ببینی، نه و ساتانه ی که سه که ده چنیته بنیده نگیه کی زور قبوله وه، به دزی زور به دزی، نابی ناگای له جولانه وه ت بنیت، خشیه ی پنیت نه چنیته گویی وی، برو له به رانبه ری دانیشه، چاو له چاوی ببره، خه می نهوه ت نه بنیت که چاوی کراوه یه، نا نه و کاته نه و که سه چ سه رهاته کی خوی بزخوی بگیریته وه، له چاوی کراوه ی نهوه وه مهمووی ده بیستی، نا به ره نگه و ده نگه وه سه رهاته که له پیش چاوته، له ناو گویته.

گۆتمە كىچەى ئەتىو فشـەم پێـدەكەى! ئەمـن لە پـێش ئەو كەسەى دانىشم و چاو لە چاوى ببـړم، ھەر دەمبىنــێ خـۆ كـۆرە نيه!

## کچه گۆتى:

که تنری دیت نهوه بزانه نه چووه نه بیده نگیی قوولهوه، له من تنیه گهیشتی، نهمن گزتم بیده نگیی قوولتر له به ژنی نهو به رده ی تنیز که به رده ی نهو به رده ی تنیز هدلتکیشا و منت رزگار کرد، که من رزیشتم سه بری چاله که بکه، بیده نگی ده بیت نه وها قوولینت.

نهوهی گوت و بزربوو، نهمن بۆوهی بزانم کچه راستی گنو یان درنوی له گه لم کرد، بن جووله و خشپه چوومه بهر دهمی زور نهو کهسانهی رو ده چوونه بنیده نگیهوه، سهد جاره نهوهم کرد، ههموو پیاوه له بنیده نگی رو چووه کانی نهو ناوهم جه پاند ده درنه ده چوو، کابرا ده یگوت:

ئەوەبۇچاو لە چاوم دەبرى، چاوم چى تىدايە؟

به سهر خودا دهشكامهوه، وازم لهو دزينه دزينوه ناشكرايه هینا، ههزار جویتی پیسم لو کجه تیوهی بن بهر ههنارد، نازانم ينيده گەيشىت يان نا، ئىج، ھەر لە قەنىدىلىخ، يېياوەك ھەببوو، (فەلاك)يان دەگۆتىن زۆر برادەرم بوو، تا بلّىيى ژىر و زىرەك بوو، ئەمن زۆر شت لە وى فېر بووم، ھەمىشـە كتێبـانى دەخوێنــدەوە، كەمدوو بوو، دەمـدىت ھەنـدىك جـاران دەجـووە بىـدەنگـيەكى گەلەك قوولەوە، بىندەنگيەك يياو نەيدەويرا لىي نزىك بكەرىنتەوە، ئا بیّدهنگیه کهی زور به سام بوو، نازانم کوو بـوو قسـهی کـچه بردبۆوه، گۆتم قىروسىيا با ئەو جارەش تىاقى بىكەمەوە، دەمەو عەسران بوو دىتم فەلاك كەوتىتە ئەو چالەي مىن ھەلمقەنىد، بە مەزەندەي خۆم كەوتبوويىن، لە دلمى خۆم گۆتمە كىچەكە ئەگەر قسمه که ی تنز به سهر فه لاك راست نه کهوینته وه، به سهر هیچ کهسدا راست ناکهویتهوه و تل نهمنت فریو دا، ههر بل نهوهی له باوهشێت نهگرم، ئێ به زيادهوه مهرجهکاني لێك نزيك بوونهوهم جنبه جنگرد، نه خوداوهند نه شهیتان ههستیان به جووله و خشیهم نه کرد، چووم، چووم، وهك پشيله له بهر دهمي ههلکوړمام، هيچ قسهی نه کرد، وه کی مندالان چاوم خسته نـاو چـاویهوه، هیچـی نه گؤ، له دلی خوم گؤتم ئیستا تهریقمده کاتهوه، چ ببینم!

ثهوه فه لاکه هیور هیور بهرینکهوت، دهرگه یه کی کردهوه، هیوده یه گچکه یه، دوو وینه به دیـوارهوه رینك بهرانـبهری یه کتـر هه لواسـراون، ناسیمهوه ههردوو وینه فه لاك خوی بـوو، یه کیان قه لهمی به دهستهوه، دیـاربوو شـتی دهنووسـی، ئهویـدی تفهنگی له شانی بوو، بلندگویه کی له دهستی بوو دیاربوو قسهی بوخه لکی ده کرد، له وینه که چهند سهرکه ک دیاربوون، پیده چوو

بن ئەوان قسان بكات، ئى دىتىم چاوەكى لە سەر وينىەى قەلەم بوو، چاويكىش لە سەر وينىەى تفەنىگ، بەو گوييانەى خىزى لە زارى فەلاكەوە گويىم لىبوو:

خوزگه ههر ئهوه یان دهبووم / دهستی بـوٚ ویٚنهی قهلهم به دهست دریژکـرد/ مـن پیـاوی روٚمـان نووسـین بـووم، به ههله کهوتمه ئهو بهرهی /دهستی بوٚ رهسمهکهی دی دریژکرد /

به راستی نهمن زور ترسام موچره که که دلمدا هات، قسیچه که به ناگاهاتمهوه، دیسان به دزیهوه خوم لیسی دوور خستهوه، له دووری وی وهستام، لهو ساتانه نهو نهینیهم له بیر نهمابوو که کچه پنیگز تبووم، ههر وهخت بوو شینت بم، به ههر ده پهنجان چاوی خوم هه لده گلزفت بو نهوه ی بزانم خهون نیه. زوری نه برد فه لاک له چالی بیده نگی ها ته ده رهوه، نهمده زانی چون پنیبلیم شته کی وام لیت دیوه، ده ترسام به شیتم دابنی، دوایی قسهی کچه م بیر که و ته وه، به لام دلم ناوی نه ده خوارده وه، هه ر له قسهی کچه به گومان بووم، کی ده لی نهوه ی به چاوی خوم دیتم و به گویی خوم بیستم، کی ده لی نه زار و چاوی فه لاکه وه به بووه، ره نگاشی له و به زمه ی نه بی، نی گوتم با تامه کی زاری فه لاکی بکه م، گوتم:

- دوو ویسنهی تسنوم بینیسوه بهرانسبهری ئیکسدی وهسستاون، له چاوی تنوه کامیان جوانترن؟

+ ويتهى چى برا؟!

- ویّنهیـــی قهڵهمــی له دهســته و رۆمــان دهنووســـی، ویّنهیـــیّ تفهنگـی له شانه و قسان دهکات. + رؤمان!! ئەوەت لە كەيد ز اندى!!

- ئەدى تازە تۆ...

فه لاك تهواو حه پهسا، دیستم قسان پهرت ده کسات ترسسام شته کی به سهر بیّت، ئه منیش ههر وه کسوو وی بسووم، به زوّر له خوّ کردن، قسهم به ریّیه کی دیدا برد، دواتر بانگیکردم و گوتی:

یان من تیکچوومه و له بهر خومهوه قسانده کهم و رستان ههلدهبزرکینم، یان تو مروقیکی ئاسایی نیت، ههبی نهبی تو جاسووسی، ئهوجا یان جاسووسی ئاهورامهزدای، یاخود هی ئههریمهن.

هیچم نه گوت، زور مانـدووی کـردم، ئیسـتا و ئیسـتا هـیچم نهدرکاند، بهلام ئیسـتا ئه گهر ئهو لیـره بـایه، له بـاتی به تـو بلـیـّم بهوم ده گوت، ئه گهر دوای حهفت سالیدی دیتمهوه پیّیدهٔلیّم

تهمهنی یه کتر ناسینی من و نهسحابه کوژ چلهی کاتژمیریشی نهچووبوو نهك روّژ، رازه کهی بو در کانسدم و فیری دزینسی بیرهوه ربی خهلکی کردم، نیستاش تینه گهیشتم، بوچی ناوی من ژماره دوو بوو له لیسته کهی نهسحابه کوژ، نه گهر به پنی تهمهنی روّژانی ناسین بین، دهبوا من دوا کهسی ناو لیسته که بیم، نه گهر متمانه ش بینت، منی له تهنگانه یه کی نهوتنو نه دیتوه تا وا به ناسانی متمانه م پیبه خشی، جوان له بیرمه به رهبه یانی نیمهی گه یاند بووه سهر چیایی، من خهو ده یبردمه وه، خهوی نازانم چهند شهوی و روّژی، به لادا ده هاتم، باویشک بن پیلی ده گرتم، وه نه و زرایده کیشام، گویم لیبوو نه سحابه کوژ له تیر

خهویه وه باسی زیانه کانی خه و و سووده کانی نیشگریی ده کرد، باویشك ده می به ستبووم، ده نا تیر پیپیده که نیم، وه نه و چاومی داخستبوو، ده نا به هیمای چاو گالته یه کم پیده کرد، دیتم لیم نزیك بوّوه، زوّر میهره بانانه ده ستمی گرت و دوای سوونددان، نهینیترین نهینیی بوّم به ره للا کرد، گرتمه وه شاردمه وه، ههینی نه و نهینیه لای من بایه خیّکی نه بوو، به لام چیرو کیکی خوش بوو، باویشك و وه نهوزی ره وانده وه، من گرنگدا، ده که ونه دووره وه، دوورتر له و ناقارانه ی له ساته کانی گزنگدا، ده که ونه بینایی دونده وه، نه سحابه کوژم ده ناسی، نه گه ر نه به ره گرافی شوخیه وه بیت، ده نا ده لین که س رسته یه کی لی نه بیستووه، دوورو نزیك به لای خوهه لکیشان و نازایه تیی خوّی بکه و یته وه بیستبووشم نازای وه که نه و پیاوه که مه له دنیایی، بکه و یته وه می نایه له که نگیوه جه نگاوه ره و تفه نگ به ده سته، هم ریه که و بوسه رده مه کی ده باته وه و به خوشی له و باره یه وه بیشیکوژی قسه یه کانات، هه بوو ده یگوت:

ئهو شهوهی تورکان کوره کیان بوو ناویان نا (عوسمان) بنو سبهی زوو (ئهسحابه کوژ) یان دیتیه به تفهنگهوه، پشت له گوندی و روو له چیا.

یه کیدی وای ده گیرایهوه:

نه و سالهی فیرده وس له نووسینی شانامه ده بنیته وه، مهلای بانگی نه سحابه کوژ ده کات و پنیده لنی، نهمن تاقه تی تفه نگ هه لگرتنم نیه ها نه و تفه نگه لز خوت.

ئەرىدى دەيگۆت:

وا نيه، ئەمىن دەزانىم ئەسىحابەكوژ لە كەنگىيوە تفەنگى لە

شانه، كاتى مىدەكان ئاشبەتال لە دەولەت دەكەن، ئەسحابەكوژ دەلىم:

خمودا یه که و بسی هاوتسایه، ئهمسن دهولهت رادهسستناکهم، دهچمه سهر قهندیلی و دهولهت راده گهیهنم، راشیگهیاند.

ههر له بارهی ئهسحابه کوژ و تفهنگهوه، چێړوٚکێيدی له سهر زاران بوو:

ئەو رۆژەى بىن داد مىواندارىيى يەكەم پادشاى كرد، بۆئىوارى خەلكى ئاوايى خردەكاتەوە و پىياندەلىن:

کورینه، ئهگهر ئهمن پیاو بم دهبیّت تفهنگی پهیدا بکهم، تازه ژیان بی تفهنگ ناچته سهری، ئهنگوش به قسهی من بکهن زیان ناکهن.

لهو دهشت و پیده شتانه ی ئهوی، له به هاره کانیدا چهند به که که نگر شین دهبن، له ئه سحابه کوژه که شیدا هینده سهرهاتی جیا جیا ده کهونه سهر زاران، خه لک هینده ی له زاری وی قسان ده گیرنه وه و ده جوونه وه، ئه گهر هینده هی گره بنیشت بان، بنیشتی دنیایی به شی ئه و ده فهره ی نه ده کرد.

ده گیرنهوه روزینك له بن كه پكه شاخی نه سحابه كوز ئانیشكی له سهر ملی به ردی دانایه و به دهم جگهره كیشانهوه، له دنیایی رامایه، پیاوینكی لی پهیدا ده بینت، شیر و تیسری له خو به ستایه، ده نگیده دا:

- ها كابرا كٽي؟
- + ئەز ئەسحابەم.

- دهڵێی ثهو ناوه له کنه من ناموٚ نیه! بڵێ چیت لـێ بزربـووه له چی دهگهړێی؟
  - + هاتیمه دینی خوای لیّره بلاو بکهمهوه.
  - ئێره سهر رێژه له ديني خودا، جێي چۆړێکيدي لێنابێتهوه.
- + ئەنگىز كەنگىن خواتان ناسيوه! ھەي گاورى كورى گاور.
  - تۆ دەلىپى تەواو نىت؟ا
  - + لهگەل تۆمە گاور. وەرە سەر دىنى خوا.
  - ئەھا! خوا كەسى نەدىتەوە، تۆى كردە دەمراستى خۆى.
  - + به خوشی دیی وهره، وهرنا به شیر ده تهینمه سهر دین.
- هیّشتا گهنجی، پیاوی چاکبه زوو ثهو ئاقارهی چۆلکه، دهنا ده تخهمه بن بهردی لنر خوّت ههتا ههتایه له بنی پالده پیتهوه.
  - + دنیی بان شیر هه لکنشم؟
    - شيره كهت هه لكيشه.

ده لین نه سحابه ده ستی گهیشتبووه شیر و نه گهیشتبووی، به شیرو تیره وه له بن نه و به رده گهوره یه هاواری لی هه ستابوو، نیستاش دیاره په پهرو که کی که سک به به رده که وه یه و به بای ده ور و زه مانان ده شه کیته وه، خه لک له کاره سات و ناخو شی له ده وری به رده که بازنه ده به ستن و روو له خوا ده که ن:

خودای گهوره به زهییت پیّماندا بیّتهوه، بمانیـاریّزه، خـودایه به دهردی ثهو ئهسحابه بهستهزمانهمان نهبهیت. ههموو مرؤڤێ لهو دنیایه، ئهگهر به زمانی شهر یان زمانی ئایین پیْکهوه بپهیڤن، به ئاسانی لیْکدی دهگهن.

ناوه که سسی هدر له و رووداوه به سسه ردا بسراوه، نه و نه سعابه کوژه له دنیایی ته نها یه ک شت ناناسی نه ویش خه و تنه الای سه یر نه و خه لکه ده چنه خه وی و نه و تهمه نه نازداره له خه وی له ناوی ده که ن، به گوته ی گوتیاری له رووباره وه فیره روژ و شه و نخونی بووه، هه ندینک ده لین وا نیه! رووبار له وه وه فیر بووه، هه تا نیستا که س به چاوی خوی نه سحابه کوژی نه دیتیه راکشابی و ناگای له خوی نه بین، ده لین له خویمان بیستووه سالی یه کجار چاوینگ گه رم ده کات، نه ویش بوئه وه خه و نیکی خوش بینی.

جارینک ئەسىحابەكوژ بە دیار زینوه دادەنیشى، زى دەرواو دەروا، وەرزى ھاوین دەبرى، پایز دەبرى، زستان دەبرى، بە ھار دەبىرى، ئەو ھەر دانیشتووه و وەرزان دەژمیسى، زى دەگاته وەرزى باویشكدان، ئیستاو ئیستا ئەسحابەكوژ باویشكى نادا.

ئهو لهگهل خولهش به شهر هاتووه شهری نهخهوتین، نازانم چهند شهو و روّژ چاو له چاوی یهکدی دهبرن و هیچیان نابهزن و نابهزن، ئهسحابهکوژ دهلیته خوله:

من رووبارم رووخاندیته ناو خهوینوه، بهلام ویده چی تن له رووبار قایمت ربیت!

خوله دەلىخ:

با شهری من و تو کوتایی بنت، چیدی خو لهو شهرهی نادهین.

ئىمامەي پساوە، لە خەيالى ئەسحابەكوژى پساندمەوە:

نه مانزانی ده سته ی ده سته به ره که بز کام لا رزیشتن، کی ده لی ههر له قه ندیل نه ماونه ته وه، ثبای خوینی له به رزیشت مه گهر نه و پنیه ی من هینده خوینه ی له به رزیشت بی!

جساوم پسراو پسره له خسوین، نهو خسوینهی له پیسی نهسحابه کوژهوه رووباریکه به سهر بهفری قهندیل وهك ماری سوور ده کشی و دهخشی.

پیاوی من جوانترین پیاوی دنیایه دنکه ههناری بوو به قەد رەزى خويتيان گوشى كهجى هيشتا روومهته كاني ثالبي هموو دنيابان تتدايه يباوي من هدرگيز خدوي نايه لەوەتەي ئەنفال نازل بووە زریان دونوی، روشهبا دونوی با سهر گهرم ده کا، زی سهر خهو دهشکینی ياوي من خهو ناناسي هدر به ثاگابه ثهنفال گهیشت و دموری داین پیاوی من هدر شدر ده کا و هدلنایه

(سترانی جهنگاوهر)

بیستبووم، له دهرهوه ی ناقاری قهندیل، کوری له کوره کانی پیری شالیار، له شهری نایه تی نهنقال، تیرینك رینك له جهرگی چهقیوه، وهلی درهنگ زانیم نهو ژنه ی له سهر ریتمی فرمیسك سهردوولكان دهبیری، بووكی پیسری شالیاره، منیش تا ری برینیکی زوّر دهستیکم به دهسته به رهوه بوو، له تهنكیشی دهسته به رهوه دلوّپ دلوّپ خوین، به دوای ههر دلوّپ خوینی دلوّپی فرمیسك هاوشانی دلوّپی فرمیسك، دلوّپه کانم ده ژمارد، خوین و فرمیسك هاوشانی یه کدی سهرده کهوتن، دواتر دهبینم دلوّپه خویتی باوهشی ماچی به دوو سی دلوه فرمیسک ده کرده وه، لهوی گویم له جهنگاوه ری بوو ده یگیرایه وه:

ئەو كورەى بىرى شاليار و ژنەكەى لەگەل ئەنفال دەكەونە شەرىكى دەستەويەخەوە، درىژە دەكىشى، ماندوو دەبن، ھەندىك لىكدى دوور دەكەونەوە، ئەنفال بىيدەلى:

لهوه زیاتر ماندووم مهکه، ئهو ژنهم بۆ بهجیّبیله و بـۆ خــۆت بړۆ، دهنا مهرگت مسۆگەره و دۆزهخ چاوەړیته.

کوړی پیری شالیار دهڵێته ئهنفال:

من لهو پیاوانه نیم ژن ببهخشم، مهوهسته، فهرموو تیمرو شیران بوهشینه. سه د تیر ده چه قیته سینگی ئه نفاله وه هه ر ناکه و پنت و تیران ده هاویژی، تیره ک رقرده چیته سینگی کوری پیری شالیاره وه، ئه و ژنهی ده بینی وا فرمیسکان ده ریژی، میرده که ی له پشتی خوی ده کات و به شابسک و که زیان جوان ده یبه ستی، به ده م تیر هاویشتنه و و به ناو تیران، دی دی تا ده گاته ئیره پشوو نادا.

ئیدی تیچاوی نهما بر بینینهوهیان، نــازانم له ئاقــاری قهنــدیل مانهوه یان برییان.

نیشانه کانی تهنگه تاوی و په شن کاوی له ههمووان روونتر به سهرو سیمای ئیمامه ی پساوه وه دهر که و تبوون، له قسه و جولانه وه کانی روونتر ده بوونه وه، ده هات و ده چوو به شهلینی که هیچ ههنگاویکی به ریخی مهبه ست نه ده که و تنه وه، ناوله پی وای له پشتی ده ستی ده دا، ده نگیده دایه وه، نه و ناوله په زلانه به که ریش بکه و تبایه جینی ده کرده نه و جین، برز و برژانگی ده تگوت غه زه بی شهیتانن، خوداوه ند سلی لیبان ده کرده وه، ده تگوت زریانه ریخی هه له کردووه، هه ر بی له بی لوو.

+ نا هدر ئیمه له قدندیل نین، دلنیام زوریتر لیره وهك ئیمه ماونه ته وه، به لام چون ده بینریته وه ؟! دلنیام هاوریکانی کوری پیری شالیار لیرهن، ئه و کوره یه کوری ئاگری بانگیده کهن، لیره یه، ئالیره یه، دیمتم له و دیوه وه به م دیودا ده هات، پلینگی ئیزیدیانیش لیره یه، مهستووره و ئه وانیدیش هه ر ده بیت لیره بن، ئاده بین بیانبینیه وه.

- به خودای ئیمامهش له دهستچوو! تو ئهوه چیته به کهیفی خوت ناوان ریزده کهیت؟!

+ نا، داغستانى لەسەرمانە بيانبينينەوه.

- باشه با ئەو زريانە نەفرەتيە سندانكوشتيە خەوەكى بكات، ئەمنىش ھەر واى دەبينم، بريا ئەو كورى ئاگريەمان لەگەل بايە، ھەر بە قسەى گەرم ئەو بەفىرە ئەستوورەى دەتاواندەوە، ئەنگۆ باشى دەناسن؟

من دهیناسم رۆژینك له ئاقاری كونهگورگ، دهبیـنم تفهنگـی له شانه و كوتك له دهستي.

- ها ئەو كوتكە جيە؟

+ ژبو جه حشکتن جاشاغا

- جاش کوتکی بنر چیه؟

+ ئەوانە گەلەك ھىچوپوچ و بىئ مەژىنە، دەبئىت بە كوتىك سەريان پان بكەيتەوە، بە گوللە تئناگەن، ئا ئا بە كوتىك، حەيفە ئەو گوللە نازدارانە لەوان خەسار بكەم،گوللە بلا ژبۇ عەسكەران بت.

ئيمامەي يساوە:

نهمن لهمیره دهیناسم، هیشتا تهمهنی من وهرزی شهلینی نهدیتبوو، هیشتا لهو پیهی مندا ئیسك سهنگهری بو پلاتین چول نه كردبوو، هیشتا له رویشتنی له بههاری گهرمینی تیژروتر بووم، هیشتا نهو سمیلهی من به روومهتی هیچ كچهك نه كهوتبوو، نازانم چ بایهك بوو دهستی گرتم و بردمی رویشتین رویشتین، له سهر سهری ناگری پشوومدا، لهوی نهو كوری ناگریهم دیت، برنویه كی پیبوو له خوی دریژنر، ههر له خووه نهو كوره منو كوره منه كوره مندالكاره چوه دلههوه، دوو سی جاریدیشم دیوه، بهلام دیداره كان ده كهوتیه كات و شوینی ههند تهسیك و

ترووسکهوه، ههر جێگهی چاکوچؤنيان تێدا دهبۆوه.

داغستاني:

شهوی له بن دوندی تووشی بووم، نهو شهوه هینده قسهی خوشی کرد، شهوی کرده کورتترین شهو له تهمهنی من، نهو شهوه له بیر ناچتهوه.

منیش زور سـهرهاتی ئـاگریم بیـرکهوتهوه، بـق کهس نـا بـق خومم گیرایهوه:

له بارهی کوړی ناگريهوه، دهلين:

پیش نهوه ی کهشتیه که ی نیووح لهسه ر جوودی بنیشیتهوه، کوړی ناگری لهوی نیشتبتوه و پیشوازیه کی گهرمی له نووح و سهرنشینانی کردبوه، ههتا تیر چای نه کردبوون نهیهیشتبوه پهرته ی لیکهن.

دەلىن:

نووحیش له یاداشته کانی خؤیدا له چهند دیرینك باسی تامی چایهی کوړی ئاگریی کردووه.

ده گێړنهوه:

لهو سالهی شـهرهفخانی بهدلیسـی (شـهرهفنامه)ی تهواوکـرد، کوړی ئاگری دهستی داوهته تفهنگ و گوتیتی:

ئەو كتيبە پيويستى بە تفەنگ ھەيە بىپاريزى.

هەندىك دەلىن:

نا، دوای مهم و زینی شیخی خانی بوو.

مەندىك دەلىن:

وا نیه، شهرهفخان که تفهنگی کوړی ثـاگریی دیتـووه، خهیالی بو نووسینی شهرهفنامه چووه.

له بارهی تۆرانی کوړی ئاگری له (ئاگری)، دهلین:

به شیخ عوبیدولای نههریی گوتووه: جهنگاوه و نویژیان نه گوتووه! ههولده له کن خوا شته کی بکه، بهلکوو رازی بیت، نویژ له سهر جهنگاوه ران ههلبگریت، نه گهر به قهردیش بیت ههر باشه.

لهسهر ئهوه شیخ به کوړی ثاگریی گوتووه:

تــا زووه ئەو نــاوه چـــۆلبكه، ئەگەرنــا دوو قــات نــوێژت پندەكەم.

كەسانىكىش ھەبوون دەيانگۇت:

ئەو قسەيە ھەر وا نيە، ئەمن با پێتبلێم كوړى ئـاگرى بـۆچى پشتى لە ئاگرى كرد و روو لە قەندىل:

نــامهیه کی بــــق ســـولتان عهبدولحهمیـــد نـــاردبوو، تنیـــدا نووسیبووی:

له کن خوا من و تن وه کوو یه کین، ههردووکمان بهندهی قوون به گووین، چنزن دهبی تن نهوهد و نن ژنت ههبی، ثهمنیش هیچ، به ناوی خوا داوات لیده کهم نیوهی ژنه کانتم بنربنیره.

سولتان لەسەر ئەوە ھەرچىي تىوركى دنيايىن ھەيە لەگەل

نیـوهی کـوردی دنیـایی، تفهنگیـان دهداتـی و به (ئاگری)یـان وهرده کـات، ئیـدی دهبیّـته شـهریک ئهو سـهری دیـار نهبیّـت، کهسیش نازانی کوری ئاگری چیزن خیری دهرباز کردووه!

له مهر تۆرانی کوړی ئاگری له ئىاگری، لەولاوه شـنه يـادێ ھەڵيكرد، دەنكە پساوەيەكىدم دىتەوە.

لهگهٔل کوره شهرابی به دیـار شـهرابهوه دانیشـتبووین، کـوره شــهرابی جهنگــاوهری بــوو، کاتیــك له گهرمهی شــهر تهقهی دهکرد، نزای دهخویند:

خودایه ثهمن وا دهیهاویم، بهس تن ریننهدهی پییبکهوینت، بیده له بهردینك، بیده له دارینك، بیده له پارچه ئاسنیك، ثهوهی گیانی لهبهره خودایه، گوللهی منی پینه کهویت.

به ژماره ی نهستیره ی ههیوه شه و یه کانی نه و شه وه هاوینیه پیکمان هه لدا، هه ر قسه بو و قسه ی له دوو بو و ، قسه ی راده کیشا، وه ک چین پیکه کان له ری لیو ریزیان به ستبو و ، وه ک چین جگه ره چاوی ناگراویی جگه ره یه کیدی بریبو و ، ناوا بنی قسه له (ناگری) بو و ، سه ری قسه به قه ندیلی هه لده زه ناوا بنی قسه له (ناگری) بو و ، سه ری قسه به قه ندیلی هه لده زه ناو ده گهیشته وه زیدی مهستووره ، له ناو رستاندا نامرازی به یوه ندی بو و ، و اتای ده به خشی و و اتا به ده به ستانده به هی ناسکیی شه رابه وه ، زیر جار به هه له لیو به ر ده بو و نه و و زرینگانه وه یان به رسته نه ده بو و نه و رود و خاش ده بو و زرینگانه وه یان به رسته نه ده بو و نه و زرینگانه وه یان به رسته نه ده بو و نه و دره و شانه و هی بیک بیکی به رسته نه ده بروه شه ر نه و دره و شانه و مو که نی جگه ره به سه ر راده کیشا، پرچی مه ستو و ره له ناو دو و که نی جگه ره به سه ر گیاندا ده شدنایه وه ، هه ر نه وه ش بو و جگه ره به سه ر داده گر ساند.

- دەزانى بۆچى كورى ئاگرى (ئاگرى) بەجنىھنىشت؟!
- + رسته کهت راست ده کهمهوه بوچی له ( ٹاگری) تۆرا!
- نا راستی مهکهوه، تیکی مهده، ئهگهر راستت کردهوه ئهو وهلامهت له دهست دهچیت که لای منه.
- + دهی رسته به ناراستیهوه جیوانه، له ناراستیهوه رهنگه بچنتهوه سهر وه لامی راست.
- له پایزه کی سهر سنووری لهبهر نمهی باران، به دهم ریمی ههلاتنهوه، ناوه ناوه، به دزیهوه، سهری چارهگیمان ده که دهوه و قومیکی به هاریمان له ئاره قی قاچاخ هه لده دا، هینده مان زانسی دره ختم له سهر گهلای وهریو داینیشاندین، به نازهوه گهلای زەرد زەردى دەرشاند و ينيادا دەيۋانادىن، ئەو درەخاتە يايزە سنووریه، دواتر کوره ههندرینی ناوی نا درهختی دلنهوایی، لەوى لەسـەر گەلاو ژېر گەلاى دلنەوايــى، بەو چــاوانەى خــۆم دهمدیت، ئهو ترسانهی به درپنژای ههلاتین له گیانم سهوز بووبوون، رهنگی گهلاکانیان ده گرت و به بهر چاومهوه گهلا گەلا ھەلدەھاتن، ئىدى ئىمە لە بن ساباتى پايزدا، خۇمان دابـووە بەر باوەشىنەي يشوو، ھەلات ھەلات، گەلا گەلا، ھەلاتنى ترس و گەلامان دەژمارد، دەمانىدىت لە يەلە ھەورەكانەوە، تەراپىي ليّوه كاني مهستووره داده ساري، دهماند ت له درزي پهله ههوره کانهوه، چاوی مهستووره خزی بیشان دهدایین و گیانمانی رووناكده كردهوه، من ههموو پهنجهره كاني گيانمم بـ ننمهي باران ئـاوهلاكردبوو، حەيفـم لەوە دەھـات ئەو سـاتانەي ھەنـدى نمه دوور له من دهنیشتنهوه، حهزم ده کرد یهك یه کهی نمهی لێوی مەستوورە برژێنه منەوه.

- + ئیشی شهراب وایه قسه به لاریدا دریژده کاتهوه و ده بیاتهوه و ده بیاتهوه و ده بیاتهوه و بیاتهوه و بیاته و درهوه سهر خهت، پرسیار له تورانی پیاوه (ئاگری) یه که بوو، تو له تهرایی لیوی مهستووره بزربووی!
- قسه راسته ریبی گرتووه، نارامت بین، نسی، لهوی لهبهر لیسو و له ژیر برژانگه کانی مهستووره، پیاوه ناگریه کهش له پهنای رسته یه کهوه، به دیار کهوت و چهند ساتی، هاته ناو قسه و باسهوه، کوره ههندرینی گوتی:

دنیا پر بووه له ئهفسانهی تۆرانی پیاوی ئاگری، بـا مـن پێـت بلێـم نه تۆرانه و نه هیچ، من له خویـم بیستووه:

- دەزانى من بۆچى (ئاگرى)م بە جێھێشت؟
- + هیند چیروکی ههیه رهنگه خوشت له بیرتچووبیتهوه.
- ههمـوو شــتێکم له بیــربچێتهوه ئهوه نــا، راســتیت دهوێ، شیعرێکی تو منی له (ئاگری) کرد، دهزانی کام شیعر؟
- + باوه رناکه م، به لام لهبهر خاتری تو با ثهو شیعره بیت که ده تباته وه ناو ههندی لهرازه کانی قهندیل.
- نا، ئه و شیعره ی ده تباته ناو چاوه کانی مهستووره و له وی بو هه تایه سهرگهردانت ده کات، من له کهلی ئه و شیعره وه چاوی مهستووره م لین هه لهات، ئه و چاوه ی له ئاسمانی قه ندیله وه ده دره و شیته وه و هه موو دنیای لین ئاوا کردم به (باگری)یشه وه ، ئه و چاوه ی له همه و برژانگه کانیه وه رایه لی راکیشانی بو گیانم هه لدا، من باشوو که ی (ناگری) بووم که و تمه توره وه، توری برژانگه کانی مه ستووره، به خوشسم نازانم له کام ریسی

(ناگری)یه وه پشتم له ناگری کرد، به خوشم نازانم له کام ریخی قه ندیله وه رووم له قه ندیل کرد، نه و برژانگانه نازانم له ریخی فرینه وه بوو یا ریخی خشین منیان له ناگری کرده وه، نا مهستووره منی له ناگری توراند، وای لیکردم ده سبه رداری ناگری بم، ده نا جاشی هه موو دنیا بویان نه بوو من له ناگری بتورین، سه ربازی دنیایی، منیان له ناگری نه ده کرده وه، نه گهر نویزی حه فت او حه فت موسلمانیش له سه رمن فه رز بکرایه، ده سبه رداری ناگری نه ده بوو مه وه وایه که له چاو نه و مه مستووره ی ناو شیعره که له چاو نه و مه ستووره ی من دیتم، وه کوو نه وه وایه که له پیش ناوینه یه کی توزاوی راوه ساین.

نهمهیشت گیرانه وه کوری شهرابی له زاری منه وه بچیته سهر زاران، ترسام له وه که نیسوان نه و دوو جهنگاوه ره له ساته کانی قسه کردندا تینه گهیشتن توانای خوی خستیته گهر، رهنگین نه ویان چهند رسته یه کی پچر پچری فریدابیت و وای مهبه ست نه بو و بیست و وا که و تبیسته وه ، یاخود نه میان پیسرا نه گهیشتبیت به هه لگرتنه وه ی یه که دووی یه کی رسته کان، نه گهیشتبیت به هه لگرتنه وه ی یه که دووی یه کی رسته کان، ترسام لای که س نه مدر کاند، نه و قسه یه بکه و تایه ته سهر زاران، زور شت ده گورا، سهرها تیکیدی ده چووه سهر نه و سه ها تانه ی که له باره ی ناگری و کوری ناگریه وه، هه میشه له سهر زاران بوو، نه و سهرها ته زور جیا بوو له سهرها ته کانیدی، له هیچ لاوه تیکیانه ده کرده وه.

چاو ھەلەتەي كردم

پەلە ھەورى سەرگەردانە، نىگا سەرگەردانە..

ئاگايى ھەلەتە بوو

با بردی، هەلەت ھەلەت دەيبات ...

جاو ھەلەتەت نەكات

من دەمىكە گوللە ھاويىر نىم

وهره تو، خوت پهناده له پهنای خهونی

جەنگاوەرى ماچھاوېژم

وهره، له سيرهى خهونمهوه دنيا ببينه

روومەتى كچى نىشاندە، ماچى من نەيپېكابى

خەون نەبىي، خەوم ناوى...

(سترانی جهنگاوهر )

#### ٨

جهنگاوهران دهبهزن، هه لدین، هه لاتنی نه رووبار پیشی پیده گری، نه زریان په کیده خات، نه ساتمه یی له ره شهبا ده کات، نه هه ورازی سه خت که می هیواشیی پیده به خشیت.

ته نها و ته نها چاوه کانی مه ستووره و گابه رده قه ندیلیه کان، جه نگاوه ر له هه لاتن رووتده که نهوه، رووتتر له به فر، رووتتر له اگر.

 

- + چاوه کانت ده لّنی خهوی دنیایان هه لگر تووه!
  - له گينه
- ئەھا،كە تۆپەكان نزىك دەبنەوە، چاوم چاوى مەسـتوورەش نابىنى، خەوم نارەويتەوە.
- + من نهمبیستووه هیچ پیاوی، ئهگهر حهفت سالیش به دیـار چاوی مهستوورهوه دابنیشـیّت، وهنهوزی، باویشکی بـدا، چـاوی ئهو کچهی جهنگاوهرانی دنیای فیری شهراب کرد.
- لهو دنیـایه ههر کهسـهو رۆڭـێ دهبینـێ، خـوله و جاشـاغا خهڵك فێری تهقهکردن دهکهن، مهستووره و... فێره شهراب.

- + مەستوورە و كنى؟
  - نا ناز نازان نازانم
- + مىن تەنھا مەستوورە دەناسىم ئەو رۆلەي ھەبىي، تىۋ كەسىدى شك دەبەيت؟
  - وایه، لهوانه یه بهس مهستووره ههبی و بهس.
- + به خوله به بیرمهاتهوه، دهزانی مهستووره به چ ریگایهك گهیشته کونه کوتر؟
  - هەرگىز ئەو پرسيارە لە خەيالىم نەبووە، نازانىم.
    - + ئەويش لە رێى كونەگورگەوە.
- ئەھما، دىمارە رىڭگاكمانى كىونە كىنۇتر لە كونەگىورگەوە دەستېيىدەكەن! تۆ ئەوەت لە كىي بىست؟
- + له مهستووره خوّی، ههر هیّندهی گوت و بهس، بهلام له شویّنیک گوتبووی:

ثهو خوله که لیسی دهقه و مین اگای له که سنامینی، که سه که سنامینی، که سه که همیه له پشتی خوله به چاوان نابینری، ره نگی نیه ده نگی نیه، ناهیته خهونی که سیش، خوله له ده ستی ثه و که سه دایه، بی وی له چوله و انیشدا تهقه یه کی نه کر دووه، بی وی ناتوانی بریاری ناو خواردنه و ه شه بدا.

- تۆ باوەر بەو قسەيە دەكەيت؟

+ باوه پ ده کهم ئهوه قسه ی مهستووره یه، به لام نازانم خوله ئهوهایه یان نا، برواهینان هینده ی بروانه هینان زه حمه ته، مهستوورهی حهفت برایان و خولهی حهفت خوشکان.

فاتیمه ترساندمی، ترسام له فاتیمه ترسام، ههر لاپه ره یه کی بیره وه ریه کانی خوم هه لده دهمه وه و له ناناگایی خوم و ههمو دنیاوه به بیده نگی ده یخوی ننمه وه، له و لاوه فاتیمه دی و به رسته یه کی تهمومژاوی و له ناگاییه وه لاپه ره کهی پیشانی ناگاییم ده دایه وه، ترسام له وه ی سه ری حه فت ساله یه ک ، فاتیمه به دیداری نه سحابه کوژ شادبووبی و پاش سووند خواردن، به چالی کچه خهونیه که ناشنا بووبی، ترسام له وه ی ترسی فاتیمه شهاته سهر ترسی تو په کان و ماوه ی نیوان باویشکه کانمی کورتتر کرده وه، به لام نه نووستم نازانم له به رئیشکگری بوو، یان ترسی فاتیمه کاتیمه که له ترسه کانیدی نه ده چوو، ترسی بووبی خهوره وین.

سهرهاتی مهستووره له سهرهاتی ههموو کهسان پر کهستر بوو، ههتا قهندیل چاو برده کا کهس دیارن و له سهرهاتی مهستووره اختر نمایشده کهن، سهرهاتی مهستووره له ههموو سهرهاتان سهرهاتتره، هیندهی له چاوانه له زاران نیه، ههرچی سهرباز و جاش و پیشمهرگهی دنیایی ههن، چاویان پره له مهستووره، ده لین مهستووره زور جاری وا ههبووه ریک کهوتوته ناو چاوی نهنفال، که چی نهنفال چاوی خوی لیوهرگیراوه و نهیسردووه، نهو کهره تانهی بردوویه تیشی دوای چهند روز یک نهازادیکردووه، نهوه له نهنسانه تره، چوونکی کهس نهیدیتوه و نهیبیستووه، له نهنفال با رسته یه ههبی واتای چاوپوشینی لی بخویندریتهوه، نهنفال چاوی له فریشته کانی خوداوه ند نه پوشیوه، چون له مهستووره ی ده پوشی انهوه گریه که دنیای به تهواوی نالوز کردووه، شهیتانیش سهره دهری گریه که دنیای به تهواوی نالوز کردووه، شهیتانیش سهره دهری

ده گنرنهوه: مهستووره له مالي حهفت برا، تاقانه خوشك بوو، كجهك بوو كور نهبوو لهو دنيايه له خهونيّدا ماجي نهكردېي، كچەك بوو لە خەونىش نە بە خۆشىي نە بە زۆر، ماچى نەداپىتە کەس، جوانيەكى ھەبوو دەتگوت جوانىي ھەرچى كچىي دنيـايە به فــاتیمهوهش، خــودا به وی بهخشــیوه، قهد لهگهل جــوانــی مهســـتووره رانهدههـــاتي، دايــك و بـــاوكي مهســـتووره له چاوهروانیه کی دریژ سهریان نایهوه و نهیاندیت، نهو زهماوهندهی ئهوان له خهونندا سهرچؤیسان گرتسوو نه باندیت، ده بانو سبت دەسىتاوى دەسىتى حەفىت بووكان تىام بىكەن، نەيانىدىت، حەزياندەكرد كورەكانيان ساتى دەچىنە جىنى خەوتنى، بە تەنيىا نهبن، ژنیک ههبی له سهرمادا گهرمیان بکاتهوه و له گهرمادا باوەشتىنان بكات، نەيانىدىت، چەنىد تىامەزرۆبوون مەستوورەيان بچنته باوهشی جوانترین پیاوی دنیاوه و لهو باوهشهوه ههرچی چیّبژی عهرد و ناسمان ههیه وهك نـمهی بـارانی بـرژیّته گیـانی كچەكەيانەوە، نەيانىدىت، ئەوەي دىتيان يەكەم بلىسىەي ئىاگرى بوو که له دور مالّی خزیـان بهرزبـۆوه، هێنــده و بهس، دایـك و باوك رۆيشتن و ئاگريان بۆ مەستوورە بەجيھيشت.

مهستووره لهو روّژه ئاگراویهی دایك و باوكیان مالاواییان له مالیکی ئاگراوی كرد، بووه ئاوكیش، تهمهنیكی دریش له ئاوكیشی، ههموو وهرزه كانی ئاوكیشیی دیت، ئاوی هاوینیی كیشا، هی پایزی، ئاوی زستانی، هی بههاری، ههموو ئاوی سالی كیشا و رژاندیه مالهوه، ئاگر ههر بلیسهی دهدا و نهده كوژایهوه، له قسان ئیستاش بلیسه دهدات، روّژیک بابه تایهری برا گچکه کهی مهستووره که له گهلیدا ئاوی ده کیشا و ئهویش بی ئاگابووه لهو ئاگرهی براکانی کردوویانه تهوه، ده لیته مهستووره:

- واز له ئــاو كێشــان بێــنه ئهو ئــاگره نــاكوژێتهوه، ئهگهر ههموو ئاوى دنياشى بۆ بكێشين ناكوژێتهوه، ئهوه ئاگرى شــهـرى براكانه، ئهو جۆره ئاگره كوژانهوهى بۆ نيه.

## + ئەو ئاگرە ج ئاگرە؟

- ئەوە يەك ئاگر نيە، چەند ئىاگرىكە لە نىاو يەكتىردا، كىاتى يەكيان دەكوژىتەوە ئەوانىدى ھەلىيىدەكەنەوە، دەلىين زەحمەتىشە ھەموويان لە يەك ساتدا بكوژىنەوە.

#### + له کوێوه هات؟

- نازانم، به لام له قسان ئاگریکیان له عهره بستانه وه ها تووه، ئاگریکیان له ئه شفهانه وه، یه که له ئه تکیان له نه شفهانه وه، یه که له ئه سته نبووله وه، یه که له شامه وه، ئاگریک له بی داده وه.

### + شەش ئاگر!

- نا حدفته، ئدویدی که زوّر له ٹاگرهکانیدی بلیّسهدارتره، هدر له ناو مالّی خوّمان لدوه تی دنیا دنیایه هدبووه، به لام ئیّمه تـا ئیستا هدستمان پیّنهکردووه.

ئیدی به نابهدلی مهستووره و بابه تایهر مال بو براکانیان چولده کهن و سهری خویان هه لده گرن و زیدی خویان به جیدینان، ری دهیانگهیه نیته چهند ریانی، لهوی قسهی خوشك و برا تیکناکه نهوه، لهوی له دلهوه یه کتر ماچ ده کهن و به نابهدلی ههر یه کهیان ریگهیك ده گری، بابه تایهر خوی له ههمهدان ده بینییته وه و مهستووره ش ده گاته سنه، له باره ی لیکدابرانی مهستووره و بابه تایهری بسرای، ههزارویه کیسرانهوه ی جوراوجور ههیه، پیویستی به ههزار شهویش ههیه نه گهر

بتهوینت له تیری و وهك خوی بیگیریتهوه، مهستووره گوتبووی:

ههموو ئهو قسانه ههڵبهستراون و هیچیان راست نینه.

پنیانگزتبوو، به مهستوورهیان گزتبوو:

ده مـادام وایه، بـا له زاری خوتـانهوه بیبیسـتین و بــزانین لیکدابرانهکه کوو بووه!

گۆتبووى:

ئه گهر منتان خوشدهویت، جاریکیدی ئهو پرسیارهم لیمه کهن.

گۆتبووى:

ههر کهستک منی خوشدهویت، با هیچ لهو سهرهاتانهی که که وتوونهته سهر زاران و باس له چیروکی دابرانی من له بابه تایهر ده کهن، بو کهسی نه گیریتهوه.

بریا مهستووره نهو قسه یهی نهده کسرد، مسن حهزم له گنیرانه وهی هه ندیک له و سه رهاتانه یه، خوشترین و ناسکترین سه رهاتن له نیوان خوشك و برا، سه رهاتی وا نه بووه و نابیت، ده ست به گیرانه وه یان بکهم، لیسی تیر نابم، ده چه دووی، همه مووی ده گیرمه وه، نا مادام مهستووره پیی ناخوشه نایگیرمه وه، من مهستوورهم به قه د به رزایی چیاکهی نه وی خوشده وی.

من سهرگهرمی پرۆفهی هونهریم، هونهری دزین، دزینی بیرهوهری، ناوه ناوه جاسووسانه دهچوومه دیار چاله که و چاوم دهبریه دوپ چاوانهوه، دهبینرام، ده گیرام، تهریقدهبوومهوه، چنوپ چنوپ ئارهقهم دهرژاند، وهره قهندیل بنون بکه، بهفری قهندیل بنونی ئارهقهی شهرمهزاریی منی لیدی، پنولای فاتیمه له چالی

کچه خهونیه که قوولتر روده چوو، ده مگوت دزینی بیره وه ریی نه و له هه له پنجانی په قره جه ناوی ناسانتره، چاوی له چاوی من به ناگاتربوو، لینوی له بینده نگیه کهی کرتر بوو، له و بینده نگتر، نزیک له بینده نگیه کهی داده نیشتم، که چی چاوم به هه له شنده که و ته بینده نگیه کهی داده نیشتم، که چی چاوم به هه له شنده که و ته سهر و یسنه یه که سیم رها ته کانی، له بلندگوی و ی ته شهوه، ده نگی که سهرها ته کانیه وه نووزه ی نه هات، به خوم ده گوت و ده گوته وه مه نگیی نه و کوره له به رده و وه نابیت له شاوه وه بینت، هه می و و جاریکیش خوم به در و ده خسته وه و پیکه نینم به بریاری وا ده هات، نا نا مه نگیه کهی له هیچیانه وه نیه نه زاده ی به در و ده می نابی به خهونیه که دو و و به کی به خهونیه که روزی که روزان ریسی به و چاله که و تووه، نا جه خهونیه کیدی، تیشه به ردیکیدی، نه سیم به که و جاوم له جه نه و نه کی ده و نیه که و ساتانه ی ده چوه به رده می و چاوم له خهونیه کیدی، نه و ساتانه ی ده چوه به رده می و چاوم له خهونیه کیدی، نه و ساتانه ی ده چوه به رده می و چاوم له خهونیه کیدی، نه و ساتانه ی ده چوه به ده ده می و چاوم له چاوی ده بری، بزه یه کی ده هاتی:

# گەمژەيەكى جوانى!

بهوهی باش بوو نهو دهمه من ناوم (گهمژه) بوو، دهنا پتر ریسوایی خوّمم ده چنیهوه، گومان گومان، گومان کهوته سهر سهرهاته کانی فاتیمه ش، گهیشته وه سهر خهونه کهی نهسحابه کوژ، دمگوت رهنگبی کچه خهونیه که دروّی له گهل کردبی، نهویش دروّی له گهل کردبی، نهویش دروّی له گهل من کردبی، فه لاك نهوی له خشته بردبی، فاتیمه منی له خشته بردبی، نا رهنگه نهسحابه کوژ شیّت بووبی و وهك چوّن هیچ ده سکهوتی که ده ستی ده کهوت به تهنی بو خوّی نه بسووه، بسرا به ش له گهل هاوریّکانی به شسیکردووه ناوا له شیّتایه تیش، منی بی به ش نه کردووه.

- بەردە چەقيوەكان ديارن! لە كوين؟

+ له ههموو جێگهيهك ههن، بهلام رهنگه به سانايى نهكهونه نيگاوه.

- دەزانىي ترسىانى لە تىق دەترسىم، خىواو شىھىتان بەيەكەوە ھىندە ترسەيان بەسەر منەوە نيە.

# + ترس له من؟!

له ترسی نهو پرسیاره ی فاتیمه، به لهرزینهوه، بی نهوه ی کاتم ههبی بو باویشکی، بو وهنهوزی، بزر بووم، وا بزانم نووستم، دهبیّت نووستبم، ثا نووستم، بو ئیشکگریی بانگیانکردم، خهونیشم دیت، تا زووه ده یگیرمهوه، ندبادا له بیریکهم، نا نهو خهونه ههرگیز ریی ناکهویته له بیرچوونهوه:

له سهر چیایی به دیوی ریبهنداندا، چاوهیه کی گچکهی دیـوار له بهرد، عهرد له بهرد، بـان له بهرد، دهرگا له بهرد، ههمسووی له بهرد، تهنها سستربهیه له تهنه که، نهو چاوهیه گهرماویک بوو له سههترلبهندانی چیا، به دیار ناگرهوه له چیا تهنیاتر بووم، نهو بهفر دهینووسیهوه و منیش ناگر، دیتم بهردی دهرگا دهلهرزی، ترسام زور ترسام، له ترسهوه لوولهی تفهنگم له دهرگا کرد، دلنیام رهوه گورگه و پاش کهمیکیدی پارچه

پارچهم ده کهن و دهبسمه جهمه خلوراکی بلایان، له ترسهوه فیشه کیّکم تهقاند، نازانم کی گرتیهوه دهنا به گولله کهی خوم، خوم ده کوشتهوه و نهرکی گورگه کانم سووکتر ده کرد.

- + تەقە مەكە خۆمانىن.
- خخخ ٽوٽو تتت اا نن
  - + منم مەستوورە.

به دیار سۆبەوە دانیشتین، ئاو له هەموو گیانی دەچـۆړايەوە، مێوژی دەرهێنا، خواردمـان، جلکهکـانی داکهنـد، دەسـتی خسـته سەر چاوم، گۆتى:

كاتى سەيركردن نيه، تام تام!

تنیگه یاندم بو نه وه ی هه رچی چیزی دنیا هه یه، تام بکه یت، ده بینت به چاو داخستنه وه بینت، له وی له و هیوده ناگرینیه ی گهرمایی ده به خشییه سه هو لبه ندانی چیا، له وی له و ژووره به ردیه ی هه رچی نه رمیی دنیا هه یه خوی راخستبوو، له وی له و چاوه ترسناکه ی نارامیی دنیای له خو گر تبوو، چاوم داخست و ناویزانی مه ستووره بووم، نه و میوه یه ی من له مه ستووره چنیه وه، هیچ ناگر په رستی له ناگردا نه یچنیوه ته وه، هیچ ناگر په رستی له ناگردا نه یچنیوه ته وه، هیچ کتیبه که یدا، به خه یالی خوداوه ندانه ش به لایدا نه چووه، نه وه ی من بی سه یر کردن تامه کرد، مه گه ر ته نها مه ستووره ی چاوه خه ونیه که دن و مستووره تامی کردبی، نا که س، که سیدی جگه له من و مه ستووره تامی نه کردوه.

دەمێکبوو مەستوورەم دەناسى، جارى يەكەم رەنگبىي ھەر لە

نزیك ژووره خهونیه که بووبی، ههر بوونی ئهویش بوو منی فیره ئیشکگریی کرد، فیری کردم ههر به چیایی بمینمهوه، جارینك گویم لیی بوو دهیگوت:

ناچارم هەر بە چيايى بىتنىمەوە.

نه و دهمه ی من قسه ی لیّوه ده کهم، هیشتا کوره ناگریی ههر له ناگری بوو پنی نه خستبووه ناقاری قه ندیله وه، زه کیه نالکان تازه ناشنایه تبی له گهل ناگری زه رده شتی په یداکر دبوو، هیشتا فاتیمه ش خوّی بو دیجله رووت نه کر دبووه، باسی سه رده مانیکی کوّن ده کهم، هیشتا نایشه گول جهرگی نه سووتا بوو، له و دنیایه به ردی نه بسوو به قاره مان بانگبکری، که س له ناوی ناراسی نه دابوو، چوار چرا چ ناشنایه تبیه کی له گهل پیشه وا نه بوو، قه ناره شیخ سه عیدی نه ناسیبوو، زوو، نه و ده مانی عومه ری خاوه ر له کانی عاشقان ده زنویزی هه لده گرت و بو نویزی سبه ینان ده چووه مزگه و ته کهی عومه ری خه تاب، نه و ده مهی من ده یلیم خومه ینی و نه تا تورك و سه دام و مه لایه کهی هه له بجه یب به خومه ینی و نه تا تورك و سه دام و مه لایه کهی هه له بجه یب به یه که وه له حوج ره قور نانیان حنجه ده کسرد، مارکس هیشتا قسه یه کی پینه بوو له باره ی تریا که وه ...

لهوی، مهستوورهم دیت، مهستووره چ مهستووره! تهنها له جلوبهرگدا خزمی مرقف دهبقوه، له قسه کردندا تهنها وشه بوو له مرقفیان ده کردهوه، دهنگی مهستووره هیچ بوونهوهرینك پنی ناشنا نهبوو، ریخردنی مهستووره سبهینان له با ده چوو، نیواران رووباری بوو، شهوان ده تگوت کشانی نهستیره یه، خوزی ده تاندیت نهو ساتانهی پرچی ده کردهوه! پرچ چ پرچ! رهنگی کهم و زور به لای نهو رهنگانه نهده چوو که چاوی مرقف پنیان

ناشنایه، که بای چیا پهخشی ده کرد، ههوری بوو نم نم میخه ک دهباراند، میخه کی میخه کتر لهو میخه که تایبه تیه ی خوداوه ند که پیش نهوه ی پیش نهوه ی پیش نهوه ی پیش نهوه ی پیش نهوه کرین و ده کسرد، مهستووره بسوونه وه ری بسوونه وه ناسی، له خوداوه ند ناوی نابوو مهستووره، لهوی مهستووره ماسی، له تهوقه یه کدا، له دنیا بزربووم، له پهنجه کانیه وه جووله ی دنیای رژانده گیانمه وه نه مزانی له کوی خوم دیته وه، چاوه کانی نهبان شهیتانیش نه یده دیتمه وه، نه و چاوانه ی مهنزلی هه موو نیگاکان به بوو، بینایی کویره کانی دنیاشی له سهر بوو.

دیدار کهپری بوو لهو کهپرانهی له ههناسهی جهنگاوهران ههلدرابوو، دیدار جؤلانه یی بوو له با، جؤلانهی پیاسه یی له نیوان مالی ئیمه و مالی مهستووره، پیاسه یه که بوو رسته یه کی تیا نه گوترا، مهستووره کهمدووترین کچی دنیا، کچی نازی نهبوو، تاکه جوانی دنیا بوو که به هیمایه کیش نازی جوانیی خوی نیشانی هیچ چاوی نهده دا، ههندی ده یانگوت:

خۆى نازە بۆيە نازى ناكات.

لهوی من بویرم نواند، بویریه ک ههموو ئیرهیبان پیدهبردم، خوزگهیان دهخواست له جینی من بان، لهوی شمشال لای ههموان خوشهویست بوو، لهوی ره قترین جهنگاوه ریش له شمشالدا توایهوه، نهرم نهرم توایهوه، تیمههلکرد، کهپریک له دانیشتن، له سیبهری کهپر له گهل مهستووره، شمشالژه نین به دیار مهستووره وه نهو ساته خوزگهیانهن کهس نهبوو خوزگهیان بو نهخوازیت، کهس نهبوو خهونیان پیوه نهبینیت، نهوه تا من و مهستووره له سیبهری کهپری که به ناسمانه وه یه و نیوه ی تهرایی

دنیای لیّوه دیاره، له ناو جزّلانهی با دانیشتووین و من فوو به شمشالدا ده کهم، پهنجه کانم وهك قـری مهستووره داوه ته با، ئهوه تا شمشال دهستی مهستووره ی گرتووه و دهیبات، خوّی گوتهنی:

به ســهر ههمــوو دەرياكانــدا فــړيـم و ئهوەته پــرچـم به ئــاوى دەرياكان تەړ تەړن.

مەستوورە نووست، نووستنى خۆى گوتەنى:

تهنها له کۆشی دایکم ئهو دەمهی تهمهنم ههر حهفت سالێك دەبوو، خهوی وام کردووه.

 رەنىگە لە رېنىگەى ھەلەوە بسووبىن رىپى كەوتبىت كۆمسارى جەنگاوەرانەوە.

مهستووره ههموو دهورانی نهنفالی دیت و ههر به کچی مایهوه، هیشتا حوسین به سهرهوه ده گهرا، نهنفال دهستی گرت و به پیاسه گهیاندیه دورگهی عهرهب، کهس نازانی به کویدا خوی گهیاندهوه چیا و به دریژایی ری کچینیه کهی له کوی تهقهت کردبوو.

حوسین بسی سسهر ده گهرا، ئهنفسال هسات و مهسستوورهی دیتهوه، بسردی بسردی له کهنساری زیبی نیسل به رووت و قنووتی رووتتن له نیسل له سنهر پشست دریشری کنرد، دیسانهوه همالات، پیلاوه کانی له بیرکرد، به لام کچینیه کهی هینایهوه.

تیژترین چاو چاوی نهنفاله، له بیابانهوه تهماشای چیا ده کات، له بین بهفری قهندیل ناسکه ریواسی لی دیاره، له بیابانهوه ده پوانی له ناگری دنکه زهنگیانه ده بینیتهوه، که چی مهستووره ی له باوه ش بوو، کچینیه کهی نه دیتهوه، دنیا به دوای کچینی مهستووره وه بوون، که س نهیگه یشتی، تا چهند ساتی لهمه و پیش مهستووره هه رکیج بسوو، له هسوده خهونیه که وه، کچینیه کهی خوی به پیاویکی ترسنوك به خشی.

+ ينده چو و له به هه شت خه و تبيت!

- كام نيشانهى بهههشتيم پێوه دياره؟

فاتیمه به لیّوه قهسپیه کانی بزه یه کی نماوی کرد و له چاوه نیرگزیه کانیهوه دیستم نیرگزیه تسیر دامه نسمه تهریقبوومهوه، نارهقهم کرد، هیشتا تهرایه تی ژووره خهونیه که،

ئهو تهرایه تیهی دهبوو برژیته کوشی مهستوورهوه، به ههله وا به شهروالی بهر نیگای فاتیمهوه.

نه و ساتانه ی دهوران خهون دهورده کاته وه، نه و خهونه ی له ههر ههزار سالیک که سیک ده بیبینی، وه ک نه و خهونه ی من دیتم، خهونی مهستووره یی، خهونی ههزار ساله ههرچی جهندرمه و جاش و جهنگاوه ر ههیه، له گهرمه ی شهره کاندا، له و ساتانه ی له سیبه ری مهرگدا ده چنه گهمه ی ژیانه وه، بین مؤلمت وه رگرتن له کات، سه ر خهوی ده شکینن، خهوی بو خهونی، خهونیکی مهستووره یی، ده و رکردنه وه ی خهونی وا، یادیکه زیندوو، زیندووتر له رابردوو، یادیکه پر جیلوه، جیلوه دارتر له نیستا، یادیکه له ژوانی ناینده یی.

له ریبه ندانی قه ندیل واتایه ک بو دول نامینیته وه، به فر، لو و تکه له لوو تبه رزی روو تده کاته وه، هه ر له و قه ندیله ناگایی و نائاگایی لوو تکه و دولی بن به فری ریبه ندانن، هه نوو که له نیروان که پسره روزی مه ستووره یی و ژووره شه وی مه ستووره یی له نائاگاییه وه هه لدیم و له ناگاییه وه ناوا ده بم، تیدا مامه له نیروان دو مه ستووره ی مه مه نیروره ی که پره پایزی، مه ستووره ی ژووره زستانی، مه ستووره یه که پندیه وه ده شنایه وه، نه ویدی له ژنییدا خوی راخستبوو، نیستا جه نگاوه ریکی هه لاتووی ری لاگیراوم، جه نگاوه ریکی داگیر کراوم، خه و نی ها تو ته ناگایی و بیناییمی زهوت کر دووه، ده بیت مه ستووره ببینم و بزانم هه را بیناییمی زهوت کر دووه، ده بیت مه ستووره ببینم و بزانم هه را بیناییمی زهوت کر دووه، ده بیناییمی ناوره که به بیناییمی ناوره که به بیریده ها به بیریده ها بیریده ها به بیریده ها به بیریده ها به بیرید ها بیریده ها بیریده بیریده ها بیریده ها بیریده بیریده به بیریده ها بیریده به بیریده به بیریده ها بیریده بیریده بیریده بیرید به بیریده بیرید به بیریده بیرید به بیریده بیرید به بیرید به بیریده بیرید به بیریده بیرید به ب

- + تۆ لەبەر خۆتەو، وړينە دەكەيت!
  - من! كا!...
- + چ کـا! هێــزی گــوێگرتنم ههبــا، ئێــــتا ههمــوو رســته پچړپچړهکانتم وهردهگرت و به رێکی بوم دهگوتيهوه.
  - ببووره فاتيمه، سهرم...
- +وایه زور جـار له سـهردا خهون و وریـنـنه و راســتی به شیّوه یه ک تر دهبن، لیّکدی جیا نابنهوه، ناگاداری خوّت به.
  - وابزانم تۆش نهێنيان دەخوێنيتەوە!
  - + ئەوانەي من دەيانخويتىمەوە نەيتنى نىن.
    - وايه بهس...
    - + من خەوم دىنت ببوورە.

فاتیمه سهری بهسهر تاخمه کهی کرد، دهبیّت نهو چ خهونی ببینی!

لهوینوه، له شهوی بن بهردی بن بهفرهوه، به دیار یارانی نهشکهفتهوه، به دیار فاتیمهوه، خهیالم ههر لای مهستوورهی ناو خهونهوه بوو، نهو مهستوورهیهی ههزار سهربردهی رفاندنی ههبوو:

 ئهدی چیرو کی میزور به سهره که ی قوم، ئه و چیرو که ی له زاری مهستووره وه که و تو ته سهرزاران، مهستووره هیشتا مندالکار ده بینت، میزور به سهری تهمه ن حهفتا و حهفت سال، به سی ئایه ت چاوی مهستووره ده بهستی و ده بیات، ههست به شلبوونی مهستووره ده کات، خوی رووتده کاتهوه، ده ست بو به رکوژه ی مهستووره ده بات، له و ده مه مهستووره چاو ده کاتهوه، هه ر به میزوره که ی خوی توند چاوی ده به سین و پیده لی:

خاتری تهمهنت ده گرم، تنق به سنی ثنایهت چاوی منت بهست، به لام من به یهك میزهر چاوت دهبهستم.

چاوی دەبەستى و بەجىيدەھىلىت.

بهلام من چاوی مهستوورهم نهبهست، ئهو به دهست چاوی منی بهست!

ماندووتر له دويتني

ماندووتر له سبهی

چاوی من چ ماندوویکی پړ وهنهوزه

له بەرزايى ھەورى بەرزەوە

تەمەنتكى بىن رۆژە شەونخوونى بۇ زىدى دەكەم

زیدی، له ناو خهونی ثالاو والای خزیدا

جيٰ تيشكيٰ بڙ سهرگهردانيٰ ناكاتهوه

زیدی، باوهشی خهو

بۆ باويشكى من ناگريتەوە

ماندووم.. ماندووتر لهو گهلایهی

له دهستی باوه بر دهستی با

جيّگەيەك دالدەي نىشتنەوەي نادا

بەفر دەلىخ:

چالى لە قەندىل ھەلكەنە، چالى

گەرم گەرم داتدەپۇشم

بخهوه، به قهد ساته کانی بیداری بخهوه

بيّ خهم بخهوه وهك مندال

نه پهنجهی زریان دهتگاتی

نه لووروى ئەنفال

(سترانی جهنگاوهر )

سهره رای دار خرکردنه وه، به فرمالین، هه لکه ندنی چیا، وهرزشی هه میشه یی حه فت جه نگاوه ری هه لا تروه، به پانتایی جینی پیاسه ی حه فت که سی، به فر بو ی نه بوو لینی داکوتی و بیکاته مالی خوی، ده بوو روزانه، شه وانه چه ند جاری جی به به فر چولبکری و جه نگاوه ران له ناو بازنه ی به فر و به ده وری ناگرا له سوورانه وه ی ته مه ندا پیاسه بکه ن، ده بوو روزانه، شه وانه له هوله که دا، کاری حه ربه کاری بکری و بن سی گابه ردی گه وره هه لبکه نری، نه وه تا جه نگاوه ران ده لینی گورهه لکه نن، گوره هه لبکه نری، به کومه ل... نیمامه ی پساوه ده یگوت:

چەندى قووڭتر بېت، گەرمتىرە، خەوى خۇشىترە، خەونىشى جوانترە.

سەردەستەي مراويان ھەڭيدەدايى:

چايەش تامى خۇشتر دەبىت.

داغستاني:

جگەرە جگەرە، دووكەلى جگەرە بە فيرۆ ناچێت.

هاورینی گیفارا:

دەنگىش لە شوپنى قوول ناسكتر دېتە گوێ.

فاتبمه:

بهلام رەنگبىن شــويتى قــوول بەربەســت بيّــت لە پــيش بيركردنەوەي قوول.

من گوتم:

لهگینه له شوینی قوولدا خهونی جوان ببینریتهوه.

ئهو ساتانهی له ههلکهندندا تووشمان به تووشی بهردیکی گهورهوه دهبوو، کچه خهونیه کهی ئهسحابه کوژ ده هاته ناو چاومهوه، پولای فاتیمهش ههر پولابوو به قسمی گهرم، گهرم نهدهبوو تا به قسمی سارد سارد بیتهوه، ئاوده سته کهی شهیتان هینده پهنجه و پیی ده سکاریی تیدا گهراوه و پیکهوتووه، شهیتان ریی بیره بکهویتهوه، نایناسیتهوه، تهواوی قوول بووه و به سانایی پر نابیتهوه.

 بؤ خوی گریداوه، شت دهنووسیّت، وهك نیمه شت دهنووسیّت، جیّگاکهی داغستانی کهوتوته لای دهرگاوه، وهك خوی دهلیّت لهوه تهی ههیه ههر لای دهرگاوه بووه، له نزیك دهرگای دوور بخه نهوه، عهجمانی نامیّنیّت، له ههر ژووریّك له نزیك دهرگاوه نهییّت، حهفت سال راکشی، ههر تهنیشتان ده گوریّت، خهوی لیّناکهویّت، ده یگوت:

ئهگەر دەتانەويىـــت خەوم لىنەكەويىـــت، وەرن جىگــــاكەم داگىرىكەن.

ئەوجا بەرى خۇ دى، لە ناو كىسەى خەوى تەنىشت گۆړىن چ كارىكى زەحمەتە، خەوى ناو كىسەى خەو خەويىكى مەيىلەو زىندانيە، دەتگرىت، توند دەتگرىت، ئازادىيى لە جوولەي لەش وەردەگرىتەوە، داغستانى گۆتەنى:

چهند خوشه که دهخهویت پیهکت بگاته روزههلاتی، ئهویدی له روزئاوا بیت و بچیت، دهستیکت لهو سهری دنیایی ئهویدی لهم سهر، ئای رزگارمان بایه له کیسهی زیندانی.

جیّگهی فاتیمهش له بنهبانی، له په پگه بوو، جیّگهی پیوّلای فاتیمهش له تهنیشته وی، به لام هه ندیک دوور، نیّوانیان دوو تفهنگ جیّگهی دهبوه، فاتیمهی ناو کیسهی خهو جهسته یه بوو، ناسك ناسك میّیاتی خوّی راده خست، له شولار یّک بوو زوّر ژنانه تر له فاتیمهی دهره وهی کیسهی خهو خوّی نمایشده کرد، فاتیمه کاتی ده خریّته ناو کیسهی خهوه و پرچی له دهری ده هیئیتهوه، له دیدی منهوه خزمی ماسی ده بیّتهوه، ماسیه که ناو گومی روون، پوّلای فاتیمه له ههمووان پتر له گر خه تخه تو کهی سهر دیواره.

قهندیل نهشهوی شهوه نه روزی روز، شهو و روزی ثهو کهسهی له قهندیل قسه له شهو و روز ده کات، تهنها بو کردنهوهی کات و گریدانهوهی کاته.

- تق وهره به حهفت کهسان دوو رادینوت ههبیّت، هیچیشیان ئیش نهکهن، باش له دنیا دابراین!
- کــوړه رادیـــق باســـی چ ده کــات! دهلـــی هـــقی حهفــت کهره کهی قهندیل وهرن بیرهدا بړقن دهرده چن! وهرن ثــا ثهوهتــا لیریهیی جق ههیه؟
  - ٹاگامان له دنیا دہبوو، چ بووہ چ نهبووہ.
- من نامهوی ناگام له دنیا ههبیّت، پیویستم بهوهیه دنیا ناگای له من بیّت، بو من لیّم قهومایه یان دنیای گهواد؟!

داغستانی به شینوه یه و و و و و و و و ازی له گهوادی ده هینا. گهوادینك گوینی لیمی بوایه، بن هه تایه وازی له گهوادی ده هینا. نه گهر له و واز هینانه دنیای له ده ست چووبا، نه و گهواده ی له ده می داغستانیه و ه ده رچوو هیچ گهوادی نه بوو خنی له بهر رابگری، نه و پیاوه ی تا چه ند روزی له مهوبه ر له میهره بانیدا مه سیح نیره یی پیده برد، نیستا پیاویکه له توو په وی پیده برد، نیستا پیاویکه له توو په یی پیاویکه وه لیم نیاتکی، نیستا ریك له شیره کهی به سهریه ته ده چینت، نه و شیره ی له ته نیشت شیری خوداوه هه لواسرابو و.

پیشتری بیستبووم له زور شوینی ناقاری قهندیل، رادیتو خهسله تی بهرد وهرده گری، وردیشی بکهیت قسه یه کت بتو ناکات، نه گهر له بهر خاتری خاتران بینته قسه و بینده نگی

بشکینی، نهوا ته نهاو ته نها رسته ی پاشای بی دادی به سهر زمانیدا دادی، له گزرانیش ته نها گزرانیه کی کاویزاغای له به ره و بؤت ده لینته وه، که سیش له و نهینیه ی رادین شتیکی نه و تنی نازانی، نه وه ش بنی ته رازیک له رازه کانی قه ندیل، بیستبووم هه ر له ناقاری قه ندیل به دیوی هه تاودا، رادینی بی داد به رده وام ده نگی دی و نایبریته وه، ئیدی حه فت جه نگاوه ره هه لا تووه که نیستا له جیگه یه کن له و جیگایانه ی رادین له قسه کردن به روژوو ده بینت، روژوو گرتنی هه رچی گویی دنیا هه یه بنی هه لبخه یت، ناره زووی شکاندن ناچیته زاریه وه.

- مـن دەمەوى تىخىگەم بـىزچى رادىـىز لەو قەنــدىلە وەك بەرد قړوقەپى لىدەكات، ئەگەر بىتە دەنگىش ھەر دەنگى بىي دادە.
- من بزانم له نیوان قهندیل و بی داد رازی، ههیه، شهیتانیش ناگای لهو سهینوبهینه نیه.
  - تەرەماش ھەيە.
- منیش وای بـ ق ده چـم قهنـدیل شـتێکی له گهل بـێ داد ههبێت، ماقووڵ نیه له گهڵ ئاسمان رێکهوتنامهی ههبێت له گهڵ بێ داد هیچ له گوړێ نهبێت.

له بارهی رادینوه مشتوم پنکی گهرم که و تبووه نیوان سی له یارانی نه شکه فته وه، من له ههمووان پتر حه زم چووه ته وه ماشه که و له ته وه ماشی داغستانیه وه رادین کهی خنوم بیر که و ته وه، دینه بیرم منیش رادین یه کی گچکه ی خنجیله مه بوو، به خشیمه ناسکی چوارساله.

ناسك له يادهوهريمدا تاليكي نه پساوه يه، تاليكي مو گناتيسيه

مهتاره کهم له خوم بهتالتر، لهوه تهی مهتاره یه بهتالیی وای به خویه وه نهدیتووه، ناسك چاوی له سهر مهتاره کهی من بوو، نهو مهتاره یهی پر پر بوو له بهتالی، لهو ساتانه خوزگهیه کی ناویم به بهدیار کهوتنی خولهوه خواست، بیستبووم نه گهر مهتاره ی دنیا بایی دهم ته رکردنی ته رایی شك نهبه ن، مهتاره کهی خوله بی ناو نابی، رادیو کهم به ملی ناسکهوه کرد، بو چهند ساتی تینوویتی له بیر کرد، نهو دوله رهقه زور دلره ق بوو، لهوی پتر لهوه دلنیا بووم که خوداوه ندیش له جیگهیه ک بو جیگهیه کیدی ده گوری، به همندی جی خوداوه ند نهرم و نیانه، له همندی جی ره ق ره ق له دوله رهقه دلره قتر، لهو دوله تهواویتك له گهل خوداوه ندی ناو له سهر ناو تیکمدا، سویندم خوارد، له سهر ناو تیکمدا، له سهر ناص تیکمدا، سویندم خوارد، نامردن له گهلی ناشتنه به هوه، نای زور له به ری پا رامهوه، هینده ناو هه روای ده زانی له گهل نهویشم نیه، پیمگوت:

تو له بیاباندا، ئەو بیابانەی بە ھەزار بەژنیش ناگەیتە ئـاو، لە

چاوترووکانیکدا کانیه کی به هاریانه ده ته قینیته وه، که چی لیره له و دوله پر دره ختی مهیله و ته ری پر له به ردی قه وزاوی، له نیو به ژنیک که متریش ده گهینه ثاو، ثاویکی روونی سارد سارد...

خوداوه ند نه یکرد، کانیه کی له دوّله رهقه هه لنه قولاند، خوداوه ندی ثاو له ته راییه کی نزیك نه کردینه وه، لیّوی ناسك تا ده هات و شکتر ده بوو، ئه گهر خوداوه ندی شاو له وی له به رخاتری ناسك ته راتیه کی خستبایه ته هاوینی دوّله وه، من له چلهی زستانیش ههر له سهر ثایینی ثاو ده مامه وه، ئیستاش له و قه ندیله ههر ثاوی ده بووم و ههر گیز له ثایینی ثاو وه رنه ده گه رام، دایکی ناسك حه قده سالیك له ناسك به ته مه نتر بوو، کاتی دیتم سه ره تا وام زانی مه ستووره یه.

به تینوویتی به جیمهیشتن، به تینوویتی لیم بزربوون، له دوای توپه کان، فورسانه کانی سه لاحه دین گهیشتن، له دوای فورسانه کان سه ربازه کانی ثه نفال گهیشتن، پساینه وه، پهرتبووین، له بهرده کانی دوله رمقه پهرتتر، ثه وهی ههبوو له بیرچوو، ثه وهی ناسك، دایکی ناسك، ههموو ههر ههمووم له بیرچوو، ثه وهی له بیرم ما، ته نها و ته نها گیانی خوّم بوو، گیانیك له ساته هه تره شروه کان، تامی شیرینی ههرچی شیرنایه تی دنیا هه یه به زیاده وه ده به خشین.

هیننده مه له ایره له ناو دهستی ترسا گرمؤله بووبووم، نهوه ترس بوو هه لیدام، هه لدانی هیچ کینوی له گرکان و تؤپ گرتنهوه به بددی وا هه لنه داوه، پشتاو پشت له ته نیشت فاتیمه که و تمهوه، له بن گابه ردی که و تینه وه، گابه رد رین ده که و ته ده روازه ی کونه کوتره وه، له و ده روازه یه وه که به سه ردوله روقه دا

ده یروانی، نه و کونه ی سه رده مانی کوتری دنیا لیده وه هدلده فری و لیی ده نیشتنه وه، له وی به زمانی تینوویتی که وتینه گیرانه وه سه ربرده ی ده رباز بوون له دوله ره قه، هه ینی دوله ره قه دولی بوو له دوله کانی نه نفال، له هه موو ریده کانی زه وی و ناسمانه وه، نه نفال وه که میرووله ی خوا غه زه ب لیگر توو ریج که ی فرینیان رووه نه وی به ستبوو.

نه و وهرزه ی نه و یاده ی لی رسکا، له میشر بو و پووش په پی بو و ، هاوینیکی نابی بو و ، سال له مانگی نابدا جهنه ی گر تبو و ، شابی نه و ساله له نابی عهرعه ر گهرمتسر بسو و ، گهرم گهرم رووباری ده کولاند ، پیته کانی سووره تی نه نفال گهشتر گهرمتر له پشکوی ههرچی دارستانی داربه پووی چیا هه یه ، دوله ره قه ی هه ینی ناو جه رگه ی بیابان بو و ، له و ده موساته قاره مان نه و که سه بو و ، له ناقاری دولی به نه نفال ته نراو نه گهر به هه له شین ریسی به ریی هه لاتن بکه وی و ساچمه یه کی نه نفال ساردی نه کاته و ه .

ریگه یه کی پان، پانتر له زیله کانی نهنفال، کهوشه نی نیوان دوله رهه ماندوویتی و دهروازه ی حهسانه وه بدو، حهسانه وه دم وشك، وشكتر له ئابی دوله ره قه، دیتم به و چاوانه ی خوم دیتم هه ر جاش بوو راوی ژن و مندالی ده کرد و...

- باشه دهنگی رادین ژهنگی گرتووه و خشهخشیشی نایهت، دهنا لاوکهکه ثیمهشی دهبردهوه خیانهت، نهنگن به من بلین له بهرنامهی گزرانی داواکراودا بنوچی ههر داوای (کورد خائیننو) ده کهن؟ دهزانن گیفاراش نهو پرسیارهی لیکردم.

+ وەلامى تۆ چى بوو، خۇ نەتگۆت بە ھەلە داواى دەكەن؟

- نا، پرسياره كهم له بيري بردهوه.

- ئهگەر ئەو جارە دىتىتەوە پىيبلىن لە نىاو كىوردا لە بەرانىبەر ھەر مىالە پىشىمەرگەيەك يەك گەرەكىي گەورە جىاش ھەيە، ئىا ئەوھاي پىبلى، بلىن ئىمامەي پساوە واي گۆت.

داغستاني:

من زؤر رقم لهو لاوکه دهبیّتهوه، به بیستنی سالی جاشـایه تی خومم بیر دهکهویتهوه.

رادیستو و خسایه نو و یسارانی نه شسکه فت، له گه پانه وه م ناپسینیته وه، له گه پانه وه و گیرانه وه ی نهویم ناپسینیته وه، بتو من وینه ی خویند نه وه ی (همزارویه ك شهوه) وایه، تما ته واوی نه که م زه حمه ته ده سبه رداری ببم، نالیم نه گه ر سووره تی نه نفال توپی و شه یه ك بهاویژی و له به رده م زرمه ی بی، یمان مهستووره به به ثنی زراف و چاوی خوماره وه بیته بیناییمه وه، من نیستا به دیتن و بیستنه وه له بن گابه رده که ی کونه کوترم، ته نها بایی هینده پیوه ندیم به سی گابه رده که ی قه ندیله وه، به هاوری پیوه ندیم به سی گابه رده که ی قه ندیله وه، به هاوری بساوه کانم، به فاتیمه وه ماوه، بتوانم چه ند رسته یه کیان لیهه لگرمه وه، پیوه ندیه ک نالوزیم نالوزیم نالوزیم ده کات.

ئەوەتا مىن لە رستەكانى ئەوانەوە دەگەمەوە يادەوەرىيەكانم يان ئەوان لە بىدەنگيە بىر ھاوارەكانى مىنەوە سەرى قسە دەكەنەوە.

ئەوەتا دەبىنم، دوور نيە، لەناو دووربىنەكەوە دەسىتم نەختىيى دريرتىر بايە دەگەيشىتى، ئا ئا لە بەر چاوە، لە دەو ئەو ريىگە بانەي منى لە دۆلە رەقە جيا كردۆتەو، نزيك نزيك، درەختىكى

لک شکاو و چهند بهردیکی پشت قلیشاومان نیّوانه، جاشی له پشته وه دایکی ناسکی قرّلبهست کردووه، سهربازی که سهر شانی پر له نهجمه ی ثهنفاله یه خه ی ژنه ی دادری، به دیار که وت سینگ و مهمکی، سپی سپی ههموو قهندیل بخهیته ناو چاوته و کلوو به فریّکی وا سپی نابینیته وه، نه وه تا سه ربازه که به په نجه نهنفالیه کانی یاری به گوی مهمه کانی ده کات، ژنه خوی راده پسکینی، به لاشه، جاشه که به هیزه و به رزه فتیکردووه، نه ها، دایکی ناسك تف له نه نفال ده کات، نه نفال به به ر زله ی ده دات، زیرو هور به پری دولی نه نفال به رز ده بوه و کونه کوتری دوله دراند، ده نگیک به ترسه وه:

ئهگهر ده تانهوی بهر چنگی ئهنفال نه کهویین، ده نگ له تفهنگتانهوه نیست، بیزانن مهرگی ههموومان له یه ک تهقهی خومانهوه یه.

زیله کان گهیشتن، گهشتی ئهنفال دهستیپیکرد، له ژنه کان تهنها دایکی ناسکم ناسیهوه، له میاوه کان پیریکم ناسیهوه، له مزگهفتی ناو دووکه لی کیمیاوه، به دهم دهستنویژ شووشتنهوه دهیگوت:

قورئان هیچ عهیبی نیه، به لام نازانم ئهو سووره تی ئهنفاله بزا له منداله کان ناسکم بهر چاو نه کهوتهوه، به لام رادیـ نیه کم به دهستی سهرباز یکهوه دیت، زور به رادین کهی ثهو ده چوو.

جاشه کانیش دووانیانم ناسیهوه یه کیان براده ری مندالیم بوو، ئهویدی سهردهمانیّك پیشمه رگهیه کی نازابوو له شهره کاندا به پیّوه شهری ده کرد، ئیستاش ئهوه ته مریشك ده خاته گونیهوه. سهربازه کهی گهمانی به مهمکی دایکی ناسکیش ده کرد، به هه له دا نه چووبم، وینه که یم له و بیره وه ریه دینه وه که له چاوی فاتیمه وه دزیم.

لهوی، من و فاتیمه به تهنیشت یه کهوه گرموّله بووبووین و به چاوی پر ترسهوه تهماشای فیلمی نهنفالمان ده کرد، به من و فاتیمه سی فیشه کمان پیمابوو، خوّ نه گهر سی حهفتاو پینجیشم ههبا، تفهنگی من دهنگی لیوه نهده هات، چوّن خوّم دهخهمه چنگی ئهنفاله وه، بیستبووم گولله کار له ئهنفال ناکات، گولله بهندی پیه، گولله بهندیك له ده سکردی خوداوه ند.

فاتیمه وا دیاره رازخوینه و دهزانی له بـن بهردی بـن بهفـرێ ههلفریوم و له کونهکوترێ نیشتوومهتهوه، دهلێ:

- + ئەرى تۆش رادىۆيەكت ھەبوو...
  - دامه ناسك.
  - + ناسك كته؟
- کچــــی ئەو ژنهی ســــهربازه کهی ئەنفـــــال گەمەی به مەمکە کانی دەكرد، له بيرتچوو لەوپوه پېكەوە تەماشامان دەكرد!
- + ئاخر لەوى مەمكى چەنىدان ژن لە ناو دەستى سەربازان بوو.

ئهها! من تهنها رووتیی دایکی ناسکم دیت، سینه و مهمکی ئهو ژنه چـاوی منــی له دیتنــی ژنه رووتکراوهکانیـــدی کــرد، هیچیانم به رووتی نهدیت.

به پانی و درینژیی تهمهنی پر له ههلاتنم، تهنی دوو جار

ژنم به رووتی دیوه، ژنه کهی ناو رهشمالی خیلان، ئهو خیلانهی له زارگەلى ھەليان دايوو، ئەو دەمانىي زارگەلى نەكەرتبووە سـەر زاران، حەفتاو حەفت رۆژە رى لە ئەنفال دوور بـوو، زارگەلــى ئەوسا بە زارى ئەويىن دەئاخافت، جگە لە زمانى ئەويىن ج زمانى نهدهزانی، رهشمالنشینان ساده بوون ساده، چ له گهرمیانی چ له کویستانی هدر له باوهشی سرووشت دهژیان و بو هدناسه په کیش لتے نەدەپوونەوە، ژباننىڭ بۇ ئەزمپونىش تىاكە گرنبەكى ناسرووشــتى تننه كەوتبــوو، لەگەل دەنــكە يســـاوەيەك شـــنخى عەنكاوەيان دەگـــۆتى، رېمــان كەوتە ئەوى، رەشــمال لە ژىــان رەشدەجۆوە، ژنى گەلەك جوان و ناسكم دېتن، ناسك ناسك دەتگوت لاسكە رێواسـن، سـێ جـوار پيـاوى بە سـالداجوو بەر چاو کهوتن، ئەوانىدى بە ھاوارەۋە رۆپشتبوون، ھاۋارى ئەۋ خزمانهی له گهرمیانی ئهنفال رنبی پنگر تبوون و رنیـان نهدهدا به كو تستانين كهونهوه، رەشمالنشسنان له سارەي ئەنفالهوه يرسياركوتيان كردين، ههرچيمان دهگۆت تينهده گهبشتن، ژنيك گۆتى:

به خودای ئەنگۆش ھەر ھێندەی مە لە بـارەی ئەو ئەنفـالەوە دەزانن ھەر لەبەر ھەندێيە ناتوانن ئەو شتە لە مە بگەيەنن.

وازیان له پرسیاران هینا، کاتی زانیان ئیمه لهبهر شته که ههلاتووین ناوی نه نفاله و خزمه کانیشیان به دهست نهو شته و گیروده بوونه، پتر خوشیانویستین، شهش شهو و روز له ناو رهشمالان، دهنووستین هه لدهستاین ده سوو پاینه وه، به زمار بیست و یه ک ره ده کراوه و له سهر پشت بوون، بسی داواکردن هه رچی هه بوو له پیشیان داده ناین، ره شماله کان دافتیه کی گهله کا ناسکیان له گهل خودا هه بوو، به لام چه ندی ناشنایه تیه کی گهله کا ناسکیان له گهل خودا هه بوو، به لام چه ندی

پرسیارم لیکردن، چهندی گویم بو شلکردن و به چاوی ناسینهوه روانیمه هه لسو که و تیان، په یامبه ری وانم نه ناسییه وه، خودای وان دلی له ره شماله کان کراوه تربوو، نه له خودای من ده چوو نه له خودای شیخی عه نکاوه، له خودای که س نه ده چوو، وینه ی مندالان پیده که نی، مینا ژنانی زارگه لی له نجه ی ده کرد، له کتیبی هیچ په یامبه ری خودای له و ته رزه م نه دیبوه، ثه وان ئاینه کیان هه بو و به خوشیان هیچیان له باره یه وه نه ده زانی.

جاروبار به تیچاو، له بنهوه تهماشای ژنانی رهشمالنشینم ده کسرد، ثهوان قاقسا پیسده کهنین، پیکهنینسی نه (ئسا)ی تیسدا ده تریقایه وه نه (نا)، له به ینی خومان دهمانگوت ههبی نهبی ئهوانه له تیره ی شیتانن، به لام هیچ نیشانه یه کی شیتی لهواندا نهده بینرا، شهوی حهفتهم بوو، شیخ گوتی:

+ گرتی! ئەوشىر بە خۇيان بانگماندەكەن، زۇر جوانىشن.

- قسهى نابهجى! فشهيان پێکردوويت.

+ دەبینى، ئەوەى لە تەمەنىت نەتىدىتووە ئەوشىق لە بەر ئەو مانگەشەوە بە چاوى خۆت دەببینى.

- ئاخر چۆنت رازىت كردن؟

+واز لهوه بهنینه، نهوشتو دوو ژن دنینه بسن نهو رهشماله، کاری ختوت بکه و تهواو، هیچ پرسیارم لین مهکه، مین سهرخهوی دهشکینم، توش بخهوه، درهنگ دین.

له سهر جنبی باوه پرهندان و نه هیندان گینگلم ده دا، ثه و شنق له کنه من شهوی خهوتن نه بوو، سه برم ده هات ثه و له پرخه پرخی خهوی بوو، تر بلنی جگه له و کوره که س هه بندت له

چاوه روانیه کی وادا خهوی لیبکه ویست! نهوه پسر ده یخسته گومانه وه، ده مویست له خهوی بکه م و پینی بلیم بوچی دروی وام له گهل ده که یت! نا، حه فت سال ده بیت پیکه وه ین درویه کم لیی نه دیتووه، له روژی دروشدا درویه کی به زاریدا نه ها تووه، زمانی به دروی سپیش نه گه راوه، ته نها یه ک دروی هه بوو که لیی نه ده بووه، نه ویش ناوه که ی، نه و درویه ش خوی گوته نی وه که له مه دری وایه، ری نادا بیروکه ی هیچ درویه ک به ریسته سه ریه وه، ترسام له وه ی هم بوت تاقیکردنه وه خوی ها ویشتبیته قه ره ی درووه و بی به دبه ختی له ناو هه موو شه وه کانی ته مه نه مه وی بو نه و تاقیک دنه و یه به درویه وی به درویه وی بود.

هه یوه شهوی نه و شهوه، نه بسووه و نابیته وه، روون روون، روون روون، روونتر له چاوی کچه کو چه ریان، روونتر له و کانیانه ی بزنه ریش بخی ناچیته وه، مانگ هه رچی تریفه ی خوی هه یه تال تال ده یبه خشیه ره شمالان، نه و شهوه چراخانی بوو هات و رویشت، نابینریته وه، تاله قرت له سهر عهردی ده دیسته وه، نه وه جاری یه که م بوو مانگ هینده له زهوی نزیك بینه وه، ده تگوت له ناسمانی زینز بووه و له ناو ره شمالان نیشتو ته وه، به خوم نه وه سام، شیتانه گازم کرد:

- + ها چ بووه؟
- ھەستە ھاتن.
- + هاتن! باشه.
- تەرەماشە، ھاتنى چى!
  - + ج وهخته؟

تهماشای کاتژمیره کهی کرد.

+ هێشتا ماويەتى. خەمت نەبىخ، زووە، دێن.

-کەنگى؟!

+ گوتم دینن یانی دین، ههرییان داوه، نهوانه له سهریان بدهی، درویی له زاریان دهرنایی، گالتهش به کهس ناکهن.

به دهستی داغستانی هاتمهوه ناو یارانی نهشکهفت، جغارهیه کی دامی و کهوته گیرانهوهی سهربردان، به لام من به ناو دووکه لی جگاره کهی خویهوه، خوم گهیاندهوه ناو رشمالان.

شیخ چووه خهوی، له قسه کانیهوه، دلوپ دلوپ دلیایی رژایه گیانههوه و فینکبوههوه، به لام جاروبار ههستم به گهرمایی سکلی گومان ده کرد، دیاربوو دلوپه کانی دلیایی به تهواوی گومانیان نه کوژاندبووه، به پهنجه له سهردانان نازانم کات چ کات بوو، هینده دهزانم شهو درهنگ بوو، ئا درهنگ بوو ئیستگه له دوای ئیستگه شهو شادیان ده کرد و له رادیو کهی ئهوهوه دوا گورانی که تایبهت بو منی گوت گورانیی: ( له ناو رهشمالی خیلان) بوو.

رهشمالی چاوه روانی به سه رهه لدیرا ده یروانی، هه لدیری مه گه رله مندا هه لدیریکی وه ها هه لچنرابی، ره شماله کان هینده لیکدی دوور نه بوون، له نینوان ره شمالی و ره شمالی چه ند گابه ردی له به رتبریفه ی مانگدا بی خهم بی چاوه روانی خه و تبوون، گویم له خشهه ی پی بوو، خشهه ی پر چین به لام چیزیکی لیوان لیو له ترس، سه ریز له شه رم، ترسام له ژن ترسام، له تامی ترسام، هه رگیز نه مکردووه، له بونی ترسام

ئاشنايەتىم لەگەلى نىيە، بە شىەرم تەنىرام، شىەرم لە دىمەنىي، نايهتهوهبيرم ويتنه كهيشم ديتبيّت، دنيايهك كتيّبم له بارهى گيان و جەستەي ژُن خويندۇتەو،، بەلام پيناچىي ھىچىيان دەروەسىتى ئەو ترس و شهرمهی من بین، نا کتیبه کان ناپاکیان لیم کرد، لهو ههموو کتیبه دیریکم بیرناکهویتهوه فریامکهوی، کتیب دروی له گه لم كرد، به قه د دهستگوشيني، ژنىي پىن ئاشنا نه كردم، كتيبه كان له من ترسنؤكترن، نه هاتن ترسى ژنـم لـى بـر،ويتنهوه، كتيبه كان وه كو من پتريش شهرمنن، جگه له شـهرم شـهرمكردن له ژن چیـدیان فیـر نهکـردم، نهوهتـا له نــاو روونــاکیی مانگــدا خشپهی پن پیېهپن نزیکتر دههاته گـوێ، ئـا ههون، ژن به ســهر لمیشدا پی باوی، دهنگی پنی دهناسمهوه، دهیانناسمهوه له بـارهی ههندی شتی ژنهوه شت دهزانم، بهلام له بارهی لهشی ژنهوه کۆلەوارم و ھەرەى لە برەى دەرناكەم، تا ئىستا بۇ گالتەش لىپوم به لیّوی ژن نه کهوتووه، ماچ! ثا، بیرمکهوتهوه گچکه بــووم زۆر گجکه، کجی گۆتى:

دەزانى ماچم بكەيت؟

پوخته ماچمکرد، له بهدبهختیمان براکهی دیتی، ههلاتم، کهوته دووم، نهگیرام، لهبیرمه له ههلاتنی تامی ماچهکم لین بهربۆوه، ئیستاو ئیستا نهمدیتهوه.

مهمك! نا نا ههر هیندهی لین دهزانم له سهر سینگی ژنان و له بن كراسین دوو شتی خری بلند ههن ناویان مهمكه، نه به رووتی نه له سهركراسهوه دهستم پیسان نه كهوتووه و ههمیشه خوزگهم بهو گورانیه خواستیه كه دهلی:

پەنجەم سەرگەرمى لىمۇ گوشىنە.

ناو رانی ژن، له کنه من داخراوترین دوورگهه له خهونیشدا به تهواوی ریم پینه کهوتووه، تهلیسمیکه له تهمهنی باخوشیه وه شهو و روز بیری لیده کهمهوه، هیچ کتیبیک نهو تهلیسمهی بو نهشکاندووم، من له بی شهرمیی نهو پیاوانه تک تک ناره قه ده کهم که زاخ ده کهن خو باوینه ناو رانی ژنهوه.

گهیشتنه بـن رهشـمال، نـاویرم سـهر بهرزبـکهمهوه، له سـهر ئهوهم نزا بخوینم، نزای له ژن دوورکهوتنهوه.

## هات کورینه هات...

سهردهستهی مراویان به دهنگی هاواریکرد بهردیشی به ناگادینا، ههموومان ههستاینه وه و به ناراستهی دهستی دریژکراوهی نهودا چاومان ههلخست، دیتمان رهشاییه که ههر هیندهی گلوله بهنی دیاره، بهرهو لامان دی، ناوه ناوه له بهفردا بنزر دهبیت و دیار ده کهویسته وه، به دووربین رونیمانی، یه کی گوتی:

- بزنه
- نا هيستره.
- ئەمن دەلىم گورگە.
  - نا مرۆڤە.
- پاش كەمنىك لە ھەموو چاوەكاندا بووە مرۆڤ.
  - ژنه.

- نا پياوه.
- من گۆتم:
  - + ژنه.
- چۆن دەزانى؟
- + رۆپشتنى ژن دەناسمەوە.
- قسمه یتی ژنه و ئه گهر ئهمین سهرده سیته ی مراویان بیم، ده شیناسمه وه.
  - هێشتا ديار نيه ژنه يان پياو، بهچې دهيناسييهوه!

سهردهستهی مراویان غاریدا، له ناو بهفری توزی ده کرد، من و فاتیمهش بهره و پیری رؤیشتین، ههو بوو، ئایشه گول بوو، یه یه یه به ناوه وه همموومانی ناسیه وه، دوو بهرانپیلی پراو پر نانی پیرو، ئایشه گول شه کرو چای هینا، ئایشه گول خوی و سهلکه پیازی هینا، ئایشه گول قهسپ و پهنیری هینا، کاکله گویزی هینا، تاخم تراش و نینؤکبر و نهینؤك و مووکیشی هینا.

ئایشه گول ژنیکی به تهمهنداچووه، بهلام روومه ته سوور و سپیه کانی له کاتی لاویدا چؤن بوون ههر ئاوا ماونه تهوه و جی په نجهی تهمهنیان وی نه کهوتووه، له ئیمه شپرزه تر، ده تگوت دره خته زریان هه لیگرتووه، ئیمه له ئایشه گول تاساوتر هیچ تاسیاویک نهبسوو له مه تاسیاوتر، بهلام له هیسونه ری به

سهرخونه هینان و جیکردنه وه شهرزه یی له شاراوه بیدا، ئایشه گول گره وی له ههموو که سیك بردبتوه، به دیار به فر و ناگره و ، بابوله ی پر قه سیمان لوولده دا، ئایشه گولیش ده تگوت میلی کاتژمیره به ده ورماندا ده سوورایه وه و به ده نگی دایکانه:

دەى بخۇن كورەكانىم نان بخۇن، بخۇ كچە تاقانەكەم بخۇ.

له تاساویدا تیر نان و قهسپ بووین، ههر به تاساوی سهرو بسنه مهترد، ئایشه گول ههر دهستووړایهوه، جسگهرهی دووهمیشم داگیرساند، ههر دهسووړایهوه.

پیمانبلی چون گهیشتییه ئیره! چون زانیت لیرهین؟

نهوه جاری یه کهمه داغستانی ببینم، بهو تامهزر ویهوه پرسیار بکات و بو رژانسی چوره وه لامنی گیانی خوی والا بکات، نایشه گول له سوورانهوه کهوت، کهوتنی پشت له ثیمه و روو له چولهوانی، نهوه جاری یه کهمیشه له تهمهنی پر له میهرهبانیی نهو ژنهدا پشت له کوره کانی بکات و به دهنگی که کهمی به لای تووره پیدا ده شکیتهوه:

کەس پرسسیارم لینه کات، وهلامسی کەس کەس نادەمەوه، کورە جوانه کانىم ئیدى پرسیارم لیمه کەن.

به تاساوی سه یری یه کترمان کرد و له چاوی ههر یه کهمان دره ختی له پرسیار روا، ههر هینده م پیکرا به ههر ده په نجه چاوه کان هه لیشیوم، دهمویست بزانم نهوه خهوه، زینده خهوه! هاتنی نایشه گول له په پرجوو ده چوو، به دوو به رانپیلی گهوره ی پر خواردنه وه چی گهیاندیه نیره! گریمان به ههر فیلین بوو

خوی له چاوی نهنفال شاردهوه، نهدی چون له زریانی قهندیل ده رچوو! رهنگبی نهوهش بو نایشه گول نهستهم نهبی، نهدی چون ریی به ریی نیمه کهوتهوه! دهزانم شونهه لگرترین ژنی دنیایییه، به لام نهو رییهی بنی له لای نیمهیه و سهری له لای نهو بوو، له نیوانماندا به فر حه فتا جار گوریتی و نویی کردو تهوه، نه خواوه نه شهیتان شوینیی مه نابیننه وه.

- دایه گیان چ بووه بۆ پرسیار نه کهین؟!

+ ئەوەش ھەر پرسیارە، لۆوەی خوینتان لە كنه من تال نەبیت، پرسیاری هیچم لئ مەكەن، بەلاشه به گۆړی ھەردوو كسورەكەم وەلامسی چ پرسیارەك نادەمەوە، ئەو دوو كسورە جوانەمەرگەم له گۆړئ ھەستنەوه و پرسیارم لئ بكەن، ھەر پرسیارەك، وەلامیان نادەمەوە، ئەنگۆش كوړی منن، ئەو كچه چاو رەشەش تاقانه كچسى منه، به خۆتان دەزانىن ھەمسوو پیشمەرگەك كورو كچى منن، نا پرسیار مەكەن وەلام نادەمەوه.

- کوړه کهی دیکه شت ؟!

+گۆتىم پرسيار مەكەن.

دهستی به گریان کرد:

به سه، پرسیار بهسه.

فاتیمه چوو دهستی له ملی کرد و فرمیسکه کانی بن دهسریهوه، ههموومان دهورمان دا، له ناگره کهمان نزیك کردهوه، به بن دهنگی تیپراماین، له گهل وی هنون هنون فرمیسکمان رشت.

تۇ بەس مەگرىين، مەرج بىن ھىچ پرسيارەكەت لىن نەكەين.

فرمنسكى گەشى سەر گۈنا ئالەكانى، دلۇپ دلۇپ دلۇپى گومان بوون دەرژانه گیانمانەوە، گومان لە خودى ئايشـهگول، ئەو ئايشەگولەي من دەمناسىي، نابنىت ئەو ئايشـەگولە بنىت، بەو دەچنت و ينناچنت نيه هەو بنت، من ئايشه گولنکم دەناسى، لەو دنبایه کهس کهس نه ژن نه پیاو هیندهی وی سهرریژ نهبوون له ئارامي، نا ههو نيه، ئهگەر هەوه، كەسكايى ئەو ھەمبوو ئىاراميە، به چ بـایهکی نـاوهخته ههلـوهری! چ پیــیهك ئهو ههمــوو گهلا سهوزهی کرده پیخوست! ئهو ئایشه گولهی من دهیناسم ههرگیز پشتی له کوره کانی نه کردووه، نهمدیتووه و نهمبیستووه له پرسیاری کوړه کانی تـووړه بـنې و وهلامیـان نهداتهوه، ئهوه کهی ئەو ژنەنە كە بە مەنجەللىنى يايراخەوە بە بېلىي با بە چىلدا هەڭدەگەرا و بە دىوى جەنگاوەراندا بە ينى ئاو شۆر دەبـۆوە، بە ينكهنيني فريشته يي يايراخي قليبي سـهر سـينييهك دهكـردهوه و ئيمهش وهك هه تيوه كاني خوا دهرژاينه سهر سينيهوه، له ئيمهوه خواردن و لهویشهوه گیرانهوهی قسمی خنرش، له بیرمه تامی بایراخ و تامی قسه کانی له خوشیدا پیشبرکییان ده کرد، من زووتر ژنیکم دەناسى، ژنیکم ناسیبوو، ھەمیشە بەرکىي كەواكەي پر پر بوو له بارچه کاغهزی پنچراو، پارچه کاغهزه کان له تریاك پتر سەرمەستىيان دەپۋاند، ئايشەگول بە بەركى پر مەسـتيەوە، پـر مهترسیهوه شاخه و شاخ، شاخه و شار، شاره و شاخ، شاره و شار، دههات و دهچوو، له هاتندا ثارام له چووندا ئـارامتر، كهس نه یـــدیتووه و نه ببیــــتووه جـــاری له جـــاران له بـــازگه یه کمی ئەنفالىشدا، تۆزە شىرزەيبەك بنىشىتە سىمايەوە، ئەو ژنە بالا بەرزە سوورو سپیه چاو خومـاره بهتهمهنهی وا به دیـار بهفـرو ئـاگرهوه ریز ریز رۆندکان دەبارېتني، رۆندکني گر له بەفر بەردەدا و ئاگر له گر ده خات، تهنی له سیمادا ژنه کهی ئه و دهمانیه، ژنه کهی

ئەودەمانىن ھەورى ناوادەى ھىچ كۆسىتىن چاوە گەشەكانى تەپ نەدەكىرد، رەشەباى ھىچ وەيشوومەيەك قىوللېنكى گريانى بىي نەداوە، مىن گىويىم لىبسوو كىاتىن ھەواللىي مەرگىيى كىوپە گچكەلانەكەيان دايىن، دىتىم ئەو دەمانەى گىلىرىنكى لاتەرىكىيان نىشانداو بىيان گۆت:

ئەوەتا...

لهو ساتانه تیچاویکم له سهری بـوو، نه گـویّم له دهنگـی گریانی بوو، نه له سهر گوناکـانی ریـزه فرمیّسکم دیـت، لهویّ ئهوهی گویّم لیبوو، سهردوولکهیی بوو له سهر ریتمـی گـۆرانیی جهنگاوهر، درهنگتر بووه گۆرانی:

هەر كەسانەكى كورە سووكەلانەكەى من نەدىتيە و ناناسى ئەوەتانىخ كلاشىنكۆفەكى لە شانيە

له سەر شانى فىشەكەك دىارە و

حەفت فىشەكدانى پرىشى بەستيە..

ئەوەتانى

کوره سووکهلانه کهی من سواری پشتی ههور بووه و

جلهوی روشهبا و زریانی له دوستیه

وەيلى وەيلىن... كورى دايەى وەيلى

ههر کهسانه کی کوړی من ناناستهوه

ثهوه تانی له بن ههر بهرده کی له تهنیشت ههر گوله کی دانیشتیه، راوه ستایه، له دووره وه دیاره

150

له ناو زستانی کهسك دهچیتهوه، کوړی من بههاره بناسنهوه کوړی من بناسنهوه

له ناو ههموو شهره کی گهوره کوری من بهشداره گهلی خهلکینه ثهنگل بزانن خهمی من لهوهی نیه کوره گچه که لانه کهم له ناو ثهو گلزره نووستیه و چیدی به دهنگی ناسکی بانگمناکا دایه

ئەمن حەيفم لەوەي دى

گوللەي دىلەكى گەلەك نامەرد

له دلّی کوړی من دایه.

(سترانی جهنگاوهر)

چهندی سهر دههینم و سهر دهبهم، نایشه گولی دهرهوهی ناقاری قهندیل و نهو نایشه گوله قهندیلیه له ژنیکدا تیکناکهنهوه، دوو ژنی تهواو پیکدی نائاشنا، دوو نایشهن رهنگه همرگیز نه له کولانی نه له زیندانی به تهنیشت یه کهوه دانه نیشتین و ههر گیز دلی خویان بو یه کدی نه کردبیتهوه، دوو گولن ههر یه کهیان له وهرزیکدا پشکوتنه، له بوندا ناشنای یه کدی نابنهوه، نایشه گول گریانی ده گرین، قهندیل له ههموو قهندیلایه تی خوی گویی له گریانی وا به کول نهبووه، برواننه فرمیسکی ژنانی دنیا له چاوی بهفردا جو گهلهیان بهستووه، دهلیی فرمیسکی ژنانی دنیا له چاوی ویهوه دهرژی، نهو گولهی مین دهمناسی، تهنها لهو ساتانهی پیکهنین دهیگریت و بهریینهدهدا، جاروبار کهمیک تهرایی چاوه کانی ههموومانی تهرکرد، قهندیلی له تهرایی چاوه کانی ههلکیشا، ههموومانی ته چه ناگری وشکنابیتهوه.

دهمیبوو دلم پر گریان بوو، دهمیبوو لیواولیو بووم له نهسرین، به دوای پهنسجهی بههانه یه کسدا ده گهرام، بیست و بمشکینی، بیت و جوگه یه کی بهردانم لیبکاته وه، نایشه گولی همیشه فریادره س، گهیشتی و وه ك به فری سهر ناگر تواندمیه و و به كردنه وهی جوگهی رژان، چاوه كانمی له شهرم و بی

به هانه یی ئازاد کرد، هه رچی ئه سرینی ته مهن هه یه بع پسانه وه چۆراوگەيان بە ستووە و بوار بە پەرىنەوەي ھەنجەتىي نادەن، ئەو رۆندكانەى دەبوو زووتر بړژين، دەبوو لەو جێگايـانە بـړژين كە تینووی تەراپی بوون، تەراپی رۆندك، دەبوو بە پساوەپی برژین، دەبوو بەسەر بەردا برژین، بەسەر گولدا بىرژین، بە سـەر ئـاور و ئاگر و خۆل و بادا برژین، دەبوو لە بەر باران و بــن رەشــمال و به دیار گۆر و شاییهوه برژین، دهبووایه چاوی من له ههموو ئهو ساتانه فرمیسکی برژاندایه که زادهی فرمیسك بوون، ئیستا رۆژی تۆلەكردنەوەيە، تىزلەكردنەوە لە ھەمبوو ئەو ساتانەي بىتى ئەوەي دلزین فرمیسکیان بهربکهوی و بسی نهوهی بالیان له تهراییه کسی ساتهوهختی تـۆلهکردنهوهیه له تهمهنـین که به وشکی و دوور له تهرایی چاو تهمهنی کرد و به ههدهر چوو، به ههدهر چوونه تەمەنىي بىن فرمىسك، ئەوە لە قەنىدىلەۋە فىنىر بىۋۇم، لە گولىي قەنىدىليەو، فيْسر بىروم، چ چيژيكى خوداوەدنيە چينژى گريان، گریانی نهزانی له کویوه دی، گریانی نهزانی له چ واتایه کهوه دەرژى و دەرژىتە چ واتايەكەوە.

من نها ژیان له ته پایسی چاوه وه تامده کهم، تامی ناهورامه زداش تامی وای نه کردووه، چ حالگر تنیکه حالی گریان، زهرده شتیش به دهوری ناگرا نه و حاله ی نه گرتوه، ئایشه گول له گریاندا شیخی ته ریقه تیکه، به ریگه ی هیچ نایینی ناگاته وه، برواننه موریدانی گریان، چ حه لقه به ستنیکه به ده وری نایشه گولی شیخ، جه نگاوه ران له چ زیکریکسی فرمیسکدان، نه وه تا به فر له واتادا سپیبروه، سپیتیه ک بر خاتری هه وریش له سپیتیی به فر ناکاته وه، نه وه تا ناگر له واتادا زه رد

زهرد ههلگه پرا، زهردییه ک بق دلنه شکاندنی زهرده شتیش، خزمی ناگر نابیته وه، واتا کلوو کلوو له گریاندا ده تمویته وه، واتا بلیسه بلیسه له گریاندا ده کموژیته وه، نهی خوداوه ندی فرمیسک، ماندوویتی له هیزی گریان بسینه وه، تا له توانادا هه یه هیزی گریان، نه و تهمه نه و شکه بیابانیکه گیانی بقر ده ریایه ک فرمیسک کرد و ته و ده و داوه ندی ههمیشه ته په به به دخاتری نه و ژنه ژنانه ره فتار بکه و له فرمیسک و شکمان مه که وه، با ههمیشه ته پر بین.

من دەبنت برۆم، به جنتان دیلم، كهسیش پرسیار نه كات بۇ؟

ئایشه گول به چاو سرپنهوه، وشه رؤیشستنیه کانی له لیّو بهرده به نوه و و و سانه نه بان، به ری فرمیّسك به ناهو رامه زداش نهده گیرا و چاوه کان تا رؤژی په سلان فرمیّسکیان داده باراند، چاوه کان یه که دوای یه که دریزی و شکبوونه وه و هستان، و ابزانم چاوه کانی من دوا چاو بوون، ده سبه رداری دوا دلوّپی ته رایی بن، چاوه کان سوور سوور هه لگه رابوون له روومه ته کانی نایشه گولیش سوور تر، له سوورایی چاوه کانه وه ته نها و ته نها پرسیار ده بینرا، پرسیاری ترسناک، ترسناکتر له ترسناکیی قه نه دیل، به لام نایشه گول ناماده نه بوو سه یری چاوه کان بکات.

+ من دەرۆم، كىچە جوانەكەم مىن دەرۆم، كورەكانىم مىن دەرۆم، خەمتان نەبىت رىتادەم برسى بن، بە رىخى ئاگرىشدا بىت، دىلىم و نانتان دەگەيەنمى، بەس ئىلوە قەنىدىل چۆلنەكەن، بە جىلىمەھىلىن و ناپاكى لىن مەكەن، ئەنگۆ بە قەنىدىلەوە مىرۆڧن، بە قەنىدىلەوە جوانن، بە قەنىدىلەوە كور و كىچى مىن، بە جىلىبىلىن حاشاتان لىدەكەم، وەك چۆن حاشام لە وانىدى كىرد، خۆتان

دەزانىن، دەربچىن وەكىي خۆتىان نىامىننەوە، دەبىنە شىتەكىدى، جەنگاوەر بە قەنىدىلەوە جەنگاوەرە، پىسرۆزە، پىنى لە ئاقىارى قەندىل ببەنە دەرىخ، ئەو ناوەتان نامىنىخ، لە پىسرۆزى دادەشىۆرىنى، ئا، بە دەستى خۆم لەو ناوە رووتتاندەكەمەوە، بە دەستى خۆم بە چلكاو دەتانشىرم و ناھىلىم پشكەك پىرۆزى لە گيانتان بىمىنىخ.

- نامانهوی لیره بمینیاهوه، بیزاربووین، دهمرین، دایه جوانه کهمان، ریمی دهرچوونمان پیشانبده، پیویستمان به تنویه، ده پیمانبلی تنو چنون گهیشتیه ئیره، چنون دهرپزیتهوه، دهچیهوه کوی؟ پرسیارمان زنوره گولی ههموومان، بهزهییت پیماندا بیتهوه.

- پرسیار مه که کوره بالا بهرزه چاو و برو رهشه کهم، له پرسیاران بیزاربووم، وه لامی کهس کهس نادهمهوه، نهمن ده روم، نهنگو ده بیت لیره بن، به پیروزی بمیننه وه، دنیا ههمووی بووه جاش، کوره کانم نهنگو مهبنه جاش، دنیا ههمووی بووه بازرگان، نهنگو مهبنی، بو خواتان پیده لیره بمیننه وه، نهنگو ناسراون وه کوو من نین، وه کوو نهوانیدی نین، نهنگو ههر هینده نین، زورن، قهندیل ورد بگهرین، بیانبیننه وه، نهمن کاتم نیه دهنا ده بانبینمه وه، درهنگمه ده بینانبلیم قهندیل چولهوانی نیه، ناوه دانه وه ک جاران ناوه دانه، پیانده لیم کیچ و کوره کانم سهنگه ریان گرتووه و چولیناکهن، ببرایب پخولیناکهن، کاتی نه و ههواله یان بده می، نه و خهلکه خهنی ده بن، چولیناکهن، کاتی نه و جاشه کانیش ده نیم، نه خوشیا شایی ده کهن، به جاشه کانیش ده نیم،

کور و کچه کانم بهفرن به قهندیلهوه، وهرزه کبان دین و دهروزه ن به جاشه دهروزه، ئا به جاشه رووره شه کان ده لیم:

ئەنگىز بە روورەشى دىن و دەرۆن، كورەكانم، كچەكانم بە رووسپىتى لە بەرزايى قەندىل دەمىننەوە و تا دنيا دنيايە ناتويتەوە.

ده بینت زوو بروم نامه یه کی کراوه بو نه نفال ده نووسم، به دارو دیوارا هه لیده واسم، پنیده لیم به نه نفال ده لیم قه ندیلیه کان همیشه له شهری تون، هه تا نه تتوپینن، دهست له شهر هه لناگرن، راسته و راست ده لیمه نه نفال تو هه رگیز دهستت ناگاته کچ و کوره قه ندلیه کان، تو نه گهر خوت بکه یته (با)ش کچ و کوره کانی من نابینیه وه، لیمگه رین پرسیار مه که ن، هه ندیک قسه ماوه بیکه م، هه ر پرسیاری بکه ن، هیچ قسه یدی ناکه م ده روم م، نه نگو نه گه ربینه وه...

- ئێمه نايەينەوە نا، بەلام شوێنەكىدىمان پيشانبدە.
  - + ئەمن مالاوا، لە قسەي من دەردەچن.
- باشه تەواو، دەممان داخست، قسەكانت تەواوبكە.

كوره كـانم تهر دهبن، دهبيّت گۆره كانيـان بپهسـتمهوه، بـن ئـاو دەكەون، دەبنىت لە دەورى گۆرەكانيان جۆگەلەي ئاو ھەلبەستم، هەرگىىز لۆيـان نەگرىـامە، تـامى فرمێسـكى دايكىـان نەكـردووە، دەبىت لە وەرزى نەبارىنا، بەسـەر گۆرەكانىــان بېــارىــــ، ئەنگـــۇش كــوړو كچــى مــنن، لەبەر ئێــوەش دەچــمەوە، دەبێـت بــرۆم و تەشـتەك نــانى گەورەتــان بــۆ بـكەم، ياپراختــان بــۆ بيــێچمەوە، گویزتان بنر بشکینم، خورما و قهسپی بهسراتان بنر پهیدا بکهم، دەبنِت برۆم گویزتان بۆ بشکنِنم و له ناو تــورهگەی بـکهم، ئەو جاره خواردنی گەلەك خۆشتان بىز دىنىم، ئىا لە بىرنىاكەم سىەرو دەستە جلكى جوان جوانتان بۇ دىنىم، پىلاوى بە دلى خۇتـان بـۆ دینم، دەبیت بروم زور درەنگه، چەنىدى زوو بروم درەنگه، پیرهمیرده کهی کونه کوتر چاوه ریمه، نهنگو نازانن چهند ماندیه چەند تىنيە، بە بەرانپىلىش بىت دەبىت ھەندىك ئاوى بگەيىنمسى، دەى ئەمن گەلەكم درەنگە، با يەك يەكەتان ماچ بىكەم، بەلام بچێتەوە، بە خۆشتان دەزانىن ھەمـوو رێگاكـانى قەنـدىل گــرانە، هیچ ریّیه کی لین نابیّتهوه، هیچ ریّیه کیش تیّی ناکاتهوه، ههیه و نیه سیٰ ریٰ ههیه، یه کیان دهچتهوه بیٰ دادیٰ لهویشهوه ده گاتهوه شامی، دووهم راست و راست له تارانی ده کاتهوه، ریبیه کیش بهرهو لای تورانی ده کشی، تا به مهستوورهی بلین، نه کما خوی له هیچ لهو ریّگایـانه بـدا، برایهکـانی به نـۆبه لــۆی له بۆســهدان، ههر بيبيـنن دەيكـوژن، نەلــي نامناســنهوه، باشــي دەناســنهوه، به خودای ئەنگۆش دەناسىنەوە، ئەنگۆش دەكوژن، ئەوجا نەكەن خۆتان لەو رىيانە بدەن، لىرە بىمىنىنەوە، چىدى قسىە نىاكەم زۆر درەنگە، چتان پیویستە شەرمى مەكەن بىلـین، دەرۇم درەنگە، کهره جوانه کهم لهوی له پهنای سبی بهردان شاردیتهوه، دهبینت

ىگەمىي نەوەك ئەنفال سات، ئەنگىز نازانن ئەنفال كەربىش دەدزى، يىمگۆتبە خۇي ئاشكرا نەكات، يىمگۆت ھەرچىت دیت و بیست نه کهی بیزهری، دهنا نهنفال به رینی زهرینا دەتگاتى و دەتبات، يېمگىزتيە ئەگەر مېشىش يېرەپىداى، يى لە عەردى نەكوتى، كلكان زۆر رانەوەشىينى، ئەنفال جاوى تىرە، گـونيي سـووكه، له دوورهوه دهنگــي ينــي كهر دهناســنتهوه، له دوورەوە كلكىي كەرى دەناسىتەوە، ئىا دەپئىت بىگەمە كەرە جوانه کهم، ئهو کهرهی ئهمن و ئهنگـنرش قهرداری ئهون، ئهگهر ئەو نەبــا ئەمــن لەو دوورەۋە بە دوو بەرانىيــل نــانەۋە جـــۆن دهگهیشتمه ئاقـاری قهنـدیلی! دهینیت بیگهمـین و زوّر سویاســی بكهم، كوړه كانم، ئەنگۇ يەك ھەلەتان كرد، نەدەبوو بىكەن، مىن چاوەرنى ھەللەى ئەوھا نەبووم لە كورەكانىم، ھەللەتـان كـرد ئەو ههموو هیستره ناسك و نازدارانه تان كوو رادهستی ئهنفال كرد! ئەنگىز بە ھېسىترەۋە يىياۋن، لە دنىيايىن بەس ھېسىتر جاكەي بە ســهرتانهوه ههيه، ئهمــن دايكتــانم بهلام هــيچ چــاكهيهكم به سەرتانەوە نىيە، كىوو دلتان ھات، بيانىدەنە دەسىتى ئەنفىال! ئەو هنسترانه دهزانین چهند پیروزن، به خودای سمه کی هنستر، سەرى بابى بابى ئەنفالى دىننى.

نایشه گول شیتانه په لاماریداین و یه که یه که مانی ماچ ده کرد، به چاو به یه کترمان ده گوت ده بیت به راستی بیت و به وات، به یه کترمان ده گوت، به راستی نایشه گول ده ستی لیوه شاوه و تیک چووه، به چاو به یه کترمان ده گوت، ده بیت نهوه نایشه گول بیت! یان شتیکیدی...

+ ئين، مالاوا.

مالاواييه كەي ئايشەگول، پۆلاي فاتىمەشى ھىنايە گۆ:

نا مەرپۇ قسەمان زۇرە، پرسيارمان زۇرە، پێمانبڵێ بۇچى راديۆ قسە ناكات! رێى جاسووسان و كۆگە لە كوێيە! دنيا چ باسە؟

مالاوایی کرد و به ههلاتین ههلات، ههلاتنی به مندالییش ههلاتنــی وای نهکــردووه، ههموومــان کهوتیــنه دوای، دیتمــان دهمانچهی دهرهیّنا، تا ئهوساته نهمانزانیبوو دهمانچهی پیّیه:

بینه پیشیٰ ده تانکوژم، به قسهم بکهن بگهرینهوه، با کوره کانی خوّم به دهستی خوّم نهکوژم.

هەلوەستەكمان كىرد، ترساين، قسەكەى ھەرەشەى تەواو بوو، چ گالتەمان تىيدا نەدىتەو، كەچى ھەر چووينە پىيش، تەپە ھات، تەپە بوو زرمە بوو، ھات، گوللە رىكاو رىك بىز ھاورىپى گىۋارا ھات، ھەموومان غارمان دايى:

چ نيه، پێمنه کهوت.

تهماشا ده که ین، نازانم به هه له بوو یان راستی، گولله به ناو لاقیدا رؤیشتوه و شهروالی کوناوده ر کردووه، ثیدی نهویتراین چیدی به دووی ثایشه گولی گولله هاویژ بکهویس، رؤیشتنی ثایشه گول سهره تای هاتنی زریانی بوو، زریانی ثاشنا به ریبوارانی قه ندیل و نائاشتا به ههموو دنیا، ثایشه گول تهواوی دوور که و تبوّوه، له قسه نه ده کهوت:

من پر به دهنگ هاوارمکرد:

شمشالێکم بۇ بێنه، چىدىم ناوێ.

فاتیمه به دهنگه فاتیمهیه کهیهوه:

هەوال، ھەوالى دايكم.

هاورینی گیفارا به دەست راشەقاندنەوە:

راوهسته قسه کی نهیّنیم پیّیه، هی گیڤارایه بَوْ خوله، راوهسته توخوا راوهسته، قهینا ئهوجاره به قهستی کوشـتن تیّمبگـره، بهس راوهسته و ئهو راسپارده یه بگه یهنه خوله.

سهلام له خوله بکهن، سهلام له مهستووره و کـوړی ثـاگری و...

زریان هه لیکرد و ده نگی نایشه گول زریانی ده بری، به لام واتای وشه کانی له زریاندا ده توانه وه، هه لات به ناو زریاندا هه لات، له ده نگیدانه وه دا هه لیده هات، ده نگیی نایشه گول له گویمدا ده زرینگیته وه، گزرانیه کهی لایلایه کی خه ماوی بوو، به فرمیسکه وه ده یخه واندین.

چاوم پړ پړه له خهو باوهشتي نپه له خهوم بگري تهمهنتکه به دبار مندالهوه به دەم لايلايەرە نهمخهواندوون و نهخهوتووم درەنگمە رۆژ لە ئاوابوونە در هنگمه کات له بهسهر چوونه ئەمشەر لە نىران دور گۆردا له نیّوان گۆری پر نووردا دهبي وهك كورهكانم رابكشيم تا هیندهی خدونی کوری گدورهم به قەت بەژنى كورى گچكەم سال سال خەون نەچنمەوە برياريکهو نابيٰ به ثاگا بێم

(سترانی جهنگاوهر)

زریان لوولیداین و فریداینه دیوه خانه وه، چووینه باوه شی یه کتره وه، هه موو بیده نگ له پولا بیده نگتر، هه موو توو په نایشه گول توو په تر، حه فت بیده نگی سه ریان به کوشی یه کدی کردبوو، حه فت توو په ی ناویزانی یه کتر بووبوون، حه فت مینی چینراو بووین له بن زمانی یه کتردا، حه فت ترسنو کی تاساو بووین، که س نه و زاخه ی نه بوو که سیدی بته قینیته وه، حه فت دو ژمنداری دو ژمن نادیار بووین، زریان له دیوه خانی شه یتان کویکر دبووینه وه، زریان نایشه گولی هه لگرت و بردی، زریان له نیمه ی لیره داکوتاو لغاوی کردین، نایشه گول ده ستی زریان له دستا و چوو.

رقیشت و کنومه لی رسته ی به دیار ناگر و گابه رده و محتیه به دیار ناگر و گابه رده و محتیه به زیاند، نهوه تا رسته رسته به زیاندا په رتیانده که ین، چوری واتایان لیناچوری، رسته رسته به دیار ناگره وه رایانده خه ین، هه لمی سوو که واتایه کیان لیه لماستی، نایشه گوله قه ندیلیه که نالوزیه کی نالوز تری خسته تیگه یشتنه وه، نایشه گوله قه ندیلیه که ژنیکه له زریان شیتتر، نایشه گوله قه ندیلیه که ژنیکه له زریان شیتتر، نالوز تر، له نه نه نال نالوز تر، شیتتر، حه فت مندالین له مالیکی گهمژه یی، دایکمان به زمانیکی نالوز ده په یشی، به زمانی په یشی،

زمانی ههراشان بوو، زمانی بوو له زمانی دایك نهده چوو، ئایشه گوله قهندیلیه که ئایشه گولی جاران نهبوو، تهمهنی منداله گهمژه کانی له بهر چاو نه گرت.

- من چ سهرهدهریم له قسه کانی دهرنه کرد.
  - گومانم هه په ئهو ژنه ئايشه گوڵ بێت.
- نــا، هەو بـــوو، بەلام ئەنفـــال شــــێتى كـــردووه و قســـان ھەلدەبزركێنێ.
  - نەدەبوو رىپى رۆيشتنمان دابا.
  - كوو! يان دەبوو بيكوژين يان بمانكوژێ!
  - ئايشهگول بوو، له قسهكانيدا زۆر راستىي دركاند.
    - -كوا! وەك چى؟
  - ئەدى نەيگۇت ئەوانىدىش لە قەندىلن، چوزانم زۆر...
    - ترحيّو...
- ههرگیز باوه رناکهم ثهو ژنه ثایشه گوله کهی خومان بینت، دلنیام یان جندوکه یه یان جاسووسه و ثهنفال ناردوویه تی.
  - ترحيّو...
- هه تا نیته وه نازانین، ئهگهر به شمشاله وه ها ته وه، ئایشه گوله و قسه کانیشی راستن.
- هدر به تهما به! کوړه ثهو ده یگوت هدر لیره بمیننهوه، ثنی هه تما که نگنی؟ هه تما سالی سهی! قسمی عمنتیکه و پهنتیکهی ده کرد، من ثه گهر ثهو قه ندیله ی تمرق بکه م، ده بسمه حیل و

خویږی؟! شهرتبی به سریم بچیته وه ریخی ده رچوون، گوو له و قهندیله ده کهم، به شهره فم نابیت سواری نه و فرو که ش بم که به نزیك ناسمانی قهندیلی بفری، من تف له و ناو و پیروزیه ده که که نه و ژنه باسی ده کرد، ته واو بیزارم، لیتان ناشارمه وه، ده زانم نهنگوش وه کو مین بیرده که نه وه نه نشاله قه خهه قیچه که دلی نه رم بی و لیبوردنیک بو مین ده ربکات، راست و راست و به سهربه رزی ده چمه وه، کی له بیری ماوه من له کهنگیوه مال و مندالی خوم به جیهیشتووه، نیستا ژنه کهی خوم بینه مهوه، نیستا ژنه کهی خوم بینه وه، نایناسمه وه، منداله کانم هه رهیچ، داخوا نیستا به ده زانم نه و قهندیله مل حیزه زه فه ربه نه نفال نابات، دوایی نه من گومانم هه و قهندیله هه به، من بزانم گومانم هه به به خودای گومانم له و قهندیله هه به، من بزانم شیکی له گه ل بی داد هه به، کی ده لی روژی پیلمان ناگری و فریمانناداته باوه شی بی داد، نه و ده م چمان له ده ست دیت! ده ی فریمانناداته باوه شی بی داد، نه و ده م چمان له ده ست دیت! ده ی فریمانناداته باوه شی بی داد، نه و ده م

- هیچی وا نیه.
- حچنزن وایه! تنو چ دهزانی؟
- نا من دهڵیم ههندیکی وایه و ههندیکی وا نیه.
  - با ههمووی وایه.
  - منیش دهائیم ههمووی وایه.
    - وا نيه توخوا!
- واز لهو باسه بینن باشه، جاری زووه و چ دیار نیه چهندی وایه و چهندی وانیه.

- نا واز ناهینم، نهوانه قسهی قلّ و ده کهن، نه تدیتیه راست و رهوان به من ده لین در لا ده که یت، هه تا نیستا که سه ك در لای ه من دیتیه؟ شهرمتان به خلّ تان نیه! من نه گهر هه ندیك قسهی خه له تیش بکهم، ناهه قم نیه، ده زانم نه و قه ندیله چه ند سه ر به گل به ندی له و قه ندیله دو ور بیت باشه، هه رچی چیاو چیلی دنیایی هه به دیتمه و تیدا ژیامه، چیایه کم نه دیتووه، هینده ی نه و قه ندیله سه ر به گیچه ل ، دلره ق و پر نهینیی قه ت هه لنه هینراو، چیایه که وه رزی به وه رزی هیچ چیایه ک ناچیت، می چیایه که هه ر لل نه وه باشه له دو وره وه تفی بل هه لبده یت، تف تف قه ندیل تف...

زۆرى نەمابوو لە يەكتر ھەستنەوە.

قسهى حيز مههينه ئيره، لهويني بهيلهوه

وهره چا وهره چا، چا بخو به هێلهوه

بەرانپىلى ئايشەگولى گوللى گولان

بەرانپیل نیە ھەر دەلتى كۆگايە

وەرن جوان لێي برۆنن، كورە ھێليشي تێدايه

نه و شیعره ی سه رده سته ی مراویان نهبا، ره نگبو و قه ندیل شه پری کیدیکه ی ناوه خوی تومار کردبا، نا، به فر بونی شه پری لیده هات، ناگر بونی شه پری لیده هات، خوا کردی سه رده سته ی مراویان هاته ناوبژیه وه، شیعری رینی له کردنه وه ی شهریکی گه وره گرت و نه پهیشت ناگری شه پر بکه وینته وه، نه و شیعری بو و له مینژووی چیادا، نه ک همدر دنه ی شه پری نه دا، به لکو و چیای له شه پر دوور خسته وه، شیعری بو و هه مو و نه و

شیعرانهی پنچایهوه که هانی تفهنگیان دهدا، تهقه لهوهی تهنیشتی خوّی بکات، شیعری بوو، ده تگوت خزمی نزیکی شمشاله، ثهو شمشالهی چهندان شهر و کیشهی هیّناوه تهوه دوّخی ئاوریشمی.

چا چ چا! تــامی گـــۆتەی ئايشــهگوڵـی ئەودەمــانێـی دەدا، ئەو دەمانەي جارناجار لەگەل گەردوگولى بەيانى بە نوردووي نان و مەنجەڭى ماستى مەرەۋە دەگەيشتە بەرزاييەكان و بە ديار چا ديّمكـردنهوه، له ليّوهكـانيهوه، ثهو ليّـوانهي دهتگـوت جمكـانهي بزهن، نم نم وشهی دهباراند بهسهرماندا و داروباری چیای دەخسىتە سىمماى پېكەنپىنەوە، چىا تىامى قسىمى ئەو سىاتانەي ئایشه گولی دودا که له زیندانی نهنفالی فریودودا و دورگایان ليّــده كردهوه و دههـاتهوه كــۆلانين، له كۆلانيشــهوه تــا ســهر کانیه کانی بناری چیا پشووی نهدهدا، پیپه شینومور بووه کانی دەخستە ئاوەوە و لە لېرەكانيەوە قل قل ترېيى وشە بەردەبـوونەوە و يێشمهرگه وهك منـداڵي هاروهـاج پريانـدهدانێ، چـا رێـك ئهو چایه بوو، بـ ق یه کهم جـار که له بـن رهشـمالی له رهشـماله کانی زارگەلىي لەگەل شىيخ لە دەسىتى شىۇخىي وەرمىان گىرت، بە مه هناز گازیانده کرد، له چای بن ره شمالی، من تامی مه هنازم کـرد، شـیرینیی مههنــازم له پیــالهـی چــا خــواردهوه، مههنــاز چ مههناز! له ریواس ناسکتر، له چای شیرین شیرینتر، ئهو چایهی له بیاله په کې خه تخه تې و بنپياله په کې گولگولي بـ يې تێکـردم، چاوی مههناز دهتگوت بنیپالهیه، ههر له حهزی چاوی مههنازهوه چاپهم ده کرده بنپياله کهوه، له چاوی مههنازهوه له بنپياله چام دەخواردەوە، چاپەي دەستى مەھناز، چا چا سۆراخمدەكرد لە هيچ بنه مهتاره يهك له هيچ پياله يهك نهمده ديتهوه، زور گهرام نەمدىتەوە، تا ئايشەگول نەيھىنا، نەمدىتەوە، شىخ دەيگىز: چـام له دهســتی ههرچـــی ژن و کچـــی عهنکـــاوه ههیه وهرگرتووه، تامی چای مههنازیان نهداوه.

خۆزى ئەو شىخەش ئەو دەنىكە پساوەش لىرە دەبىوو، تا جارىكىدىش تامى چايەكى مەھنازىي بكردايە، چاى ئايشەگولى، ئەو چايەى شەرىكى گرژ لە زريان گرژترى، خاو خاوكردەو، خاويەك داو داو نيازى شەرى لە پەژيوانى بەستەو، لە چايەى گولەو، لە چايەى ئاو بەفىر و بىن بەردەو، گەيشتمەو، ناو رەشمالان.

دەبنت كاميان بن، نا ئەو ئىشە ئىشى مىن نىه، ئەوە پىاوى خىزى دەوى، لە تەنىشىت رەشىمالەكە وەسىتاون، چىرپە چىرپ دەكەن، دەنگىان ناناسىمەوە، دەبنىت كىيى بىن! عەيشان، زارى، مەريەم، نازى، بنىرى، مەسىتان.... يەكىان مەھناز نەبىي! لە ترسا بوو، لە شەرما بوو، لە خۆشىا بوو، لە ھەموويان و لە ھىچىان بوو، شىخىم وەئاگانەدەھىنا.

- + ها خهوتنه!
- نا، ئا.. ئئا. ننا..

شیخ وه ناگ هات، نهو شیخه به جهرگهی شهرمی له ژن نهده کرد، نهو پیاوه ی له دیتنی ژن، نه توزی بشلهژی، نه زمانی ته ته له یکا.

-کچـــن دەوەرن، خەوتنــی چ، ئەوە بـــۆ وا درەنــگ هـــاتن! خەرىكبووبخەوين و تەمامان پيتان نەمينـنى.

+ نا وا مەڭى، ھەرىمان دابوو.

له بن چاوهوه دیـتم، شـێخ دهسـتی یهکیـانی گـرت و بهرمو

گابهردی که له تهنیشت رهشماله که و له بهرانبهری مانگ قیت راوه ستا بوو، ههنگاوی نا، رووی له من کرد و دهستی بنز ژنه که یدی دریژ کرد:

ئيوەش لېرە...

تا نهو دهمه سه یری هیچ کامیکیانم نه کردبوو، له بویریی شیخه وه هه ستمکرد، منیش ده ساری غیره تم جووله یه کی تیکه وت، بی سه یر کردن ده ستی له رز و کم چووه سه ر شانی، ههر هینده ر زانی ژنیک به رووتی وا له باوه شمه، له بیرم نیه و نازانم نه و ژنه چون رووتبووه! هینده ده زانم گوشینی ده مگوشی، هیچ شتیکم وا نه گوشیوه، بروا ناکهم نه ویش هه رگیز نه وها گوشرایی، له بیرمه په له هه وریک بووم پر له گرمه و برووسکه، زوری نه برد رژانی رژام، هیچ په له هه وری به و شیوه یه نه پرژاوه ته هیچ دولی نه برد رژانی رژام، هیچ په له هه وری به و شیوه یه نه پرژاوه ته رووخساری شم جوان نه دیتبوو، له به رتریفه ی مانگه شه و دا و له دوای رژان ناسیمه وه، مه هناز، نه و کیچه ی باوه پرمنه ده کرد له خه و نیشدا ماچیکی لیوه کانی بکه م، نیستا به رووت و قووتی له خه و نیفه دا راکشاوه و ...

نه و مههنازه ی نه و روزه له بن ره شمالی به ده سته ناسکه کانی خوی چای تیکرد و بومانی راگرت، چهند جوان و ناسك و شیرین بوه، ناگاته مههنازه کهی به ر تریفه ی مانگه شهه، ژن چهندی جوان بیت له ناو تریفه دا، جوانیه کهی جوانتر ده نویتی، له و مانگه شهویه هاوینیه دا نه و شیرینیه ی له مههنازدا مژیم، نه گهر له ههمو و ژنانی دنیادا نه و شیرینیه ههبیت، ویتاچی ژن دهستی له تالیی ژباندا ههبیت و بو تامیش تالیی نهرژاندا قریانه و ، نه و تامیش تالیی نهرژاندا قریانه و ، نه و

جوانیهی من لهو شهوهدا له مههنازم چنیهوه، ئهگهر پیـاوانی دنیـا جوانیی وا له ژندا بجننهوه، سهرریژ دهبن له جوانی و بنو ئەزمىوونىش پىياوى شىك نابەيىت جىوان نەبىيىت، لە لىرەكانى مههنازهوه تا رادهی بهدمهستی تهرایسی نهوینم خواردهوه، تەراييەك ئەگەر توورەيى ئەنفال بمكاتە بەرد، بمكاتە ئاسـن، لە تەراپى ئەرىن وشكم ناكاتەوە، لێوى مەھناز ھەر جارەي تامێكى دەدا، لتوی مەهناز هەر جارەی میوەبەك بوو له مېوه بهههشتیه کان، من ئهو شهوه لهو لیوهوه ههناری میخوشم مـژی، پرتهقالم مـری، لیمـوم مـری، چـم نهمـری! ههنـدی جـار وام ههستده کرد لیوم به لیوی ههنگوینهوه ناوه، ئهو موچړکانهی له مهمكه كاني مههنازهوه، له يهنجهوه، له ليّوهوه، دههاتنه لهشـمهوه، موچرکهی خودایی بوون، ئهگهر له شهیتان پتریش بهربهرهکانتی خوداوهند بکهم، ئهگهر فتوای کوشتنی خوداوهندیش بدهم، خوداوهنىد دلمى نايه، ناتوانى، لەو موچركانە بەتالم بكاتەوه، مهمك چ مهمك نهوهى من ديتم، دهبينت چهند كهس ديتبيان! ریّك له دُوو هەرمىٰ دەچوون، لە جیّیەكى گەلەك عاسىٰ، سووند ده خنزم له پهنمجهی با بسرازی، بای کویستان، دهستی هیچ کهسه کیان نه گهیشتبووی، چ بزانم مهمکی کچان ئهوهایه!

ئه و ساتانه ی سه رگه رمی پشکنینی له شولاری مههناز بووم، کتیبه کان نه ختی یاریاندام، ئه و دیرانه ی وشه وشه له شی ژنیان هه لگر تبوو، ئه و دیرانه ی ته نها له ساته کانی روو تبوونه وه ی ژندا، واتا ده به خشن و راست ده که و نه وه، دیره کان ده ستیان ده گرتم و ده یا نبردم و ده یانخستمه گهمه یه که وه، دیار بوو که س گهمه یه ئه وهای له گه ل مههناز نه کردووه، گهمه ی وام له گه ل ده کرد، پیده چوو له کنه وی گهمه ی نوی بن، ده مدیت چیژ وه ک تریفه

پنیدا ده پرژی، پنمدا ده پرژی، جاریکیدیش چوومه وه دوخی په له هه ور، برووسکه له دوای برووسکه م به سهر له شولاری مه هنازدا ده هاویشت، له گرمه گرمی منی په له هه ور، مه هناز ده تگوت دره خته و حالی گرتووه، هه ژانی ده هه ژا، هیچ زه ویله رزه یه له رزینی وای نه خستوته زه ویه وه، چه ند جوان بو و حالگرتنه که ی مه هناز، شهیتان دیتبای، مانی له یاخیبوون ده گرت و ده هاته وه ناو کوری نه ویندارانی خوداوه ند و حالی خواپه رستی ده گرته وه، دیسانه وه رژامه وه، به خور رژامه ناو کیلگه ی تینووی مه هنازه وه، من له باره ی مه هنازه وه ته نها برووسکه چیرو کیکم ده زانی.

ویناچی له ههژده هاوین پتری دیتبینت، چهند حهفته یسی بوو به بووک چووبوو، دووشه و له گهل میرده کهی خهوتبوو که پیاوانی ره شسمال به هیاواری خیزمه کوچه رییه کانیانه وه به ریکه و تن، میرده کهی مه هنازیش یه کسی بوو له و پیاوانه، به ره گهرمیانی به ریککه و تن، به مهبه ستی ده رباز کردنی خزمه کانیان له چنگی نه نفال، نه و خزمانه ی نه نفال ریبی کویستانی لییان گر تبوو، هه رهینده م له مه هناز ده زانی و زانی، به لام نه م شه و ...

لهم شهوه تریفه ریزهی زارگهلی، لهو شهوه ره شمالیهی که له هیچ شهوینکی من ناچی، شهوینکه نهبووه و ده روا و نایه تهوه و ریناچی بینته وه، ئا له و شهوه رووناکهی که چهند دوندی له دووره وه چاویان لیه، من ورد ورد له شولاری مه هناز ده پشکنینی میرده کهی حهفت سالیش رووتی بکاته وه، پیناچی ئه و پشکنینهی من ده یکهم، له ده ستی نه و بی، بو هه مو و پیاوانی ره شمالیش خوی رووت بکاته وه، باوه رنساکهم ویسنه ی لیورد بوونه وه ی من لیسورد بنه وه نه وه مو و په نجه کانم لیورد بو ونه وی به که لیورد به وی به که که می این و ده پیشکنی، به زمان ده پیشکنی، به لیو ده پیشکنی، به

چاوی له تریفه تیژتر ده پهشکنم، جنی داوی له جهسته ی نهماوه له دهرهوه ی دیتنی من، مههناز چ جیّیه ک له لهشی نهماوه بن چهندان جار وه ک قهندی شه کر له ناو لیّوه کانی من نه توابیته وه، داو داوی پرچی خاوی مههناز له بهر ئاویّنه ی مانگ، به پهنجه شانه ده کهم.

مه هنازی ره شمالنشین، مه هنازی سهر ده رگای ره شمال، مههنازی له مانگ رووتتر، له مانگ پیر نیازتر، مههنیازی شیهوه تاقانه کهی من، ئهو مههنازهی نهیدهزانی ناوه ناسکه کهی خوی بنووسی، منی فیره لهشناسی کرد، ناسینی لهشی ژن ههر دهبیت له ژنهوه فیر یی، ئهو ژنهش بو من مههناز بوو، مههناز بوو چور چۆر تامى لەشى ژنى رژانده گيانمەوه، فيريكردم له جياتى نزاى چوونه بهههشت، بن ههمیشه نزای له ژن نزیککهوتنهوه، نیزای له ژن تــوانەوە بخــويتىم، پىــاوە كــۆچەرىيەكەي مەھنــاز، زاوا دوو شهویه که، لهم شهوی توانهوه و رژانهدا، وا له گهرمیانی شهری ئەنفال دەكات، منىش ئەو پىاوەي دەمىنكە شەرى ئەنفالم راگەياندووه و چەكىم دژى ھەلگرتووە، من ئەو بياوەي ھەرجىي خەلكى گەرميان و كويستان ھەيە، چاويان لە دەستى مـنە، بچــم بەر سىنگى ئەنفال بگرم و زەبرىكى واي بخەوتنىمى، خەيالى چيا گرتنی له سهری دهربکهم، وهها چاوشکینی بکهم، به کیندهریدا هاتووه به ویدا بگهریتهوه و ههتا دهگاتهوه بیابانی نهویسری ئاورېداتەوە، بياوە كۆچەرىيەكە لەوى بەو شەوە شەرى ئەنفال ده کات، منیش...

 خودایین، گهمهی ناسك، گهمهیهك که چیژ تنید آ تریفهیه، تریفه به تهنی بی من نیه، مههنازیش له شریژه له تریفه، گهمهیهك ئادهمیش له گهل حهوادا نه یکردووه، نه بزانیوه، بیزانیایه ده یکردایه، ئه گهر ثه و گهمهیهی من ده یکهم ثه و له گهل حهوا بیکردایه، مندالی ئاشقیان ده خسته وه، مندالی وا ههر گیز بیر له کوشتنی یه کتر نه که نهوه، نا نه بانزانیوه، ثه گهر ئادهم و حهوا بیانزانیایه، له جیاتی ثه نفال، ئایه تیك له دایك ده بوو، ناویان ده نا تریفه، نازانم شهو گهیشتبووه کوی!

نازانم گهمهی مههناز و من چهند کاتی ویست، ئهوهم بـاش له بيره سي جار بوومه پهله ههور، ههوري جيا لهو ههورانهي له پایزاندا له گارهوه بهرهو ناگری قول له قولی په کتر ههلده کیشن و ئاور له زارگهلی نادهنهوه و نارژین به سهر ئهو گابهردانهی ئەمشەو پاسەوانى لە من و مەھناز دەكەن، سىٰ جـار خــور خــور رژام، جاری سنیهم دلنیا نیم لهوهی مههناز به رژانهوه رانه کانی بـ رژانـی مـن کـردهوه پـان نـا، بهلام دووانه کهیـدی رژان له رژانهوه بوو، ئهو بهژن و لهشولاره رووتهی من دیتم و مههناز بموو، ئەو شىنيوە ئەنسدازەيەي كە خوداوەنسد ھەمسوو توانساي لەشولارىكى ھەبوو خودايە! سىت دەريەريو، سىنگ دەريەربو، ران گۆشتن، باسك گۆشتن، كەمەر باريىك زۆر باريىك، گەردن باریکی شمشالی، وا بزانم خوداوهند مههنازی به تایبهتی بــ و مــن درووستکردبوو، ئا دیـاریی خوداوهنـد بــوو، بهو ههیوهشـهوه بـــــر منی نارد، من له ناو تریفهدا به چاوی مانگ لیّنی وردبـوومهوه، ئەو سېپتيەي لە مەھنازەوە رژاپە گيانى مىنەوە، ئەو چېپژەي ئەو ژنه به منی بهخشی، ئهگەر لە ھەمبوو ژنبانی دنیبا ئەو جوانیبانه ههبا، ژنانی دنیا تامی ههموو میوهیه کیان به تـامترهوه بـدایه، وهك

من له مههنازدا تامم کردن، من ده لیم ههر پیاوی خولیای ژن گورینی له سهر با، دهبیّت له سهری بدری، ژنه کهی لای شیخ به نهرمی گاسی مههنازی کرد:

- درهنگه کچی، بهس نیه، تیر نهبووی؟
  - + با برۆين.

- + ئهگەر مندالایکم بـوو، كەمنىك بە تـىز چـوو، نـاوى دەنــنــم تريفه.
  - ناویکی خوشه وهك ناوی خوت.
    - شَيْخ گەيشتەوە بن رەشمال:
      - + ها كوو بوو؟
  - تا مردن قهرداری تو و مههنازم.
    - + قەردارى شمشالەكەي خۆتى.
      - شمشال!
  - + ئەو شمشالە مەھنازى ھينايە باوەشى تۆ!
    - ئەھا!
    - + خەوت نايە؟ خەوتى يان نا!
- نهخهوتـم و خهویشـم نـایه، دهلـین شـیّت بـووه، دهنـا بهو ناوهخته مههنازیکم دهژهنی.

+ بخەوە كاكە بخەوە، سبەي رێى دوورمان لە پێشە.

ئیمامهی پساوه پنیه پر پلاتینه کهی راکیشابوو، سهربردهی پی و پلاتینی ده گیرایهوه و باسی تهنگانه و برینداربوون و به هاناوه هاتن و ئهمه کداری جهنگاوه رانی ده کرد، دیاربوو له گهل هاورینی گیفارا نه خشهی ده ربازبوونیان ده کیشا و بیریان له شتی ده کردهوه، به لام من لییان دوورده کهومهوه، ده چم له ناو به فر قیت راده وستم، بیرم له تریفه ده کرده وه، ده فرم...

بير له تريفه ده كهمهوه، ههستده كهم منـدالْێكم هه.يه ﭘــارچهله، ناوی تریفهیه، دایکیشی ناوی مههنازه، نازانم بابی ناوی چیه! رەنگە دنيا پر بېت لە مندالىي باب ناديار، تىرىفەش يەك لەوانەيە، رەنگېنى من كچـنكـم ھەبـىن بە نـاوى تـريفە، لەوەيە كـچ نەبنـت کور بیّت، بهلام ههر ناوی تریفهیه، بابی تریفه پیاویکه نه تـریفه دەيناسى نەدايكى تىرىفە دەيناسىتەوە، بابى تىرىفە ويىدەچى ئەو پیاوه بی، وا له ناو زریانی قهندیلدا ئهو زریانهی ئایشه گولی برد، له بن سی گابهردی گهوره، ئهو بهردانهی خوداوهند به دهستی خۆی بۆ ئىمەی لىرە دانا، بە تەنىشت شەش دنكە پساوەدا، بە دزی و دوور له جاوان دهجیّتهوه مانگه شهوه کهی زارگهلم. و مههناز له بـاوهش ده گـرێ، رووتيـده کاتهوه، گــــزى مهمکه کــانــى ده خاته لیویهوه، مر مر ده یانمری، مرینی تریفه ش وای نه مریبی، ئا من مندالنكم ههيه نازانم كچه يان كور، ناوى تريفهيه، شیخیش رہنگبی مندالیکی ہمبی، نازانم چ ناویکیان لیناوہ، بہلام دیتهوهبیرم دایکی منداله کهی شیخ ناوی مهستان بوو، مهسـتان چ مهستان، ههر به تهماشاکردن مهستی ده کردی، مههناز و مهستان ههوگياني په کتر يوون، ماليان په تهنيشت په کهوه يوو، گابهردي نێوانيان بوو، مێردهکانيان چووبوونه گهرميان بـۆ شـهـرى ئەنفـال، به لام بابی منداله کانیان له شهوینکی تریفه یسی، له شهوینکی هاوینیی فتنك، توند توند له باوه شیان ده گرن و دلیان نایی به جیّبان بهیّلن!

+ بنــدهنگی دهتکــوژێ، رایهلــی رابــردوو له پهل و پـــــۆت دهخات، ئاگاداری خوت به...

- من، نا، ج نيه.

+قسه ههڵدهبزړکێنی، مههناز کێیه! تـریفه چیه؟ شـێخ چـی بهسهر هاتووه، هێنده ناوی دێنی، شتێك له بارهیهوه دهزانی؟

-نا، هیچی لینههاتووه، ئاگام لیّی نیه، نازانم...

-ببووره.

خوا خوام بوو فاتیمه وازملیبینی، درهنگمه کارم به قهندیل نهماوه، دهبیت تا زووه بگهمهوه زارگهلی، نا دهبیت سوراخی مههناز و تریفه بکهم، مندالیکم ههیه، له شهوی مانگهشهوی له بهردهم رهشمالی له ناو لهشی مههنازدا بهجیمهیشت، مههنازه راستی گزت، رسته یه که نهبوو له بی قسه یی له زاری مههنازه و بهربووبیتهوه، رسته یه که واتا وه ک زگهربوون واتادار، ده لین زن بهر لهوه ی مندال بکهویته زگیهوه، دلی ده تریوینی، دلی ییده لی: ناگاداربه مندالی به ریوه یه.

نا، نه و ساتانه ی من ده پرژام، نه و خوی له جووله ده خست، بو چه نید ساتی گیانی تیدا نه ده ما، خویند بوومه وه له کتیبان خویند بوومه وه، ژن نه گهر حه زی زگیربوون چووه دلیه وه، له دوای رژان جووله له خوی ده برینت، به به رگه زه شی بده ی رانه کانی نابزوینی، مه هناز وای کرد، سی جار جووله ی له خوی

بری، نا من مندالیّکی چاو گهشی جوانم ههیه، پتر چوّتهوه سهر دایکی، ناوی تریفهیه، دهبیّت بیبینمهوه، دهبیّت دایکی تریفه ببینمهوه.

+ بەس بزانم ترىفە كىيە؟!

فاتیمه وازناهینی، وا دیاره له فرینیش به دوامهوه به ناکری وه لامی ئه و پرسیاره ی نهدرینته وه، دیتم فاتیمه ههموو گیانی خوی بو وه لامی هه لخستووه، پرسیاری بوو تك تك تامهزرویی لیده تكا.

- تريفه ناوى منداله كهمه.
- + چى چى! بۇ تۇ ژنت ھەيە؟ من تازە بزانم.
  - منداله كهم ناوى تريفهيه.
    - + دایکی ناوی چیه؟
      - مەھناز
  - +ئزى لەو ناوە ناسكە! واتاى مەھناز چيە؟
- واتاکهی نهوها ناسان نیه و لیره ناگوتری، بو نهوهی تیبگهین، دهبیّت دنیا له مانگهشهوی هاوینیدا بی و مانگهشهوی پر له تریفه، تریفه برژیته پیش نهو رهشمالهی له زارگهلیدا به سهر ههلدیرا دهیروانی، من لهوی بووم، نا، تهنها لهوی تیده گهین مههناز چیه، تریفه چیه.
  - + ئەھا، ئەوە رەشمالى رابردووە.
  - به راست كهس له ئيمه ههيه له ئيستادا برى؟

+ وا بزانم ههموومان پتر له رابردوو ده ژین نهك ئیستا، به لام تو له ههمووان پتر له رابردوو پیاسه ده که یت و که متر له ئیستادا به دیار ده که ویت، وا بزانم به زور چاوت نه که ینه وه که س له ئیمه نابینی.

- ئێوەش لێرە بزرن، گوێم لە قسەتان نيە، جاروبار نەبێ.

ثەوشەو سەرم بەتال بەتال لە ئەنفال نه هوره په ك له هيرشي ته نفاله وه دئ نه شنه به ك له به زيني ثهنفالهوه شهوترین شهوی ترسه شەوترىن شەوى شەرمە شەوترىن شەوى جىز شەوە تاقانەي تەمەنە ئەو شەو رەشمال كپ كپ كويستان ههمووى خهوتووه من خەوم نايە گوتیان ژنن وا به ریوه له پیشوازیی ژن

ترس به پيوه

شهرم به پیوه چیژی له ناو تریفهی پیاوی رووت رووت دانیشتووه

(سترانی جهنگاوهر)

- + ئایشه گول نه ختی به قسه ی خستینه وه، له سه ر ئه وه بوو قسه مان له بیربچیته وه، سه رده سته ی مراویان جاروبار نهبی، شیعری به زاریدا نایه، هاورینی گیفارا بی سروود ماوه ته وه هموو ده لینی پولان، به لام که سمان وه ك تو...
  - به راست ثهو ژنه ئایشهگول بوو؟
  - +ئا هەو بوو، بەلام ئەوە نا كە پىيشتر دەمانناسى.
- مـن پیشــتر وام دانــابوو، ئەو ژنە لە ھەر جیٚــيەك بــێ، ھەر خۆى دەبىخ.
- + هەر كەسىٰ رىـــى بە قەنــدىل بـكەوى، كەســەكەى پېشــوو نيە.
  - تۆش؟
  - + تۆش.
- خەرىكە چاوم لە چاوەروانى بكەوى، بە راست چاوەروانى چى بكەين؟
- + ناشی چاوه روانی له دهستبده ین، من تـا ئیسـتا چـاوه روانی خولهم ده کرد، ئیستا چاوم له ریمی گوله.

- -پێتوايه رێي بێره بکهوێتهوه؟
- + ئەگەر لە دەرەوەى قەندىل بېت، رەنگېنى بېتەوە، نازانم.
  - لەمنىزە ھەوالى دايكت نازانى؟
- - بۆچى بىن مالاوايى؟
- + نازانم، ئى، بۆ يەكەم جار كە ئايشەگولىم دىت و ناسىم، لە نىخوان مىن و مەستوورە دانىشىتبوو، دەسىتى لە سەر شانمان دانابوو، ماچى دەكردىن، ھەستمدەكرد دايكمە، لە سەر رۆيشىتن بوو پىيگوتىن:

مەستوورە گۆتى:

نامهیه کم ههیه بن بابه تایهری برام، نه گهر بیگهیهنی، تا مردن له چاکهت دهرناچم.

ئايشەگول:

دهی کچم زوو بینووسه، ئهوه زوّر ئاسانه، ناونیشانهکهم به درووستی بدی و خهمت نهبی، بهسهر چاوی دایکی خوّت، دهیگهیهنم.

من گوتم:

منیش نامه یه کم بن دایکم هه یه.

نامه یه کی جوان به دلّی خوّمم نووسی و ههموو شتیکی له دایکم شاراوهم تیا نووسی، تیّر ماچیکردین، به دوو نامهوه روّشت، نامه یه ک بو ههمهدان، نامه یه ک بو به سرا، ئیدی من و مهستووره به ئاسووده یی به تهنیشت یه کهوه راکشاین.

ئی، نازانم چهندی پنچوو، حهفته یه که متر پتر، ههر له بن ئه و دره خته ی نامه مان نووسی و لنیوه رگرتین، ئا ههر له وی من و مهستوره به تهنیشت یه کهوه له خهوینکی هاوینیدا بووین، هه هستمکرد دهستی به په نجه کانی یاری به قرم ده کات، نه مویزا چاوم بکه مهوه، ترسام، گوتم هه بی نه بی نه وه جه نگاوه رینکی تینووه، گوتم له مین نه خوارد و ته و و ارینی به من که و تووه، له دلی خوم ده مگوت چ بکه م باشه! گویملیبوو به ده نگیکی نزم نزم ده یگوت:

هەستن، كچە جوانەكانىم ھەستن، تێر خەو نەبوون.

راپه ریم، مهستووره شهستا، کی بینت باشه! نایشه گولی دایك، هه ردوو کمانی توند توند له باوه شگرتنی دایکیشم منی وا له باوه ش نه گرتووه، که س که س منی وا له باوه ش نه گرتووه، که س که دوه نامه ی ده رهینا، به پرتاو له ده ستیم وه رگرت، نامه ی دایکم بوو ده ستخه ته که یم اسیه وه، دایکم زور شتی بوم نووسیبوو، ده زانی نووسیبووی:

تى ھىنىدە خەم لە مىن مەخىق، منىش لەمەودوا بە شىيوەى ساران خەم لە تىق ناخقى، چىوونكە تىق بىيجگە لە مىن ايكىكىدىشت ھەيە، لە من مىھرەبانتر، ئەگەر منىش بمرم تىق بىي يك نابىت و دايكى تۆگولە.

بابه تایهریش بو مهستوورهی وا نووسیبوو:

تا نیستا وام دهزانی له دنیایی یهك ژن ههیه له ههموو ژنانی دنیا جوانتر و میهرهبانتر ئهویش ناوی مهستوورهیه، بهلام ئیستا ژنیکیدیش له جوانی و میهرهبانی وا به تهنیشت مهستوورهوه راوهستایه، ناوی ئایشه گوله.

#### نووسيبووى:

مەستوورەكەم، تۇ زۇر خۇشبەختى كە جوانترىن خوشىك و جوانترىن دايكت ھەيە، ناويان گولە.

- دەزانى لەمنىۋە پرسيارىكىم بۆ تۆ ھەلگرتووە.

+پرسىيار ھەلگىرتن بىارىكە، مىرۇف پەكىدەخات، بىيكە، رەنگېنى وەلام ھەبىي.

- خۆزى بىن رەنگبىٰ با، تۇ چى پۆلاى؟!
  - + بۆچى پرسيارەكە لەو ناكەيت؟
- خورما وهلام نهداتهوه، بهرد وهلام دهداتهوه!
- + نهو قسانه ی له کن بهرد ههن ویتاچی لای خورما دهستبکهون، بهرد نه گهر بزانیت له کوینوه ده یقرنجینیت، جو گهیه ک له قسه ی پییه، ده ترسم حهزت چووبیته خورما، ها ها ها...
  - ئەدى بۆچى ناوى تۆي پېوەيە؟
    - + لەوە گەړى.

کەس نەيىدەزانى فىاتىمە و پىۇلا چىى يەكتىرن، ھەنىدىنك دەبانگوت:

خوشـك و بــران، ههر له منــداليهوه لێکــدى دابـــراون و به گهنجى يهکتريان ديتيتهوه.

هەندىك دەيانگوت:

نا ژن و میردن.

هەشبوو دەيگوت:

فاتيمه زړدايكى پۇلايە.

دەيگۆت:

وا نيه، پۆلا زړبابي فاتيمهيه.

کهس نه بیده زانی، گومانیت بن و ههر شنتی ده چوو، له پیرا نیشانه یه ك دهرده کهوت گومانه کهی به تالده کرده وه.

+ تو واز لهوه بینه، من دهمیدی شیخم له خهوی دیت، لهو خهوه چاوی زور دیشا، ئیدی نازانم چ بوو، بهناگاهاتم، چی له بارهوه دهزانی؟

- زۆر، بەلام چيرۆكى ئەو شێخە چى بە تۆ دەبەخشى؟

+ رەنگىنى ھىچ! بەلام ئىستا حەزم لە گىپرانەوەى سەرھاتە، دەكرى سەرھاتىكىدىم بىل بگىپرىەوە، ھەر سەرھاتى، ھى ھەر دەنكە پساوەيى، گرنگ نيە، ئەگەر سەرھاتى شىخ بىي باشتر.

ههستمکرد ف آتیمه حهزی لهی قسمهی منه، ههر قسمیهك، پیده چوو وهك من، وهك نهوانیدی زؤر قسهی بؤ خؤی کردبی، بیزار بووبی له بیستنیان، ده یه وی که سیکیدی قسمی بؤ بکات.

- باشه فاتیمه.

#### + وازت لهو فاتيمه يه هينا!

- چۆن وازى ئىدىتىم! ئەو شىخە وا بزانىم خزمى مار شەمعون دەبىتەوە، لەوەتەى دنىيا ھەيە مالىيان لە عەنكاوەيە، مالەكەييان كەوتۆتە نىوان كلىسەيەك و بارىتك، خىزت بىنىيوتە چەنىد جوانە دەلىتى مەسىحە، ھەر لەبەر ئەو جوانيە ناويان لىناوە شوان.

## + ئەدى شيخەكە لە كويوه ھات؟

- مالیکی موسلمان دراوسیّیان دهبیت، کوره کیان هه به ناوی زانایه، نه و ماله به بنه چه ده چنه وه سهر شیخه کانی نازانم کیّنده ری، نیدی خهلک زاناش به شیخ بانگده که ن، شوان و زانا به مندالی هاوری دهبن، بسته ک چیه به بی به کتر نارتون، دواتر شوان دهبینی نه و زانایه زور دروزنه، سه خته چیه، هه تا دزیشی لیّده بینی، بیستبووی نیّربازیش ده کات، نیدی خوی لیّی دوور ده خاته وه، به لام دهبینی خه لی له به ر ناوه که ی ریّنری زوری لیّده گرن، نیو همیّنده ریّنز له شوان ناگرن، بریی شوان بریار ده دات، نه گه ر به نایینی مهسیحیش بیّت، شیخه ک به خویه وه بین، شیخه ک به خویه وه بین، شیخه ک به خویه و ده لین.

یه کهم جار بهسهری موحه هد نهوجا بهسهری عیسا ههر کهستیک به شیخ گازمنه کات، وه لامناده مهوه، نهوجا خوای ده کرد دایکم دهبوو.

ئۆمەتى موحەمەد و ئۆمەتى عيسا لىپى دەچنە تكايى:

کورم وانابی، بابم وانابی، له کهلی شهیتان وهره خواری، تق و شنخیان نهگزتیه.

پنييده لنين: خورت شخيت مه كه ئهو دوو ثبايينه جوانه پسيس

مه که، خنو شایین تنکه لکردن وا ثاسان نیه، چما وه کوو تنکه لکردنی هیلکه و ته ماته به!

شنخ برپاریکه و بهشیمانی تندا نیه، سواری بشتی شهیتان بووه و دانابهزی.

- + ئەوە ناسكترىن شۆړشە، ئىي چىدى!
- زور شت ههیه، نیوهی سهرهاتی وی له کنه منه، به لام ئیستا شتیکم نیه بو گوتن
  - + نیه بز گوتن یان حهز به گوتنی ناکهیت؟!
    - نا بۆ حەز ناكەم...
    - +حەزدەكەم شىخى بن رەشمالم پىبناسىنى.
- شیخ بن رهشمال و ناو شاخ و داخان و نهوه ی نزیك سیّگوشه ی جهنگاوه ران ویّده چی ههر ههمان شیخ بن، خو نهوه ی نهوی دوناسی.

نهمدهویست به ناگایی فاتیمهوه بهرهو رهشمال بهمهوه، نامهوی بیبهمه شهوه مانگهشهویه کهی نهوی و به رووتی من و مههناز ببینی، حدزمده کرد نهو دیمهنه جوانانهی نهوی ببینی، لی شهرممده کرد، زور شهرمم له فاتیمه ده کرد.

+ ئەگەر تىلى شىنخى بىن رەشىمالىم پىنبناسىينى، مىن شىيخى چيايەكت پىدەناسىينىم ويىناچىي ناسىبېتت.

- ئەوە چيە! سەرھات لە برى سەرھات؟
  - + نا، به گالتهم بوو.

ههستمکرد، فاتیمه له قسه کانی خومهوه، داوی بوم داناوه تهوه، داناوه تهوه، بیر منیه به چ شیوه یه باسی مههناز و تریفهم بن کردووه، بان رهنگبی نهسحابه کوژ نهینیه کهی بن فاتیمه شکیرابیته و له چاوی کراوه ی بیناگای منهوه، له زاری داخراوی منهوه، وینه وینه چاوی به نهلسوومی شهوه مانگه شهویه که گیرابیت، نا، پیویسته پاریزی له شهرمی خوم بکهم و نابیت تك تك له پیش چاوی فاتیمه بیتکینم.

- ئىن، مالاوايىمان لە رەشسمالەكانى زارگەلىسى كسرد، بەريخكەوتىن، لە رى، رىپى سىڭگۈشەي جەنگاوەران، تۆش ئەويىت دىوە؟

## + كەس ھەيە نەيدىيى!

- وایه، ههمـوو جهنگاوهریـك ریـی بهوی ده کهوی، نه گهر زور لهوی بمینیتهوه ههرچی جهنگاوهری دنیا ههیه دهیانبینی، له ههورازهیه كابرایه کی کهشکول له کولمان تووش هات، دوای سلاو و چاکوچونی، گزتی:

ناوم ئەولياى چەلەبىيە، كارم سەرھات نووسىنە، رووداوان لەو دەفتەرە تۆمار دەكەم

دەفتەرىكى گەورەى پىبو، بە زمانىكى تىككەل بە سىخ زمانان دەپەيقى، بە بەر چاومانەوە ھەنىدى شىتى لە دەفىتەرەكەى تۆماركرد، لام جوان نەبوو تەماشاى دەسىتى بىكەم بىزانم چى دەنووسىيت، زۆر پرسىيارى لىكىردىن، بە شىيوەيى وەلاممان دەدايەوە، مەترسى نەبىت بۆ سەرمان، شىخ سەرى نايە بن گويم:

گومانم لهو پیاوه ههیه، با...

گوتم نا، تۇ ھەلەيت.

مالئاوایی کرد و رنزیی.

هيّشتا هيّنده دوور نه كهوتبؤوه، شيّخ گڼرتي:

کوړه، من بزانم، نهو پياوه دهسکيسه با بيگرين.

گوتم:

باوهړناکهم، نا، ئهگەر بیگرین چی لیبکهین، بهو خاوه خـاوه چۆن لهگەلمان دەردەجیـّت!

شیخ به چاوه گهوره کانی که هینندهی بنپیالهیهك دهبوون، تهماشایکردم:

کــوړه، دەرچــوونى چــى! به گــوللەينى ســاردىدەكەينەوە و تەواو.

رازی نهبووم و وازمان لنی هینا، ئهو نشیو بووه و ئیمه هیور ههلگه پاین، هه لگه پی هینا، ئه هیک پا دوو کو پته ر هیدا بوون، له سهر سهرمان وه چاویه شه ده سوو پانه وه، خومان له بن به رد و داران شارده وه، هینده مان زانی ته واویک دوور له ئیمه کو پته ریک نیشت، وه ی وه ی! یه ک دنیا سه ربازی رژانده گیزی، له ولات ر ئه ویدی نیشت، له ویش سه رباز وه ک رزنگه زوره به چیا وه ربوون، تا هه ینی نه مده زانی کو پته ر جیی هینده سه ربازه ی لیده بیته وه، سه رباز سه رباز هه ر چوار لایان گرت، له دووربینه وه جوان دیاربوون، بزنه رینه کیش نه مایه وه بو ده رباز بوو، ویده چوو جینی ئیمه یان نیشانکر دبی، به ده وره ماندا بازنه یان به سه نگه رمان گرت، شیخ گوتی:

نەتھىيشت بىكوژىن.

گۆتم:

باوەرناكەم دەستى ئەوى تىدابىي.

تهواو نزیکبوونهوه، له کهلینی درهخته کورته بنه کان و تیشه بهرده گهوره کان دیار بـوون به پـاریزهوه دههاتن، زوّری نهبـرد تهقه دهستی پیکرد، گزتمه شیخ:

تا نەكەرىنە مەترسىدوە با تەقە نەكەين.

گۆتى:

وا ده کهین، ناگاداربه گولله به خهسار نهدهیت.

کار له کـار تـرازا، خهریکبـوو بکهویـنه بـن دهسـت و پێـی سهربازانهوه، شێخ گوتی:

بكوژه.

کوشتی، کوشتم، ههر سهرباز بوو پشتاوپشت، زگاوزگ، سهراوسهر، قوونه قه قوون، به عهرد ده کهوت و تفهنگ بین دهست ده مایه وه، به چهندان زمان گویم له هاواری سهربازان بوو، جنی ثیمه عاسی بوو، له چیا و چؤلان ههندیک جی ههیه، خوداوه ند به تایبه تی بی بود به جنیی بوو له و جنیانه، به دلی خومان شهری لیبکات، جنی ئیمه جنیی بوو له و جنیانه، به دلی خومان تهقهمان ده کرد، فیشه کم له بران بوو، چه ک و فیشه کی چهندان سهرباز له بن دهستمان بوو، کوپتهر دهسته دهسته سهربازی ههلده رژاند، ههر سهرباز بوو ده پیا و له چیاوه ش بهره مهرگ، شیخی سهرباز کوژ، به دوو تفهنگان شهری ده کرد

+ ئۆی! ئەو شەرە دەلىيت كە ئىسىگەى مۇنتىكارلۇش باسى دەكرد، چما ئىوە كردتان؟

- ئا، بهشی زۆری شیخ کردی، ئهو سهربازانهی به دهستی شیخ کوژران، ئهگهر ههموویان بهههشت بن، تا دۆزهخ دۆزهخه شیخ له ناو ئاگر دهمینیتهوه، بهلام من هینده له دۆزهخ نامینمهوه.

ثنی، سهرباز شکانیك شکان، هه لاتنی هه لاتن، مه پرسه، دهستیان بر کوپتهر راده شه قاند، کوپتهر بوی رانه ده گرتن، روژ له سهر ناوابوون بوو، مه ترسیمان له سهر نهما، له ناو تهرمان خومان کوده کرده وه بر رویشتن، هینده مان زانی له ناسمانه وه شته که له نیوان من و شیخ زرمه ی هات، به ینی من نه و ته واویک بوو، خوم به عهرد دادا، دیتم دووکه لیکی سپی به رز بوو، بونیش هات، شیواین، من سهره و به رزایی هه لکشام، شیخیش به ره و نشیوی.

بۆنى سيوم دەھات، شيخ گازيكردم، كردم، يەكترمان گرتەوە، برۆ، برۆ.. شيخ نەرم نەرم دەكۆخى، ئاويش لە چاوى دەھات، لەھيكرا ھاواريكرد:

کوړه دهستم بگره، چاوم هیچ نابیني.

دەستم گرت و برۆ، ئێ، دکتۆرێ تازە لەمۆسکۆ گەړابـۆوە، تەماشای چاوی کرد، گۆتى:

چاوی تو لیره چارهی نیه، تهنها له موسکو چادهبتهوه. شیخ به ناستهم شتی دهدیت، هیلکه و پیازت له بهر دهم دانابا، به چاو لیکدی جیا نهده کردنهوه.

لهوی لیکدی جیابووینهوه، مالاواییم له شیخ کرد و نیزای

چاکبوونهوهم بنری خواست، بیرمه گوتم:

دوای چـوونه مۆسـکن و چـاکبوونهوه، شووشـهیێ ڤۆدگــای رووسیم بنر بیّنه.

گۆتى:

ها جاري ئەو رادىۋيەت بدەمى، من پيويستم پىينيە.

لیّم وهرگرت، ثهو رادیوّیهی دامه ناسك و ثهنفال بـردی، له ساتی مالاوایی گوتی:

نه تهیّشت ئهولیای چهلهبی بکوژم، ئهو سهگبابه چاو مـوّنهم به قوربانی یهك گولله كردبا، تووشی ئهو بهلایه نهدهبووین!

شیخ دلنیا بوو لهوهی نهولیای چهلهبی جاسووسی له سهر ئیمه کردووه، کولهپشته کهی نامیری بیتهلی تیدابووه، قسهی له گهل کوپتهره کان کردووه و جیگهی ثیمهی نیشان داون، بهلام من باورم نه هات، نیستاش دوودلم.

ماوه یه کی زور چاوه رنی شیخم ده کرد به شووشه یه ك فودگاوه بگه ریته وه، روزیک بیستم له بی داده، لهباتی موسكو ناردیتیانه بی داد، ئیدی نازانم چی به سهرها تووه!

فاتیمه به سهرسورمانهوه:

+ تۇ بەراستتە؟

- چۆنى دەگێړمەوە ئەوھايە.

+ پێناچێ بەسەر دنياوه مابێ، خۆزى دڵيم نەدەشكاند.

- دلت شكاندووه!

- + ئا وەك شووشەي قۇدگا شكاندم.
- حەزدەكەم گويىم لە زرينگانەوەى ئەو شكانە بيت.
- + نهو کوړه له بهلاش نه هاته خهونم، شتیکی خرابی به سهر هاتووه، من به دیتنی وی وام دهبینی له پیش وینه کهی مهسیح راوه ستاوم، زوّر لهوی ده کرد.
- وایه ههندی له کچان به شوان مهسیح گازیانده کرد، دیـاره حهزناکهیت قسه له دلشکانه کهی بکهیت.
- + با، لهبهر تن نا لهبهر خنوم، بن کهسیکی نه گیرمهوه دلم شهق دهبا، با ثهو کهسه تن بیت، رنوژ و شهوه کهی بن بارانت له بیره؟
- ئــا، ئەو شـــەو و رۆژەى كە شـــەوى پێشـــتر ئيســـرائيل دەسخەرۆى داين.
- + رادیو دروزنه کهی گوتی بهریکهون، ههتا سنی روژیدی، ئاسمان ریتادا یه په په ههوری توخن بکهوی، که چی نه و شه و و روژه ههرچی ههوری سالان ههیه له ناسمانی خربوونهوه و بارانی حهفت سالان به سهر نیمه و چیادا رژا، نه وه بوو، ههرچونی بوو به ریه عاسیه که ههلگه راین، هیستره جوانه کانمان به هیستره بوزیشه و نخومان به جیهیشت و خومان گهیانده نه شکه و ته که.
  - ئەو ئەشكەوتەي وا بزانىم بۇ يەكەم جار بوو، مرۇڤ بېينىٰ!
- + له بیسرته چ شاگره کی گهورهمان کسردهوه و زوو زوو و شهو شهو به کهم شهو شهو نه کهم شهو بیوو له ژیانی مه، بهبی نوبه تداری بخهوین، وا تیبگهم تاقه

شەويش بوو پێش خەوتن، شمشالەكەى تۆ دەنگى لێوە نەھاتبىي.

- وا بوو.

+ ئا، ھەموومان ھەڭەبجە ئاسا، پەلەواژ بووينەوە و خەوتىن.

- ئى، خەوتىن!

+به ریککهوت من و شیخ کهمیک لیکدی نزیک پالکهوتین، پیش نووستن نهو لیک نزیکیهم له بیره، خهوتبووم، ههستمکرد دهستنی له سهر سینگمه و له دووی شتیک ده گهری، چاوم کردهوه دهبینم شیخه، زور تووره بووم، به ههموو هیزی خوم، لهبهر ماندوویتیش هیرم تیا نهمابوو، مستیکم له سینگی دا، یه کسهر به خشیه جیی خوی گوری و دوورکهوتهوه.

+با، شیخ به شهرمهوه هاته لام و داوای لیبوردنی کرد که هه له یه کی شهوانهی کردووه، ده یگوت: خوشم ناگام لینهبوو چون نهو هه له یهم کرد، ده یگوت: له تهمه نی خواستی خوی دهستم به هیچ کچیك نه که و تووه.

من لهو زیاتر داوای لیبوردنم لیمی کرد، نهدهبوو نهو مستهم لیبدایه، راسته بسی ئیبزن وهرگرتن نهوهی لهگهل مین کیرد، ههرگیز بیدهنگ نابم له کاری نهوها، بهلام نهشدهبوو وا تونید بام لهگهلیدا، به ههر حال تازه رؤیشت، مین ئیستاش که نهو مستهم بیر ده کهویستهوه، رقم له دهستی خوم دهبیستهوه، شیخ گهلیّك نـازدار بــوو، دواتـر ههســتم به نــازداریی ثهو كــوړه كرد، نازانم تق ثهو كات ئاگات لهوه بوو كه مـن و شــیّخ به جــووت دهرویشتین یان نا؟

- نا ئەو وينەيەم لە چاو نەماوە.

+ ئی، من چهندی دهمویست لینی نزیکبیمهوه و بیدوینم، خوی دوور دهخستهوه، دیار بوو له شهرمهوهیه، چهندی دهمویست ناسایی بینهه هه ناسایی نهده کردهوه، چهندی دهمویست ناسایی لیمبروانی، تیچاویکی نهدامی، جار ههبووه له نانخواردنی به مهبهست له پیش وی دانیشتوهه، بوهی بو چرکهیی بمخاته چاویهوه، به تهواوی له ناست من چاوی خوی داخستبوو نهیده کردهوه، وا ریککهوتووه پیکهوه هیستریکمان بار کردووه، ویستوهه پهنجهم بهر پهنجهی بکهوی به مهبهستی کردووه، ویستوهمه پهنجهم بهر پهنجهی بکهوی به مهبهستی شکاندنی شهرم له ناشتبوونهوه نه به نیازیکیدی، وه کات دهستی کیشاوه تهوه، وه ک نههیلی دهزنویژی بشکی.

بهفرو باران بوو، له رینی چیایی، رووباریکی گچکه هاته ریمان من له دوای وی دهرؤشتم، نهو تازه پهریبووه که من گهیشتمی، به نهنقهست گزتم:

ناويرم بپەرمەوە.

ئاوړىدايەوە بىن ئەوەى سەيرى رووخسارم بكات، گۆتم:

ده کری یارمه تیم بده ی له په ړینه وه؟

کهمیٰ داما، دیتم داره کی دریّژی هیّنا، بهسهر ئاوه کهدا بوّی رهوانکردم و گوتی:

توند بيگره.

وام کرد، من دهستی نهوم دهویست نهك دار، نهوه شم ههر بن ناشتبوونهوه بنوو، ناهه قی نهبوو، نهو مستهی من لیمدا، سووکایه تیه بود کایه تیه نهوهای پینه کراییت.

#### - ئەدى ئەويش سووكايەتى بە تۆ نەكردا

+ نا، رەنگىن هى ئەو لە بىناگاييەوە بووبى، تا لە ئاگايىشەوە بووبى، نەدەبوو كاردانەوەى من بەو شىرەيە با كە بوو، دەكرا بە شىروازىكى جوان تىيىبگەيەنى مىن ئەو كىچە نىيى كە تىق لەو ئەشكەوتەدا لە دواى دەگەرىي، بق ئەو تىگەيانىدنە زۆر شىروازى نەرم و جوان ھەيە، بەلام من ئەو كات نەمدىتنەوە.

## - هەولەكانى ئاشتبوونەوە وەستان؟

+ زوّر کوشام ئاشتیبکه مهوه، ههمووی وه که ههوله کانمان له گهل ئایشه گول شکستیان هیّنا، دوا ههول که باش له بیرمه و دوای ئهوه ئیدی شیّخم نهدیتهوه، جیّیه که هه دوّلی دوّرانی دهلّنی، توش بینیوته، شهویکی هاوینیی فیّنك بوو، چوار پیّنج کهسی بووین، وا تیبگهم توش له گهلمان بووی!

## - ئەو شەوەي بادەمان نۇشى؟

- مەزەشمان ھەنار بوو، ھەنارى سوور سوور.
  - +جوانت لهسره.

- هەرگىز بىرمناچىتەوە.
- + دياره بنر تنر شهوينكى خنرش بووه!
- به لام من هیچ ههستم بهوه نه کردبوو ناخوشیهك له نیوانتاندا ههبووبی، تا ئاشتبوونهوهی بوی.

+نا، له سهرهوه له بهر چاوان هیچ له گؤړێ نهبوو، کهس هیمای گرژیه کی له نیّوان من و شیّخ نهدیتووه، بهلام کهسیش نهیدیتووه بۆ چرکهیه کیش چاوی شیّخ له سهر من بیّ، کهس نهدیتووه دهستی شیّخ به نیازی تهوقه کردن، به هیچ نیازی، بهرهو دهستی من جوولهیهك بكات.

- ئەوە نازانم.

+ ئى، ھەستمكرد شىخ تەواو مەستبووه، كاتى بە نيازى دەست بە ئاوگەيانىدن ھەلدەستاوه، پىلى تىكدەئالاو لەنگەرى نەدەما، وا بىزانىم ھەمووتان تەواو مەستبووبوون جىگە لە مىن، مەستبوونى لەو مانگەشەوە رووناكەدا ساتمەتان لە يەكتر دەكرد، منيشتان نەدەدىت ھا ھا، كەمى دوور لە كەپىرەكە شىخىم گىرت، گىرتىم بە دەسىتىم قۆلەكانىم گىرت و گىوتىم: سەيرمبكە.

سهری داخست.

گوتم:

بدوي.

ورتهى ليوه نههات.

گوتم:

بۆچى ھێندەت خواردەوە خراپ تێکچووى.

گوتى:

تا قۆلم بەرنەدەى، ھىچ ناڭىم.

بەرمدا، پرسیم:

ئتى بۆ ھێندەت خواردەوە؟

گوتى:

دیتم کهسێ پێکی خوٚی له پێکی من دهکرد، بهس نهمزانـی کێ بووا

لهو قسه یه ی سووکایه تیم خوینده وه، سووکایه تی به خوم، به لام به سهر خوم نه هینا، گوتم:

تهنها پیمبلی بو سهیری من ناکهیت، هیچم له تو ناویت.

گوتي:

ناتوانم، تكات ليدهكهم ليمگهړي.

گوتم:

لهگەڵم پێکوەرەوە، چيت لێم دەوێ بۆت دەکەم.

گونی:

من به هیچ شیوه یه که تو تووره نیم تا پیویست به پیکهاتنه وه بکات، من له خوم تووره م، هه له یه کم به رانبه ر تو کردووه، راستکردنه وهی بو نیه، نه و هه له یه خومی له خوم تووره کردووه، نه و دووه ناشتنابنه وه، لهم باره یه وه تو ناتوانی

چهندی لهگهلی پیّداچووم و داوای لیّبووردنم لیّکرد، بهلاش بوو، به ناچاری وازم لیّی هیّنا.

# داغســتانی لێمــان نــزیککهوتهوه، دیتــی ثــێمه ســهرگهرمی گێړانهوهین، بێ قسه به ړێی خویدا گهړایهوه.

ده بی سه ردانی نه و شهوه که پریه بکه مهوه، نه و شهوه مهستیه ی فاتیمه ی به دلشکاوی هیشته وه، له و شهوه دلی منی هه نجن هه نجن کرد، نه و شهوه ی له هه لدانی هه ر پیکی، پشکوی ناگری به رده دایه دلمه وه، نه و شهوه فاتیمه به سووتان منی سووتان، خو نیستا به روکی ناگرم و پیبلیم:

# بۆ وات كرد بۆ؟

نهو شهوه من جگه له رووی فاتیمه، کهسیدیم نهده دیت، روومه ته کانی فاتیمه له دنکه هه ناره کان سوور تر ده چوونه وه، لیوه کانیشی سوور تر، نهو شهوه هینده ی سهیری رووی فاتیمه کردووه، سهیری که سم نه کردووه، هه رچی ته ماشای من هه یه بیز ژن کیزیکه مهوه، به قه د ته ماشای نهو شهوه نابیت که بیز فاتیمه هه لخست، به لام فاتیمه وه که نهوه ی من هه له و که پرهش نه بوویم، وا خوی پیشانده دا، من ریک رووبه رووی نه و دانیشتبووم، نیوانمان له دوورایی دوو هه ناسه پتر نه بوو، نه گه رفاتیمه دلی نه شکاند بام، ده متوانی به فووی، فوویکی پر له نمه ی نهوین، پرچی تازه کراوه ی بخه مه سه مای نه وینه وه، نای تامه زر و بوم بو ماچیکی لیوی، له حه زی لیوه کانیه وه، دنکه تامه زر و بوم بو ماچیکی لیوی، له حه زی لیوه کانیه وه، دنکه

ههناره سووره کانم دهخسته زارمهوه و تیر تیر دهمؤین تا دوا ته دهمورین، به لام فاتیمه خوشکانه دهیروانیه من، نا ویناچی فاتیمه هستی به وه کردبی شهوی له شهوان دلی منی شکاندبی، نا، پینالیم توش نه و شاوه دلی منت شکاند و داوای لیبووردنیشت لیم نه کرد، نا، وا ناکهم وا نالیم، با فاتیمه ههر به و جوانیهی نیستا له چاوی من بمینیته وه، دلم ده لی فاتیمه له جوانیی خوشکایه تیهوه بچیته ههر جوانیه کیدی، له گینه پهشیمانی دامبگری و له و جوانیه خوداییه بی به ش بم که نیستا له فاتیمه دا دامبگری و مهستم ده کات.

+ ئێ، چيدى؟

چیدی چی! من بنی ٹاگایی فاتیمه چوومه سـهردانی کهپـری دلشکاندن، پرسیارهکهی منی هیّنایهوه ناو یاوهرانی ئهشکهوت.

دتم فاتیمهی قهندیلی هنون هنون فرمیسکی دهرژان و توانای قسه کردنی نهما، رهنگه قسهشی پینهمابووبی، یان ئهوهی به قسه نهیتوانی بیکات به فرمیسك دهریبری و تییگهیاندم.

داخستانی دیساره له دوورهوه فرمیسکی فساتیمهی دیسوه، گهرایهوه و پرسی:

- + ئەو كچە جوانە بۆچى دەگرىيى؟
- گریانیکی ئاسایی، وەك گریانی ھەر يەكىك لە ئىمە.

+ ئەو گریانه جیایه، به ناوی من پنیبلنی تکای لیده کهم، با نه گرین، من له ئاست گریانی ئهو کچه ناتوانم خنرم رابگرم، گریانی ئایشه گول هینده کاری تینه کردم، پنیبلنی ئهو گریانه دهمسووتینی.

دیتم فرمیسك دلوپ دلوپ له چاوی داغستانیه وه روون روون به سهر سمیله زهردبووه کانی ده هاتنه خواره وه، فاتیمه تنگه یی داغستانی تکای وهستانی گریانی لیده کات، دهبینم به دهسته ناسکه کانی فرمیسکه ناسکه کانی ده سریته وه، نیستا چاوی فاتیمه بی فرمیسکن، به لام داغستانی نایب پته وه، وه که نهوه ی فرمیسکی فاتیمه به ر چاوی گریان فرمیسکی دوای گریان نهینی.

ئەوانیــدیش لێمــان نــزیککەوتنەوە، لە گریــان و فرمێســکی داغستانی خړبوونەوە، رووی پرسیاریان لە من کرد:

+ ها چ بووه داغستانی بۆ وا به کول دهگرین؟

- چ نیه گریانیکی ثاساییه، وهك ههر گریانیکی قهندیلی.

+ نا وا نیه، ثهو فرمیسکانه له گریانی ئاساییهوه بهرنابنهوه.

فاتیمه دهسته کانی خسته سهر شانی داغستانی، تکای هیّور بوونهوهی لیّکرد، تکای لیّکرد با گریان بهس بیّت، داغستانی له تکای فاتیمه گهیشت،گریان دهنگی نهما، به لام ریّ له فرمیّسك نه گیرا، فاتیمه چهندی کردی نهیتوانی چاوه کانی نهو پیاوه گریاوه له فرمیّسك چك بكات.

 تکایه ئهگهر ئهوجاره گریای دوور له چاوان بگـری، بـا کهس فرمیْسکهکانت نهبینی، گریـانی تــــۆ له گریـانی ثایشــهگوڵ ویرانتره.

من تیگه یشتم فاتیمه بوچی گریا، تیگه یشتم بوچی له گهل فیاتیمه دا فرمیسکم هه لده وه راند، به لام له گریانی داغستانی تینه گه یشتم.

فاتیمه تنبر تیر گریابوو، له چاوه بارانبه کانیهوه دیجلهین فرمنسکی هدلبهستبوو، حدفت وهرزه گریانیدی رووی تنبکهن و به ههنسکان دهوری بدهن، دلوین فرمنسك بو دابارین شك نابات، هەرچى ناسۆرىي دنيايى ھەيە، ھەرچىي كـارى كـردە و نه کردهی پهشیمانی هه په، له چاوه رووبار په کانیهوه، پهرېدانوونه سهر بهفر، فاتیمهی دوای گریان، فاتیمهیه که بنی ثاخ و ثؤف بنی هه لکیشانی ههناسه ی سارد، فاتیمه یه ك بوو له فاتیمه ی پیش گریــان تهواو جیــا، وهك جیــایی منــی بــین شمشــال و منــی ئهو ساتانهي شمشالم دهژهند، ئهو فرميسكانهي له گرياني ئايشــهگولهوه به جــاوي فــاتيمهدا ورد ورد هــاتنه خــوارێ، سهرهاتیّك به خور دهبارین و لیّـی نهده کــردهوه و ســهریانکـرد و نهدهوهستان، من تا له چاوی فاتیمهوه رینزه فرمیسکم نهدی، نهمــدهزاني ژن جــنگهي هننــده فرمنسـکهي تنــدا دهبنــتهوه، سوو که کهی پسری شالباریش هننده فرمنسکهی نهرژانده قەنىدىلەوە، فاتىمە كەفوكىولىي دلىي خىزى لە رىپى فرمىسكەوە دامر کاند، تهماشای ده کهم ناسووده دیاره، به لام من ههستده کهم، سهره تامه بن گریان، هیننده پیرم، فرمیسك به تالم ناكاتهوه، يريىي من تهمها له ههورهوه نيه، زرياني له من گیژدهدا، رهشهبایی لوورهی دی، دهبیّت به تهنیی له چاوهوه نا، له پهنجه کانیشمهوه خوم به تالبکهمهوه.

ئهی ئهو خوداوه ندهی له کونی شمشالهوه ده نگت ده نگده داتهوه، دره نگه و بگه ئهوی، مندالانه به گویی ئایشه گولدا بچرپینه:

ههتا زووه شمشالي بگهيهنه قهنديل.

به بیریبیّنهوه، که دهیگوت به منی ده گوت:

نهو بهرهبهیانیسانهی لهوینسوه، له ههر کسوییهك و له ههر کیسویکهوه، فسوو به شمشالدا ده کهیست، مسن له کولانه کسانی شارهوه، له ناو درخته پرچنه جؤله که گره کان، ثاوازه کان دهبیستم و پییان دهشنیمهوه.

خوداوهندهی ههمیشه له ناو شمشال، سۆراخیکی خولهم بـ فر بکه، له ههر کوییه بیبینهو پیبلنی:

پیاوه شمشالژهنه که له قهندیله و له بـی شمشالی ههناسـهی چلوورهی گرتووه.

ده ی خوداوه ند، به س ههوالی بدی، نهو له خدری زینده سووکتر ده فری، ههر نیستا به شمشاله وه ده گاته نیره، نهو پیاوه ی ههر کاتنی گویمی له ده نگی شمشال ده بوو، پر به گهروو هاواری ده کرد:

تەقە راگرن، شەر خەرامە.

دەيگوت:

ثهو ساتانهى دەنگى شمشال دى، ھەر كەسىي تەقە

رانه گرێ، ژن بێت يـان پيـاو، بـێ يه کـودوو ههر سـێ تهڵاقـی ده کهوێ.

بهلام دەيانگۇ: كوړى ئاگرى گۆتىتى:

من که کهوتمه گهرمهی شهر و دهستم به کوشتنی جاش و عهسکهران کرد، شمشال ناتوانیّت دهستم بگریّت، نهك سـێ، سیّسهد تهلاقیشم بکهویّت، تا فیشهکی ههبیّت ههر شهر ده کهم.

خوداوهنـــدی بهژن و بـــالا شمشـــالی، ئهگهر ئایشـــهگول و خولهش نابینییهوه، برنز خزمهتی مهستووره و ژنانه پێیبلێ:

ثهو پیاوهی شمشال به تؤی ئاشناکرد و پیکهوه چهند ساتی سواری جؤلانهی با بوون، بلنی به بهر چاوی خؤیهوه، ثهنفال شمشاله کهی شکاند و بالی یه که یه که ئاوازه کانی به ست و بردنی.

پێیبلێ، به مهستووره بلێ:

ئهگەر خۆیشـــی كـــاتى نـــيه و ناگـــاته قەنـــدىل، به كـــوړه ئاگريەكەدا شمشالىي بنيرى.

کوری ناگری ده یه ینی به چاو تروو کانی ده یه ینی به سه سه سه ریدا نه بیست ده یه ینی به سه در انسی سه ربه ندی شمسال (مهستووره ی مهستان) ه ، خوداوه ندی عه شقه شمسال ، ته نی شمشال له تو ده وی ، به شمشال نه بی به تالنابمه وه ، پرم له زریان و ره شه با ، په نجه کانم سه رریژن له ناوازی بال به ستراوی فاتیمه یی ، نه و ناوازانه ی هی فاتیمه ن ، ده بیست بیانبیستی ، له کونه کانی شمشاله وه نه بی هه رگیز نایانبیستی ، من ته نی به زمانی شمشال ده توانم بی شه رم بدویم ، ده توانم وه ک چون بو مه هاز

خوّم رووتکردهوهوه، رووتتر لهوه قسه له شهرم رووتبکهمهوه و فاتیمهش بیّ شهرم بمبیستیّ، تهنها له کونی شمشالهوه دهویّرم به فاتیمه بلیّم:

تو دلى منيشت شكاندووه، بو ئاشتمناكه يتهوه!

به شمشال به فاتیمه دهلیم:

خوتم پیبناسینه، من تو ناناسم، تکایه راست و رهوان خوت ناشکرا بکه، با بزانم تو خوشکمی یان نا، تـؤ یـارمی، دایکمـی، کچمی! تو چی منی؟!

نا وازی لیناهینم، زمانی شمشال زمانیکه، یهك وشهی در ق چیه، له خنری جیناکاتهوه، که به زمانی شمشال پرسیارم له فاتیمه کرد، ناچاره وه لامی راست بیژی.

هاورینی گیفارا له خهیالی شمشالی کردم، قسانده کات، له ناوی به فری به شیوه یی گهرم داهاتووه، زریانیش ساردیناکاتهوه، دهلی:

دەبنت بیبینمهوه، ئایشه گول له خورا قسه ناکات، له تهمهنی خوی درؤی به زاریدا نه هاتووه، له زیندانه کانی ئهنفالیش بن رزگاربوونی گیانی خویشی درؤی نه کردووه، نا لهوینش درؤی نه کردووه، نا لهوینش درؤی نه کردووه، ئه گهر پرسیاریک وه لامه کهی ترسیناك بووبی، بیندهنگ بووه، له بهرد بیندهنگتر، ههرچی قامچی ئهنفال ههبووه به گهر خراوه لهسهر جهستهی وی، زور کهس دیتوویانه قامچی به قامچی کهوتووه، کهچی ئهو که بریساری به بهردبسوونی خسوی داوه، ههر به بهردی ماوه ته و زاری ئهنفالی ته پنه نه کسردووه، ئه و ژنه ئهنفالی

- وازبیّنه خوّ لهو ههموو بهفره مهده، گـووی گهمـان نـیه، به ههزار پیاوی چوار شانهش ههڵنادریتهوه.

- کوره واز بیّنه، ههموو تهمهنتیشی لین خهرج بکهیت، له بـن ئهو بهفره ههر بهفر دهبینیهوه و ناگهیه چیدی.

- وازبیّنه جاری بهشی گهرمبوونهوه ناگر ماوه، دوایی کوا چ چالایی دیاره، بهفر چالاییهکی لهو قهندیله هیّشتوتهوه!

- به من نالییچون دلنیای ئەو ژنه ئایشهگول بوو؟

-ئىٰ با ئايشەگوڭيش بىن، ئەو دنيـايەك قسـەى ھەڵ بزركانـد، كۆلكە دارىش قسە ھەڭبزركان بوو.

هاوریّی گیفارا ده لّنی شیری تووره یه لیّمان ده روانی، کهس ئه و پیاوه ی به و تووره بیه نه دیتبوه، به بی ده نگی به فری به ی، پشت له نیّمه و روو لهوی، پولای به دوایدا چوو:

راوهسته منیش دیم و چالاییهکهش دهناسمهوه.

داغستاني:

ئەو سەركىشە پۆلاشى شىتكرد.

ئیمامهی پساوه به زاری پرکهفهوه، بنی پسانهوه:

به چاوی تهماشای تووره یی و بیزاریی ئیمامه ی پساوه مان ده کرد و چاوینکیشمان له سهر نه و دوو دنکه پساوه یه تیکه لاوی به فر دهبرون و بزرده برون، جاروبار به دیار ده که و تینه وه، چاو ماندوو برو، خهوی ده سات، هاتینه وه دیوه خانی، به چای هیلدار، چای ئایشه گولی، خهومان ره وانده وه.

فاتيمهم تيكردهوه:

- تۆ بە منت نەگوت پۆلاي فاتىمە چى تۆيە؟
  - + هەموو شتنكمە، هيچيشم نيه.
  - من توانای مهتهل ههلهینانم نیه.

- + تو خوّت داوات له من كرد مهتهلت بو بليّم!
  - باشه وهلام مهدهوه.
    - + وەلامتى دايەوە.
- ببووره دهبوو به زمانی شمشال ئهو پرسیارهم لیتکردبا.
- + ئەوە خوايە، بەلكوو ئايشەگول شىمشالىكت بۇ بىننى! ئەرى لە كوى لىت ون بوو؟
- له و دوله رمقه ی رادیو که ی شیخم به ملی ناسکه وه کرد، له بسای غساری لسیم که وت، ویستم بسوی بگه ریسمه و هملیگرمه وه، دیستم نه نفال گهیشتی و شکاندی، ناوازه کانی قولبه ست کرد.
  - + خەمت نەبىخ، ئاوازى چيايى لە ھەر كويپەك بن دېتەوە.
    - من خهم بق ثاوازه نهگوتراوه کان دهخوم.
      - + دیاره زؤرت پنیه بو گوتن!

ئیمامه ی پساوه پرتهوب قله یه تی، داغستانی له چنرکی خنوی دهدا، سهردهسته ی مراویان شنی ده لمی، فاتیمه چاوه پنیه شنی بلیم، به لام من له ههر له خهیالی شمشالم و به زمانی دل نزاده کهم:

خوداوهند، شمشالی بینه، نهوجا دهزانی چیم ههیه بو گوتن! چ داستانیکی دارستانیم من، به قهد گهلا زهرد و سهوزه کانی، بالندهی وشهم گرتووه و ههلگرتووه، له کونی شمشالهوه نهبی کهس جریوهیان نابیستی، کتیبی من تهنی له ریبی شمشالهوه دهخویندریتهوه، من شمشالم نهبی مههناز به چی دهمناسیتهوه، به

چے تریفه به باوکی ناشنا ده کاتهوه، شمشال نهین ههرگیز رەشمالى خىلان دەمامەوە، خۆزى تا مېردەكەي مەھناز لە شەرى ثەنفىال دەگەرايەوە، مىن ھەر پىياۋە رۇۋتەكەي بەر مانگەشـەوي ئەوى دەبووم، خۆزى تا تريفە دەمى دەنا بە مەمكىي مەھنازەوە من ههر شمشالژهنه کهی زارگهلی دهبووم و وهخت و ناوهخت (له ناو رەشىمالىي خىنلان) م دەۋەنسى، ئەگەر شىمشالنىكىم دەبىوو، دوورنهبوو پهشیمانی بخهمه دلمی نهو دوو پیاوهی خهریکن له بەفرا گۆر بۆ خۆيان ھەڭدەكەنن، ئەو دوو يىياوەي ھەردووكىيان مورىدى شمشاڭن، بەكبان بۇ ھەر يەنجەيىن، بۇ ھەر فووىي، بەرز یـان نـزم، سـروودیکی له زاریه و له بـای شمشـالین دهشـنیتهوه، ئەويدى بێدەنگ بێدەنگ لە ئاوى وەسـتاو بێـدەنگتر، خــۆى بــۆ شمشال هەلدەخا و وەك شەكر ئاوازى تىدا دەتىويتەوە و تامى ندەنگەكەي شىرىنتر دەنىت، سىماي ئىدەنگەكەي لە جاران جـوانتر خـــــو دەنـــويتني، ئەگەر شمشــالم دەبـــوو، بەو نـــاوەختە، نهغمهی مهستوورهییم دهرژانده بای بهفر لینیشتووی قهندیلی و با دەيبرد دەيبرد، مەستوورە لەبيابانى ئەنفالىش دەسبەسەر بىن، لە فينكايي بهفرهوه نهغمهي شمشالي من دهبيستي، مهستووره له بۆسەی براكانىشيەوە ھەناسەبركتى پېكەوتبى، ھەلدەڧرى و لە ناو جۆلانەي باي شمشال دەنىشىتەوە.

شمشالی خوداوه ند شمشالی! با ده نگم بگاته گویی نایشه گول، نیستا لهوی له نیوان دوو گوردا، خهویکی قوول خهوتووه، خهون دهبینی، لهو خهونه دا کوره بار چهله کهی گهمه له گهل برا به سهرپینه که و تووه که یدا ده کات، نهوه تا خهریکی گاگولییه، نهوه تا دهستی ده گری و داره داره ی پیده کات،

دەبنىت ئايشىدگول لەو خەوە خۆشىد بىكەم، ئاگاى لىنىيە سەربازەكانى ئەنفال بىن بە بىن لە گۆرستانەكە نزيىك دەكەونەوە، سەگەكانى ئەنفال بىزنى ئايشەگوليان كردووە، ئەھا وا دەچنە پىشىن، ئايشەگول دوورە زۆر دوورە لىم، تەنھا دەنگى شمشال دەيگاتىن، خەوەكەى زۆر قىوولە، لىوورەى ئەنفالىش ھىنىدە رۆناچىن، شمشال نەبىن ھىچ دەنگى خەبەرى ناكاتەوە.

نای بو شمشالیی! ههر من دهزانم کوستی بووکه کهی پیری شالیار، چ کوستیکی چـره، نهو کوسته به شمشال نهبینت نالاویتهوه، دهبینت بهو پهنجانهم، شیوهنی بگیرم هیچ کام له خوشکه کانی گاوانی کورد، شیوهنی وایان نه گیرابی، شیوهنیکی شمشالیم پیه من.

خوله ئیستا لهوی سهرگهرمی گهرمه شهره، له کونی تفهنگهوه، تفهنگهوه تهماشای سیمای ژیان ده کات، له تهقهی تفهنگهوه، ده نگی ژیان ده بیت به نهیه ماندووتر له شهر، ده بیت له ریی ههوره وه گویی له ده نگی په نجه کانی من بیت، با فوویکی دریژ، دریژتر له شهره کان به شمشالدا بکهم و به ههوردا بینیرم، بهری ئاسمانی شهر بگری و بهرینه دا، با ده نگی من داباریت به سهر شهرگه دا و خوله رووتبیته وه له واتای شهر، ماندووه، پیویستی به پشووه، بیوه ی شهر پشوو بدات، ده بیت تا عهیامه کی دریژ ههر فوو به شمشالدا بکهم و با پشوو بدات من پشوو نه دهم، نهو به نجانه چه خدی تینووی سینه و به رو کی مه هنازن، سه دهینده به نجوی کونه پر له نه وینه کانی شمشالن.

ثیمامهی پساوه، له خهیالی شمشالیم دهپسیّنیّتهوه و به ههوکی پر گریانهوه: لهوه پتر بهرگهی کهرتبوون ناگرم، بهرگهی پسانهوهی بین پسانهوه ناگرم، لهوه تهی ههم له پسانهوه دا پیاسه ده کهم، ثیدی بهسه، پسانهوه بهسه! دهبیّت بچین بیانهینینهوه، ته گهر نههاتنهوهش، با ئیمه لایان بمینینهوه و ههموو پیکهوه بهفر ههلدهینهوه.

داغستاني:

ئى ھەر ھەلدەوە! دەگەيتە كونى؟ دەگەيتە جى؟

ئيمامهي يساوه:

ئێ لێره دهگەينە چى؟ ھەڵـدانەوە ھەر ھەڵـدانەوەيە، جـا لێـرە بێ ياخود لەوێ، بەلام خۆشترە پێكەوە ھەڵدەينەوە.

داغستاني:

باشه خوّت کهر مهکه، لهوان کهرتر، پهله مهکه، خوّ وازیان لیناهینین، من دهزانم ماندوو دهبن، هوری هوری دینهوه، چاوه پی بکه، ههر بزانه ناشبه تالیان لیکرد و هاتنهوه و دهستیان له گونی تو بوو.

سەردەستەي مراويان:

ئەوانە نايەنەوە، بىن كۆلكە دار نايەنەوە.

داغستاني:

تۆش پېتوايە بە كۆلكەدارەوە دەگەرېنەوە؟

سهردهستهی مراویان:

داغستاني:

یانی تهواو لهوی دهمرن، وا گنر بن خویان هه لده کهنن، ئیمهش بچین گزر بن خومان هه لکهنین!!

ئيمامهى پساوه:

گوتم بهرگهی پسانهوهی پتر ناگرم، دهلیّی له من تیّناگهن!

سهردهستهی مراویان وهک شیّت و هاری لیّهاتووه، مست له ناو له پی خوّی دهدات و ددان دهکروّژی، هاواردهکات:

پسانهوه، پسانهوه، دیسان پسانهوه...

ف اتیمه نهرم نهرم بهرهو لای وی چوو، خوشکانه له ته نیشتیه وه راوه ستا و دایکانه ده ستی خسته سهر شانی و دوستانه پیدگوت:

جوان تنتده گهین، هینده نیگهران مهبه، وایه دهردی پسانهوه گرانه، ههموومان کوشتهی نهو دهردهین، خهمت نهبی به ههموو تواناوه ههولده دهین، هیچ نهبی لهوه پتر پهرتهوازه نهبین، لهوه پتر نهپسینهوه، وهره جاری دانیشین، با ههند یکیدی چاوه پوان بکهین، نه گهر نه هاتنه وه، قسه یه کی لیده کهین و...

سهردهستهی مراویان هیوربوّه، چوّن هیّور نابیّتهوه! فاتیمه مهیلی لیّبیّت، زریانیش هیّور ده کاتهوه، سهردهستهی مراویان رووی له من کرد:

دهزانی ئیستا پیویستم به شمشاله، ناکا ئایشه گول به شمشاله وه یه یدا بیته وه.

سهردهستهی مراویان یه کنی بوو له نهویندارانی شمشال، له

ساته کانی تووره یی نهو ساتانه ی له کنه وی پیاو کوشتن ساناتر بوو له ناو خواردنه وه، نهو ساتانه ی له بهرد ره قتر خنری نمایش ده کرد، نه گهر له ولاوه گونی له ده نگی شمشال بووایه، ده بووه پیاوی له نهرمی، نهرم نهرم له ناو نهرمتر، سهرده سته ی مراویان خنری گیرایه وه:

جاریّك پاسهوانیم له حهفت سهربازی دیل ده کرد، هاوین بوو، له دهو زیّیه خویان ده شووشت و منیش له دوورایی دوو سی گوریسه وه وه ستابووم، کاتی به پیّوه ده وه ستان ده مدیت، ناوه ناوه ده مگرت: هه ستنه وه، هه لاه ستانه وه، دانیشنه وه، داده نیشتنه وه، لی وه می بزانم ماون و به زیّدا هه لنه ها توون، ئه و سه گبابانه له خوشووشتن نه ده بوونه وه و نه ده بوونه وه، چه ند جاریک لیمخورین سوودی نه بوو، هه رخویان ده گنخاند، گوتم هه بی نه بی شته کیان له بن سه ریه، ره نگه بیانه وی خو به زیّدا بده ن و له ده ستم رابکه ن، نی، به لایه کیدی هه ندیکیدی لیّیان چوومه پیش، نه وان منیان لیّوه دیار نه بوو، دیتم له به نا به ردیّک به کیکی داوه ته به ریّ، یه ک نوه که نوه یه دووه کیشیان به ده ست خه ریکن... گه رامه وه شوی خوم، هاوارم لیّیانکرد:

هەستنەوە.

هەر حەفتىـــان ھەســـتانەوە، دىـــار بـــوو ئىشـــى خۆيـــان تەواو كردبوو، پێمگۆتن:

ئەوە لۇ خەلاس نابن، خەرىكى چىن؟

ئەوەي قووچى كردېۆوە، گۆتى:

نویژمان ده کرد.

چاوم چووه پشتی سهرم، گۆتم:

سه گباب قووندان له کن تن نویز کردنه!

كلاشينكۆفم لێراكێشان، سوێندم لێخواردن كه وهكو سـهگ دەيانتۆپىنىم، خاتر ئەلىلا خاتر ئەلىلا دەگەيشىتە ئاسىمانى، بەلام نه گهیشته کنه من و من بریاری کوتاییم دابوو دهبیت بیـانکوژم، ئىن، ھەر حەفتىـانىم بەرووتىي پشـت لە وشـكانى و روو لە زى ريّزكردن، ئەوان ھەر خاتر خاتر و ئەللا ئەللاپـان بـوو، ئەمنـيش بيرم لهوهى ده كردهوه له چهپهوه دهست پيبكهم يان له راستهوه، هیندهم دیت قوونی نهو سهربازهی له لای چهیهوه وهستابوو، به خړ و خړی هاته ناو سێرهی ئهو تفهنگهی وا له دهستمه، نـــازانــم باوهرده کهی یان نا، له سهر یهك تړ و فسی مابوو، پهنجهی پیّـوه نیّم، شمشال گهیشتی و دهستم شـل بــوو، شــل شــل، تفهنـگ له دەستىم بەربۆوە، نازانىم تۆ چۆنت زانى، من وا خەريكى كوشتنى شهش سهربازی دیلم و لهو چرکهساته ترسناکهدا چیزن بیزت هات فوو به شمشالدا بكهيت! ههبي نهبي خودا له دلمي تـنيي نـا و پێيگــوتى زووبه فــوو به شمشــالدا بــكه، ئــاخر دەزانــى ئەو بهستهزمانانه چهند کهرهت خاترو ئەللايان به زاريدا هـات و ئەو دۆلە گەورەيـان پړكـرد لەو دوو وشـەيە، بەلام ئەمـن فشـەم بەو ههموو خاتره هات و خاتری خودام نهگرت، ثنی خوّ من له سهر خودا به جواب هاتم، دەزانىي چ سووكايەتيەكيان بە خوداي گەورە كىرد! دىيارە خودا بە خىزى باشىتر دەزانىي چ دەكىات، بهلام ههرده کات خاتری خودام گرتووه، وانیه؟ ثهدی ههر خودا نهبوو وایکرد تن شمشال بژهنی؟ دهزانی دوایی بیرمکردهوه، خۇيان ھەر وا بكەن، من ھەقىم چيە، ئىنى ناھەقىشىيان نەببوو درۇ

بكەن، خۇ نالىن وا سەربەسەرانىي دەكەين.

لێرەوە تا ئەوێ

ههر تهراییه داده کا و

له گیانمان لهرز لهرز لهرزین دهړوی

ئەي خوداوەندى تارنشين

له دەروازەي ئەشكەوتىي

چراینی ههلکه و

به کهزیی ههورا ههلیواسه

بنیره بنیره چرایی بنیره

یهنایه کی کزرمان پیشانده و

به خەوى ئەشكەوتىمان بسيېرە

(سترانی جهنگاوهر)

لهوه تهی ههم ههر بن خومم شمشال ژهنیوه، له سهر خواستی کهس فوویکی شمشالی له لیّـوی منهوه دهرنه چـووه، له سـهر خواستی کهس پهنـجهی من به کـونی شمشالی نه کهوتـووه، دهانگوت:

تنر تکای کهس به هینند ههلناگری، له زنرر ساندا له بهرد رهقتری، خوداوهند به ههله شمشالی به تنر بهخشیوه.

رۆژئ گەرىسدەيەكى ئەلەگەزى، بە قەد چىساى ئەلەگەزئ تكاى رووبارىي بە سەرمدا رژانىد، كەچى بە بەردى مامەو، و نەبوومە ئاو، زۆريىش خەفەتىم لەوە خواردووە، كاتى كەسىخ داواى لىمكردوو، ئاوازىكى بىر برەنم و نەمرەندووه.

جاری وا ههبووه، شمشال گازیکردووم و بین نهوهی بزانم له کویم و کات چ کاته و چ زیانیکی لیده کهویتهوه، دلی شمشالم نه شکاندووه و تیمههلکردووه، تیههلکردنی، شاخه و شاخ، دوّلا و دوّل، به بالی با بالی گرتووه و به دهنگی ناو دهنگیداوه ته وه به دهو زییه کدا به پیچهوانهی ناو دهرویشتین، نهو بهری زی ته نیراو به له شکری تاران، نهم بهری زی لیّوان لیّو له له شکرد تورکان، دهبوو له با

خیراتر، له زی خیراتر، له بیده نگیش بیده نگتر، به ده و ناودا ری ببرین، زی زور به هیمنی رییده کرد، له دنیایی زیده نابینیه وه هینده ی نهو زیسیه بیده نگ و نارام بیست، ههزار سووندت ده خوارد له جیسی خوی وهستایه، له بهرد جوولهت بهر چاو ده کهوت، له و زییه نه تده دیته وه، له دلی خوم گوتم:

ههبی نهبی زی مانی له رؤیشتنی گرتووه.

تا به پارچه کاخەزى تىاقىمنەكردەوە، دڵـم ئـاوينەخواردەوە، ئەوجا زانىيم زى لە ج غاردانىكە، با بە بايايەتى خىزى نه يده گه يشتي، ههموو سهرمان لهو اينده نگيهي زي سورمابوو، ئيمه له رؤيشتني دژه زي بووين، بهلام له بيدهنگيدا دهمانويست وه کو وي بين، زي چهندي خيرا دهرؤيشت، ئيمه لهو خيراتر، دەبوو وا بكەين، دەبوو لەو خيراتر ريېكەين، ھەينى من تەنھا لە يەك شت زراوم چوو بوو، ئەوپش رۆپشتنى بىخ ورتە، رۆپشىتنى قروقه پی، له و شهور زیدی ده و زیدا هینده ترسام نه بیته وه، ترسانی ناوي خومي له بيربردمهوه، ناوي زييه كهشي له بيربردمهوه، ئیستاش نازانم ئەو شەوەي بە بیدەنگى بە دەو زیدا بە پیمى زی ریمان ده کرد، ناوم چی بوو، نازانم ئهو زیبیهی نـاوی خـومی له بیربردمهوه ناوی چی بـوو، ناشـزانم زێ رووهو بـاکوور دهکشـا يان ئىنمە، ئەوەي بېرناچىتەوە، زى يىنچەوانەي ئىنمە تېـــ تېـــ تېـــ ت دەرۆيشت، نەمدەزانى لە كوپوه بىز كوي دەچووين، ھۆشىشىم بهوه نهدهشکا، لهم بـــارهيهوه پرســـياريّك بچـــرپينمه گـــويني كەسىڭكەوە، بىرم لە ئارامىيى زىن دەكردەوە، دەمگوت ھەبىي نەبىي له بن ئەو بىدەنگيە، دەنگدانەوەيەكى گەورە لە سەر پىيە و ئىستا نــا دەمێکيــدى زرمەي دێ. خــۆزگەم دەخواســت زێيەكــى بە هاتوهاوار بایه، بز وهی دهنگی ثیمهش له هی ویدا بزر بی. دۆلنکی قوول، پنده چوو قوولترین دۆلی دنیا بنت، پنش رۆژئاوابوون، لهو سهره وه، سهری پشته وه، ورد روانیم، چ چیاو چۆل و شاخ و داخی بوو! دوندی وا به سهر دۆلدا دهیان وانی، هیچ بالداری له خهونیشدا سینه ری بالی له وی هه لنه داوه، دۆلنکی کپ کپ، ههمیشه کپ، زی برق، تو برق، تا رقیشتن ههیه ههر رقیشتن، ئیمه هه شت نو ده جهنگاوه ری به دۆل که وتوو بووین، تاکه رسته یه که ناوه ناوه و زور به نهسپایی ده هاته گوی:

## پێ هەلێنن.

برو برو ههر برو، ماندووم، برسیم، خهوم دی! کهسی ریسی بکهویته نهو دولهوه، فریادرهس له کویوه دی! سهری گیژم دینم و دهبهم، سووکه باوه رهینانیک بینمه سهرمهوه نایهت، نا بروام نیه نهو شاخ و داخانه پنی سهربازیکی پیکهوتبی، تا روخی دلنیایی له دلنیایی نزیك دهبمهوه، له بنی دولهوه تا ده گاته سهری دول که نازانم سهرو بسن ده کهونه کسوی، بسیجگه لهو دهسته که نازانم سهرو بسن ده کهونه کسوی، بسیجگه لهو دهسته جهنگاوه دولیی دیلی و نیدوویی نه به مردوویی ریبی بیره نه کهوتوه، گومانم ههیه له سهردهسته که له قوولایی دلنیاییهوه ده یگوت:

ئەو بەرى زى سەربازى تـارانىخ، ئەم بەرە سـەربازى تـورانىخ، ئاگاداربن لە بن ھەر بەردەكـى لە بـن ھەر دارەكـى ئەو دۆلە لە عەردەوە تا ئاسمانىخ، سەربازەك جاشەك سىيرەى گرتووە.

تا ده هات گومان له قسهی سهرده سته پتر دهبوو، پلهی گومان پنی به پنی ماندوویتی هه لده کشا، له دلی خوم دهمگوت، باشه نهو سهرباز و جاشانه دهمیان دووراوه! کوخهین، پژمینی،

تریکیی گهوره! نیخ خی خویسان به دار و بهرده کسانه وه نهبه ستوته وه، له و هه لدیره هه زار به هه زارانه، له و ته لان و باسکه سه ختانه، خلیسکانی، پی له بهرد گیربوونی، کو چه به ربه و دوله تاویریك! نا هی له و ده سته جه نگاوه ره که به و شهوه به و دوله سه خته بیده نگه وه ربوونه و به پیچه وانه ی زی ریده که ن، هیچ گیانله به ری چ دو و پی چ چوار پی، چ بالدار چ بی بال، ریسی هه له ش بیره ی نه گهیاندوون، نازانم چ کاتی شه و بوو، وه لی ده مسدیت به ره به ره رووناکی ده که و ته دوله وه، سه ره تا وام زه که رد به ره به ره ره وانساکی ده که و ته و له و لووتکه به رزانه و هلاتو وه و رووناکه ان ده کاته وه.

+ پشوویکی کورت دهدهین، بهلام نه جگهره نه قسه.

دانیشتین، نه کهس دهستی بو کیسهی تووتن برد، نه کهس ورته یه کمی لیموه ده هات، نهوده مانی دانیشتنی بی قسه به قهد رویشتنی بی قسه منبی ده ترساند، پشوویکی باشمان دا، مانگه شهویکی زور رووناك بوو، ده موچاوی یه کدیمان به روونی ده دیت.

کوړه تووده یی له سهر بهردینك دانیشتبوو، به دانیشتنه وه وهك فړفړ و که به دهوری خویدا ده سووړایه وه، نه و کوړه کهم رسته ی له دهم دهرده چوو، وشه ی تووده های تیدا نه بیت، ههر بویه شووده نازناوی وی بوو.

ئاراستهی با به ئاراستهی مانگ پشتی دابووه تیشه بهردینك و چاوی بریبووه ئاسمانی، ثهو كورهش ههمیشه باسی ئاراستهی بای ده كرد، ئهمرز له كویره هه لده كات؟ بهیانی، وشهی ئاراسته شی زور له سهر زاری بوو، جاریك فاتیمه پرسیبووی:

ئەرى ئاراستە چيە؟

لهوهوه ئهو ناوهي به سهردا برا.

سه پانی ئالاش که ههمیشه ئالایه کی به تفه نگه که یه وه به ستبوو، که سیش نه یده زانی ئالای چ ولات یکه، له په نای دره ختیکی کورته بنه خوی گرموله کردبوو ده تگوت ئالای پیچراوه یه.

ئەستىرەى ئىسوارە دەسىتى ھەر لە نىاو ئىاوىن بىوو، پىدەچوو ئەستىران بۇمىرى، ئەو كىچە دەتگوت بى ئەستىرە ۋماردن ھاتىزتە دنيايى، خۆيشى لە ئەستىرەى سىوەيل دەچوو.

لاتهی لات له سهر پشت راکشابوو، لاته عهردیکی گرتبوو، ژانیکی بۆماوه چووبووه پشتیهوه، دیاربوو ههر ثهو ژانهش ههموومانی له پشوویکدا کو کردبوه، من لای خومهوه زور سوپاسی ثهو ژانهم کرد، ئاخر ثه گهر ژانی لاتهی لات فریام نه کهوتبایه، ده پسام و کهسیش نه یده زانی، ده زانن گهیشتبوومه کویی ماندوو بوون.

قاسهی دیموکراتی به پیره پشتی دابوه درهختیک، پیه کانیشی ههر له جبووله و سبوورانهوه دا ببوون، ده تگوت پایسکل داژوا، نهو کوره دوو پیی سهیری ههبوه، رووبار مانندوو بایه، نهو دوو پییه مانندوو نه دهبوون، نهو دوو پییه خوداوه نند تایبه بیم برق رقیشتنی درووستکردبوون، ههر به رقیشتنه و گریدرابوون، نه گهر ههموو پیه کان وه کوو پیی وی بان، سهرجهم مرقفایه تی شهو و رقرژ، چوار وهرزه ی سال، کوچهری دهبوون و لهو دنیایه دا نه شاری، نه گوندی ناوا نهده بیموه، ده رقی بیشهوای دیبوه و ابه ناسمانی

سیداره وه ده شنیته وه، بریاریداوه ناو بوه ستی نه و نه وه ستی، من به چاوی خوّم دیتمه له بای رؤیشتنی خهوی لیکه و تبووه، قاسه ی دیستوکراتی له هه مبوو مه مله که تبی چیا تباکه سه رده سته ی هه لبژیر دراو بوو، کاتی سه رده سته ی پیشوو نه خوّشکه وت، له ریی ده نگدانی نهینیه وه بووه سه رده سته مان، به زوّرینه ی ره ها ده رجوو، هه رله وه شه وه دیمو کراتی پیّوه نووسا.

سیامه ندی بزه و نومیدی خه نده، نه و بزه و خه نده یه به تری سه گ و فرینی بالنده ش پیده که نین، له گهرمه ی شه پیش له پیکه نین نه ده که و تن، بیده نگ له ته نیشت یه که وه، مهلوول مهلوول چوار مه شقی دانیشت بوون، نه و دوو کوره ته نها له و ساتانه مهلوولی به سیمایانه وه دیار بوو که بریاری قه ده خه کردنی پیکه نین ده رده چوو.

ئی، ههریهکه و به شیّوهیهک و له شویّنی دانیشتبوون.

من لهسهر بهردیک که نیوهی له وشکانی نیوهی له بن ناوی بوو، پیلاوم لیی داکهندبوو، پیهه کم له بن ناوی، پیهه کم له سهر پیی ناو ناوی، نهستیرهی ئیواران نهبی دوو ههنگاوی له پیشمهوه، گهمهی به ناو ده کرد، ده نا نهوانیدی ههموویان کهوتبوونه تهنیشتمه وه، پشتم له نادیاریو رووم له مالی زی بوو...

-ئەرى شەوى دۆلەكەت لە بىرە؟

-كام شهو؟

-ئەو شەوەى ناونرا بەزمى شمشاڭ!

-ئەھا!

ئىزى، سەردەسىتەي مراويىانىش وەك مىن گەراوەتەوە ئەوى،

ده لیّسی ناگای لیّسه من وا له وی دانیشتووم، ده ترسم نهویش شاگردی نه سحابه کوژ بیّت، سیخور بیّت به سهر گیرانه وهی سهرها ته کانم، به بیریه یّنامه وه، نهویش له گه لمان بوو، نا، خرو خر له سهر به ردیکی خر خر دانیشتبوو، چاوم هه له ی نه کردبی، ده ویشی ده جوولا.

سیپانی سهلماش پنیه کانی توند له بهردینك گیر کردبوو و پشتی دابووه بنه دار بیهك، ده تگوت منداله و پشتی به پشتی باوکی داوه و منه تسی کهس نازانی، ئهو سیپانه کوری ئهو سهلمایه یه که هه تسا نهیوژی دلبهری مهلای جزیسریه، ئهو سهلمایه ی سووندی به مهله کی تاوس خواردووه که پرچی سپی بهونیته وه شوو نه کات، جزیره و بوتانیان به ورد و درشته وه سویندی ده خون که دهستی هیچ پیاوینك به مهلای جزیریشه وه سهلما نه که و تووه، هه ندینك ده نین:

سهلما، سیپانی له رینی سیپانی ههلگرتنوتهوه و بنو خنوی بهخیوی کردووه.

هەندىك دېيرن:

سیپان له زگی سهلمایهوه هاتؤته دنیایی و کوړی حهقی ویه و بابی سیپانیش مهلای جزیریه، بهلام دهلنین مهلا له دوورهوه و به شیعر زگی سهلمای پر کردووه.

سيپان دەلىي:

من کوری راستهقینهی شیعرم.

قسه یه کیدیش له بارهی زگپربوونی دایکی سیپانهوه له سـهر زاران بوو، گوایه له زاری سهلماوه بیستوویانه: من نهو نیـوه رق هـاوینیهی که له گوماویدك مهلهم كـرد، سیپانم کهته زگـی، پـیش مـن به مـاوهی جگهره کیشـانی مهلای جزیریش له ههمان گوماو مهلهی کردبوو.

خهو بهرینهده دام، باش بوو کزه بایه کی سارد هه لیکر دبوو، له په نجه رهی زستانه وه ده هات و سووکه له رزی ده خسته گیانی ثه و شسه وه هاوینیهی ثه ویسوه، کره با موچرکهی ده خسته وه نه وزه کانمه وه، خه ونیشم به خوار دنه وه دی، ثه و شمشالهی له لیم که وت و ثه نفال بردی، هه میشه له به رپشتم بوو، زور جار تفه نگم له بیرده کرد، به لام نایه ته بیرم بو جاریکیش شمشالم له جیه که به جیمیشتین.

شمشالم به دهسته وه بوو، په نجه کان جیکه ی خویان دیتبووه، شمشال له لیم نزیکده بووه، دوورم ده خسته وه، نزیکده بووه، شمشال و په نیجه و لیم نیاویزانی یه کدی بوون! نه وه تسافره مهستان) له گهل زیدا ده پوا، بالی بای گرتووه، به شاخانا هه لده گهری، به رزده بینته وه، ده گاته دونده به رزه کان، هینده م له بیره شمشالیان له ده ستم را پسکاند:

کوره تو شیّت بووی! دهلّیین وس به لوّ وس نابی؟

تیگه یشتم چ که تنیکی گهورهم کردووه، چ ئاڑاوه یه کم ناوه ته که ناوه ته وه نه که پران که پرترم، جگه له شمشال گوینم له هیچ ده نگیک نابینت، جا با ئهو ده نگه رووخانی ئاسمان بی.

هیننده ی نهبرد ثهوه ی نهدهبوو ببین بوو، گولله به گولله ده کهوت، بووه هاتوهاواریتك، ههموو دهنگه کان تیکه لمی یه کتر بوون، دهنگی جاش، دهنگی سهرباز، دهنگی پیشمهرگه، کهس

کهسی نه ده ناسیه وه، هینده ترسام، نهینیی شه ویشم بیر چوو، له به دبه ختیش شه و تا ده هات رووناکتر ده بیو و، مانگ ته واو دابه زیبوو، ده تگوت نیازی نیشتنه وه ی له دل دایه، ته قوه هوی بوو، ره نگه نیوه ی فیشه کی دنیایی له و شه وه مانگه شه و له و د دوله دوله دا و به سه رئیمه دا ته قیبنه وه، شه و شه وی ته قه بوو، ده بووایه ته قه بکهیت، ژیبان له ته قه دا ده دره و شایه وه، له ژیانمدا هینده ته قهم نه کر دبوو، ترسانی ترسابووم، که س وا نه ترساوه، ئه وه پیده لین ترسابوه، نه و بالایه وه ستابووم، له ساته کانی ترسان ته نه او ته نها ته قه کردنه نه گه ر فریاد که وی و که می دلت بدا ته وه، بی وه ستان ته قه م ده کرد، ته قه م له دنیا ده کرد، فیشه که برا، هه یه و نیه فیشه که حیزه ی سه ر شانمه و ته واو، ها وارم کرد:

فیشه کم نهما.

دەنگێک:

هاوار مهكه، هي ههموومان لهخشه خشه.

دەنگىك نەمناسيەوە:

تاکه رێگه زێ**يه** زێ.

جاشه کانیش بهردهوام هاواریان ده کرد:

خویرپنه، خو رادهستکهن، دهنا دایك و خوشکتان...

قاسهی دیمۆکراتی که له نـاو دنیـایهك دهنگ دهنگی ئهوم دهناسیهوه:

راوهسـتن خــوێړينه، دهبێـت به قــون دړاوی يهکه يهکهتــان بنێرينهوه. له لای ئینمهوه تهقه بــرا، تــرس تهواو دایگــرتم، بیــرم له فیشه که کهی سهر شانم ده کردهوه.

کوړينه، خۆ به زيدا بدهن.

زی خوت بگره هاتین، هینده مهبیره له ناو ناوی ههر گولله بوو له ته پیشم، له بن پیم، چزهی دهات و ده کوژایهوه، جار جاره له گهل زی ده پیشتم، ههندی جاریش به دژی زی، ناوه ناوهش قهدبر زیسم دهبری، نهشمده زانی که نارام که و تو ته کیهه لا، نازانم نه ده نگی ته قه نه مابوو، نه لهبهر قرچه قرچی ددانه کانم گویم لیان نهبوو، نه و زیه هاوینیه ده تگوت له سارداوی مالی زستانه وه رژاوه.

ئیستا مراویه کی تهنیام له ناو زیدا، مراویه کی دابهراوی به نهفره تکراو، ئهو شهوهم له ناو زی کردهوه، دنیا رووناکایی تیکهوتووه، جاش و پیشمهرگه لیکدی جوداده کرینهوه.

ئهودهمه مالی من تهنکاوی بوو، تهنکاویه کی تهواویک دوور له کهنار، ئاو ده گهیشته دامهنم، بهردیکم دیت به ئاستهم سهری به دهرهوه بوو، ثهویش وهك من تامهزر نوی ههوال بوو، له سهر شانی لیّی دانیشتم، دوّل کشومات، بیّده نگتر لهو ساتانهی که هیشتا شمشال تیههالنه کردبوو، ئیّره کویّی دوّله! دوّل کویّی دنیایه! هاور یّکان چیان به سهرهات! سهربازه کان، جاشه کان له کویّن! کوا تفهنگه کهم له کویّیه! ثهدی کی تاکه پیلاوه کهم! نای ده فته ره جگهره و کیسهی تووتن! ثهوه چوّنه زی کوّله پشت و شمشاله کهمی نه بردووه! ثه و شمشاله سهر به گزیه نده له ناو کوّله پشته کهمه وه جوان جوان به گالته وه تهماشام ده کات.

رقى دنيام له شمشال ههستا، به نهفرهت بيت شمشال وهك

چون منت به نهفرهت کرد، نای هاوریکانم، نیستا لاشه ساردو سـرهکانتان له کـویی کهنار کهوتـووه و... نـای شمشالی سهرهخوره! سهری ههمووانت خوارد، ههر من مامهوه، منی تهنیا، منی بی تفهنگ، من و فیشه کیکی رووت و قووت.

تامکردنی مهرگ فووم به شمشالدا کرد دهزانم بهندی یه کهم مەستوورە بوو، حەزمدەكرد لە چړينى مەستوورە، رێـژنه گـولله بـی و زی بمگهیهنیّـته لای هاورینکـانم، نههـات، له چـاوهروانی مەرگ بىنى پشوو شىمشال دەۋەنىم، بەنىد لە دواى بەنىد بەنىدى چیایی دهچرم، له ناو زی شمشال دهژهنم، نازانم له کوینوه دی و بهرهو کوی دهچیت و هاوړیکانمی بنو کوی برد، شمشالی ئەو جارەم تىايبەتە بە دىتىنەوەى خىزم لاى ھاورى بە رووبـاردا چووه کانم، شمشال بـ فر هـاتنی يهك گــوللهی گهرم گهرمه، له پۆلــووى دۆزەخ گەرمتــر و لە منــدا ســـاردېيتەوە و بلـــي چـــز چزززز... شمشال بو مەرگیکە لە رووبار خیراتىر بگاتە سـەرم و بی سلاوکردن دهستم بگـری و بمگهیهنیّـته هاوریّکانم، ثهوانهی بيّ خواستي خزيان من له ريّي شمشالهوه رەوانەي ئەويّم كردن، با گوللهیهك بن و ههلمبگری، بـارم سـووكه، نه تفهنگـم لایه نه کیسهی تـووتن، بـارم سـووکه، خـۆم و کۆلەپشـتیکی گُنچـکه و شمشالیکی مەرگاوی و تاکنی پـنیلاوی دړاو، ھەلمگـره گـوللهی جوان هەڭمگره، سووكم، زۆر سـووكم، مانـدوو نابيـت، كێشـى پووشکەيەكى تەرم نيە.

شهوم بهرینکرد، دنیا رووناکه، گولله ههر نههات، دنیـایهکی چهند کشوماته، نه دهنگی، نه جوولهیی، دهلیی دنیای ســهردهمی پیش هاتنه گوی شمشــاله، دنیــای شــهوی چــووی، به جیــاوازیـی کاتهوه، به جیاوازیی منی ئیستا و منی ههینی، ره نگه مهرگ گویی گران بووبیت و باش نهبیستی، نابیستی، پر به شمشال بانگیده کهم نابیستی، مهرگ گویی گران بووه، دهبیت تیژتر، بهرزتر فوو به شمشالدا بکهم، دهبیت بچمهوه سهر نهو ناوازهی زووتر به گویی مهرگ ده گات.

له سهر بهردی که له ناوهندی رووبار بو ههناسه وهرگرتنهوه سسهری دهرهیناوه، به دانیشتنهوهوه، شمشال ده ژهنام و خولده خومهوه، وه که میلی سائه ت خول ده خومهوه و چرک چرک سات ده ژمیرم، نه و ساتانهی بو گهیشتنی مهرگ پیویستن، چاو ده گیرم، به ناودا چاو ده گیرم، به که ناردا چاو ده گیرم، به قهدپال و دونده کانی ههردوو بهردا چاو ده گیرم، که س دیار نیه کهس، ده زانم جهنگاوه رکان ناوه و ناو چوون، به لام نازانم نه همموو سهرباز و جاشهی شهوی به چیدا چوون! بی وهستان، بی پسانه وه شمشال ده ژه نم، سویندم خواردووه ماندوو نه بم، رووبار بوه ستی، من نابی بوهستم، که نار بیسیته وه، من نابی بیسیمه وه، من مانی بوه بیسیمه وه، ناوه و شمشال ده ژه نم، هه رجی من ماندو و نابم و شمشال ده ژه نم، هه ده رخی ناوازی مه رگ هه یه، هه رچی مه رگ پنی خوشه، ده یژه نم، نه و ناوازی مه رگ هه یه، هه رچی مه رگ پنی خوشه، ده یژه نم، نه و ناوازی مه رگ، چاو له دونده هه ره به رزه کان ده برم.

ده لین مهرگ له بهرزاییهوه دینت، با بینت ریکاوریک بوم بینت، نا من ناویرم چاو له چاوی مهرگ ببرم، له خوی ناترسم، به لام چاوی پر ترسه، چاوم شورده کهمهوه، ده یهینمهوه سهر رووبار و بن کهنار، من ههمیشه حهزم لیبووه له شیرنهی خهوی مهرگ بگاته سهرم، به لام ثیستا کوا کاتم ههیه بو خهوتن، هه تا زووه دهبینت بمرم، هاوریکانم چاوه ریمن، ناچارم له گهرمهی شمشال ژهنینیش شمشال ژهنینیش جیاوازیه کی نهوتنی نهبینت له گهل ساته کانی خهوتن، له بیرمه زور جهنگاوه ر به منیان گوتووه:

تۆ لەو ساتانەى شىمشاڭ دەژەنى، بە شىيوەيەك لە دەوروبەر و دنيا دادەبرىيى، جلوبەرگىشت لەبەربكەنەوە، ئاگات لىنىيە.

دەيانگۇت:

شمشال ژەنىنى تۆ خەويكى قورسە بە ھىچ خەبەرت نابىتەوە، خەوتن نيە، چ جاوازيەكى لەگەل مىردن نىيە، ھەر مىردنىكە بىۆ خۆى.

به دەورى خۇمدا دەخولىنمەوە، چاوم له سەر رووبارە، ئەھا..ا چاوم ھەلەتەى نەكردېم، بىخەوى بىنايىمى سەروبن نەكردېيت، لە ناو ئاوى شت دەبىنم، شىتىك وا رووەو مىن دىست، ماسىه! نا ھەو نيە، تەنھا سەرى دىارە، دەلىيى زەلامه!

ئهوه خهونه یا راستی! ههر سهری زهلامه له ناو ئاوی به دیار ده کهون، ئهوه تا سهره که لهولا یه کیدی لهم لا، له سهری له خواری، ههموویان رووه و من دین، ئهها ده لیّی بیّچووه مراویی پهرتهوازهن و گوییان له ده نگی دایکیان بوه، هاتن ههر همموویان له دهورم خر بوونه وه، ئهوانه ی له چاو ترووکانیکدا بزرمکردن له چهند چاو ترووکانیکدا دوزیمنه وه، سهرده سته گوتی:

دهی با بچینه ئهو بهر.

چــووین، خومــان دا بهر روزی، مــن ســهری خــوم

له مەترسى دەرچووين.

روويان له من كرد:

گــوێ مهدێ، ئیشــهکهت بــاش کهوتهوه، شمشــال ئهگهر پهرتهوازهشمان بکات، جوانتر و ریکتر خرماندهکاتهوه.

دیاره نههاتنهوه، خوتان جوان بپنچنهوه، به دوایانـدا دهچـین، بهسه پسانهوه.

ئیمامهی پساوه، به دهنگیک وای گؤ، داغستانیش هاته رایی و نارهزایی دهرنهبری، فاتیمه گوتی:

نابى، چىدى بېسٽينەوە، دەچىن.

تا خۆمان دەپئچینەوە و له بەفر دەدەین، دەچىمەوە لای تاكە پنلاو و تاقە رەشمال.

نان نان، چا چا، ماست، پەنيىر، ژاژى... لە دلمى خۆم دەمگوت:

ناكا بگەينە رەشمالێک تاكە پێلاوێكى زيادىشيان ھەبێت.

پیلاو به جیهیشتن، چ شهرمیکی گهوره یه، زور که س ناماده ن سهر به جیبه یلن، به لام پیلاو نا، من لهوینوه ناوم بووه یه کتاك، زوری برد تا ناویکیدی جیبی یه کتاکی گرتهوه، نهو پیلاوه له کنه من زور نهزیز و له بهر دلان بوو، ره نگه خوشهویستیی نهو پیلاوه لهوه وه هاتیته دلم، پاره ی خوم پنینه دابوو، بهری ره نجی ناره قه ی نتو چه وانی خوّم نه بوو، له وه دا پسینچه وانه ی زوّر که س بسووم، به وه ی هه ر شستیك پنسوه ی ماندوونه بم و بین پاره ده ستگیری بکه م، پتر رینزی ده گرم و ده ستی پیّوه ده گرم و خوشمده وی، به رله وه ی ریّی دوور بگرمه به ر، پسینلاویکم له پسی بسوو به رگه ی روّژه رییه کسی نه بسوو، گیرفانیشم له پینلاوه که م نابووتتر بوو، چ بکه م باشه! غیره تم دا به رخو، روو له که سینک بنیم و پینلاویکی ریّی دووری پیبکرم، له گه راج راوه ستابووم، گه راجی بین داد و کونه گورگ. روو له کی بنیم باشه! نه گه رده ده ستیان به روومه وه نا!

مهلاین ههبوو، مهلای رهشیان ده گوتن، بابهلباب ههر مهلا بسوونه، یه کهم مهلا که له چیا پهیدابووه، باپیره گهورهی ثهو مهلایه بسووه، مهلا زور دینناس و سهرناس بسوو، بهر لهوهی رووی لیّبنیّم دیاربوو دلّی منی خویّندبوّوه، دهستمی گرت و گوتی:

بخوازه، چې دهخوازي.

رینی دوورم لهبهره، پیّلاوم نیه.

گوتى:

ههى له منت نه كهوێ.

پارهی دوو سێ پێلاوی رێی دووری خسته بهړکـمهوه، بـێ ئهوهی بېرسێ: رێیهکت رێی دینه، یان بێدینان.

به ههموویان دلمیانده دایه وه، به رینکه و تین، یه ک دوانیکیدیش وه ک من بی تفهنگ به ریدا ده رؤیشتن، به لام جگه له من که س نه بو و تاکه پیلاوی به جیهیشتبی.

سهری چهند ژهمان بوو، زارمان تامی زادی نه کردبوو، له

بهدبه ختی ئیمه نه ئاژه لیک نه بالنده یه ک چه قویان له سهره چ ئه وانه ی له سهریان نیه، نه له عهرد نه له ئاسهان نهده بینران، چوله وانیه ک بوو ئه وه ی گیانله به ره رینی به و شویته نه که و تووه، برق برق برق ویته ی گورگی برسی برق، به چاوی باز له ئاوه دانی بگه ری ..

ئۆخەيش، لە قەدپالىن تاقە رەشمالىن دەركەوت.

پیاویکی به تهمهندا چووی کهلهگهتی لاواز، به شهله شهل، گزیــال به دهســتهوه و تفهنـگ به شــانهوه هــاته دهری، ژنیکــی گهنج و سی چوار مندالی ورتکه و پرتکهش.

+ كين ئيوه؟ بوهستن، نينه پيش.

-پیشمهرگهین، له شهری سهرباز و جاشان دیینهوه.

خوی دایه پهنای بهردیک و سیرهی لیگرتین:

+ ئێوه جاشن، بهو خودایهی له سهر سهرانه یهک بست بێنه پێشێ، قل قل ههڵتاندهگرم.

- جـاش نــین، بــرا جـاش نــین، ئهگەر دەلنیــی چەكەكانمــان دادەنتین و بنی چەک دینین.

کابرا به گوییدا ناچی، سهنگهر بهرنادا و ههرهشهی کوشتن ده کات، ژنهش تفهنگی هینا و سهنگهری لینگرتین و به دهنگیک چ پینهده چوو له ههوکی ژنهوه بیته دهری:

کوره ههی جاشینه، ههی ئهنفالچینه، ههی حهرامزاده و بین نمه کینه، بین حهیاو نامووسینه، خیویزی سهرسهرینه، ئیستا ههمووتان ده کوژم، ههر ئهنگزن تا له مالی مه دهخزن، هیندهی

گایهك دهخون، دواییش خو رادهستده کهنهوه و به گرتنمان دهدهن، میرده کهمتان له کوی کوشت؟ تا حهفت دهژمیسرم، نه کشینهوه، له خویندتان ده گهوزینم.

کهمن دوورکهوتینهوه، خؤمان خسته پهنای بهرد و بنهدارهوه، چ بکهین، برسیّتی برسیّتی، له ریّی خویّنیش ناگهریتهوه.

دوورتـرکهوتینهوه و له سـهر برسـیّتی، کۆبوونهوهیهکمـان له بارهی برسیّتیهوه بهست.

- با ههندی تهقهی ههواییان به سهردا بکهین، دهترسین و ملدهدهن.

- وا باشـه گــوللهیهک لهو ســهگبابه بــدهین، بهلام به نیــازی کوشتن نا.

- بــا خوّمانیـــان لـــی نــزیکبکهینهوه و پهلاماریـــان بـــدهین و چهکیان بکهین.

پیشنیار زور برو، ههر جهنگاوهره و شنتیکی ده گنو، نهده گهیشتنه یه ک، هینده ی نهما له ناوه خو چه ک لیکدی راکیشن، من گوتم:

به قسهی من ده کهن، با چه که کانمان ثه ها لیریه یی، دوور له خوّمان له سهر یه ک دابنیتین و به خوّشمان ریّك بهرانبهر رهشمال به مهلوولی دانیشین، ثه ویدی بو من لیّگه ریّن.

جهنگاوه ری برسی ناچاره زور رینگر بگریته بهر بو تیربوون، به نبابه دلمی چیم گوت، وایان کرد، ژنه و پیاوهش ههر وا له سهنگه رن و ههره شه ی کوشتن ده که ن. له سهر برسیتیهوه فووم به شمشالدا کرد، له سهر برسیتی پهنجه کانم دایه شمشال، لهبهر برسیتی برواناکهم دهنگی شمشال هینده رقیشتبیت، نازانم چهند بهندم چری، نازانم له رینی شمشالهوه چهند ورده فرمیسکم بق خوم و تاقه رهشمال ههلوه راند، هینده دهزانم دهستی ژنیك له سهر شانم بوو:

وهرنه ژوورێ، با نان بخوٚين.

هی چهپت بزرکردووه یان راست.

به شهرمهوه گوتم:

راست

گوتى:

بزانم به پیم ده کات!

پړ به پني بوو، گوتي:

پنلاوه کانمان ده گۆړينهوه.

گۆرپىمانەوە، تاكىكىم بە جووتىن گۆرپەوە، تىروپرىمان خوارد و مالاوا رەشمال، لە رىخ، ئاراسىتەى با كە دەنگىكى شىمشالىي ھەبوو، ئاورى لە رەشمال دايەوە و تىيھەلكىرد، گۆرانيەكەى ھەر زوو بووە گۆرانىي جەنگاوەر:

له مانگهشهودا شمشال ههلیکرد

چیلکه داری دهم رهشهباین و

به زیدا دهچین شمشال بوو ههلیکرد و شمشال بوو ههلیکرد و له ثاودا پهرتهوازهی کردین بهرهبیانه شمشال ههلیکرد بنج بنج پهرتهوازهیی کوده کهینهوه دهسك دهسك دینهوه

ئەوە شمشالە

ته پته همان ده کاو وشك وشکمان ده کاته وه فوویی له شمشال په رتمان ده کات په نجه یی له شمشال بانگمان ده کات و له وی خرده بینه وه

درهنگه شمشال، درهنگه رهشمالت کرده لانکی مندالی کوشتهی خهونیکی رهشمالیم لایلایهکی دایکانه، با خهو بمباتهوه

(سترانی جهنگاوهر)

- ها ها واااااااا
- کوره، ئەوە ھاورىنى گىڤارايە بانگدەكات.
  - وس بن وس.
  - وەرن وەرن، دىتمانەوە دىتمانەوە.
    - ديتيانەوە! ھەڭين.

یه کپی ههموومان غارمان دا، له ناو بهفری ساتمهمان له یه کدی ده کرد، به سهر یه کا بهرده بووینهوه، له پیش ههمووان گهیشتمی.

- ها چ بووه!
- كوړه، كۆلكەدار، كۆلكەدار...

- ئەو گونيە چى تىدايە؟
- برنجه، ئەوەيان گويزە گويز.
  - ئەھا قۆدى ئاوەتەماتەبە.

- ئەوە ييازە.
- خوێ، شهکر، تۆچا...
- ئەھا مەنجەلى كۆلىن.
- وەرن ئەو چىنكۆيە گەورانە راكىتشن.
- ئەوە وا بزانم چادرە، ئەھا تەشتە نان، تەنەكە ھەنگوين.
  - ئەوانە، ئەوانە بەتانىن، ئەھا دۆشەك دۆشەك.
    - تەماشاكەن، نۆك، فاسۆليا،...
    - -تایت، سابوون. لیفکهی خوشووشتنی.
- كوره، ئەو ھەموو ھىربالە، ئەھا فەردە ئارد، تەنەكە رۆن...
  - ئێره ماڵى ئايشهگوڵ و...

یه ک مالی ته واو له بن نه و کولکه دارانه نیخستبووی، مالیک به دیوار و بانه وه، به رایه خ و کهرهسته ی ناندین و گهرماوه وه، شوینه که نه شکه آتیکی گچکه بوو، به لام زور ههلکه ندرابوو، بووبووه خانوویکی گهوره، دیار بوو بو حه وانه وه ی نیمه دهستی نه ده دا، یه ک چالایی بوو، دوو: به فری زور ده گرته وه، ده بوو به به رده وامی حه فت جه نگاوه ر به فر بمالن، نه گهر ژماره مان سی حه فتی بایه، بی سیودوو لیکردن لیبی پالمان ده دایه وه و خه نی ده بووین، هه ر جاره ی دوو حه فتمان پشوومان ده دا و حه فتیکمان به فرمان ده مالی.

دەستمان بە كىشانەوەيان كىرد، لە تەنىشىت مالى شەيتان چادرمان ھەلىدا، سەرشىدركى لە چىنكىز چىكىرا، ئىاگرىكى

دۆزەخىمان كردەوە، سى چوار مەنجەلمان خستە سەرى، بەفىر بىنى و بىيخە ناو مەنجەلەوە، مەنجەلى كىۆلىن زۆر گەورە بىوو بەشى خىز شووشىتنى خىزانىكى گەورەى دەكىرد، لەولا بىرنج دەكولا، لە تەنىشتىم فاسۆليا، بەتەنىشتىموە قۆرپەي گەورە.

- دهی با نان بخزین، ئەوجا نۆرەی خۆشوشتن بگرین.
  - ئەرىن نانەكە تىك نەچووبوو؟
  - نا، دەڭنى دويننى نا پێرێ برژاوە

فــاتیمه کۆلەپشـــتێکی گچـــکهی له دەســـت بــــوو، هەر هەلگیرووەرگیری دەکرد.

- ئەوە چىيە! لە كويت بوو؟
- + له نــاو شــته کان بـــوو، به لام ســه یره دهرگــای چـــوونه ژوورهوه ی نیه! ها ها
- ئەگەر دەرگاشــــى نەبێـــت، پەنجەرەيەكــــى ھەر ھەيە، لە پەنجەرەوە برۆ ژوورەوە، ھا، ھا ھا
  - + بړوات بێت، هیچی نیه، کۆڵەپشتێکی سەیره!
    - كا بينه، كوو وهيه!

کولهپشت رینك له هیلکه دهچینت، داخراو له بهرد داخراوتر، جینی تهقهل چیه پییهوه دیار نیه، کولهپشت نه زور سووکه نه زور گرانیش، دیار نیه چی تیدایه، وهك بلیّی تـوپیکی کهم ههوا بیّت، چهنـدی پهنـجهی پیّـوه دهنیّی و پـالی دهدهیت، به هـیچ ناگهیت.

- راوهسته بيدرينم.
- + نا ئەرە نەكەبت، لىيگەرى.
- خوّ نووشته نيه بهكردنهوه بهتالبيّتهوه.
- + وازی لیبینه بو خوم ده یکهمه سهرین.

كۆلەپشتى بزبووم بىركەوتەوە، گوتم:

تۇ بلىپى كۆلەپشتى راز و پەنھان نەبىخ!

گوتى:

منيش بير لهوه ده كهمهوه.

گوتم:

ئەدى لەسەر چى راوەستاوى؟ بىدرېنە.

گوتى:

دران نابی، بیستوومه له زارکی خزیهوه نهچیه نـاوی، هـیچ به هیچ ناکهی، لیّیگهری بزانین...

دهبوایه تا جلکهکان وشکدهبوونهوه، خوّ له بهتانی بینچی و به دیار پشکوی ٹاگر و جلک وشککردنهوهدا سـهمای ٹـاگریی بکهیت. 

- تۆ لە دواى منى، بەلام لە پېش من برۆ.
  - لەبەرچى ناچى؟
  - حەزدەكەم پتر گەرمدابى.

چوارهمین کهس کتیه! کارمان به پینجهمین نهما، ویساچی چوارهمین کهس فاتیمه بیّت، ثهو بایه سهردهستهی مراویان به پینجهمی دهمایهوه و ئهو چاکهیهی لهگهل من نهده کرد.

زور ماندووم، حهزم لهخهوتنه و خهونی پیوه دهبینم، تهواو شهکهت و پرزه لیبپهاوم، توانای سهر بهرزکردنهوهیهك و چاو یبپهانیکم به دهوروپشتی خومدا نیه، تاگادار نیم کی خوی شووشتووه و کی ماوه! رهنگه بهو رادهیهش بی توانا و دابهه نهبم، راستیتان دهوی، من نامهوی یان ناویرم، بزانم کی له پیش

من گهرماو ده کات، دهمهوی به هیواوه له چاوه پی گهرماودا بم و حهزناکهم لهم باره یه وه پرسیار له کهس بکهم، ثیستا دوو شست له نساو سهرمدا گیژه لووکهن و به ته نیشت یه کهوه گیژده ده ن نهوانیش نایشه گول و فاتیمه ن نایشه گول لهو قه ندیله سه هو له نندانه، گهرماویکی کرده وه! فاتیمه ش نازانم چه نده مین که سه ده چیته گهرماوه کهی نایشه گول و خوی خاوین ده کاته وه، له نیستا به دواوه له قه ندیلی، سه رشورکی هه یه به ناوی سه رشورکی نایشه گول.

- برۆ خۆت بشۇ سەرشۇرك چۆلە.
  - کنی لهوی بوو هاته دهری؟

دیتم فاتیمه به تانیه کی له خوّی ئالاندووه و دهموچاوی سهد سووند ده خوّی مانگی ناو به فریّیه، به حهز و شهوقه وه به به حهمام ههیپهم لیکرد، وه نه نهوه که مهنازیّنک، ژنیّنک لهوی به رووتی له چاوه ریّی مندا وهستایی و لیّو بکروژی، سهرشورک بونی ژنی لیّده هات، پر بوو له تاله قری ژن، ژنیّنک نهمده زانی چی منه! نهمده زانی بو کهس رووتبوته وه یاخود له خوی و دیجله بترازی که س به رووتی نهیبینیوه، له بونی فاتیمه وه نهو بونه ی له گهرماوه کهی نایشه گول به جیهیشت یان له بیریکرد.

خه یالم له سه رشورکیه قه ندیله که وه هه لفری، به و بونه ژنانیه گه بشتمه وه هستوده هستوده و له و پشه وه راسته و راسته و راسته و راسته و راست به ره و ره شمالی مه هنازی، سه رشیوری مه ستی کردم، ده تگوت به دیار چاوه کانی مه ستووره و دانیشتوومه، نارام بو و وه ک نیگای فاتیمه نارام، له ناو نه و سه هول به ندانه گه رم بسوو، گه رم وه ک رانه گوشتنه کانی به رتریفه ی مانگه شه وی مه هناز، گه رم گه رم.

مههناز چهند نهمه کداره، خوی گهیانده ناو سهرشورکی قهندیلی و تیر تیر له نامیزم گرت و به یادی رهشمالی خیلان و مانگهشهوه وه، بوومه وه به به ههور و به خور دامکرد، له چاو نوقاندندا مهستووره و مههناز به رووتی هاتن، به لام فاتیمه نههات، نه له لهبهر نه وه ی جیگه ی نه ده بی نوه نا سهرشورکه یه که کهسیه کهی قهندیل له و ساته دا جیی حه فتاوحه فت ژنیشی تیدا ده بیزوه، به لام جینی فاتیمهم نه کرد و تاله قری نهوم له که لینی سهرشورک بونی فاتیمهم کرد و تاله قری نهوم له که لینی به بدره کانی بن پیمه وه دیته وه، فاتیمه هینده ی بونی خوشکی دا، بونی له خوشک دوورتری له خوی نه دابوو، هینده ی وه و دایك خوتی پیشاندا هینده له دایك دوورتر نه هاته پیشی، من له خوی پیشاندا هینده له دایك دوورتر نه هاته پیشی، من له سهرشورکی زور نه ده مامه وه، له خوشترین گهرماو چ هاوین چ سهرستان له چاریگی پیرم پینه چووه، نه و جاره زورم پیچوو.

سهرشورک خوش بوو، پولای فاتیمه نهخشه ی کیشابوو، ههر خویشی درووستی کرد، ههموو نهو کارانهشی به بیده نگی و بین نهوه ی داوای شتیك بکا، کرد، درینویه کهی دوو گهز، بهرینی ههر گهزی دهبوو، بلندیشی نیمامه ی پساوه دهبیت خوی نهوی بکات، مهنجه لیک گهوره بوو له گهل ته شیتیك و نهوی بکات، مهنجه لیکی گچکه تر جینی که سیک و نیویان گرتبوو، له دهره وه شاگرت ده دا، پولای نه نادازیاری سه شیورک به شیوه یه دایمه زراند بوو، دوو که ل نه ده ها ته و ناوی. نه گهر مهرگ نه گات دایم روژی له روژان به مه هناز شاد بیمه وه و من تریفه بناسیت، کاتی هه رسیکمان پیکه وه دانیشتین و داوای گیرانه وه یا سه ربرده یان لیم کرد، پیش ههموو شتی باسی نه و سهر شور که یان بی به و سهر شور که یان بین ده که م، نه و سهر شور که یان بین ده که م، نه و سهر شور که ناک له نه فسانه، نه وه نیه له دوو سی پیره نه که ین به ده دوو سی پیره نه که ین به ده دوو سی

پارچه تهنه که له سه هو لبه ندانی قه ندیلی سه شور کی چیکراوه، کاتی ده چیـته ناویه وه ئاره قه له ههموو له شـت چـوْړ چـوْړ داده چوْړی، له شت حه فتا چین چلکیشی له سـه ر بیّت، له چه نـد ساتیکدا ده گاته ساخه و له به فر خاوینتر ده بیته وه.

خوم جوان جوان به تال و خاوین کرده وه، هینده ی بزنیك مووم له خوم کرده وه، چلکی وه رزیکم له خوم دامالی، جلکه کانمم شووشت، به تانیم له خوم لوولدا و ها تمه ده ری، هه ستمکرد له شم زور سووکه، سووکتر له و کلوو به فره ی وا له ناسمانی با سه مای پیده کات، سووکتر له و تاله قره ی وا فاتیمه جاروبار ده یداته ده ستی با، هه ر به فرین هه لفریمه ناو چادره که، له م سه ره وه تا نه و سه ر به ریز پشکو گه ش گه ش ده گه شانه وه، منیش ده ستم به و شککردنه وه ی جلکه کانم کرد، فاتیمه له ناو هی شره وه، به وی خه ریکی جلک و شککردنه وه به وی نه وی شه پشکوری به وی شه وی شه

ئیمه ئیستا سی پهناگه مان هه یه، سی گابه ردی گهوره که ناومان ناوه هؤل، ئه و هؤله هه ربه فشه جینگه ی حه فت که سی تیدا ده بینته وه، چادریک نهویش حه فت که سیه، سه رشورکیکی تاکه که سیش، نه و سی پهناگه یه، دوورایی هه رپهناگه یه که فه ویدی هه رحه فت هه نگاوی پیاسه یی ده بینت، نه گه رله هه ریه کیانه وه بو نه ویدی خه تیک رابکیشی، جا نه و خه ته له سه ربه فر بیت یان له سه رپشکوی ناگر، سینگوشه یه کی به فری یان ناگریی به دیار ده که وینت، دوای راکیشانی سی خه ته که، به سرینه وه ی هم خه تیک له و سی خه ته، نه گه رحه زبکه یست، خوت له ناو ژماره (۷) ده بینیته وه نه و ژماره یه ش به رینووسی نه نفال.

له ناوه ندی هول و چادر و سهرشورک، بلیسه ههمیشه بلیسهی ناگر، نه گهر به فری ههموو ناسمانان کلوو کلوو به سهر قهندیلدا داکات و تا روزی پهسلانی لینه کاتهوه، زهفهر بهو بلیسانه نابات که له کولکه داره کانی نایشه گولهوه بلیسه دهده ن داربه روو که دایه گر و ریگهی ناگری گرته بهر، ناگر له ناو زریانیش ههر به ناگری دهمینیسته وه و خیز بهده ستهوه نادا، جهنگاوه ریش زور جار خوی له بهرهی ناگر دهبینیته وه.

ههموو له خوشووشتن بووینهوه، فاتیمه له ههمووان جوانتر خوشووشتنی پیوه دیار بوو، نه گهر ههموو ژنیک له دوورهوه گهرماوکردنی پیوه دیار بیت، هی فاتیمه زوّر له دوورترهوه دیار بود، چهند ناسک بوو هیننده یدی ناسکتر دهینواند.

ههندیکمان ههر له ناو به تانی بووین، ئهوانیدی جلکه کانیان وشك بووبوونهوه، لهبه تانی ها تبوونه دهری، هه لمی جلکی له سهر پشکو هه لدراو، له په له ههوریکی ناسك ده چینت، ههر زهینه ته ماشایکه یت، من ده میندی که تیچاویکم دایه هوله که، په له ههوری باوه شی فاتیمهم دیت، روو خساری ده تگوت مانگه، به لام ههور به ری گرتبوو، جوان نه ده بینران، که چی سه مای ده کرد و جوانتر خوی ده نواند، فاتیمه ی دوای گهرماو کردنی ناو په له ههور، له همهوو فاتیمه کانی دنیا جوانتر بوو، ههر فاتیمه نا، سهر شورکی ئایشه گول ههمووانی جوانکرد، پیشتر که سیزی نه ده هات ده ست بخاته ناو پرچی خویه وه، ئیستا پرچیکی نهرم و خاو، من که په نجه کانم به ناو پرچمدا ده گیرم، چین و ورده گرم.

ئيستا لەبن چـادر دانيشـتووين، بريـاردراوه لەمەودوا هـۆلەكه

بکریته ناندین و ثیرهش جینگهی دانیشتن و خهوتین، نهگهر پیویستیشی کرد یهك دووانیک له ناندین دهخهون، شهش جینگهی خهو پیویسته، چادره کهش جینگهی شهش جینگه ده کاتهوه، بو حهفتیش سهری پیوه نیه، به زمانی سووتاوم گوتم:

وا بزانم ئێـره جـێگەيەكە نە دوو پـێ نە چـوار پـێ نايگــاتێ، بۆيە پێويست ناكات ئێشكگريى بگرين.

- هەر ئەوە مابوو، ئەوجا بە چاكەت و بێجامەش دەخەوين!

- ئهگهر ئیشکگریی و نهینیسی شسه و له پیشسمه رگه وهربگریته وه، چی تیدا دهمینیته وه! ئه دی نازانی پیشمه رگه له سهر سی شت راوه ستایه و خوی گرتووه:

ئىشكگرىي، نهىنىيى شەو، تفەنگ،

- نا، ئەوە دەيەويىت كۆپتەريىك بىيىت، لە خەوى وەكوو كەرويشك بمانگرى و بمانبا بمانبا، لە ئاسىمانى شار فرىمانىداتە خوارى و ويتەى شفتى شەق ببەين، ئەو دەم چ بە خۆمان بلىين، بىز ھەتا ھەتايى حەيا و نامووسىمان دەچىت، دەلىين حەفت بىشمەرگە لە خەوى گىران!

فاتیمه گوتی:

کوړه ده وازی لیبینن، هیننده سنهرکونهی مهکهن، گالتهی کرد.

پولای فاتیمه و داغستانی به بین دهنگی مانهوه و باش و خراپ قسه یه کیان نه کرد، بیدهنگیی داغستانی بونی لایهنگیریی منی لیده هات، به لام بیده نگیی پولای فاتیمه، درینره ی بیده نگیه همیشه یه که یه و هیچ نیشانه ی لایهنگیری و دژیی پیوه دیار نیه، کهس قسه ی فاتیمه ی نهشکاند.

هیندهم بیست، داغستانی له بن لیوانهوه گوتی:

ئهگەر سەيەكى وەك سەى رێوانمان دەبوو، بـێ خەم لێمـان پاڵدەدايەوە.

ئۆى، سەي رێوان!

وازیان له سهرکزنه کردنم هینا و قسهیان به لایه کی دیکهدا راکیشا، نازانم به چ لایه کدا چوون، سهی ریسوان وهما به شمشالهوه نهنووسا، نهمتوانی لای ثهوان بمیننمهوه، به تهنیشت خهیالی سه گه کهشهوه کزیتهر وهها زراوی نهبردم ئاگام له قسه و باسی ئهوان بمینی، بالم لیکدا و فریم.

شمشال تهنها دەروەستى ئەنفال نايە، تەنها دلىي ئەنفالە بە شمشال نابىتە ئاو و بە كونى شمشالدا چۆړاوگە نابەستىت، شمشال سەگەكەشى دەستەمۆكرد، ئەو سەگەى ھەزار جار پتر پرى داوەتە قاچى ئەنفال و ئىشى پىگەياندووە، ئەنفالىش ھىچى لەگەلى پىنەكراوە، ھەزار تىرى تىگرتووە ھىچيانى بەرنەكەوتووە، دەلىن:

زۆر جار ئەنفال لە ترسىي وى رينى خۇى گۆرپيوه، سە خۇى لە گـوللە لادەدات، لە چـوار لاوه بەر دەسـتړيژى بـده، گوللەيەكى بەرناكەوى، بەرىشىكەوى، گوللەنايېرى.

سه له سهر کهلی ههمیشه ریّوان بوو، به گیان پاسی له ناوایی ده کرد، نهو ناواییهی بهو سه گهوه دهناسرایهوه، ناوای به (سهی ریّوان) ناوی کهوتبوو ناو ناوان، له دیدی سهی ریّوانهوه ههر کهسی به رهچهلهك سهر به ناوایی سهی ریّوان نهبا، دوژمن بوو، بی پرسی خهلکی ناوایی ریّی نهده دا له کهلی سهر ناوایی

ئاوا بێت، هەبوو دەيگۆ:

ئه گهر ههموو مرزفید وه نه و سهیه پاسهوانی له زیدی خوی بکات، هیچ زیدیک داگیرناکرینت، ئه گهر ههموو دنیاش هیرشی بو بینیت.

هەبوو دەيگۆ:

ئەو سىسەيە زۆر رەگەزپەرسىستە، مەگەر ئەنفىسال ئەوھسا رەگەزيەرست بىت.

کهسیش نهیدهزانی رقلیبوونهوهی سهی ریوان بهرانبهر دنیای دروهوی ناوایی سهی ریوان له چیهوه هاتبوو.

نه نفال راوینابووین، ماندوو مردوو، برسی و تینوو، ریّمان کهوته که لسه سهی ریّوان، نزامان ده خویّند، بهر لهوه سهی ریّوان بگات و ریّوان ریّمان لیّبگریّت، که سیّکی ثاوایی سه ی ریّوان بگات و بمانیاریزیّت، نزا نه گیرا.

ئیمه له گر نزاخویدن بووین، دهنگی هات، دهنگ چ دهنگ! له دهنگی هیچ سه گیك نهده چوو، ئهوهی من بیستم، وه پینی ترس بوو، دهنگی ترس بوو، به دیار کهوت، سه گ چ سه گینده هیندهی سی سه دهبوو، ترساین، ئهنفالیش بهره و روومان بهاتایه ههر هینده ده ترساین، چ بکهین باشه! ثه و داغستانیهی ئیستا سهی ریوانی به بیرهینامه وه، چهند فیشه کیکی هاویشتی، سه به سانایی خسوی له به رلادان، وه ک ثه وه می خسو له به ربه ردیکسی له دو وره وه هاویژراو لابده بت.

چ بکهین باشه! رئی لینگرتووین و کهسیش له ئاواییهوه به هانامانهوه نایی، تۆزی بچینه پیش، جلکمان به بهرهوه ناهیلیت،

رووتمان ده کماتهوه، له جلك و چهك رووتمان ده کماتهوه، له جهنگاوهریی رووتمان ده کاتهوه.

شمشالم به خهیالدا هات، گزتم:

ئەنگۆ بەرگرىبكەن و رێمەدەن پړمان داتى، من...

به تسرس و لهرزهوه له سسهر بهردیسك دانیشستم، فسووم به شمشسالدا كسرد، پهنجه كسانم دایه بسای شمشسالی، وا بسزانم گهیشتبوومه هاوار دهلال، دیتم سهگ وا كلكی بادهدات، ئهو كلك بادانه بادانی پیشوازی بوو، سهگ دوستانه نزیككهوتهوه، كلك میوانداریتی له چوكمان ههلدهسوو، له پیشسمان نهرم نهرم دهرویشت، جارجاره ئاوریدهدایهوه، بو ئهوهی بزانیت به دوویدا دهروین، من كهمیك پشوومدا، گوتیان:

كاتى پشوو نيه، تێههڵكه، با پهژيواننهبێتهوه.

وام کـرد، ســهی ریّــوان لهگهڵ شمشــاڵ کلکــی میّوانــداریی دهجوولاند، بروّ، ئیّمهی گهیانده ئاوایی.

ئاوایی سهی ریوان حهپهسان، پیری سهیری کلکبادانی سهی کرد، گوتی:

کارهساتیکی گهوره بهړینوهیه، خودایه، له سـهی رینوانی به دوور بگریت.

کاتنک مالناواییمان له ناوایی سهی ریّوان کرد، سهی ریّوان تا دوور ناوایی به دوامانهوه بوو، چاوی له شمشاله که بریبوو، ههستمکرد فرمیّسک دادهباریّنی، لهو ساته گرهی کوّیتهر هات، سهی ریّوان گویّی هه لخست، یه کبی بهره و ناوایی بهرهو کهلی خوّی قووچاندی.

شای، سـهی ریـّـوان، داخـوا ثیّسـتا له کــویّی، خــوّزی لیّــره دهبووی.

ههستمکرد تارماییی به سهرمهوه، راچله کیم، وا تنگهیشتم کهوتوومهته بن سیبهری کزپتهرهوه، ئیمامهی پساوه بوو، له سهر سهرم راوهستابوو، گوتی:

هیّنده بیری لیّمهکهوه، به خهمان هیچ چا نـابیّ، ئیشـکگرییش پیّویسته.

من ترسابووم، من ترسام له کوپتهر ترسام، ترسانی، راسته و راست چاومی به ئاسمانهوه ههلواسی و ئیستا نا ئیستا کوپتهر دهگات و ههلمده گری، ترسانی، بههای بهخشیهوه به نوبه تداری و پراوپری کردهوه له واتا، ئهو نوبه تداریهی پیش ناوهینانی کوپتهر، بو گالتهش له لای من واتایه کی تیدا نهما بوو، کوپتهر چیروکیکی ترسناکه، سهراپا سهرهاتیکه له وهیشوومه، بهر لهوه ی کوپتهر و فروکه به ئاسمان وهربن، ئاسمان خاوین بوو، جوان بوو، ههر جوانیه کم له سهر زهوی لی بزر بایه له ئاسمان له دوای ده گهرام، به لام کوپتهر و فروکه گوویان له ئاسمانیش کرد، کوپتهر دنیایه سهرهاتی ههیه، خهیالی کوپتهر ههلیگرتم.

دوو جهنگاوه رزور ماندووده بن، له شهرینکی گهوره ده گهریننه وه، له سهر گردولکه یه که پشوده ده نه محمویان لیده که ویت، کویته رده گاته سهریان، گر گر له سهریان ده سووریته وه و گیژیان پیده دات و به گیژی به ناگایان دینیته وه و سواریان ده کات و ده یانبات.

شوانيك له دوورهوه چاوى لهو ديمهنه دهبيت.

کزپتهر دهیانبات و دهروات، زور کهس ئهوهیان دیتووه که له بهرزایی ئاسمانهوه له کوپتهریکهوه دوو شتی بور بهردهبیتهوه، دین دین له کولانی مالی ئایشه گولی ده کهونهوه، ئایشه گول بوز رکهسی گیراوه تهوه:

یه کهم کهس بووم که گهیشتمه سهریان، یه کیان ههپروون به ههپروون بووبوو، نهویدی ههناسهی لهبهرمابوو، نهو رستهیهی گوت و گیانی دهرچوو:

پیشمه رگه به ئیشکگریه وه پیشمه رگهیه، وه رنا وه کوو ثیمه ی لیدیت.

ده لین: کوپته ره که بویه له پیش مالی ثایشه گول فرییدابوون، تا بیترسینن و بچیت کوره کانی بهینیسته وه، ثه گهر نه یانهینیته وه، ثه وانیش به و ده رده ده به ن.

بهٔ لام ئايشه گول گوتبووى:

کوړی من ئهگەر کوړی من بن ناخەون و ھەر بە ئاگان.

خەيالى كۆپتەر بەرمنادات.

شاخه کزپته رشکینی هه بوو، زؤر حه زی له بپنو ده بی، بپنوش له خوی دریژتر بوو، بزین به ناچاری و له شه رمه وه وازیلیهینا و کلاشینکوفی کرده شانی، شاخه کوپته رشکین له شه پیکی دریژخایه ندا له براده ره کانی داده بپی و به ته نی ده مینیته وه و ری بزرده کات، له رووته نیك خوی ده بینیته وه، له پپ کوپته ریک له دووره وه به دیار ده که ویت و وه ک بزبزوک به ره و لای وی دیت، چاو ده گیری پنچکه کیش بو خوشاردنه وه نابینیته وه، هه رهداده ی له ده مسه له کهی و هینده ی له ده مسه له کهی و

دهستی خوبهدهستهوهدان بهرزبکاتهوه، له ناو وړهوړ و تړهتـرهی کوپتهردا، پهیژهیهك له کوپتهرهوه دیته خوارێ.

خۆی گێړايەوە:

دهمویست دهستی بن ببهم و سوار بم، گویم له دهنگیك بسوو، زور له دهنگی خوله ده چوو، وا بزانم ههر ههو بوو، دهنگه که گؤتی:

کوړه دهست بن پهيژه نهبهيت، له منت نه کهوينت دهست بنز تفهنگه کهت بيه.

منیش وه کو مهردان به قسه مکرد، ده ستوبرد، ده ستم برد و یه که ده ستریژم به کنوپته ره وه نا، کنوپته ر به ته قبله به رز بنووه و هه لات و له چاو ون بوو.

دهلیّن: کوّپتهره که له نزیك مالی موختـاری کونه گـورگ به ئاگرهوه کهوتبووه خواریّ.

شاخه كۆپتەرشكىن دەيگۆت:

کاتن دیتم کوپته به تهقله ده روات و زانیم به رده بنته وه نزامکرد که له حه وشه ی مالی موختارین بکه ویت و کاولی بکات، جا هه ر موختارین بنت.

موختار ههر موختاره له ههر شوین و سهردهمیّك بیّت، بـرق بیکوژه و نوبال به ئهستوی من، ههرچـی کهتنـی دنیـایی ههیه له بن سهری موختاره، نه گهر موختار نهمیّنی دنیا ناسووده دهبی، موختار چاوساخیی نهنفالیش ده کات، نه گهر موختار نهبیّت نهنفال به شهوان مالی کهس نابینیّتهوه، برنو بو من باشه، نیشانهی راسته، له دوورهوه قل قل موختاران سه گتوپ ده کهم.

له گئر جلك وشككردنهوهن، هي ههندنك له سهر وشـکبوونهوهن، هـی ههنـدینك كـزر بـوونهتهوه، مـن جلكــم لهبهرکسرد و چسایه کی ئایشسهگولیم خسواردهوه و به دوایسدا جگەرەيەكى داخستانىش كىشا، ئىستا نۆرەى خەوە، خەوم دىت، رەنگە خەوھاتنەكەم لە تىرسى كىزپتەرەوە بىيت، جىگە لە مىن و يــۆلاي فــاتيمه ئەوانيــدى ســهرگەرمى قســه بــوون، له دواي دیتنهوهی مالی ئایشـهگول و گهرمـاوکردن و نـان خـواردن لهو ماله، ئاهي قسميان هاتبووهوهبهر و باسوخواس دهكرايهوه، سەردەستەي مراويان شيعرى دەگۆت، ھاورىپى گىڤارا سروودانى دەچىرى، داغسىتانى ھەرچىي جىوين ھەيە بە قەنىدىلى دەدا، ئیمامهی پساوه سهرهاتی کۆنی دهگیرایهوه، فاتیمه جاروبـار وهك گول پیدهکهنی، ئیستا ئیمه وا له مالی ئایشهگولین و خواردنمان له برانه، ئەوەي لەو مالە دەستناكەوپت تەنھا گۆشتە، چوار پینج قوتووه گزشت ههبوو، زوو لرف کرا، جیوریشمان خوشه و له تیری جیمان دہبیّـتهوہ، ج زورہ بهتـانیش زورہ، ئـاگریش، ههتـا رۆژى حەشر كۆلكەدار بسووتىنە لە بن نايەت.

نایشه گول له ههموو لایه کهوه ده هاتهوه ناو قسه، قسه به ههر لایه کدا ده پر قسه نایشه گولی و قسه نایشه گولی راده کیشا، نهوه تا نهو دوو جهنگاوه ره له سهر نایشه گول پیس تیکگیراون، هاوریی گیفارا ده لین:

همموومان قهرداری ئایشه گولین، ئهو نهبایه نیستا نا دهمیزکیدی له سهرماشدا نهمردباین، له برسان دهمردین، نابیت له قسهی وی دهربچین، پیویسته ههر له قهندیل بمینینهوه و بگهریین تا ئهوانیدیش دهبینهه.

داغستانی ههزار سویند دهخوات:

بیّجگه له و حهفت که ره، گیانله به ریّ له و قه ندیله دا هه ناسه نادا، هه رچی ده لیّی لیّت وه رده گرم، به لام مانه وه له قه ندیل نا، ئاخر برّچی بمیّنینه وه؟ تا که ی بمیّنینه وه؟ ئایشه گول نه و قسه گه ورانه ده کات، نه دی خوری لیّ نه یتوانی لیّره بمیّنیته وه! به کورو کچی خه لکی ده لیّ لیّره بمیّننه وه، به لام خوّی قو و چاندی! به خودای به قسه ی نه و ژنه ناخر شه ره بکه ین، له تری سه ی ده چین.

## هاورینی گیڤارا:

ههر کهسسی به قسسهی ئهو ژنه بکسات زیبان ناکسات، ئهو ههرگیز زیانی ئیمهی نهویستووه و ناوی.

ئهو دووه له بسارهی ئایشه گولهوه نهده گهیشتنه یهك، ههر ئهوان نا، دیدی کهسمان له بسارهی ئهو ژنهوه تیکینهده کردهوه، ئهوه نهبوو دوو بهره بسین، نسا که سسهری قسسه ده گهیشتهوه ئایشه گول، حهفت رستهی لیکدی جیا بـووین و به ئـامرازیکیش خزمی یه کدی نهدهبووینهوه،

داغستانی له ریسی هاورینی گیشاراوه رقسی قهندیلی به ئایشه گول هه لده رشت، ده نا پینه ده چوو کیشه یه کی نهوتنوی له گهلی هه بیت.

سەردەستەي مراويان خۆي لە داغستانى نزيكدەكاتەوە:

+ ها جگهره یهك لهو تووتنه بپنچهوه، بزانه چتن تووتنه؟

- تووتني چې، ههر له هې خوم نيه!

+ نــا، له مــالى ئايشــهگولم ديــتهوه، له ســـايهى مــالهكهى ئايشهگولهوه، چايهش له كوپ دهخوينهوه.

له ناو بهفری، ئالۆزترین کیشه و بی سهروبهرترین دهمه قالی و بگسره و بهرده، به کسوپی چسای به هسیله وه دهبسته هه لسم و ناسه واریان نامینی، داغستانی چهند جگهره یه کی پیچایه وه، مثری زور قوول، مژی کریاری لیده دا:

ئەوە خۆشــترین تــووتنە لە دنیــایــیٰ لە مۆســکۆش جــگەرەی ئەوھام نەکتِشایە.

هاورینی گیڤارا:

به راستی وایه، نهو جگهرهیهی له گیفاراشم وهرگرت ناگاته نهو جگهرهیه.

تووتنه نهك گهمه، من يه كهم جارمه جگهرهى وا خوش بكیشم، سهد ئهو سوّمهرهى به قوربان بیّت که کاتى خوّى له پیاسهى عهسرانى ناو شار دهمکیشا و دووکهله کهیم به پرچى ئهو کچانه دا ده کرد که تیچاویان ده دایه ههموو شتیك، تهنها من نهییت، ئهو ههموو پیکهنینه یان به سهر دوکانداره کاندا ده پرژاند، به لام بوّ جاریکیش بزه یه کیان بوّ من نه ده کرد، منیش له داخان له ناو دووکهلى جگهرهم هه لده کیشان.

خهو بهرمنادا، دهلیّن چایه خهوړهویّنه، بهلام وا نیه، بوّ مـن وا

نیه، بق منی قهندیلی، بق منی چینراوی ناو بهفر و زریان، بق منی ترساوی ههمیشه ترساو، چ پیناچی من ببمه جهنگاوه ر، نا به جهنگاوه ری نامرم، بشیمرم نامخه نه لیستی جهنگاوه ره شههیده کانه وه، بژیم تا دنیا دنیایه ههر بژیم، نامخه نه لیستی جهنگاوه ره دیرینه کانه وه، نا من بق جهنگاوه ری له دایك نه بووم، جهنگاوه ر ده بینت به جهنگاوه ری له دایک بینت، جهنگاوه ر له ساته ترسانیکدا راسته و راست ده گهمه وه مالی خه و، نه وه نا من به جهنگاوه ری نامرم، به جهنگاوه ریی نامینمه وه، نا من جهنگاوه ر بیمه و نابمه جهنگاوه ر، من ده بینت تا زووه بگهمه وه شمشال و بچمه وه ناو ره شمالی خیزان، له بیرمه پیش خه و تن له گهل خوم زفر بگره و به رده م کرد و ده ستم بق گهایک سه ره داوی باسان برد، بیرمناکه و یته وه تا کوی رق یشتم و به چی گهیشتم و نه وه همه مو و له کوی خستم!

- باشتره بنووسی.
- + نا، وادمی نیه، هیشتا زوو.ه
- درهنگ هاتووم زوو نههاتووم، بینووسه.
- + زۆر زوو ھاتى، رەنگە ھەلەت كردىنىت، بىـربكەو،، نـاوى چى بوو تەمەنى چەند بوو!
- خوتی و هالهم نه کردووه، نه گهر ناینووسی ده پوم و ده لتیم نه ینووسی.
  - + تۆ راوەستە با تنيكىگەين.
- قسهمان له سهر تنگهیشتن و تننه گهیشتن نسیه راسپاره کهت بنووسه و تهواو.

## + ناينووسم، پنيبلي هيشتا زؤر زووه ناينووسم.

خىراپ راچلەكىيم، راچلەكىنىن مەگەر ھەر خىزم لە خەونى خەويدا وا راچلەكىبىم، ئۆخەيش خەون بوو.

+ هيشتا زووه، نا....

- زووی چیا

هاوریّی گیفارا به ناگای هینام، وا بزانم تیگهیشت خهو و ناگاییم تیکه لکردووه، بـ بریه له سـهری نهریّریشت و لیسـتی نیشکگریی خسـته دهستم، دهمویست بـخهومهوه و خهونه کهم تهواو بکهم و بزانم چی بهسهردینت، نهو کابرا تارماییه بوّچی دهیویست وهسیه تم پی بنووسی! من بو نهمنووسی! دهمویست نهنجامی ململاتیه که ببینم و پیبکهوم کاممان لاملترین، نهمویرا بنوومهوه، کهره تی وام کرد، سزایان دام، سزایه کی قـورس، جهفت روّژ شیویان پیم لینا، نا نهوه ی له کاتی نیشکگریی بخهویت، زوّر جار سزای زوّر قـورس ده خـوا، سزاکه ی من له بهاو سزایان ههر هیچ نهبوو.

شهوی بوو خوینی دهبهست، قهندیل کپ کپ، سپی سپی، ده ده تگوت نه زریان نه تغهی بین داد و شام و تاران و توران همرگیز رییان به قهندیل نه کهوتووه، دنیا له ثاویته روونتر و لووستر بوو، خغت بغ خلیسکانیک شل بکردایه، شهیتانیش نهیدهزانی له کوی خخت دهبینیهوه، چوومه ناندینه که و پشکوم گهشتر کردهوه، سهیری پارچه کاغهزه کهم کرد، ناوی پغرلای فاتیمه له دوای ناوی من بوو، نهینیی شهویش (حهیدهر)بوو.

حەيىدەر كىنى بىرو! كىنى بىرو!! ئىا ناسىيمەرە، ماليان لە

رۆژهه لاتى پرده كه بوو، خانووه كەيان دوو قىات بىوو، لە قىاتى سىدىنى ژووريخكى گەورە ھەبسوو، پەنسىجەرەيەك لەو ژوورە دەيروانيە چيا، رۆژى لە پەنجەرەوە گازىكردم، چىووم، بە سەركتيدا كەوتم، جىنى دانىشتنى خۆيشى نەدەبۆوه.

- + تۆ كتىپ دەخرىتىيتەرە؟
  - بەلى
- + كتێبى باشت بدەمىٰ دەيىخوێنيەوە.
  - بەلى

له ری دهستم به خویندنهوه کرد، چیروکیکی خوش بوو باسی له به نهفسانهبوونی چهند کهسیکی ثاسایی دهکرد.

رۆژى قسە بە كۆلانى وەربوو، حەيدەر ژوورەكەى لە سـەر خۆى داخستووە و لە كەس ناكاتەوە، گەرەك خربوونەوە:

حەيدەر، بىكەوە كورە بىكەوە، بابم بىكەوە.

ده نگ له کتیبهوه هات، لهوهوه نههات، دهرگای نه کردهوه. دهرگایبان شکاند، نهو لا حهیده ر نهم لا حهیده ر، نهبسوو، دایکیشی سویندی دهخوارد، به چاوی خوی بینیویه تی چوته ژووری و دهرگای له سهر خوی داخستووه.

ئی، خانوو جگه له دەرگا چ کونه کی دەرچوونی تیدا نیه، دەی، بىن کتیبان بىگەرئ، ناو کتیبان بىگەرئ، حەيىدەر بووه بەددى بىن گومئ، حەيىدەر بووه وشىميەك لە ناو ئەو ھەملوو كتيبانه، كەس نەيدىتەوه.

ئیـــدی مـــن حەیــــدەرم له ژوورهکهی خـــــــــــــــــــــد و

نهمدیتهوه، ثهوهتا ئهوشهو له قهندیلنی و له سهر ثهو پهړه کاغهزه دیتمهوه، دهنگم ناگاته دایکی، دهنا پیّیدهلیّم:

کـوړهکهت له نــاو پهړه کــاغهزان بــزر بــوو، له نــاو پهړه کاغهزانیش له دووی بگهړێ.

بیستمهوه، ژووره کهی حهیدهر ههتا ئیستاش وه کو خویه تی و دهستی لینهدراوه، دایکی دهرگاکهی داخستوتهوه و ناهیلی کهس لیی نزیك بیتهوه، ههرکی لیی دهپرسی:

سۆراخىكى نيە؟

دوور له گومان و به دلنیاییهوه دهلی:

با وا له هۆدەكەى خۆيەتى، خەرىكى خويتىدنەوەيە.

ئهگەر بتەوى دىدەنى بكەيت، توند دەسىت دەگرىـت و بە مىھرەبانى پىتدەلىت:

وازیلیّبیّنه، له خویّندنهوهی مهکه.

خهو بهرمنادا، ئاگرم جوانتر گهشانده وه، قورییه کهم خسته سهری، دوو په تاته ی گهوره مهر یه کهی هینده ی مستی هاویشته ناو پشکووه، بخو چایه و په تاته بخو، مری وا له دار جگهره ده ده مهر مریک ئاسمانیک دوو کهل ده خاته وه، خهو به برمنادا، له نیوان ناندین و جنی نووستن ده ستم به پیاسه کردن کرد، پیاسه یکی پر ترس، ترس له هه لخلیسکان، له و قهندیله ههر که سیک پینی بروا و پنی نه گیریته وه، رویشتنی ده روا، نه مهد که ویست، خوداوه ندیش ریسی به دو زه خ ده که ویست، نه به به هه شست، خوداوه ندیش نایبینیته وه.

لسوورهی توپیسك، چ نسیه دوور خسوی به عهرد دادا، توپیکیدی، توپ توپ، نزیکتر، زور نزیك، ههموو راپه پین: چیه؟ چ بووه؟! چ نیه نه، توپانییه!

- ئەرە لە كام لارە دىن!
  - له بي دادهوه.
- ئەوەيان لە تارانەوە ھات.
  - وا نيه له تورانهوه بوو.
- ئەوەيان لە ناوەراستى شامەوە ھات.
- من بنزانم قسمه ههمووتان راسته، له ههر چوار لاوه توپیارانه.

پنده چوو قسه ی هاو پنی گیفارا راست بنت، من چ تنه گهیشتم تز په کان له چ لایه که وه دین، ههموویان کوك بوون له سهر ئه وه ی م تز په کان له ههموو لایه که وه دین، ههر تز پ بوو له ناو به فری ته په ی ده هات، به لام هه ندیکیان وا بزانم به به رد ده که و تن، ده نگیکی وایان لی به رزده بروه، قه ندیلیان کاس ده کرد، هاورینی گیفارا ده لی:

ئاگرهکه کز کهن و تهواو هیچ له گؤری نیه.

ئیمامهی پساوه لنبی وهرده گرتهوه:

من دلنیام ئیره تزبی هیچ دهولهتیك نایگریتهوه، نابینن چهند دوور له ئیمه ده كهونهوه، كوا ههتا ئیستا چ مهترسیه كیان له سهر ئیمه درووستكردووه!

دلّـم بهو قسانه ئـاوی خـواردهوه، ئهوهی ترسـه لـێم نزيـك نه كهوتهوه، ئهو تزپانه نهبان ههرگيز خهو بهری نهدهدام.

جینی خهوتنمان گوری چووینهوه ناندینه که، گوتیان بو ساچمه ئیره باشتره، ئه گهر بشگات، گابهرد دهیانگیریتهوه، زور به تاسهوه بووم له تیری بخهوم، به لام ده نگی توپ نهیهیشت چاوم بچیته خهو، ئهو توپه دنیا ههژینانه دیلن کهس خهوی لیبکهویت! ئهوه تا دهبینم ئهوانیدیش خویان هه لگیر و وه رگیر ده که ن و خهویان لیناکهویت و هه لده ستنه وه.

داغستانی هات هات، تا گهیشته نیّوان من و فاتیمه ههر هات و نهوهستا:

به ناوی من بهو کچه تاقانهیه بلّی، کووت پیّدهلیّم ئهوهـای پیّبلّی، ئهویش کووی به تل گلزت ئهوها به منی بلیّوه، نهگلوّری قسه گلوّرین ئهگهر به نیازی چاکهش بیّت ههر خرابه.

گۆتم:

قسەى تۆيە فەرموو بلىخ.

گۆتى:

پنیبلی به و کیچه به سراییه بلی، نه وا نیمه وه کیو ده لین چاره نووسمان قهندیله به گچکه یی نا، به جحیلی، به جحیلی نا، به پیری ههر ده بینت سهرمان پنیبکه وینت، به لام پیمنالی تو چ جنیدی نه بو و رووی تیبکه یت، نه و قهندیله سه ر به گزبه نده نه نت؟!

فاتیمه وهك بلیّـی كهوتبیّـته بهر پرسـیاریّکی وا كه ههرگیـز چاوهروان نهبووه كهسیّك لیّی بكات، تهواویّك دامـا، چـاوی له چـاوی داغسـتانی بــری، نهوجــا به بــزهیهك له دهم و لیـّــوه قهسپییه کانیهوه، شیرین شیرین هاته گو:

به راستی من نهك ههر قهندیل هیچ چیایه کم له خهونی شهوانیش نه دیتبوو، نهك ههر قهندیل خولیای چوونه سهر هیچ چیایه کم له سهر نهبوو، رفزژیک له رفزژانیش کهسیّک نههاته بن گویم و گهشتی چیام بو بخویتیّت، تا ورده ورده خوشهویستیی چیا بیّته دلمهوه، خوشم نازانم چون بوو! هینده دهزانم رووداویکی دیاریکراو، منی گهیانده ئیره، پاشا منی گهیانده ئیره

## داغستانی گۆتى:

دەى پێيبلى ئەو رووداوە چى بوو؟ پاشا بـۆچى تـۆى نـاردە قەندىل؟

فاتیمه هیچ وه لامی نهبوو، بنده نگ ما، دیتمان چاوه کانی پر بوون له فرمنسك، خهریکبوو برژنن، باش بوو داغستانی زوو گرتیهوه و نهیهنشت برژنن:

پنیبلی بهس نه گریسی شهرت بنست له شهرتی پیساوان جاریکیدی پرسیاری نهوها قوری لینه کهم.

له کولمهشتی کوچهری خهر ورتکه نانی له خو ثالاندووه ئیشك دەستم گریدهدا به تفهنگهوه پیّم وا به کهلهپچهی بای رقریشتنهوه شەوو رۆژانى تەمەن لە ئېشكگرى دەكەمەوە

شینبه پنی نادیار شینبه

بەرېينەيىن بە رۆيشتن ببەخشە

دابهزه دهستى ناديار دابهزه

هیشووه خهوی بگوشه ناو چاومهوه

لیم وهرگرنهوه بینایی نوبهتداری

بمدهنهوه چاوی بر خهوتن (سترانی جهنگاوهر)

تۆپه کان جیا بوون لهوانی پیشی، له دهنگ جیا بوون، له جیسی کهوتنه وه جیسا بسوون، له بهدوای یه کسداهاتنیش ههر جیسابوون، نهوانهی پیشسان قبل قلهیسان نهبی که دهنگیان زور جیسابوون، نهوانیدی وا نهبوون، بو گهوره بوو مردوویان زیندوو ده کردهوه، نهوانیدی وا نهبوون، بو جهنگاوه ر له میشوولهیه که کهمتر کاریگهریان به جیده هیشت، له ههزار توپیک نزیسک ده کهوتهوه، نهمسانه به گشستی له دهوروبه ر زرمهیان دی، نهوانیدی ناوه ناوه پشوویانده دا، نهمانه پشوو ناناسن، ناپسینهوه، ههر ده لیبی تهزییدی نه پساوه ن، وه که ته نبیده کهی ده ستی داغستانی دنک دنک، ههندی جار سی دنک و زیاتریش خیرا خیرا دین و ناودیو ده بن، توپه کان ناپسینه وه، دنیا ده پسووناده ن، به فر ده دات، زریان پشوو ده دات، توپه کان پشووناده ن.

جهنگاوه ران له گه ل نه پساوه یی تو په کانیش راها توون، له ناو زرمه دا پالکه و توون، هه ر دیت خه ویشیان لیکه و ت به گینه خه ونی ناسک و وهنه و شهیش ببین به به دبه ختیمه تو په کان نامتر سینن، نه ینا نیستا بو خوم پوخته ده خه و تکی دریش دریش خه و یک تو په کان نه پساوه، خه و یکی تری له خه ون، نا هیشتا هه موویان به ناگان، نه وه ی پالکه و تو وه له سه رخه و تنه، به ناگاتره له وه ی دانیشتو وه و مژی نو به تداری له جگه ره ددات.

پولای فاتیمه بهرانبهرم نیوه پالدانهوه له سهر تهنیشت پالیدابۆوه، دهستی خستبووه بن چهنه گهیهوه، رؤچوونی رؤچووبوو، قوولتر لهو چالهی کچه خهونیه که به نهسحابه کوژی ناشناکرد، ده تگوت له ناقاری بیستنی نهودا نهك ههر زرمهی تؤپ بگره زیکهی زیکزیکهش نایهت، زاخم دا بهر خوم و راستوراست چوومه ناو چاوی و ههست و خوستم له خوم بری، ههرچی نزام لهبهربوو خویتدم، نی، بیگری و ههندی ناشنایه تی له دیرؤکی وی پهیدا بکهم.

دیتم به چیایه کدا هه لده گهرئ، به تاقی تهنییه، ناوه ناوه ئاور له پشتی خوی دهداتهوه و دهست رادهوه شینی، ده لیّـی چه نـد که سیّك له دواوه ن، به ئاستهم گویّم له ده نگی پوّلای فاتیمه یه:

دلنیام ههوه، نهو دیو نهو لووتکه یه ههوه، دهبیّت بیگهمی، تا هموه، لهویّوه ههموو دنیا دهبینم، به دهنگ و رهنگهوه ههموو دنیا دهبینم، به دهنگ. دنیا به کوّن و تازه یهوه دهبینم.

گورج گورج ههنگاو دهنی، وا گهیشته سهر لـووتکهکه، له شویّنی خوّی راوهستا، چاو بهو دیودا دهگیّری، ئهو دیـو له مـن دیار نیه، ئاوړیدایهوه دهست رادهوهشیّنی و هاواردهکات:

وهرن وهرن، دیتمهوه، کوگهم دیتهوه.

زرمه یه ک ده نگی پوّلای فاتیمه ی پنچایه وه و هینده م له خوّم هه لدا، نهویش ته نیشتی گوّری، رووی وهرسوو راند و له بینینی کوّله ی کردم، دلم خوّش بوو به وه ی نهو کورهش که و ته چاله که وه، به لام من حه زم له رابردووی وی بوو نه ک ناینده.

له گەل زرمەي تۆپەكە ئەوانەي بە نيازى خەوتىن متەقيان لە

خویان بریبوو، ههستانه وه و دهستکرا به گویز شکاندن، چایه ش دیمی دا، بخو له گویز و چایه، نازانم وابوو یان من وام دیت پولای فاتیمه سهیر سهیریده کردم، وه که دزیم له فاتیمه شکرد، شتیکم لیبی دزیوه، کاتی خوی که دزیم له فاتیمه شکرد، ههستم به سهیر کردنیکی وا کرد، دهبیت زیاتر له پولای فاتیمه بدزم، نهوه چ نهبوو، من رابردووم مهبهسته، نا نهوه ش گرنگه، بدزم، نهوه چ نهبوو، من رابردووم مهبهسته، نا نهوه ش گرنگه، رابردووه کهی گرنگتر بیت، رابردووه کهی زیاتر هی خویه تی، به لام ناینده کهی له گینه به شی منیشی پیوه بیت، نا کی نالیت ناگاته کوگه و یه کیك لهو منیشی پیوه بیده، نا کی نالیت ناگاته کوگه و یه کیك لهو وی ده ترسم، شتی گهوره و ویتانه کراویش لهو بیده نگیهیدا وی ده ترسم، شدی گهوره و ویتانه کراویش لهو بیده نگیهیدا ویناده کهم، به دووری نازانم له ریبی پولای فاتیمهوه، ریمان بکهویته کوگه و لهویوه ههرچی نهینیی دنیا ههیه ده یکهینه نهنگوستیله و له په نجهمانی ده کهین، له و بیده نگیه قوولهی نهو راده بینم که نه و توانایهی له خویدا ههلگرتبی.

- ههرگیز وا نهبووه، بی پسانهوه له ههر چوار لاوه، زرم زرم...
  - چ نيه، ماندوو دەبن، گرنگ ئەوەيە زۆر ھاتوچۆ نەكەين.
    - دەلىم دەبىت ئاگرەكەي ئىمەيان نەدىتىنى؟

هاورینی گیفارا پرسیاریکی توندهی هاویشته نـاو رسـته پــر له باسوخواسهکانی ثیمامهی پساوه و داغستانی: ئەرىٰ تۇ بە چى دەزانى ئىرە تۆپ نايگرىتەوە؟ ئىمامەى يساوە:

ئى، كوا تا ئىستا تۆپىك لە نزىكت كەوتووە؟

هاورینی گیڤارا:

که تا ئیستا نه که و تروه، مانای ئه وه نیه که ناکه و ینت! ده با پیتبلیم، وه ک مسن لیسره وردب و و به وه که دوو لاوه تریک نایگریته وه، له دوو لاوه ش تؤپیک ئه گهر زیسره ک بیست ریک جیمان ده کاته نه و جی و به و سی گابه رده وه ته ختمان ده کات.

ئيمامهى پساوه:

باوهړناکهم له هیچ لایه کهوه ئیره تؤپ بگریتهوه.

هاورینی گیڤارا:

- وهره بچینه دهری، ببینه به چ شیّوهیهك تـوّپ دهمـانگریتهوه و گوومان بیّدهكات.

چوونه دهری، فاتیمه و پوّلای فاتیمه و من ماینهوه، دیاربوو ئه وانیش وهك من به لایانهوه گرنگ نهبوو داخوا توّپ له کام لاوه دهیگریتهوه، پوّلای فاتیمه به رنی خوّیدا روّیشتبوو، بی من روّیشتبوو، رهنگه ئیستا له ناو کو گهدا پیاسه بکات، من پوّلای فاتیمهم مهبهست بوو، بهلام رووم له فاتیمه کرد:

- دەبنت له كۆگه ج باس بنت؟

+ زۇر بىرى لىدەكەيتەوە!

- نا، كەمنىك، ئەدى تۆ ھىچ بە لايدا ناچىت!

+منیش له بیرمنه چوتهوه، به لام هینده ش خهریکم ناکات.

- پیدهچیت پولا زؤر بیری لیبکاتهوه!

پۆلای فاتیمه ههر به پۆلایی مایهوه، نه نای ههبوو نه نا، پیده چوو ههر گویی له ئیمه نهبووبیت، جا با گوییشی لیبیت چ ناچار نیه وهلامبداتهوه، نهو ههرگیز وهلامی پرسیاری لابهلایی ناداتهوه، نه گهر بتهوی وهلامت بداتهوه، دهبیت بچیته ناو چاوی و دهست بخهیته سهرشانی و راستورهوان پرسیاری خوت بکهیت، یالا نه گهر وهلامت بداتهوه، چ وهلامیکیش! نا بهلاشه، گیچهلکردن به پولای فاتیمه جگه له شهرمهزاری بو خوت چیدی لیناکهویتهوه.

خەمساردانە تەماشايكردين:

ئەستىرە ھەلبىن، دەرچوون ئاسانە.

فاتیمه ده تگوت له دلمی منه، له باتی منیش به نهرمیهوه لیمی پرسی:

ئەستىرە لەو قەندىلە دەتوانىت بېيىتە رىتىشاندەر؟ باوەرناكەم ئەو ئىشە لە دەستى چ ئەستىرەيەك بىت، ئاخر كە نەزانرىىت يان وەھامان لىن تىكچووبىت، قەندىل كەوتىۋتە كويى دنيا، با ھەر بزانىن باكوور باشوور دەكەونە كوى، بە چى دەچى، لات وايە ئەستىرە بە كەلكى ئىمە بىت؟

بي خۆ شېلووكردن:

با ئەستىرەيەكم لىن ھەلبىت، ئەو ئەستىرەى خىزم دەيلىيم، ھەينى دەبينن! لەويۆە نزاى ھەلاتنى ئەسىتىرەى پىۆلاى فىاتىمەش ھاتە سـەر نزاكانىدى، ناوە ناوە، لە دلەوە دەلىم :

خودای ئەستىران، بە ئەستىرەكەی بىۆلای فاتىمە بلى خىزى پىشانمانبدا، دنيامان پىشانبدا، لە لاى تىق ئاسانە زۆر ئاسانە، ھەلاتنى ئەستىرەيەك كوا چى تىدەچىت!

نا ئاسان نهبوو، له ئاسمانی قهندیلی چ شینک هینده ی بهدیار کهوتنی ئهسینره زه حمه ت نیه، نه ک ههر زه حمه ته په په په په په په وه ی که قهندیلی ئهستیره ببینی، مرقف نیه، نا نابیت مرقف بیت، شتیکی دیکه یه، فریشته یه، بزانه شهیتانه، چیه! ده لین بقیه ئهستیران نابینرین، چوونکه شهوی قهندیل گه لیک سپیه زور که به فر سپیتره، له به فر سپیتر، راسته زور له به فر سپیتره، له به ر ئه وه چاو هه ر بکات، چهندی تیژ بینت، ئهستیره نابینیت، نا که س له قهندیل ئهستیره ی نه دیتووه و نادینیت.

تۆپه کان نایب نه نه نه نه نه ده ستیپنگرده وه و چ پنه اچی الیب کاته وه ، سه رده سته مراویانیش له دووره وه وا ده ستی به خویند نه وی شیعر یکی زور دریژ کرد، نه گهر خوا به خوایه تی خوی زمانی له گو ببات، ده نا وه ها زوو له و شیعره نابیته وه ، ئیمامه ی پساوه به بینده نگی خوی به بن گابه ردا کرد و له سه رپست ته خست که وت، ده تگوت به دو راوی له شهر دا گهراوه ته وه ، تیکه یشتم هاورینی گیفارا بوی سه لماندووه که نیره توپ ده یگریته وه ، فاتیمه کوله پشته بی ده رگا و په نجه ره که مه باوه شی خوی دانابوو، گهمه ی پیده کرد، وام هه ستده کرد گهمه له گه ل بووکه شووشه ده کات، پولای فاتیمه تا ئیستاش هه ر روو له دیوار، ده ست له بن چه نه گه ، هاورینی گیفارا هات، هات له له دیوار، ده ست له بن چه نه گه ، هاورینی گیفارا هات، هات له

بن پنی ئیمامهی پساوه چوار مهشقی لنبی دانیشت و پنیده چوو چاوه پنی بنیده نگبوونی سهرده ستهی مراویان بکات، بنل ثهوهی تنهه لکا له سروود ینك و وره ببه خشنته وه گیانی جه نگاوه ران، له ناو ده نگی سهرده ستهی مراویانه وه ده بیستم، داغستانی ده یگزت:

ئەوانىش ھاتنە ژوورەوە، چايەم دىمكردبوو، چايە چ چايە! بە خىزدا ھەڭدان نەبىت، كەس وەك مىن چاى واى ئىنەنــاوە. فاتىمە كە لە تەنىشتىم دانىشتبوو، فړى ناسكى لە چاى دەدا:

نه گهر کاری چایه چیتیت کردبا، چاخانه کهت شهو و رۆژ جمهی دههات.

گوتم:

له سهری دهمنووسی به روز بو ژنان، به شهو بو پیاوان.

سەردەستەي مراويان:

- من به رۆژ دەھاتم و شیعریشم لیّنی دەخویتىدەوە، ئەرى بە راست من قسەیه کم ھەیە، بەلام وەك بلیّی شەرم دەكەم بیلیّم.

داغستاني:

+ وهي چهند شهرمنه!

- به قوربانی ئهو سمیّله ستالینیهت بـم، نـاویرم شـتیّك بلّـیّم یه کسهر له دهوم دهده یتهوه.

+ ده بيلني دهي، ههر دهيلٽي.

- ئىٰ ئەنگۇ بە من بلێن، ئێمە لەمێژە لێـرەين؟ بە راسـتى و بە بىٰ درۇ من لێم تێكچووە، نازانم لە كەيەوە لێرەين!

+ ها ها ها ها ها... نا، پرسیاریکی خراپ نیه، منیش به تهواوی نازانم له کهنگیوه لیرهین.

- ئيستا كني به درووستي دەزانيت، با پيمبلني.

همموو تهماشای یه کدیان ده کرد، وا دیاربوو کهس چاوه پنی پرسیاریکی له بابه ته نهبووه و ههر گیزیش پرسیاری وه های له خوی نه کردووه، من له دنیایی هیچ پرسیاریکم هینده ی نهو پرسیاره لا نامو و سهیر نهبوو، نازانم بوا ثنی، خو پرسیاریکی زور ساده و ناساییه، ههموو که سیک به ناسانی و به ژماره یه کده توانی وه لامبداته وه، نه دی بوچی لای من و لای نه وانیدیش وا قورس و نالاز که و ته وه ؟!

ثالوزه من لای خومهوه چهندی سهر دینم و دهبهم ناگهمه وهلامیکی درووست بو نهو پرسیاره، ههستمکرد نالوزیه که لهوهوه هاتوه که روزژمیسری قهندیل له گهل هی دهرهوهی ناقیاری قهندیل به هیچ شیوهیه ک تیکناکهنهوه، نا نهو تیکنه کیردنهوهم بیسر کهوتهوه، دوای لیکدانهوه و لیبرین و تیکردنهوهیه کی زور گهیشتمه نهوهی یه کهم کهس بم وهلامی پرسیاره که بدهمهوه:

وا بزانم حەفت شەو و حەفت رۆژى رێكە ئێمە لێرەين.

- وهی ترحیّـو! تهرت زانـی، مــن بــزانـم، به مانــگ و رۆژ حهفت مانگی ریّکه.

- من دەڭيم زياترە زۆر زياتريشە، حەفت ساڭيش دەبيت.

حهفت روزی من، حهفت مانگی نیمامهی پساوه، حهفت سالی داغستانی، له ناو نهو ههموو حهفتانه ههر یه که به حهفت چاو تهماشای یه کترمان ده کرد، من نه که ههر گومانم له حهفته کهی خوم کرد، بگره خوم به گهمژهش هاته بهر چاو باشبوو تا نهو دهمهش ناوه کهم ههر گهمژه بوو، بهراستی وای بو چووم نزیکهی نیوه تهمهنیکم لیره کردو تهوه، هاوریی گیشارا به نهسیایی گوتی:

- باشه نهنگو له خوه حهفت حهفتی فریدهدهن، چ بهلگهیه کتبان له دهسته؟ دهزانس چهند جار دهستتان به نباو گهیاندووه؟ دهزانن چهند ژهمه نانتان خواردووه؟ دهزانس چهند جار سهر و ریشتان تراشیوه؟ دهزانس چهند تاله موو له قرتان سهی بووه؟ دهزانن...

سەردەستەي مراويان:

واز لهو ههموو دەزانن دەزانىنە بېنىنە، ئەگەر دەزانىيىت بىلىي و وەلامى پرسيارەكەم بدەوە.

هاورینی گیڤارا:

راستیت دەوئ، منیش به تەواوی نازانم، بەلام دەلیم بو ئەوەی بىزانین له کەیەوە لیسرەین دەبیست وەلامسی ھەنسدی پرسیاریدی بدەینەوە، ئا دەبیت بزانین لەوەتەی ھاتووین سائەت چەند جار به دەوری خزیدا سووراوەتەوە، چەند چینه بەفر باریوه، چەند لاچ له نیوچەوانمان پەیدا بووه؟!

له دلمی خوّم گوتم، نا بههه له دا مهچن، باشتره نهو پرسیاره له فاتیمه بکری، ره نگه نهو به هوّی تایبه تمه ندیه کهی خوّی که

تایبه ته به نهو و هیچمان نیمانه، بزانیت نهو سهری چهند دهورانه نیمه لیرهین، ههر زوو، لهو بریاره ی خوم پهشسیمانبوومهوه، گوتم، نا بینویژیش له قهندیل وهك بینویژی دهرهوهی قهندیل نیه.

فاتیمه هیشتا چایه کهی تهواو نه کردبـوو، ثهو دهست و ئهو دهستی پیده کرد، پینهده چـوو حهزبکـات داینــی، زوّر به ناسـکی کهوته قسه:

نهوجا که سهیه وه لامی نهو پرسیارانه ی لا ده ست بکه و پت! من باوه پر ناکه م وه لامی پرسیاره که لای هیچ کام له شیمه چنگ بکه و پیت، وه لامی نهو پرسیاره وا له لای نهو که سانه یه که له ده ره وه ی ناقباری قه ندیل، له سوّراخی نیمه دا شه و و روّژ ده که نه وه ایزانم پیّویست ناکات خوّمان به و جوّره پرسیارانه وه خهریك بکه ین، چوونکه وه ک من تیگهیشتبم لیّره تهمه ن به ناسایی و سرووشتی به ریّدا ناچیّت، بویه له ریّی لیّچه کانی سهر و ریشه وه، له ریّی لوّچه کانی دهست و قاچ و نیّوچه وانه وه، له ریّی نینوک و ددانه وه، زه حمه ته نه و تهمه نه بینینه وه که لیّره دا به سهرمان بردووه و ده به ین.

سەردەستەي مراويان:

یـانی کهس وهٔلامـی پرسـیارهکهی منـی نهزانـی! ئهنگــۆ زۆر دوور و قوولتان کردهوه، من بمزانیایه وای لیّدیّت له جیـاتی ئهو پرسیاره قۆره شیعریّکم بۆتان دەخویّندەوه.

داغستاني:

نــا چـــاوهکهم نهکهی، ســهد پرســـيار بــکه بهس شـــيعرينك مهخوينهوه

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

ئيمامهي پساوه روو له پۆلاي فاتيمه:

تۆ شتىٰ بلىٰ.

پۆلاي فاتىمە:

پیموایه نهو پرسیاره له نایشه گول بکری باشه، نه گهر هاتهوه، من نهو پرسیارهی لیّده کهم، ههر هیّنده دهزانـم له نیّـوان حهفت کاتژمیّر و حهفت سهد ساله!

من نه زموونی زورم له گهل پولای فاتیمه هه یه نه زموونیک مه گهر چیا هینده نه زموونه یه له گهل پیشمه رگه و به فر هه بیت، مه گهر هیستر و پیشمه رگه هینده نه زموونیان له گهل یه کتر هه بیت، نا ده زانم هه رکاتیک پولای فاتیمه به دریزی وه لامی پرسیار یکی دایه وه، نه وه بزانه ژبان نالوزه و بارود وخ ترسناکه، به راست نیمه له که یه وه لیزه ین! سه یر نیه که س نازانیت! باشه خو ده کری له رینی جلکه کانمانه وه له رینی پیلاوه کانمانه وه بزانین چه ند ده بیت لیره ین و بلای پیلاوناسی و جلکناسی کاریکی هینده گران و له ده ستنه ها تو و بیلاویش لیره له و کیشه یه یه کلابکه ینه وه، تو بلینی جلک و پیلاویش لیره له و قه ندیله یه می دنیا ناکات، ته مه نیکی جیایان هه بیت له جلک و پیلاوی و قوولیه وه وا نه و جلک و پیلاوی دنیایی! من زور به گرنگی و قوولیه وه وا نه و پرسیارانه م رووبه رووی خوم کردو ته وه، خه یالم گه یشته وه دو واره و و نه و دو واره و وی نه و نه و نه فسانه ناسکه ی که داغستانی سه رده سه که که دانابو و.

دیتهوه بیرم جاریکیدیش به و شیوه یه کی نیستا کاتم لی تیکچوو، نهمزانی له کویی سال و سهدهم، که و تیم نیوان دوو شهره وه، من نه و کات له به رهی شهره کان نه بووم، به ریکه و ت

ریم بهوی کهوتبوو، لهوی کهوتمه دهستی قاجاریه کان، به چاو به بستراوی و قوّل بهستراوی بردمیان، ئیستاش نازانم چهند روّژ و حهفته و مانگ و سال به ریدا بردمیان، له جیّگهیه گ دهست و چاومیان کردهوه، نازانم کوی بوو، تاریك تاریك، ههر وه ك نهوهی چاوم بهسترابیّت وابوو، هیچ شتیکم نهدی، نه گهوره نه گچکه، چهندی دهستم گیرا دهستم به هیچ شتیك نه کهوت نه رهق نه شل، نازانم چهند لهوی مامهوه، کاتی ئازدیان کردم و گهیشتمهوه مال له نیّوان من و مالهوه له سهر نهو ماوهی زیندانیی من بووه کیشمه کیشم، من دهمگوت هینده به نهوان ده یانگوت نا هینده نیه و هینده یه، ئیستاش نه گهیشتینه یه یه وا پیده چیّت نه مجاره ش بو من دووباره بوونه وه ی زیندانی قاجاریه کان بیت.

مهستووره بن نهمه باش بوو، ههموو شینکی، ههموو رووداویکی نه هه رووداویکی نه هه ربه روژ به خوله کیش دهزانی، له ههر کوییه که لایدابا و دانیشتبا، ده بزانی ماوه ی دانیشتنه که ی چهند بسووه، بسی نهوه ی به ساتیکیش ههله ی تیدا بکات، نه گهر مهستووره مان له گهل با نیستا زور به ناسانی وه لامی پرسیاره که ی سهرده سته ی مراویان و ههموومانی ده دایه و و تووشی نهو ههموو سهر نیشه و دله پاوکییه نه ده هاتین، نا ویتاچی مهستووره شهو قهندیله سهره ده ری کات ده ربکات، ناخر قهندیل نه شمهوی شهوه نه روژی روژ، له قهندیل میلی کاتژمیریش هه رجاره ی به لایه کدا ده سووریته وه، نه و قهندیله ی کاتژمیریش هه رجاره ی به لایه کدا ده سووریته وه، نه و قهندیله ی یره ی کونه کوتری سهره ده ری لینی ده رنه ده کرد، خوله ش وه که پیره ی کونه کوتری سهره ده ری لینی ده رنه ده کرد، خوله ش وه که ده لین هه رگیز خوی له و باسه نه داوه، نا، که س هیچی له باره یه وه نازانیت.

ئیمامهی پساوه پهنجهی ئهندیشهی خسته خوار بـرو پرهکـانی گوتی:

خوله لیره با، دهیزانی، له ناوه کهی خویهوه دهیزانی.

فاتيمه تينووانه پرسي:

بۆچى خولە واتاى چيە؟

سەردەستەي مراويان ھەلىدايىي:

خوله ههر مهحمووده کهی ئیوهیه، وای بهسهرهاتووه.

ئیمامهی پساوه به بیداگریهوه:

نهخیر، با من خولهت پیبناسینم، بهر لهوهی مهحموودی بیته دنیا، خوله ههبووه و ههمیشه خول خول، به دهشت و شاخاندا، به دهوری خزیدا خولاوه ته وه.

ههموو باوهریان هات و بنی دهنگ بوون.

تهماشا ده کهم ههموو کز و ماتن، بنده سه لاتی له سیمایاندا ده بستم، پتر دلیم تونید ده بنیت، دلنیام له نهوان پتر بسی رهنگورووییم پنوه دیاره، به وه ی باشه وه ک چون سیمای نهوان به همیشه یی له پنش چاومن ناوا سیمای خوم نابینم و لیم دیار نیه، دهنا له خه فه تان به زگمده دا.

لههیکرا سهردهستهی مراویان یهکهی ههستا و قووچاندی.

+ چ بوو؟ ها

چ نیه زگم پنچدهدات.

گویمان له فیرو هـ و بـ بـ و ، سهرده ســته ی مراویــان بــوو

دۆشكەى دەتەقانىد، تەقانىدىنى، دەتگىوت لە گەرمەى شەرداين، سەردەسىتەى مراويىان ھىنشىتا نەھاتبۆوە بىۆلاى فىاتىمەش بىزى دەرچوو، ھىنشتا ئەو نەيتەقاندبوو، ھاورىنى گىقارا دەستى بە زگى خۆى دادەھىنا:

منیش زگم دیشی نهوه چیه هی خواردنه که یه یان هی ختر شووشتنه که!

زوری نهبرد تهنها داغستانی و فاتیمه ی نه گرتهوه، لهو ناوه بلووه یه که شیرو هور، تهرور تستست... که س ته خوی نهدهناسیهوه، یه که تروهور بوو، ته که توپه کان بریبوو، ئیدی ریخاندن چول نهدهبوو یه که دهاتهوه دوو ده چوو، دوو دانیشتبووین سی له ری.

هممووانی گرتهوه به فاتیمهوهش، باشبوو کولهپشته کهی من و فاتیمه پر له داو و دهرمان بوو، من وهختی خوی بو ماوهی حهفته یه دهورهی پزیشکیم دیتبوو، دهمزانی دهرزی لیبدهم و زور دهرمانیشم دهناسیهوه و دهمزانی بوچی به کاردین، هاوریی گیشاراش شتیکی لیدهزانی، فاتیمه ههر نیوه دکتوریک بوو، داغستانی نه هیشتی دهرزی لیبدهین نه دنکه حهبیکیشی خوارد، چوو گولمیک توچای هینا و بجوو، توچا بجوو.

- هې خواردنه که په، تێکچووه .
- خەتاى خواردنەكە نيە، خواردن هىيچ بەلاى نىيە، سىووچى گەدەى خۆمانە لەمنىژە چەورىمان نە خواردووە.
  - راسته، زۆرمان خوارد، به دان كەوتىن.
  - من دەڭيم هى خۆشووشتنەكەيە سەرمامان بووه.

- دوورنیه وابیّت، جلکه کانمان بـاش وشـك نه کـردهوه، له بهرمان کردن.
- من دهلیّم سووچی ههردووکیانه، هـی خوّشووشـتن و هـی خواردنه که.
- من ده لنيم خه تای ههرسيکمانه خومان و دووه کهی ديکهش.

قهندیل زگچوونی وای به خزیهوه نهدیتبوو، رشانهوه شی هاته سهر، شیرهی سهری و خواری کرابیوه و به کهیفی خوی له بهری دهرویشست، نه دهرزی نه حهب نهو دوو شیرهیهی پسی نهده گیرایهوه، ههرچی خواردبوومان به زیادهوه هینامانهوه هیشتا رانهدهوهستا، رهنگی بهفر به تهواوی گورا، به چاوی خوم دهمدیت کهرته فاسؤلیا له سهر بهفر غاری دهدا، داغستانی زور تووره بوو، رووی له ناسمان کرد:

خــودایه ئهوهــا نابێــت، چ رهوای حهقه! ههردوو کونــت کردۆتهوه، ناڵێم ههردووکیان بهس ههرنا یهکیان بگرهوه، خوّ چ دوژمنایه تیه کمان له بهین نیه، بوّچی وامان بهسهردیّنی!

هاورینی گیڤارا:

کوو دوژمنایه تیت له گه لمی نیه؟ کوا دهزانسی کابه له کام لایه؟

داغستاني:

قسمی حیز ده کهیت، پهیامبهر به پهیامبهرایه تی خنوی له جنبی من بنت، به کابه ده کهویتهوه!

هاورینی گیڤارا به پیکهنینهوه:

پیشـتریش کابهنـاس نهبـووی، ههر تــق نهبـووی له مۆســکق سهرشتررکی ژنی تیدا نهبا، نهدهچووی؟

## داغستاني:

خودا رووت رهش بکات یاخوا، من کهنگی شتی وام کردووه؟ جاریک نهبیّت نهویش ههر بو تاقیکردنهوه بوو گوتم بزانم ژنانیش وهك پیاوان خویان دهشون یان نا! دوایی چوونه سهرشورکی ژنان شتیکه و کابهناسی شتیکیدی.

نه و دووه بق له بیربردنه وه ی ده ردی خقیان که و تبوونه گالته و فشقیات، هه ستم به وه کرد پقلای فاتیمه ده یویست له ریخاندن و رشانه وه شدا هه ربیده نگ بیت، له هه موان دوور تر ده پقیت بق نه وه می که س گویی له باو و بژی نه و نه بیت، من و فاتیمه حالمان له حالی نه وانیدی باشتر بوو، له به رپقیشتنی نیمه هه ر له خواره وه بوو، داغستانی جاروبار ها واریده کرد:

+ کــوړينه واز له دنــکه حهب و دهرزی بێــنن، توچــا به وشکی بجوون و قووتبدهن، ئهگهر ثهوهشتان پێنـاکرێ، چـايهی تفت و تال بخونهوه، باش دهبن.

- كوا تۆ باش بوويت!
  - + ئا، من باشترم.
- تەر باشى! ئەدى ئەوە تۇ نىت، قەندىلت لە گووى ھەلھتنا!

+ جا ههی سهردهستهی مراویان، ثهو قهندیله تورهاته بؤچی باشه، مالی ثهوه یه گووی وهربدهی، به قوربانتان بم، تا پیّتانده کری به گوو سواخیبدهن، من نازانم کابرا چوّن باسی خوّ دووباره کردنهوهی میّــژووی کــردووه، به لام ئهوه لیّــره له بهر

چاومان ختری دووباره کردهوه، نهدی نیره نهو قهندیله سالانیك پیش نیستا ناودهست نهبوو! ناودهستی شهیتان، نهوه نیستاش بتره ناودهست، ناودهستی نیمه، ده لیم باشترم و برایهوه، به قسهم بکهن باش دهبن.

- تۆچا خوارېش رابگرېت، سەرىپى پېراناگىرېت.
- + ئى با خوارى راوەستى، خوا كەرىمە بۇ سەرى.

داغستانی دیسان رووی له خوا کردهوه، به توورهییهك، ئـاگر له چاوی دمباری:

- + بیگرهوه، بهسه، چهندمان خوارد ده هیندهمان هینایهوه، به گولله نه تکوشتین ده تهوی به رشانهوه و زگچوون سه گتزیمان کهست!
  - خۆت ماندوو مەكە، تىنى گويراگرتنى تىدا نەمايە.
    - بۆچى نەيماوە، ئىمامە، ھا!

ئیمامهی پساوه زانسی داغستانی زور تموورهیه، قروقه پسی لیکرد.

نازانم ئهوان، من ترسم لینیشت، ترسی مردن، رهنگه قسهی داغستانی بیتهدی، خودا به زگچوون و رشانهوه بمانکوژیت، بو ئهو دهرده کهم کهسی کوشتووه! باشم له بیره سالیک ئهو دهرده به شار وهربوو، خهلکی گهره کسی برا بهش بهشکرد و نیوهی بهرهو گورستانی بسرد، زور دهترسم، له ترساندا خهوم دینت، بهلام پیچی زگ بوار دهدات سه رخهویک بشکینم! له فاتیمه نزیک بوومهوه:

- تۆ بلىپى ئەو دەرمانانە ئىكسپايەر نەبن؟
- + بلّیم چی رہنگہ چ ریکہوتیان له سەر دیار نیه، نازانم.

فاتیمه دهزانیت زور ترساوم و نیوهی رهنگپه پیویه کهم هی ترسه نه که هی ترسه نه که هی خوشکانه سهیرم ده کات و خوشکانه دلم دهداته وه:

جیّسی مهترسسی نسیه، وابسزانم سسماقمان ههبسوو، ده یخلوین چاکدهبینهوه.

پیکهوه له مالی ثایشه گول به دوای سماقدا ده گهریسی، پریسکه پریسکه ده کهینهوه و ده گهریسین، له گهرمهی گهران بووین، من ههلاتم، به تهنی نهبووم ثهوانیدیش سهنگهریان گرتبوو، شهر گهرمه، زرم و هیزه، لهو قهندیله دهنگ ههر دهنگی تیزب و تیره، سهردهستهی مراویان گیزتهنی: بهرگری بههیزه، قهندیل شهر ده کا و خیز به دهستهوه نادا.

+ وەرن سماقاو بخۆنەوە، سماقاو.

- سماقت ديتهوه!

فاتیمه یهك كیسه سماقی له مالی ئایشه گول دیتهوه، بخنوه سماقاو بخزوه، خزش بوو، ههناومان دهسووتا، داغستانی لهبهر خزیهوه دهیگوت:

مه گهر تؤچا هیندهی سماق به کهلك بیّت، به لام نهوه ههیه سماق تامی خوشتره و به لهزهته.

ئیمامهی پساوه به پهنجه شـهقرهییهکانی بـروّ کهپریهکـانی له سهر چاوی لادا: + من بزانم چارهی ثهو دهرده تهنها شیلان و خو سوور کردنهوهیه، ثیمه سهرمامان بووه، سهرما، سماقاویش خراپ نیه.

- دەم خۇش، وايە، دەى با دەست پيبكەين...

سهرده ستهی مراویان قسه کهی ته واو نه کرد، به سهره په نجه یک در نه و پشتی هه لکرد، ئاگر خوشکرا، شهش پیاو به نوره یه کتریان سوورده کرده وه، فاتیمهی تاقانه، سهیری ده کردین، قاقا پیده کهنی، سهرده ستهی مراویان گوتی:

سترانه ک ههیه، (ههر من مامهوه ههر من مامهوه)بۆ خۆت بیلین.

فاتيمه له سترانه که تنگهيي:

پیویستم بهو سترانه نیه، ههر بـزانه ثایشـهگوڵی دایـك هـات، خوّم بهو دهشیّلم.

تا نیستا به و شیوه دلم به فاتیمه نهسووتابوو، به و شیوه یه ههستم به ته نیایی و تاقانه یی نه و نه کر دبوو، نیستا تیگه یشتم نه و له همموومان ته نیاتر و که ساستره، له دله وه خوزگهم ده خواست کچیکیدی لیره با و له گهل فاتیمه یه کتریان بشیلایه، بو خویان هه ندی قسه ی تایبه تی ژنانه یان بکر دایه، فاتیمه زور ته نیایه، ته نیاترین جه نگاوه ری دنیایه، که س له و ته نیاتر نیه، بریا مهستووره ی له گهل بایه، بووکه که ی پیری شالیار، ژنیکی له گهل بایه، نه و فاتیمه یه و قه ندیله چه ند ته نیایه خودایه، ته نیاتر له و ساتانه ی که به چاوی خوم دیتم له که ناری دیجله ده ستی ساتانه یکه به چاوی خوم دیتم له که ناری دیجله ده ستی

خستبووه بـن کهلهکهی و نهیـدهزانی سـهری خـنوی بـنو کـوێ ههلبگرێ.

فاتیمه نهرم نهرم پیده کهنی و ده یه وی له ریسی پیکه نیسه وه ته نیای خلای له ثیمه بشاریته وه، نه وه تا چوو تفه نگه کهی هینا، لیکسی کرده وه، ده ستی کرد به چه ورکردنسی، نیمه یه کتر چه ورده که ین، فاتیمه ش تفه نگه کهی، ده یه ویت به وه دلی خلای بداته وه، فاتیمه یه ته نیا، پیکه نین فریای نه که و ت، هات ته نیایی خلای به خاویت کردنه وه و چه ورکردنی تفه نگه کهی ده شاریته وه، نلی من له میژه تفه نگه کهم خاوین نه کرد لاته وه، فاتیمه به بیری هینامه وه.

ههموومسان به خسولامی ثهو کسچه بسین، به راسستی ثهوه پیشسمه گهی تهواوه، بسزانه کهس تفهنگ خساویتکردنهوهی له بیربوو.

له گهل قسمی داغستانی همموو روویان بن فاتیمه وهرگیّرا: واله.

- من ثامادهم ببمه خولامي.

+ ئەوجا كوو سەگ بە خولام وەردەگرېت!

داغستانی نه بهیشت سهرده سته ی مراویان ببیته خولامی فاتیمه، فاتیمه که تیگهیشت مهسه له چیه، پیکه نینی پیکه نبی قه ندیل له تهمه نبی خوی پیکه نینی مییینانه ی وای گوی لینه بووه، جوان پیکه نبی مروف ناوه ناوه گویی له پیکه نینی تهوها بیست، برواناکه م بتوانی هینده ی دنکه نیسکی رق له دلی خوی جی

بکاتهوه و کهله که بکات، پیکهنینی وا دهرمانی ههموو دهردانه، به زگچوونیشهوه، لهدوای ثهو پیکهنینهوه، زگتیشهم نهما.

داغستانی پیدهچوو کهمیّك باشتر بووبیّت، ههر به دانیشـتنهوه سهری ههلبری و لهگهل خوداوهند کهوته قسه:

خودایه، به خرابهی شیمه مه که، بنیاده م شیری خاوی خواردووه و خهله مه مه که، بنیاده م شیری خاوی خواردووه و خهله مه مه که بنیاوی چاك به، به زگچوون نه مانکوژی، مردن به زگچوون بن جهنگاوه ران حه یا چوونه، جهنگاوه را نبیت نه به نهخوشی نه به مردنسی خنوی بمریست، جهنگاوه ر دهبیست له شهردا بکوژریت، دهبیت به گولله بکوژریت، هه تا ده مریست دهبیت هینده که خواردن، به نبیوه بمریت، نابیت به هنری زور خواردن، یان له جهنگاوه ر نبین، نه وجا خودایه نه کهی نهوه مان له گهل بکهیت، به خواردنی پیس، یان سه رماوه بمریت، نا نه و جنوره مردنانه هی جهنگاوه ر نین، نه وجا خودایه نه کهی نهوه مان له گهل بکهیت، به نهخوشی بمانتوپینی، ناخر سبه ینی ههوال له ناو خهلك بلاوییته و که حهف جهنگاوه ر مردون، خالك کووی تیده گهن!

داغســتانی بــــی پســانهوه دهپهیڤـــی، ئــیّمهش ههموومـــان به حهپهساویهوه تهماشای دهکهین.

خودایه دهزانی کووی تیده گهن، دهنین نهو حهفت پیشمهرگه قارهمانانه له شهریکی حهفت شهو و حهفت روژه قارهمانانه شههید بوون، شهر چ شهرا حهفت سهد دهبابه رووبهروو تهقهی لیده کردن، حهفسه د ههزار سهرباز و جاش دهوریان دابوون، حهفت فسروکه له ناسهانهوه دهیانکوتان، کستوپتهرا ههر ناژمیردریت... نا نا نهوهای لیکده ده نه گهر دهزانی به

زگچوون مردین، حه یا و نامووسمان ده چینت، خودایه، نه و پیاوه تیه مان له گهل بکه، له و قه ندیله مه مانکوژه، مین نامه وی له قه ندیل بمرم، له کوی ده مکوژی بمکوژه، هیچ منه تم نیه، ته نها له قه ندیل نا، من هه قیم له هاوریّی گیفارا نیه حه ز ده کات له قه ندیل شه هید بیّت، که یفی خویتی، به لام بزانه نه و به ناوی من نادوی، مین له گهل قسه ی نه و نیم، مین له جیّیه ک دی وه ک سه ک بتویینه به س له و قه ندیله شه هیدم مه که، نا مین شه هید بوونم له قه ندیل ناوی، من قه د شانازی به و مردنه وه ناکه م که نیزرائیل له قه ندیل سه ردانم بکات، خودایه، به خودای هه ر نیزرائیل له قه ندیل سه ردانم بکات، خودایه، به خودای هه و خودایه، نه گهر به هانای نه و کیچه و وه ره به ناوه نه ناومان، خه لکی مه مله که تیکی گه لیک دووره، وه ره ، ناقانه یه له ناومان، خه لکی مه مله که تیکی گه لیک دووره، له بنی دنیایییه، نا نه دی کوو، مردن، له ناو، نه ها گوو، به فری چی، جاش، نایشه گول.

دهستی به زگیهوه گرت و ههلات، وا نهبا، نهیدهبریهوه، پینهده چیوو وهها زوو دهسبه رداری خودا بایه، وهها یه خهی گرتبوو، تا له گهلی یه کلای نه کردبایه تهوه، به ری نهده دا، دیار بوو ههموو به سهرسورماوی ته ماشای یه کترمان ده کرد.

## -ئەوەش تۆكچوو!

نهوهی لهو پتر جینی سهرسورمانه، پـوّلای فـاتیمه له خـووه هـاتهگو و داغسـتانیی به تیکچـوو ههژمـارد، ئـا داغسـتانی له گوتهکانی کوتاییـدا تیکچـوونی پیّـوه دیـاربوو، هینـده توچـای وشکی کروّشتبوو، وشهکانی دهتگوت توچای بهر بای توندن.

- منـيش دەلــێم تێکچــووه، دەبێــت لەمەودوا بــزانين چـــؤن دەيدوێنين.

- -کوړه راوهسته ههموومان تێکدهچين.
- ئى، باشە خەڭك شىت دەبىت بە قەنىدىل دەكەرىىت، ئەدى ئىمە لە قەندىلەوە شىت بىن بە كوى بكەرىن!

حجوانه سهردهستهی مراویان، قسهی پیشینانیش دهگۆړێ.

هاورینی گیفارا هاته لای دهرگاکه و تهماشایه کی دهرینی کـرد لهو کـاتهدا سهردهســتهی مراویــان دهرپهری، به ریــی داغستانیدا رؤیشت:

- من خهمی هیچم نیه و فشهم بهو زگچوونه دیت، من تهنها له یهك شت دهترسم و زؤر بیری لیّده کهمهوه، دهزانن چیه؟

*-به* چ بزانین !

-ئهگهر ئیستا ئایشهگول پهیدا بینت و بهو حاله بمانبینی، چ بکهین و چ به خومان بلیّین! کوره بنو نیمه گهلیّك شههم و کهموکورییه، هیچ نموودیّکمان لای ئایشهگول نامیّنی، ئاخر ئهو ههموو نومیّدیّکی به ئیمهیه، ئهوهامان ببینیی، نائومیّد دهبیّت، ببینیّت، له باتی خویّن، واگوو قهندیل دهبات.

- هیچ خهم لهوه مهخز، چاوت به ئایشهگول ناکهویتهوه.

هیند له دلهوه وام گنی، پیناچی له تهمهنی خنوم، هیچ رسته یه کم وا به دلنیایی بنی دوودلی له دهم دهرچووبینت، بهلام به هاوړیی گیشاراوه دیاربوو فشهی به قسه کهی من دینت، چیدی له سهریشی نهر ویشت .

ئیدی پیویستمان به شه کر نهما، چای تـال و بهس، پیّـده چوو بهرمو چاکبوونهوه بچین، ویّده چی نزاکانی داغستانی گیرابن، نزا بوو، تؤچا بـوو، حهب و دهرزی بـان سـماقاو، یـاخود شـێلان و سوورکردنهوه، یهك لهوانه یان ههموویان پێکهوه، ههندێ کـاری کرد و شێرهکانی کهمێ هێواش کردهوه.

من تۆزىنك ترسم رەويەوە، لە دلى خۆم گوتم پېناچىنت ئەو جارەش رۆژمان ھاتىيىت.

تؤپ به لووره و زرمهوه، بهردهوام بوو، نهده پسایهوه، به فر کلوو کلوو داده کا، ده تگوت ههستی کردووه قه ندیل پیس بووه، پهلهی کرد له بارینا بۆ ئهوهی زوو تا رادهی پاکیتی سپی بکاتهوه، ئیاگر ههمیشه ئاگر، کولکه داره کانی ئایشه گول ناکوژینهوه، ئیمامهی پساوهی ههمیشه ماندوو له ههموو ساتیك ماندووتر ده هاته پیش چاو، کوخینی کوخی، ئه گهر به فر قهندیلی نه گرتبا، له ههموو لایه کهوه، بهرد جی لهق ده بوون و بهرده بوونهوه، ههستمکرد کوخینه کهی قوړگ خاوینکردنهوه بوو بو پهیڤین، ده بیت له دوای ئهو کوخینه، چ قسه یه کی بی سهر و بن سه ربکات، ورد ته ماشای ههموومانی کرد:

کورینه، قسه یه کم هه یه، به لام به هه له تیممه گه ن و به خراپی لیکی مهده نه وه، جاریک له شکری شاهنشا ده وریداین، زستان بوو، به فسر چؤکیک که و تبوه، نیمه نزیکه ی پازده که سیک ده بووین، چه ندی سه رمان هینا و برد، به هه موو لایه ک لیکمان دایه وه، هیچ ریگه یه کسی ده رچوونمان نه دیسته وه، هه یه و نیه، جه نگ تا مردن، ئیدی بریارماندا بجه نگین، نه من فه رمانده یان بووم، جیگره کهم گؤتی:

براینه بهر لهوهی دهست به تهقه بکهین، وا چاکه ههموومان وهسیهتنامهی خومان بنووسین.

گۆتم:

لەبەرچى؟

گۆتى:

جهنگاوه ر نه گهر مردنیشسی لسی دوور بیست ههر پیویسسته وهسیهت بکات، چوونکه وهسیهتی جهنگاوه ر بیر دوای مردنسی زور گرنگه و خهلك وهك چاویهشه به دوای ده گهرین.

ئیدی ههموومان وهسیه تمان نووسی، دواییش، دوای نهوه ی شهرینکی گهرم و دریژمان کرد، بینجگه له سی پیشمه رگه که یه کیان خاوه ن پیشنیاری وهسیه تنامه بوو، نهوانیدی ههمو و دهرچووین.

نا نا خو ئیمه لیره هیچ مهترسییه کی ثهوتومان لهسهر نیه، به لام پیم باشه ههریهك له ثیمه راسپارده ی خوی بنووسیت، ئهوه ی ناشنووسیت کهیفی خویه تی.

نازانم قسه یدیکهی مابوو بان تهواو، به نهسپایی خشی و رؤیشت، به بن دهنگی تهماشای یه کترمان ده کرد، چاوه پوان بووم، پؤلای فاتیمه بنته دهنگ و بلنت:

ئەرەش تېكچوو.

نه پـوّلای فـاتیمه و نه کهس ئیمامهی پسـاوهیان به شـیّت دانه نا، بیده نگیه که منی پتر ترساند، لهبهر خوّم ناگام لهوان نیه ترساون یان نا، ناخر وهسیهت، یانی سـهر لیّواری مهرگ، یانی ئیزرائیـل به ریکهوتـووه، ههر بـزانه گهیشـت، وهسـیهت، یانی کوتایی نهو چیروکهی تا نیرهم هیناوه، چیروکی ژیان.

ههرگیز بیرم بن وهسیهت نهچووه، من زوّر جار مهرگ له تهنیشتم بووه، له بهر دهمم بووه، کوړه له پشتی ملم بووه، بهلام قهت بیرم بهلای وهسیهتا نهچووه و نهچووه.

فاتیمه نهبیّت ئهوانیدی پیّده چوو وهسیه ته که یان به ئاسایی وهرگرتبیّت، به لام فاتیمه رهنگه هیّنده ی من پیّی تیّکچووبیّت، دیار بوو له سیمایه وه دیار بوو وهسیه ت ترساند بووی.

له نیران خویان وا ریککهوتن ههر کهسه وهسیهتنامهی خوی له حهفت جار له حهفت پارچه کاغهز بنووسیتهوه، ههر حهفت جار ریک وه کوو یه بیت و به پیتنگیش جیاوازیان نهبیت، ههر هاوریی گیفارا زور جهختی لهوه ده کردهوه که وهسیهتی ههر یه کهمان پیویسته لای ههر حهفتمان بینت، بو نهوهی نه گهر شمه کهسیشمان شمهید بروین، نهوهی دهمینیسته وه وهسیهته کهمان بیاریزیست، بولای فاتیمه پییباش برو کهس وهسیهتی کهس نهبینی و نهخویتیتهوه، تهنها نهو کاته نهبیت که دلنیا دهبین له زبان نهماوه، ههموو پشتگیرییان له قسه کهی پولای فاتیمه کرد، نیمامهی پساوه ههر زور زوری لا پهسهند بروه، بو نهوه که ناخویتدریتهوه، هاتن رهشنووسی سویتدیکیان ناماده کرد، یه که ناخویتدریتهوه، هاتن رهشنووسی سویتدیکیان ناماده کرد، یه که ده مانگوت:

به گۆرى شەھىدان، ھەتا لە ژياندا مابن، وەسىيەتى ھىچتان نەخوينىمەوە و رىڭگەش نەدەم بە ھىچ جۆرىنك كەس بيانبينىت.

که سویند خواردن گهیشته پۆلای فاتیمه، گوتی:

دەبنىت سويندنامەكە بۆ من دەسكارى بكەن، چوونكە....

داغستاني هەلىدايى:

چوونکه وهسیه ته کهی منیش ئهو دهینووسیّت و دهیبینیّت.

سوینده کهی وه خوی خوارد، به لام له کوتایی داغستانیی هه لاویرد، ئی هه ریه که و حه فت پارچه کاغه زمان له دهست بسوو، هی پیولای فیاتیمه چوارده یه، دهستمان به نووسینی وهسیه تنامه کرد، له و ساته ی یه کهم و شه ی وهسیه تم نووسی، خه و نه کهم بیر که و ته وه، نه و خه و نه ی ده یانویست و هسیه تم پی بنووسن، هه ر زراوم چوو، یه ک به ده نگی خوم ها و ارم رد:

- من وهسیهت نانووسم، نا...
- + ئى مەنووسە، نا ئەو ھاوارەي بۇ چيە!
  - به قسهم بکهن ئیوهش مهنووسن.
    - + هەقت لە ئىمە نەبىت.

سهردهستهی مراویان باش له دهوی دامهوه، فاتیمه به سۆزهوه تهماشای کردم:

+ من لهوه ده ترسم، تكايه مهينووسن.

ههموو دایانه پیکهنین و کردیانه فشقیاتیك خوا خوام بوو وهك خوی لیبیتهوه، به لام نهمدیت فاتیمه و پؤلا پیبکهنن، فاتیمه هاته بن گویم و نهرم نهرم پهیشی:

تو زور به ئالوزی و قورسی شته کهت وهرگرتووه، بـروات

بیت شتیکی زور ئاساییه، ثنی، خو مهرج نیه نهوهی وهسیهت بکات بمریّت، کوره به فشهی وهربگره، دهترسم خهونت دیتبیّت! زور خوت به خهونهوه مهبهستهوه، راسته جاری وا ههیه خهون راستده کهویتهوه، به لام زوربهی جار ئیره و بنی دنیا لیّك دوورن و...

دهمویست بلیم چونت زانی خهونم دیتووه، پهشیمانبوومهوه، یه کسهر دهستم دایهوه قهلم و دهستم به نووسینی وهسیهت کرد، فاتیمه له خهونه که به هیزتر بوو، تهواوم کرد، هینده به سوونده کهوه پهیوهست بووم، نهمویرا هی خوشم بخوینمهوه یه کسهر ههر حهفت پارچه کاغهزه کهم تهن به تهن لوولدا، ئیستا یدی دهستکرا به دابه شکردنی وهسیهت به سهر یه کتردا، ئیستا به هی خومهوه وهسیه تنامه ی حهفت جهنگاوه رم له گیرفاندایه، خهمی نهوه شم نیه ته پیت و بسریته وه، نایلونم تیان نالاندووه و جوان له ناو جزدان تهقه تم کردوون.

فاتیمه به نهرمی، خورمایی به زمانی بهسرایی ستران ده چری، کچه بهسرایی ناوه ناوه لهبهر خوّیهوه و بوّ خوّی و بهس، به لام سترانی نه و جارهی، ته نها بوّ خوّی نهبوو، کهسی له ده نگی خوّی بین بهش نه کرد، داغستانی له ههمووان پتر گویّی بوّ ده نگی فاتیمه شلکردبوو، من له و سترانه وه زانیم فاتیمه چ ده نگیکی خوّش و پر سوّزی ههیه، لهوی فاتیمه منی گریاند، گریانیک مه گهر نه و ساتانهی له شمشالدا ون ده بم ناوا فرمیسك دابارییم، فاتیمه ها تبوّوه، ستران ده می بوو ته واو بووبوو، من هه ر

خەرىكى گريان بووم، داغسـتانيى داواى لێمكـرد سـترناكەى بـۆ وەرگێړمه سەر زمانى چيا و بەفر، ھاوړێى گيڨارا ھەڵيدايىن:

راوهسته، تیکی مهدهن به ستران دهیلینمهوه، بـزانن چـــؤنی دهلینمهوه:

ديمهوه دايه، ديمهوه

له ديجلهوه بين

يا به رتي ههورا، ديمهوه

بانه و بان بی

یا به بهردهمی مالی پادشا، دیمهوه

ديمهوه دايه، من ديمهوه

سپیده یه ک چاوی خوت دهبینی

له حدوشه، لهو شويتهي

به شانهی ددان ورد

نەرم نەرم پرچمت شانە دەكرد

لەوئ لەو جنيەى چەندان تالى قۇم

زویر دهبوون و ده کهوتنه سهر زهوی

ئا لەو جىيىدى سبەينان درەنگ ھەتارى دەگەيشتى و

تير تير دەخەوتم، ببينه

درهختي رواوه

لهوی کهس درهختی وای نهدیوه هاتمهوه دایه، هاتمهوه کچه کهت درهختیکه بهوی، به حهوشهی خومان نامویه سهرههالبره دایه کچه کهت ریك له پیشت راوهستایه.

(سترانی جهنگاوهر)

هاوریّی گیشارا فاتیمه شسی به گریان ئیخست، داغستانی کرنه ده برّوه، کهس نه بوو فرمیسك هه نه وه ریّنی، سه رم سورما له ده نگی هاوریّی گیشارا، ده نگی خوش بوو، به لام نه و ده نگهی له و گزرانیه وه گویم لیبوو، تازه بوو، پیشتر نه مبیستبوو، نا پیشتر ده نگی نه وها خوش نه بوو، سه رم له وه شسورما چون به و ده ستوبرده گورانیه کهی له زمانی فاتیمه وه هینایه سه رزمانی داغستانی، نه و گورانیه هم ده ده ستبه جی بووه گورانیی جه نگاوه رو که س نه بوو، له به رخویه وه نه یکیته وه.

من ئیستا ئاماده م بی مهرگ، به لام ئاماده بوونیکی رووبه پوه نا، نا من ئه و که سه نیم ریك و ریك چاو له چاوی مهرگ بیرم و منه تی به هیچ نه زانم، وا بی منه ت ده چم بیری ده خهوم، مهرگ ئه گهر ئازایه با له ساته کانی خهوتس بیست و چسی نه کردووه با بیکات، له به ر خاتری فاتیمه نه با هه رگیز ئه و راسپارده یه م نه ده نووسی، من و وه سیه تکردنیان نه گوتووه هیشتا زووه، ئاخر وه سیه ت واته مردن، بیرمدی باپیرم ئه و ئیواره یهی وه سیه تی کرد بی شهوه کهی مالئاوایی لیمان کرد، که س شك نابه م وه سیه تی کرد بیت له دوای ئه وه ماوه یه کی دریژ ژیا بیت، نهوه ی وه سیه تی کرد، زوری نه برد، مرد، سیامه ند بره له بن نهوه ی وه سیامه ند بره له بن

دونـدی وهسـیهتی نووسـی، گهیشـته دۆلـی و نهگهیشـتی، مـار پیّوهیدا و جیّی کرده ثهو جیّ.

ئومید خهند دهمه عهسرانیك له بناری بهدهم ریوه وهسیه تی خویند، ههر ئهو روزه درهنگانی ئیتواره، فهرمانده کهی خوی تومهز ده سچینی مهلیکی بی داد دهبینت له ناو جهنگاوهران، ئومید له پیده شتیکدا به ناو بوسه یه کی ئهنفالدا ده با، گوره کهی وا به نامیزی شاخیکه وه.

نهوهی وهسیهتی کرد، مرد، ره یحانه نهو کورهی جوار وهرزهی سال و ههمیشه دهسکی ره یحانهی له سهر سینگی بوو، له ناو رهوهزه شاخی وهسیهتی نووسی، له شوربوونهوه دا دیاربوو بای مهرگ ههلیگرتووه له چاو ترووکانیکدا ده گاته ناواییه ک به کلاوه ی نه ژنو گوللهیه ک ده گریتهوه، به و چلهی هاوینه یه ک رووبار خوینی له به ر ده روات، لاشه کهی که و ته ناو پوونگه و ریحانه وه.

سهپان ئالا و ئاراستهی با، نیوان وهسیهت و مهرگیان، چهند ههناسهیهکی کورت بوو.

دلنیام لهوه ی مهرگمان نزیك بۆتهوه، له خورا نیه وهسیه ت ده نووسین، نه ده بو بینووسین هیشتا زووه بو مهرگ، راسته مردن بو جه نگاوه ر زوویی و دره نگی نازانیت، هه قی نیه گهنجی یان پیر، مندالت هه یه یان زگورتی، به لام هه ستده کهم بو من گهلیك زووه، چ تهمه نم نه کردووه، نه گهر له تهمه نی نیمامه ی پساوه، یان داغستانی بام، چ گویم له مردن نه بوو، نهوان زور ژیاون، مال و مندالیان هه یه.

کورینه، دهزانن، مردن له چ تهمهنیك خوشه؟

نهوه سهردهستهی مراویانه دیسان به پرسیاریتك ههموومانی له خوی کو کردهوه، پرسیاریتك دهلیّی ناگای له گفتوگوکانی ناوهوهی منه، نهویش نانیکی لهگهل نهسحابه کوژ خواردووه، رهنگیی له چاومهوه دلمی خویتدبیتهوه.

یان زؤر زؤر پیر بووبی، یان زؤر زؤر گەنج که هیشتا مالت پیکهوه نهنابیت.

وهٔ لامی داغستانی بل من سهیر و جیّی سهرنج بوو، زوّر هیّنام و بردم هیچی تیّنهگهیشتم، لیّیم پرسی:

- بۆ ئەوھا؟

+ کاتی زور پیر ده بیت، خیزانت نهماوه تا بوت بگری، منداله کانیشت گهوره بوونه هینده خهفهت له و مردنهت ناخون، له کساتی گهنجسیش که دهمسری له دوای خسوت گرفست به جیناهیلی، واته نه هاوسهر نه مندال هیچت نیه، به لام ته گهر له تمهنیك بمریت که هاوسهرت ماوه و مندالی وردت ههیه نهوا دنیایه کیشه و گرفت بو هاوسه و سیویه کان به جیده هیلیت، نهدی وا نیه!

ئیمامهی پساوه:

وایه، منیش ههر خهم له مال و منداله کانم دهخوم، ده نا چ گویم له مردن نیه، خو راسته مروف چهندی به تهمه ندا بچیت، پتر ژیانی خوشده و پت، مروفی گهنج زور ریزی ژیان ناگریت، هه ندیک سهره رویه، فشه ی به ژیان دیت، به راستی من که بیر له مردن ده که مهوه، خهریکه شیت ده بم، نه که له ترسی خوم که ده مرم و چیدی ژیان نابینم، تامی ناکهم، هه ناسه ی لینادهم، نا،

لهبهر نهوانه نا، لهبهر منداله کانم، هه تیو دهبن، راسته نیستاش ههر له ریسزی هه تیوانن، کسوا چ دهمبیسنن و ده یسانبینم، نیسستا نهوی گچکه ببینم نایناسم، ده زانن له که یه وه نهمدیتنه! به لام هه ر باشه ختر به خزیان نالین هه تیسو، ده زانین بابیان هه یه و جه نگاوه ره، ماوه و شهر ده کات.

ته نها داغستانی و ئیمامه ی پساوه وه لامی پرسیاره که ی سهرده سته مراویان دایه وه هه ستیکرد، پرسیاره کانی گرنگیان نهماوه، ئه وه یه کهم پرسیاری سهرده سته ی مراویان بوو، ته نها دوو که س وه لامبده نه وه و ئه وانیدی فه رام ن شی بکه ن، ئه و پرسیاره به لای منه وه زور گرنگ و له جی بوو، ده مویست وه لامنی بده مه وه، نهمده زانی چ بلیم، خوم بیده نگ کرد، سه رده سته ی مراویان خوی پینه گیرا:

دیاره کهسیدی وه لامناداته وه! وه لامی خوشم بو پرسیاری خوم، نه وه یه، من حه زناکه م بمرم، تا نه و ساته ی ژن دینم و کورینکم ده بنت، که کوره که م زمانی گرت و پنیگو تم بابه، که پنی گرت و به ریدا رؤیشت، نه وجا بشمرم، فشه م پیدی، من ده مه وی وه چه بخه مه وه، دوای خوم ده لین نه ها نه وه کوری سه رده سته ی مراویانه! ده زانن چه ند خوشه!

وه لامه کهی سهردهستهی مراویانم به دل بیوو، نا پیاو ژن و مندالی ههبیّت خوّشه، هی لهوهش پیاو پیش ژنهیّنان بمریّت، زور نامراده، ناخر ده کات هیچ تامی ژیانی نه کردووه، تامی ژیان بو پیاو وه ک من تینگهیشتبم له تامی ژنهوه یه، هی ژنیش ههر ده بیّت له پیاوه وه بیّت، سهرده ستهی مراویان جوانی بو چووه، که چهند سالیّك تامی ژنت کرد و مندالت بوو، ئیدی

مردن فشهیه با بیّت، من چوار پینج سال له باوه شی مه هناز بخه وم، کوره به سمه ژیانم به سه، که بیرم له تریفه ش ده کرده وه، هه ستمده کرد داغستانی و ئیمامه ی پساوه جوان قسان ده کهن، کی نالی من ئیستا که هینده له مهرگ ده ترسم له به رخاتری تریفه و مه هناز نیه، نا تریفه بی باوك ده بیّت، دلنیام میرده کهی مه هناز له شه ری ئه نفال سه ری تیا چووه، مه هناز ئیستا چاوه ریی مین ده کات، خو که له بین ره شماله که ده رجوو، وابزانم قسه یه کی کرد بونی یه کتر دیتنه وه ی لیده هات، ئا نه گه ر ئیستا بمرم، مه هناز بیوه ژن ده بیت، تریفه هه تیو ده بیت، نا من له گه ل قسه ی سه رده سته ی مراویان نیم، نه وه تا ژن و مندالیشم هه یه، که چی زراوم له مه رگ چووه، نا سه رده سته ی مراویانیش راست ده کهن!

## له زیږهی زنجیر دلت نهلهرزی پیّوهن بنر لهشه نهوهك بنر گیان

نهوه هاوریّی گیشارایه سروودان ده چری و فشه به مردن ده کات، له کاتیکی باش سروودی چری و منی پهرت و بلاو کردهوه و خریکردمهوه، زوّر جار سروود دهرمانترین دهرمانی دهردانه، باشترین دکتوری دهروونیه، نهو سرووده نهبا، رهنگبوو له نیسوان وه لامه کانم بسیر پرسیاره که، تووشی سهرگهردانیه ک بسیم که ههموو ریگاکانی بهرهو شیتبوون ده چرون، هاوریّی گیشارا زوّر جار به که لکم هاتووه، نهو جاره شی هاته سهری.

تۆپەكسان ناپسـێنەوە، بەفــر ناپسـێتەوە، ئــاگريش ناپسـێتەوە، نەبەتــداريش ھەر بە نەپســاوەيى دەمێنێــتەوە، زريــان وا لە ســەر ههلکردنه، قهندیل نهوه ی خوشه شهو و روزی دیار نیه، رهه کانی خواردن دیار نین، میلی کاتزمیر به ههوهسی خویه تی همر جاره ی به لایه کسدا ده سووریته وه، مسن ته ماشسای کساتژمیره که ی خوم و فاتیمه م کسرد، پینچه وانه ی یه کتسر ده سوورانه وه، سهره تا نهوه م زور لا سهیر بوو، نیستا لام زور ناساییه، نه گهر وانه بینت، ره نگه ناناسایی بکه و یته وه.

له نان و چای ئایشهگول و خواردمان و خواردمانهوه، له تووتنی داغستانیمان کیشا که بایی سالیّکی داکردبوو، همندیّك بهرهو بهفرمالین چوون، نۆرهیان بوو، له کوّلهپشتهکهم کاغهز و پیّنووسم دهرهیّنا.

نامناسنهوه

سیمام پرووشهی بهفره و

باین ههلیگرتووم بز ثهوی

رامسپاردووه له ناو چاوی دامبهزیتی

بەلام نامگرېتەوە

نیشانهی هیچ وهرزی له من نابینیتهوه

نايناسمهوه

چاوم پر پره له بیخهوی

تیچاوی نهماوه بو دیتن..

تفهنگ بوو رهنگی بن وهرزیی پیدا پژاندم و

مالی خومان نامناسنهوه تفهنگ بوو رهنگی مالی ئیمهی کالکردهوه و لهوی کهس ناناسمهوه

(سترانی جهنگاوهر)

هینده بهفرمان به دهوری خورمان هه لداوه ته وه، شوینه که مان له شیوه ی چالیك خو ده نویتنی، چالیك له ناو به فری قه ندیل، له و چاله دا دوو ژووری هه ریه که حه فت که سی و سه ر شور کیکی گیجیکه هه یه، ژووری کیسان له چادر که له مالی نایشه گول دیتمانه وه، ژووره که یدی له به رد ثه و ژووره له وه تی دنیا دنیایه هه یه، ره نگه به رله ثیمه جیسی کوب و نه وه وی فریشتان، یان ناوده ستی شه یتان بووبیت، سه ر شور کی ده ستکردی پولای فاتیمه ش.

له و چاله دا حه فت جه نگاه هر، ژنیک و شه ش پیاو، له چاوه پوانید ده خون و ده خه ون و کاری به فرمالین و ... ناوه ناوه ش داده به ستنه شایی و سه ما، ثاگریش هه رگیز ناکوژیته وه، هه ناسه دان و وه رگرتنه وه بیربکه ن، خوشکر دنه وه ی ثاگر له بیرناکه ن.

حهفت جهنگاوه ر له ناو یادهوه ریی خزیاندا ده ژبن و وه ک گوله به پرزه دنک دنک کات ده قرتین ، حهفت جهنگاوه ری تهمه ن ههمه سال به دووی یه کدا ثیشک ده گرن و له و بازنه یه ی ئیشکگری هه له ناکه ن، حهفت جهنگاوه ری ههمیشه گویقو لاخ، بی پسانه وه گوییان هه لخستووه بو لووره و زرمه ی توپ، حهفت جهنگاوه ری چاو تیژی دنیا دیته، رییان بزر کردووه و به دنیا

ناکهونهوه، حهفت جهنگاوه ری لاسار، وهك چنن که تیره به قره وه ده نووسین نه نه نه فه ندیله وه نووسیاون و لیمی نابنه وه حهفت جهنگاوه ری همیشه به ناگا، ههر حهفیان له دهستی خیوله وه تفهنگیان وه رگرتوه و له ریسی کونه گورگیشه وه گهیشتوونه ته کونه کونه کوتر و له ویوه دنیایان کردووه، ههر له ویوه ش ناودیوی دیوی قهندیل بوونه و نیستاش ریبی دنیا نابیننه وه، له و حهفت جهنگاوه ره سیانیان ههر نه و جاره نا پیشتریش قهندیلیان دیتووه، به لام وه ک من دهبینم هیچی له باره وه نازانن، یان نه و قهندیله ی نه وان بینیویانه نه و قهندیله نیه که نیستا نیمه ده حهویتیته وه، کچیکمان له گهنه خهنگی ناو دارخورماکانی به سرایه من ناوم نا فاتیمه، هه و به و ناوه ناسرا، سه رم سورماوه نازانم چی منه! چی نه وان ده بیته وه.

حدفت جدنگاوه ری تینووی خدوین، به دزی جاسووسانه وه خدونی خوش به کو گدوه ده بینین و هدتره شیشمان له چه کوچ چووه، ناویرین سهر به رز بکهینه وه، حدفت جدنگاوه رین، نه گدر شدشه که یدی وه ک من بیربکه نه وه، هیچمان دلنیا نین له و ژنهی له سیما و به رگی نایشه گولدا به ناو نه نفال و زریاندا خوی گدیانده نیمه و به رانپیلی خواردنی بومان هینا و مالیکی ته واویشی بو دوزینه وه، دلنیا نین که نه و ژنه نایشه گول بوویان

<sup>+</sup> ئەوە چى دەنووسىت؟

<sup>-</sup> ئەھا! لەگژم يادەورى دەنووسمەوە.

<sup>+</sup> جوانه، برو دوای، منیش هدندیکم لینی نووسیهوه، به لام گهیشتمه جیگهیهك، رایگرتم و نهمتوانی چیدی بنووسم.

- چ شویتنی رایگرتی؟
  - + كونهكۆتر.
- ئەو جیسیە نەبیست كە پسیکەوە سسەيرى ناسىك و دايكسى ناسكمان دەكرد؟

+رهنگبی، یان جنیه کیدی، نازانم، به ههرحال نهوهی نوسیبووم ههموویم دراند، به دلم نهبوو، دهمهوی سهرلهنوی بنووسمهوه، دوورنیه نهو جاره له کزتاییهوه دهستیبکهم...

فاتیمه قسهی تهواونه کرد، لهوانه به تهواویش بووبیت، یه کپی ههستا، دیاربوو بر سهر پیشاو چوو، فاتیمه له نووسینی کردم، نهوه ی نووسیبووم پیچامهوه و خستمه ناو کوله پشته کهمهوه، بیرم لهو کوتاییه کرده وه فاتیمه ده بهوی لییهوه ده ستپیبکات، ههولاه ده م تیبگهم نهو کوتاییه ی نهو ده یلی نهو کوتاییه یه مین کردوومه ته ده سپیک، یان کوتاییه کیدی ههیه، چاوه پیم فاتیمه بیتهوه و نهو پرسیاره ی لیبکهم، لیشی ده پرسم، بی شهرم پیده لی یاداشته کهم به ژن ناوت بینم یان کچ، ده زانم به و پرسیاره تووره ده بیت، تووره ش نه بیت له دلی خوش نیه، به لام پرسیاره تووره ده بیت، تووره ش نه بیت له دلی خوش نیه، به لام برانن، فاتیمه کچه یان ژنه! با بیتهوه نهو شتانه ی له گهل یه کلا برانن، فاتیمه کچه یان ژنه! با بیتهوه نهو شتانه ی له گهل یه کلا ده کهمهوه، چا کچ بی یان ژن چی ده گوری!

پنیده لیم به چی خوم، به چی پولا، ناوت بهینم، با بینهوه خوم دهزانم، چون چونی قسمی لهگهل ده کهم و به نهرمی قسمی لی دهردینم، نا واناکهم، جوان نیه، چون دلی ئهو کچه تاقانه یه له خوم دهره نجینم، دیم بوی ده خوینمه وه، به شتی ناوی ده هینم و تامی زاری ده کهم، بزانم ههلویستی چون ده بینت،

ئهگهر قسهش نهکات به سیمایهوه به دیار دهکهوینت، نا له کاتی خویندنهوهی یاداشتهکهم چاویکم بـ نهو تهرخـان دهکهم و له سهر سیمای ئهو ههلیناگرم.

زرمه یه از رایچله کاندم، ده نگی گهایشک گهوره برو، وام ههستکرد وا له ناسمان بهرد به بهرد ده کهویت، ههموو به پرتاو هاتنه ژووره وه، بیده نگ به دهوری یه کتر و به دهوری شاگردا خرب وینه وه، که س ور ته یه کسی لیسوه نه دهات، ههموومان خرب وینه وین، لهوه تهی له مالی فریشتان و مالی نایشه گول میوان بووین، زرمه ی وا گهوره مان نه بیستبوو، هاورینی گیشارا چووه ده ری به دوای نهودا نیمامه ی بساوه، ههموومان به دوایاندا، دیری به دوای نه که و بساوه، دووراییه کهی ههر وه ای ده وایندی بوو، پیده چوو بهر بهردیکی گهوره که و تبیت، هینده نه وانیدی بوو، پیده چوو بهر بهردیکی گهوره که و تبیت، هینده گرنگیم پینه دا ها تمهوه ژووری، به دووی مندا یه که یه که به ژوور که و تبی پیاوه یه و بودی بان ههر نه وه بود، برایه وی دواوه یه یان ههر نه وه بود، برایه وی دواوه یه یان ههر نه وه بود، برایه وی

پیده چوو جگه له من و پولای فاتیمه نهوانیدی قسه یان له زاردا بیت و بیانه و پت بیکه ن، هاو پنی گیفارا چه ند جاریک قسه ی خاوینکرده وه، هه ستم به وه کرد ده یه ویت مقسه ی گرنگ و ترسناك بکات، سه یری همه و و مانی ده کرد، ده یویست بیکات و ده یگیرایه وه، به تیچاو ته ماشایم ده کرد، باش شاره زای نه و کو په بووبووم، هه رکاتیک گولمیک قسه ی گرنگی له کن با، به زه حمه ت به هه زار نحم نحم به گوپنی وه رده کرد، ده یه پناو ده یگیری یوه یه ته واوی تیگه یشتم قسه یکی گه لیک ترسناکی له ناو زاره، له خو وه ترسم لینیشت، نا له خو وه نه به وه زانیم له ناو زاره، له خو وه ترسم لینیشت، نا له خو وه نه به وه زانیم

مهترسییهك له پیشمانه، یه کسهر خهوم هات، دهمویست جیّی پیّیه کانم بکهمهوه و رابکشیّم.

+ وا تێبگهم مانهوهمان لێره زۆرى نهماوه.

-کوو وایه، به شهر یان به خیر! نهی روو له کوی ده کهین؟

+ روو له کوئ ده کهین نازانم، به خیر ده کهوینتهوه یان به شهر نهوهش نازانم، چون و کهنگی، ههر نازانم، نهوهی دهزانم دهبیت بیریکی وردی لیبکهینهوه، وه دیاره توپباران تا دی خهستر دهبینههه، به خوتان له من باشتر دهزانن نهو توپبارانه بهلاش نیه، له خووه نیه، دوای ههر توپبارانیکی لهو شیوهیه هیرشیکی گهلیك گهوره به دواوهیه، نه گهر به توپیش تیا نهچین و به رینکهوت نهمانگریتهوه، نهوا هیمرش دیسنن و زوو یان درهنگ رهنگه بگهنه سهرمان.

- نا، من پیموانیه سوپا و جاش هینده دهبهنگ بن به و به فر و زریانه، به و دنیا خراببوونه، هیرش بکهنه سهر قهندیل، نا، ئی، با هیرشیش بینن، وای دانی هیرشیان هینا، کی له تری سهی ده چین ههر به خویان، ههر له ناو زریانی سه گهنازیان ده گاتی، با بین، ههر پیویست به وه ناکات ئیمه یه ک تهقهش بکهین، به لام ئهوه ی نازانم ئه گهر به ریککهوت توپیک له نزیکمان بکهوین، چ ده بیت یان نابیت، بو ئه وه هیچی لینازانم.

+ هێرشـهێنان به دوور نـازانم، وێـدهچێ تـۆ له مـن باشـتر بزاني، بێگومان باشتر ئاگات لێـيه، زور جـار به بهفـر و بـارانێش

هیرش کراوه ته سهر جهنگاوه ران، دوایی به خوت ده زانی نیوه ی دنیا جاشه، پاشاکان نه گهر قیچه ک ده ست به سه ربازیشه وه بگرن، ده ست به جاشه وه ناگرن، چهندی لیبان بکوژری گوییان لی نیه، جاش که رن هیرش ده کهن نه گهر نه یکهن پیبان ده کهن، چهندی ده کوژرین جیکه بیان چول نابیت، سه د جاش ده کوژرین دووسه د جاش جیبان پرده که نه وه ، من دلنیام له وه که دوای وهستانی توپ یه کسه رهیرشیکی گهلیک گهوره له هه ر جوار لاوه ده کریته سه رمان، نه وه ش بزانن نیمه بایی شه ریکی دوور و دریژ فیشه کمان لا نیه.

هاوریّی گیفارا و نیمامه ی پساوه ملیان له بهر ملی یه کدی نابوو، هیچیان بو نهویدیان نهده سهلماند، هیرش ده کری هیرش نابوو، هیچیان بو نهویدیان نهده سهکانی هاوریّی گیفارا پتر راستیم ههلاه گرتهوه، وا بزانم نهوانیدیش ههر به لای هاوریّی گیفارادا ده یانشکانده وه، به ته واوی ترس هیرشی بوم هینا، له چاومدا سیبه ری جاش و سهرباز جووله جوولیان بوو، ثا زور ترسام، وه کون بون به نه قهندیلی داگرتووه، وه کون توپ قهندیلی داگرتووه، وه کون توپ قهندیلی داگرتووه، وه کون بون بود، وه کون بود ناواش ترس منی داگرتووه و لیم تووره یی داگرتووه و لیم

ئیستا له دهنگی تؤپ ناترسیم، ترسی من لهو ساتانه که بوپ قروقه پی لیده کات، هه تا چه نید ساتیکیش لهمه و پیش نیزام ده خویند بؤ بیده نگبوونی تؤپ، ده مگوت:

ئەی خوداوەندی تۆپ، تۆپەكـان زۆر مانـدوون پشــوويكـيان بدىخ. نیستا حهزده کهم تا دنیا دنیایه، ههتا قهندیل قهندیله، ههتا فیسه جهنگاوه رین، لووره ی توپ، لرمه ی توپ، هه به به به بیست و نهبریته وه، با قهندیل له ناو دهنگی توپ دا تهمه با هه ریبکات، خوداوه ندی توپ، دهنگی توپ زور خوشه، با هه بیته گوی و نه پسیته وه، خودایه لیمان تیك مهده له هیچمان کهم نیه، جیمان خوشه، به قسه ی داغستانی مه که، نه و پیاوه هه له مندالیه وه ناشو کره، چ زوره له سایه ی سه ری نایشه گوله وه خواردن زوره، چایه زوره، تووتن و په چه جگه ره له برانه، دوو بسووتینین له بن نایه، له هیچمان کهم نیه، ده نگی توپیش چ نیه، بسووتینین له بن نایه، له هیچمان کهم نیه، دهنگی توپیش چ نیه، همیواش و سه ربازه هیرش بینان نه گه ر دنیایه کیشیان لین پهله واژ جاش و سه ربازه هیرش بینان نه گه ر دنیایه کیشیان لین پهله واژ بکه ینه وه می برچه مان ده که نو و هیرش ده که ن و برچه یارچه مان ده که نو

## دهلیی تیکچووی! ئەوە چ خوداوەند خوداوەندته!

فاتیمه گرتمیهوه دهنا دهست به نـزاوه دهگهیشـتمه ئاسـمان، تیگهیشــتم ههر به لهش له ناویــانم، دهنــا گهلیــك لییـــان دوور كهوتوومهتهوه و هیچ ئاگام له باسوخواسان نهماوه.

-کورینه، من له بهلاش و له خوّوه و بین هوّ رقم لهو قهندیله توره هاته نابیّته وه، ئهو گوللهی له ناو دلّی منه، له دلّی ههر یه کیّك له ئیّوه بیّت، له من پتر رقتان له قهندیل ده بیّته وه، ئهو گولله لهو قهندیلهوه هاته دلّی من، به بهردیّکی ئهو قهندیله کهوت، ئهو ده مهی من دهلیّم له ههندینك جیّگه بهرد به دیاره و بوون، ئا له بهرده کهوه ههلّه زیه وه و ریّك خوّی کوتایه ناو دلّی

من، سووندی خوارد نایه مه دهره وه، به نه فره ت بیّت قه ندیل به به فر و به ردیه وه، به هه موو شتیکیه وه، هه زار جارم گوتیه نه و قه ندیله به لایه، به خودای هه زار پشتئاشانی له خوی حه شارداوه، نه نگو نازانن، من نه و قه ندیله حیزه باش ده ناسم، به قسه ی من ده که ن هه تا زووه با بروین، به هه ر لایه کدا بیّت با بروین، با سه ری خومان هه لبگرین، له ده ره وه ی ناقاری قه ندیل هه ر چیمان به سه ربیّت خوشتره له وه ی له قه ندیل به سه رماندا بیّت، نه و قه ندیله به س بو نه وه باشه پییدا بریخینیت، نی له تیریش پیدا ریخاندمان، به گوو سواخدانیك سواخمان دا، به فریش نه وه این سواخ نه دایه، هه تاهه تایه هم ربونی گووی نیمه ی لیدیت، شه یتانیش هینده گووه ی پیدا نه کر دووه، قه ندیل هی نیمه ی نیمه خومانی له سه ر دانیین.

هـاوړێی گیڤـارا دیــار بــوو خۆشــیی له قســهکانی داغســتانی نهدههات به دزیهوه ههر سهری لنی بادهدا، به خوّی نهوهستا:

+من پیموایه باش نیه، هیچ جهنگاوه رینك سوو کایه تی به قهندیل بكات، قهندیل هیمای مانه وه یه، هیمای سه ربه رزیه، له دوای رووخانی ئیمپراتوریه تی مید، قهندیل بوته جینگهی مانه وه، ئه گهر باوه ریش ناکه ن برون بو خوتان پرسیار بکه ن، له و دهمه وه هه تا ئیستا ئه گهر قهندیل نهبا، ئه نفال یه که همناسه ی به چیاوه نه ده هیشت، بویه نابیت سوو کایه تی به قهندیل بکریت، بویه مردن له قهندیل شانازیه، به ده ست همه وو که س ناکه ویت.

- ئەو كىچەش خوشىكى خىزمە، لەو كەسىـ بەم كە ئەو دەرسەي داي.

ههموو دایانه قاقای پیکهنین و له سهرپشت کهوتن، پیکهنینـی

فاتیمه له ناو پیکهنینان، ده تگوت شنهی شهماله به ناو قری پرژی هاویندا گوزهر ده کات، پیکهنینی فاتیمه خن پیکهنین نهبوو، سهدایه ک بوو له گهره کی فریشتانه وه بهرزده بزوه، پیکهنینی بوو، ئارامیی ده به خشیه ئه و که سانه ش که خوین به ری چاوی ده گرتن، ئارامتر له و ئارامیه گؤتی:

باشه ئەوە برپارماندا بىرۆين، وا خۆمـان كىۆكردەوە، فەرمـوو كى پېشمان دەكەويىت؟ كەس ھەيە تواناى شـكانى ئەو بەڧـرەى ھەبىت كە ناشزانىت بەرەو كوى دەروات و رىگە چەند دوورە!

سەردەسىتەى مراويــان كە مــاوەيەك بــوو بێــدەنگ بــوو، ئەو نەبووە ھێندە بە بێدەنگى بمێنێتەوە:

- يەك كەس ھەيە تواناى شكانى ئەو بەفرەى ھەبيت.
  - + كنيه ئەو كەسە؟
    - ئەسحابەكوژ.
- + ته ح! شیر دا لؤ داپیر دا، ئهوجا کنی دهستی ده گاته ئهو پیاوه!

نای! نهسحابه کوژ له کویی، من دهزانم تو چ رچهشکینیکی نه فسانه یی، خوزگه لیره دهبووی، من دهزانم تو چون به فر دهشکینیت، سی به ژنه به فر بکه وی و ریگه ش ریگه ی نیوه ی دنیا بیت، گویت لیی نیه، ده یشکینیت و ده رده چیت، هه ر من دهزانم چون به شان و سینگ به فر ده شکینی و ریگه ده که یته وه، نه گه ر لیره ده بوویت، چه ند به ناسانی به فرت ته خت ده کسرد و ریسگه ته خوداوه نسد، ده که یت بوداوه نامی خوداوه نامی نه سحابه کوژمان بو بنیره، چاوه ریی ده که ین، نه وه تا له چاوی

ههمووانهوه، چاوهړییی ئەسىحابهکوژ دیـاره، ئەو قسـانهم له دڵـی خۆم گوتەوه، بەلام ھەر لە خۆوە ئەو قسەيەم ھەلدا ناو قسان:

+ یان خوله یان ئەسحابەكوژ نهگەنە ئێـرە، ئـێـمه بەو بەڧـر و زریانه به ھەرلایەكدا رێگه بگرین تیادەچین.

- ئەوجا ئەگەر خولە لىرە با، خەمىي چىمان بوو، لە چاوترووكانىكدا دەيزانى رىسى نزيك كامەيە، رىسى دەرچوون كامەيە، ئەو ھەر بە بىن بەفرىدا دەروا خىز پىويسىتى بە بەفر شكاندنىش نيە، ئەسحابەكوژ تاكە پياوە لە دنيايى ئەو توانايەي ھەبىت لە بەفر شكاندن، ھەر شۆڧەلىكە بۆ خىزى، بىنيومە چىزن لە ناو بەفر رىگە دەكاتەوه.

- ئەدى مەستوورە! نەتانبينيوە، چىزن لە سـەر بەفىر بە فىړين دەفړينت، پىنى لە بەفىر نىوقىم نابىنت، لىپىرە بـا، ھەوكە تـا حەفتـت نەدەژمارد، ئەو نيوەى قەندىلى كردبوو.

- راسته، من به چاوی خوّم روّیشتنی نهوم له سهر بهفر بینیوه.

پۆلای فاتیمه چاوی بریوه ته ئاسمان، ده گهریّت دلنیام له ئهستیره ده گهریّت ئهو ئهستیرهی ههر خوی ده بناسیّت و کهس نا، ئهو ئهستیرهی له گهل ههلهاتنی، دهستی ده گریّت و ئیمهش به دوایهوه، دهمانبات، دهمانبات، ههر دهمانبات، ههتا له دنیامان نه کاتهوه، ناوهستیّت.

- ئايشەگوڭتان لە بىركرد!

- ئەو گىڤارۆكە بە ئايشەگەلى گرتووە، ئىن كورە ئەگەر ئەو جارەش بگاتە ئىرە كە ناگات، چىمان بىۆ دەكات، ھەنىدىك

خواردنمان بـ و دینیت، تیر دهمانگرینییت، پیمانده لیت: لیره بمینه وه نیوه بیره وه پیاون، نه کهن قهندیل چولبکهن. ئیدی ههتا شل دهبیت نهو قسه بی کهلکانه ده کات و دواییش بی خوی لییده دا و ده روا.

- من وای دهبینم ئایشه گول دیت و به تهنیش نیه، خوله و ئهسحابه کوژیشی له گهله، ئیا ههردووکیانی له گهله، ئه گهر همردووکیشیان نین، یه کیان ههر دیت، دلنیام ئایشه گول به تهنی نایه تهوه، هینده باوه پم به خهون و ئهو شانه نیه، به لام ئهو خهونهی دهمیندی دیتم، هی ئهوه نیه، جیکهی بروا نهبیت، ئایشه گول هات ههردووکیانی له گهل بوو، ئهنگو نووستبوون، پرخه پرختان دههات، من ئیشکگر بووم، نهینیی شهویش ئایشه گول بوو، نزیکبوونهوه، ئایشه گول گوتی: دهی کوپم، براده ران به ئاگا بینه و پنیانبلی، با خویان ئاماده بکهن، پنیانبلی، با خویان ئاماده بکهن، پنیانبلی، ئیمه دهرچووین و سهرکهوتین.

هاورینی گیفارا هینده به خوشی و به به واوه خهونه کهی ده گیرایهوه، هیندهی نهما بوو تهقهی خوشی بکهم، له چاوی نهوانیدیشهوه، خوشی و گهشاوه پیم چنییهوه، تهنها داغستانی نهینت:

- ترحیّو! هاوریّی گیفارا! له ریّی خهونهوه، به تهمای رزگار بیت، له ریّی خهونهوه ثایشه گول رزگارت ده کات، به خوا جوانه!

+ فشهی به نایشه گول دینت! ده نهو هاتنهی نایشه گول بن قهندیل نهو هاتنهی که ههتا نیستا تو خواردنه کهی دهخویت، له ناو چادره کهی دهخویت و له سهرشورکه کهی خوت دهشویت

و به که یفی خوت کولکه داری نه و ناگر ده ده یت، نه گه ر نه و ها تنهی نایشه گول به ناو نه نفال و زریاندا وه ک خوی بگاته گیفارا، من دلنیام ناوی خوی ده کاته گیفارای نایشه گول، تو بزانه نه وه ی نایشه گول به به ر چاوی نیمه وه نواندی، به حه فتا پیاوی وه ک من، تو بلی به حه فسه د ناکری، غه دره قسه به نایشه گول بگوتری.

داغستانی وهك بلّنی له قسهی خوّی پهژیوانبووبیّتهوه، وا هاته بهر چاو، مژیّکی زوّر قـوولی له جـگهرهکهی دا و به شـیّنهـیی گوتی:

+ چ قهیدیه! خو دهستمان نهبهستراوه، شه و ده کهین، هه تا شه هید دهبین، شه و ده کهین، جیگاکه مان بو شه و عهیبی نیه، دهبیت شه ویک بکهین، له دنیا و قیامه ت ده نگ بداته وه، دهبیت هینده سه رباز و جاش له خوین وه رده ین له و قه ندیله رووباری خوین هه ستی و سه ران ببا، داستانیک تومار ده کهین، تا دنیا دنیایه، ده بیت ناوی نه و حه فت جه نگ وه ره له سه ر زاران بمینیته وه، ورد و درشت به حه فت قاره مانه نه مره که ناومان بینن، نه گه ریه که دووانیکیشمان ده رجووین، نه وا باشتر، به جوانی داستانه که بو خه که که دو گیریته وه، نه وه وه سیه تیشمان کر دووه، خه می چیمانه!

- کـوړه تــۆ بــۆچى له مــن تێناگهيــت؟ دهڵێــى ســووندت خواردووه له من تێنهگهيت! کاکه، من نامهوێ لهو قهنديله بمرم و بړايهوه، گوو بهو...

+ دوایی کی ده لی هرمه ی شه پ، نه و براده رانه ی که نیستا له ناقاری قهندیلن فریامان ناکه ون، به دووری نازانم خوله شهر له و ده وروبه ره بینت، نه و ده م ژماره مان گه لیک زور ده بینت، پیکه وه شه پ ده که ین، مسو گه ر شه په که ده به ینه وه، ساخ و سه لامه ت ده مینینه وه، با یه ک دوو شه هیدی به به خوتان ده زانس شه پی نه وها گه وره شه هیدی هه بر ده ویست، نه و ده می ده رویسان نه یه ته مه به به ده که یسن جاریکیسدی روویسان نه یه ته هم رووش به لای قه نسدیلی و در بگیرن، نه نگو راوه ستن با هیرش بکه ن، نه و ده م خویان ده بینه و ه.

- چ بلّنِم، تنر له نـاو ئهو بهفـره ئهسـتووره که کهس نازانێـت چهند بهژنه، بههارت هێنايته چۆکان و...

ترسام لهوه ی که لهم یه ک دوو شههیده یه کیان من بم، له دلی خوّم گوتم ههبیّت نهبیّت من و داغستانین، چوونکی ئهو حهزناکات له قهندیل شههید بیّت و منیش زوّر له مردن ده ترسیّم، ئیزرائیلیش زوّر جار پیچهوانه ئیش ده کات، ئیدی دیّت ئیّمه دهبات.

حهزملیبوو، له دلهوه حهزم لیبوو، ناوی هیستره بوزیش بیته ناو ناوانهوه، ثهو هیستره ی له ههموو هیستران هیسترتر بوو، ثهو هیسترهی زوّر کهس ده بانگوت به حهفت جهنگاوه ر هینده ی وی هوشیان نیه، ثهو هیستره ی خوشه و یستی ههمووان بوو، نازانم

بۆچى ناوى هيسترەبۆزم نەخستە ناو ناوانەوە، وابزانم لە بيرم چوو، دەنا ھەر ناوم دەھينا، من دلنيام ئەوانىش هيسترەبۆزيان لە خەيال نەبووە، دەنا دەيانخستە لىستى فريادرەسانەوە. هيسترەبۆز ھەر مىن دەزانىم چ چاوساخى بوو، چاوساخترين چاوساخى دنيايى بوو، ھەرچى چياو چۆلى دنيا ھەيە، ھەرچى ريكەى سەختى دنيا ھەيە، ھيسترەبۆز گەرابوو، دىتبووى، يەك جار بتبردايەتە قيامەت، لەوى بەرەلات بكردايە، بە يەك ھەچە ھەتا ناو دنيا گير نەدەبوو، بە بىي ئەوەى ريكە ھەلە بكات، كورى ئاگرى گۆتەنى:

## مه گهر هیستره بنوز هینده ی من دنیا گهرابیت!

هه قی نه بوو، دنیا شه وه، رۆژه، به فره، بارانه، رینگه ئاوه، وشکانیه، خوله، قوړه، به فره، ئاگره، شاخه... گویی لینه بوو، رینگه ی خوی ده دیته وه و ده رویشت، وه ك ده لین ئه و هیستره له وه ته بو یه به جاریش رینگهی هه له نه کردووه، من ئیستاش تینه گهیشتم هیستره بوز له دیتنه وه ی رینگهی مه به ست له ئیستاش تینه گهیشتم هیستره بوز له دیتنه وه ی رینگهی مه به ست له ناو ئه و هه موو رینگایانه، دیتنی به کار ده هینا، یان بونکردن، شمه و یکی دره نگایانه، دیتنی به کار ده هینا، یان بونکردن، شمه و یکی دره نگایانه، دیتنی به که و ده ی جه نگاوه ربوون، هیستره بوزیشمان به باریکی گهوره ی فیشه که وه له گه ل بوو، هیستره بوزیشمان به باریکی گهوره ی فیشه لیکدی دابراین و که و تینه که مینی جاش و جه ندرمانی تورکان، ده ستمانکرده وه، شهری ده ستی دوو جه نگاوه ره که س به که س نه بوو، هیستره بوز منی دیته وه، دو و جه نگاوه ره که یه دو و رکه و تینه و و خومان دو و جه نگاوه ره کانمان کرد، چ سوراخیان نه بوو، نه و رینگه و بانه م جه نگاوه ره کانمان کرد، چ سوراخیان نه بوو، نه و رینگه و بانه م جه نگاوه ره کانمان کرد، چ سوراخیان نه به وه رینگه و بانه و بانه م جه نگاوه ره کانمان کرد، چ سوراخیان نه به و به و رینگه و بانه و بانه م

نهدیتبوو، جاری یه که مم بوو، ریم به وی بکه وینت، نه مده زانی کوی کوییه، روزهه لات و روزاوا اسم لیکدی نه ده کرده وه کوی کوی کوییه، روزهه لات و روزاوا اسم لیکدی نه ده کرده وه راسته نه ستیره به ناسمانه وه بوون، به س له چاوی من نه ستیره کان به مهموویان وه کو یه که بوون، نه ده ناسرانه وه، ناوی هیستره بوزیشم بیستبوو، بومیان باسکردبوو، چتو شاره زاو چاوساخه، به لام چ نه زموونیکم له گه لی نه بوو، له و شتانه ش هه تا به چاوی خوت نه بینیت، باوه پهینان زه حمه ته، چ بکه م خودایه، ناوی خودام لیه ینا، هه چه م له هیستر کرد و هیستر برق، من له دووی هیستر برق، ریکه زور سه خت و هه لدیر بوو، پیت برقیشتایه، تا دروازه ی دوزه خیسر نه ده بووی، زوری نه بسرد دنیا بووه تاریکه شه و، باران نم نم دایکرد، دنیا تاریک تاریک، به رپیی خوم نه ده دیت، بیرم بی نه وه چوو که شه و کویر بووبم، نیدی ته واو خوم ده خیلی هیستره بوز کرد، توند ده ستم به کلکیه وه گرت، له به رخومه وه ده مگوت:

به گۆرىى ئەو كلىكە جىوان و نەرمانەت بىم، بە رىـــى زۆر ترسناكدا مەمبە، ھەر بكەوم، لە تړى تۇ دەچم.

برو برو، دنیای پنکردم، ترسم لینیشت، ترسام لهوهی نهنفال هیستره بوزیشی به چهند مسته جویه کریبینت و راده ستی نهنفالم بکات، چهند جار هیسترم راده گرت و دهمویست به ربی هاتنی بگهرینه مهوه، په ژیوانده بوومهوه، من بیستبووم، له جهنگاوه رانم بیستبوو:

مهترسـن، ههرگیـز له هیِّسـترهبوز مهترسـن، دلنیـا بـن بـرا خیانهتان لیبکات هیِّسترهبوز خیانهت ناکات و ناکات..

بهلام دلی من وای نهده گؤت، دهترسام، دهمگؤت:

دنیا رووناکایی تیکهوتبوو، بهر پنی خوم به روونسی دهدیت، که پکه شاخ و بنه دارم لیکدی جیا ده کردهوه، دهستم له کلکی هيستر بهردابوو، له نشيويكي گهليك سهخت شوربووينهوه، کهوتینه پیدهشتیك، تووشی چهند ریانیك بووین، ژماردم به ژمار حەفىت رېچىكە بىوو، ترسىام، لەبەر خىزمەوە گىوتىم، ئەگەر هیّسترهبوز هوشی حهفت جهنگاوهریشی له سهری بیّت، ههر ههله ده كات، هيستره يؤز كه گهيشته حهفت ريانه كه، قبيحهك راوهستا، دیمتم تهماشای ههر حهفتیانی کرد، لموزی به ههر حەفتيانەوە نا، لە لاي چەپەوە سىپيەمى گىرت و خىرا رۆپشت، وهك ئەوەي تۆلەي ھىنىدە وەستانە بكاتەوە، ئىيدى جارەنووسىي منیش دووی کلکی هیسترهبوزه، کهوتمه دووی، برو برو، زوری نهبرد بارهگایهك به دیار كهوت، له دوورهوه ههردوو جەنگاوەرى بزربووم ناسيەوە، ئىدى لە كىنە مىن بىووە شىتىكى پیرۆز، دەمویست ھەزار ماچى لیبكەم، ھەزار رەحمەتم بۆ دايك و باوكى هيسترەبۆز نارد، من ئەگەر ئەو كەرە بېينمەوە كە ده کاته باو کی وی، مهدالیایه کی به ملیهوه ده کهم، من نهمدهزانی چۆن چاكەي بىدەمەوە، چىم لە دەست نەدەھات، بىرمكردەوه ئاوازیکی جیوانی بــــۆ دابنـــێــم له نـــاو ههمـــوو ئــاوازان بناســریـــّـهـوه، هیّستر، ئیدی ههر جاریّك من و هیّسترهبوّز، به دیـداری یه کـدی شاد باین، ئاوازه کهم بۆی دەژەنىد، زۆرى پیخۇش بىوو، كلكى باده دا، من دلنیام ئه و لیره بایه چاره یه کی لیده کردین، ئه وه ی کلکی هیستره برز بگریت و هه چه یه کی لیبکات و بروات، تووشی هیچ گرفتیک نابیت و ده گاته وه جیگه یه کی ئارام، هیستره برز چاوساخی هه مسوو ده ور و زهمانیکه، له به فسر شکاندنیش هه ر شاره زایه و توانای حه فتاو حه فت جه نگاوه ری هه یه، من دیتمه به چاوی خوم دیتمه چون به فر ده شکینیت، به لمسووز به فسر لاده دا و به چوک ده یه سیته وه، من گویم له نه سحابه کوژ بووه ده بگوت:

له بهفر شكاندن، هيسترهبۆز لهگەل من دەردەچيت.

نه گهر هیسترهبوز لیسره بسایه، ده بسردینه وه رینگه یه کسی بسی گرفت و سهر نیشه، رینگه یه ک دوور له چاوی نه نفال، دوور له چاوی جاسووسان، نه و لیره بایه، به رینگه یه کدا ده ببردینه وه دنیا، خوداوه نسدی قه نسدیلی، نه گهر خسوله ش نسانیری، نه گهر نه سحابه کوژیش نسانیری، نه گهر مهستووره ش نسانیری نه گهر نایشه گولیش نانیری، نه گهر نه ستیره کهی پولای فاتیمه ش نانیری، نه گهر شمشسالیکیش نسانیری، نه گهر به خوشست نایه یست، نه گهر شمشسالیکیش نسانیری، نه گهر به خوشست نایه یست، هیستره بوزمان بو بنیره، هینده مان بو بکه، برو مالی نه نفال، ده لین له وی به زنجیره که بیسینه و به س، خوداوه ندی خوم، من له هیستره بوز پسر چیدیم له تو به س، خوداوه ندی خوم، من له هیستره بوز پسر چیدیم له تو ناویت.

زریان وهك پیشهی ههمیشه یی خنری به دیویکدا شاودیو بـوو، بهفر به شهرمهوه، کهم کهم لیّیده کردهوه، نهوهی پشـووی نهدا و

نه دا، ئاگری ئیمه و تؤپی ئه وان بوو، تؤپ به دوای تؤپ، بلیسه له بلیسه وه، جه نگاوه ر له قهندیلی به فردا، به زؤر دانیشتن و یران ده بیت، و یرانیه ک ده بیت گیانیه وه، ده بیته که لاوه یه که له رابردوو، به سه ردانیش رئی به ئاینده ناکه و یته وه.

فاتیمه سهر چوپی گرتبوو، شایی به دهوری ئاگردا دهسرورایهوه، سهردهستهی مراویان به دهنگه گره کهی بهندان ده لای هموو بوی دهسهنهوه به فاتیمهوهش، به لام بولای فاتیمه به بیدهنگی شایی ده کات، له شایی چیاییهوه بو سهمای چیایی، ناگر زهردهشتیانه بلیسه دهدا، سهما له گهل جوولهی ناگر جوان دیتهوه، وه کو چون فاتیمه له گهل بهفردا جوان دیتهوه، وه کو چون به دیوی چوراو گهدا بهفر له گهل ناگر جوان دیتهوه، وه کو چون ژمارهی حهفت به نهفسانهیهوه له گهل نیمه جوان دیتهوه، ناگر نهوها له گهل سهما جوان دیتهوه، تا ریکهت نه چیتهوه ریبهندانی قهندیلی و باوهش به زریاندا نه کهیت و بو چهند ساتی نه چیه هناسهی چلووره وه نازانیت ناگر پهرستی چیه، نازانیت ناگر پهرستی چیه، نازانیت باگر پهرستی چیه، نازانیت بیرمه فاتیمه جاریک به منی گوت:

ئهگەر ئەوينى ئاگر نەبا، لەمێژ بوو لە بەسرام كردبۆوه.

من هدینی گزته کی فاتیمهم به هدند وه رنه گرت، ئیستا ده زانم ئهوینی ئاگر چ ئهوینیکه و پرچی چهندان فاتیمه و ریشی چهندان پؤلای له دهستی خوی ئالاندووه و بهری نادا، نهو ساتانهی له گهل ئاگر سهما ده کهیت، توپ له بن پیشت

بكهويتهوه، دەنگى نايەت، فاتىمە بە دەم سەماوە دەيگۆت:

جهنگاوه ر ئه گهر ناوه ناوه دهستی ئاگر نه گری و تیر سهما نه کات، دهبیسته بهرد، دهبیسته ئاسن، له کهس ناگات و کهس تیناگات.

فاتیمه وا ده لیت و منیش به زمانی دهرویشان و حالگرتووانه ده لیم:

ئەوانىدىش وايەكەى منيان پێخۆشبوو، بىن ئەوەى بىزانن چ وايە، تێكړا وايە وايە دەگوترێتەوە، قەنىدىل لەو سىەرەوە بىۆ ئەو سەر وايە وايەى لىن بەرز دەبێتەوە، كىن ئاگاى لە دەنگى تۆپە!

دوور نیشتمهوه، زور دوور

دوورتر له بالی فړین

ليره نيشتمهوه

دوورتر لهو نێوانهي

له نیّوان من و مالّثاوایی همبوو

له نیوان تو و تهنیایی ههبوو

نيشتمهوه ليره

لێرەوە نە رێيێ دەړوا

نه ریخی دی ثهوه می هدیه له مدرگهوه یه بهرهو لای مدرگ ده چی له خوم شکسته بالی، دهنگیک نیه بمبا بمبا بمباته مالی دنیا.

(سترانی جهنگاوهر)

نای بر شمشالی شمشال نه بیت، نیره بن نه و سی گابهرده گهوره یه، ئیره نهو شوینهی سهرده مانی شوینیی کوبوونه وهی فریشتان بوو، سهرده مانی شهیتان، سهرده مانی خدفت جه نگاوه ری هاتی به مالی نایشه گوله وه، نه گهر شمشال نه یهت، ره نگه ئیره بیته گورستانی حه فت جه نگاوه ری له دنیا هه لا توو، حه فت جه نگاوه ری له دنیا بزربوو، حه فت جه نگاوه ریی دیتنه وه ناییننه وه، مه گهر ته نها شمشال سهره داویکی دیتنه وه بخاته دیده مانه وه.

له ناو ناو بزر بووم، شمشال بوو دۆزىمىهوه، له بىن عهرد بزر بووم، شمشال بوو دۆزىمىهوه، شمشال به سووكى دەستمى گرت و شان به شانى مەستووره به ئاسماندا پياسهى پېكردىن و هەرچى جوانىي دەريا و چيا و پېدەشتان ههيه، رژانديه چاو و دلمانهوه و پړاوپر هاتينهوه، شمشال بوو... شمشال... شمشال بوو هېسترى بهتالده كردهوه له جنه و پـرى ده كـرد له هېورى، له دەستهمىزىى، له سهماى ژنانه، شمشال بوو هېسترهبۆزى دەخسته سهماى رۆژههلاتيانهى ژنانه، شمشال بوو هېسترووره ئيرهيى پېيدهبرد، سهمايهك كـوړى ئاگرىى ئه گهر دەستيان نه گرتبا، كلكى هېسترى ده گرت و دەيكرده سهماى رەشبهلهكى، چى

هه به شمشال نه تو یته و نه بیته ناو به به فری قه ندیلیشه وه، خو نه و به به فری قه ندیلیشه وه، خو نه و به به فره له دلی پیاو یه ک پییه که ی بن به رده که ره قتر نیه کسردیه ناو و نیستاش وا له به ری ده روات و نه گیسراوه ته وه، شمشال بو و، سه ی ریوانی کرده ها و ری به شمشال نه بی به دنیا ناکه و ینه وه.

ماندووم، له خوم ماندووتر، ئه گهر نوبه تداری لیسبگه دین ده خوازم چاوی گهرم بکهم، به نیازی خهونی که یه به جار دیتم و نهمدیته و، ثاره زوومه بچمه شامیزی خهوتنه وه، خهونیك خهریکی چنینه وهی ماچ بم و خوله به ناگامینی، به ناگاهاتنه وه له لایه ن خوله وه، پیکه و تنه وه به ریگه ی ده رچوون، ده رچوون له و مهرگه ی وا له قه نسدیله وه سسه ره دیقانی له گه ل حه فست جه نگاوه ری بسی چاوساخ ده کات، گهیشتنه به و پنته ی که جه نگاوه ریز ماوه یه کیدی گریبه ست له گه ل ژیان نویده کاته وه.

توزی چاوم گهرمکرد، نه خهونم دیت نه خولهش به ناگایهینامهوه، نه وه ثیمامهی پساوه یه لهسه ر سهرمه، نهینیی شهویش (ناگر)ه، له ساته کانی ئیشکگری نه گهر به پنی خویشی نههات دهبینت تو به دوایدا بچیت و دهست به خهیالیکهوه بگریت و بو کویی بردیت پرسیار نه کهیت، ئیره کوییه؟ بق کویم دهبهیت؟ نه گهر وا نه کهیت، ئیشکگریی کوتایی نایهت و ده تکوژینت، من چهندی به و لاو بهم لادا هه لمده دا، خهیالیک نه یده گرتمهوه و نهیده بردم، نازانم له سهرما بوو یان له ترسان تو بلی له ترسان بوو، چوونکه گر گر هاتمهوه سهر راسپارده ی گلی نه ترسان بچم گرینی، راسیارده له کهلیله دام، دهمهوی بسیزانم نه وجهنگاوه رانه له وهسیه ته کهیان چیان نووسیوه، دهمویست بچم کوله پشته کهم بینم و وهسیه ته کانیان بخوینمهوه، به لام نهوه

ناپاکیه، شکاندنی پهیمانه، له بنینانی سویندیکه گهلیك گهورهیه، گلوری شسههید پیرۆزتسرین پیسرۆزیه لای جهنگاوهر، لای جمنگاوهر، لای بهنگاوهر یهك پیرۆزیی گهوره ههیه نهویش گوری شههیده، نا نهو سوینده هی گالته نیه، نهدی چ بکهم به چ رینگهیهك نهو وهسیه تانه ببینم و بیانخوینمهوه و سویندیش نهشکینم، پیرۆزیی نهخهمه بن پینمهوه، تا دینت تامهزرۆییم بو بینینی نهو شهش پارچه کاغهزهی ناو کولهپشته کهم زیاد ده کات، چیم له دهست نایهت، لهو بارهیهوه بی دهسهلاتترین جهنگاوهرم، نای له خوم بی دهسهلاتترین جهنگاوهرم، نای له خوم بی دهسهلاتترین به نایینم، تو بلینی نهوانیش وهسیه ته کهی فاتیمه نابینم، هی کهسیان نابینم، تو بلینی نهوانیش وه من تامهزروی بینینیان نه بیت! رهنگیی بیریشی لینه کهنهوه، نا ویناچی وا بی، خودایه، زوو یه کلایکهوه، یان من بکوژه یان ویناچی وا بی، خودایه، زوو یه کلایکهوه، یان من بکوژه یان نهوان، نهوها بروا ده بیت گهوره ترین سویند بشکینم، وه کون چون نهو کولکهدارانه به و بیوره دهشکینم ناواش سوینده که دهشکینم، نا کاری وا ناکهم، یان من بکوژه یان نهوان.

ناگره که له کزی دابوو، کولکهداریکی گهورهم راکیشا، سووك بوو، تومهز ناوی کلول بوو، بیوریکم لییدا لهو سهر بو نهو سهر درزیبوو، دیتم شووشهیه کی گهوره له ناو داره که هاته دهری، نهوه چیه! ههوه، باده و سهر مقرر، ههر خهنی بووم خهنی، غارمدایه کولکهداره کانیدی، ههلگیر و وهرگیره ده کردن، بزانم چ شووشهیدی خوی حهشار نهداوه، خوداوهندی باده یی، له تو به زیاد بیت، خوداوهندی مهستی، زور سوپاس بو نهو دیاریه که بهو ناوه خته بوت ناردم، سهریم کرده و و کهمیکم هه لقوراند، پهشیمانبوومه وه له و نزایانه ی پیش کهمیک ده مخویتدن، ههستمکرد کاتی نیشکگریه کهم ته واوبووه، کی له

دووی منه، فاتیمه، کاتی چوومه سهری ده تگوت فریشته یه خهوت سووه، دلم نه هات وه ناگایبه پنمه وه، گه رامه وه، خوی به ناگاهات:

- نۆرەى منە؟

-نا، واهاتم.

رۆیشــتم و هــات، پێمگــوت که شووشــهیێ بــادهم له نــاو کۆلکهدار دیتهوه، به باوێشکێکی ناسکهوه گوتی:

جوانه، داربهروو به سهوزی و به پیّـوه بهروو دهگریّت، له ساته کانی پالکهوتنیش باده!

دیاربوو حهزی لیبوو چوپی بخواتهوه، لههوده کهیدی دانیشستین، خواردمانهوه، نهو زور کهمی خواردهوه، مین چاره گیک پتر، فاتیمه چوو پولا گازبکات، پولای فاتیمه باده خوریکی بیره وزا بوو، فیرعهونانه ههلیده دا، ده تگوت سه پانی ماندووه، دو ده خواتهوه، مین نهوانم له بیرنه کرد، سهرده ستهی مراویان ته نها له باده له مراوی نه ده چوو، که می ده خوارده وه، ده همر شاه منید کی له پیش بایه وه که میراوی زاری له سهر هه لنه ده گرت هتا قوراوی بنی ده رده هینا، هاورینی گیفاراش که می ده خوارده وه، دووه که پدیش له میش بو و وازیان لیهینابوو، هه بو نه بو و پولای فاتیمه و من، نه و شیتانه بینی پیوه نا، من و فاتیمه به جیمانهیشت، به نیازی خهوت پووینه وه ژووری نووستن، گویم له ده نگی دار شکاندن بوو، تیگه پشتم نه وه

پۆلای فاتیمهیه به دووی شووشهی بادهدا دهگهړێ.

راكشانيك راكشام، له مالى بابيشم وا رانه كشاوم، نووستنيك نووستم، مهگهر له سـهر كۆشــى دايكــم خهوى وام كردبيّــت، خەونىكىم دىت، ھىچ بنيادەمىنىك خەونىي واي نەبىنىيوە، خەونىنىك بوو له ناو خەونان جێگەى نەدەبۆوە، خەونێك بوو كە دەمەوێت بیگیرمهوه، رسته یه کم بنر نایهت بنر به دیار خستنی دیمهنیکی، نـا ناتوانم بيگيرمهوه، ههرچي بيليم ئهو خهونه نيه كه من ديتم، دەبنت خۆم جوان كۆبكەمەوە بىز گنىرانەوەى خەونەكە، دەبنىت پینووس و کاغهز بینم و ورد ورد بینووسمهوه، نا ئهو خهونه به من نانووسریتهوه، من دیتم به چاوی خوّم دیستم، خوّم له ناوی بووم، بهلام من ناتوانم وينه كانى به ليْليش پيشانبدهمهوه، نـاتوانم قسه کانی به نیوه چلیش بلیمهوه، له بیرمه ئایشـه گولمی تیـدا بـوو، گـوێم له دەنگــی بــوو، بـرادەران ھەمــوو ھەســتابوون، خەرپكــی خـواردنی پهتـاته و چـایه بـوون، مـن دەمهوێـت به دەم چـایه خواردنهوه هەندىنك لە خەونەكەم ئەگەر بە پچرپچر و شێواويش بیّت بگیرمهوه، رسته یه کم بـ نـ نـایهت لیّـیهوه بچـمه گیرانهوهی خەونەكە.

+ دەزانىن مىن خەونىكى گەلنىك سەيرم دىـت لەو خەونە، نازانم.

- كا، وس بن ده ليني ده نگيك ديت!
  - قسەيەتى، منيش گويىم لىيە.

ههموو یه کپی بو دهرهوه، دهنگ دههات و پی به پسی نزیك دهبوه، من به دهنگی ئایشه گولی تیگهیشتم، گوتم نهبادا ههو نهبیّت، با وا نهلیّم.

- + مــن سەردەســتەى مراويـــان نـــيم، ئەگەر ئەوە دەنگـــى ئايشەگول نەبىخ.
  - دوور نيه ههو بيّت.

تا ئیستا به تهواوی روون نیه، دهنگه که له کام لاوه به، دهنگ تهواو نزیکبروه، ههر دهنگه و بی وشه، یان هیشتا مهودا مهودای وشه چنینه وه نیه، منیش گومانم نهما لهوه ی که نهو دهنگه دهنگی نایشه گولی گولی ههموو گولانه:

کوره کانممممممممممممم...

+ كوړه خۆيەتى، ئەوەتا لەو لايەوە دېت .

راکه به ناو بهفری راکه، دهنگ چووه لایهکیـدی، لهو لاوه به روونی و بین قرتانی دهنگ:

به ههموو لایه کـدا چـاو ده گێـرین، دیـار نـیه، دهڵێـی له بـن بهفرهوه دهٔ ناخفی، گوتی:

نه ها شنتیکی روش دیاره، رینک به رانسه ری کیچه چاو روشه که م، برنون بیهیّنن، جلوبه رگ و خواردنی تیدایه، دهی زوو بن، دوایی ههندیک قسه هه یه ده یکه م.

- كوا له كوييه؟
- گۆتىم ئەو جارەش دېتەوە...
- ده دایکی دایکان خوتمان پیشانبده و با چاکوچونی بکهین، بزانین چ بووه چ نهبووه!

به دهنگیک ده تگوت له رووبارهوه دی:

خۆتان ماندوو مەكەن، چ دەڭيم ئەوە بىكەن، دەنــا گويتـــان لە دەنگــى من نابيتەوە.

ئیمامهی پساوه به پارانهوهوه:

باشه باش، به قسهت ده کهین.

وابوو، له و شوینه ی نه و دیاریکرد، به رانپیلیّکی گه لیك گهوره له ناو به فر داندرابوو، به رانپیلی نه وها گهوره م نه دیتووه، به چوار که سان هه لمانگرت و هینامانه وه، کردمانه وه، حه فت ده سته جلکی تیدا بوو به پشتینیشه وه، حه فت جووت پیلاو به گوریه ی نه ستووره وه، حه فت ساقل به سه رکلاویشه وه، نازانم چه نه نووردی نان، گوشتی نه رمك، ناماده بو له شیشدان، سماق و خویش کرابوو، جا چی تیدا نه بوو، شمشالیّکی به ژن باریك، ده تگوت به ژنی مه ستووره یه.

من که شمشالم دیت، هیچ شته کم نه ها ته به رچاو، دهروازه ی به دنیاکه و تنه وه دیسته وه، ترسی مه رگ ره و یه وه، فاتیمه چاوی له شمشال بریبوو، له چاویه وه دیاره، تامه زرقی شمشاله، فاتیمه له چیاییه کوت:

ئارامت بنت دەمنكىدى ئاوازىكت بۆ دەۋەنىم، چ ئاواز! بىق مەستوورەشىم نەۋەنىدبنىت، ئاوازىنىك بىبا بىنجاتە دىجىلەوە و لەوبۆھ بەرەو مالە بابان.

به دەنگىكى ناسك:

دهی کوره کانم، کیچه کهم جلکه کانتان بگرزن، پیلاوه

نویّیه کانتان له پی بکهن، بزانن کووه لوّتان؟ دهی نـانیش بخـوّن، زوو بـن، تـکهی لیّدهن، خهمـی منتـان نهبیّت، مـن برسـیم نـیه، خیّرابن، ههندیّك قسه هه یه دهبیّت بیکهم، دهی، زوو، زوو.

خۆمــان گــــۆرى، ھەمــووى بە پێــوان ھێنــابوو، نــازانـم كــوو ژمارهی پنی نتمهی زانسوو، ده تگوت نتمهی ههلگر تووه، نتمهی بـردۆتە لاي بەرگــدروو، لاي دووكــانى يــێلاوان! ئێســتا نــوێ بووينهوه، خاوين خاوين تازه له ناو پاكهت دەرهاتووين، چ بایهك نهیگهچلاندووین، شهش پیاوی قنزز و کچیکسی شنوخ که جلكى بياوانهي لهبهره، چەنىد جوانىن بە جلكى خاكيەوه، بە جلکی تازهوه، به پیلاوی تازهوه، من تا بلینی که یفم به يتلاوه كهم هات، ههستمكرد بست بست بالا ده كهم، مه گهر به مندالی هینده به پیلاوی نوی بالام کردبیت، نهمدههیشت بهفر دايپۆشنيت، دەمويست هەر لە بەر چاوم بنيت، لە تەماشاكردنى تیر نەدەبووم، پیلاوەكەم ئەوەى دايكە ئايشەگول بىزى ھیناوم، جوانه، پر به پیّمه، پیّلاویّکی لاستیکه و لیّـواری ههنـدیّك بلنـده، وەك بلّْنِي نيوە پۆتىنە، ناوى تووكنە، رەنگى پىلاوەكەم رەشــێكى گەلنىك جوانە رىنك لە رەنگى قۇى خۆم دەكىات، رەنگىي قىۋى من قسمی خوم نیه، زور جوانه، له بیرمه به مندالی کجه جحیّله کانی دهرو دراوسی دهیانگوت:

جوانترین رهنگ بۆ پىرچ رەنگى رەشــە، جــوانترین رەنگــى رەشىش رەشيى پرچى ئەو كوړەيە.

شیشکهی تفهنگمان هیّنا گوشتی پیّوه که و له سهر پشکوی دار بهرووی دانی، بهفر به نهرمی دهباری، تـوّپ له بهفـر خیّراتـر دهباریّت، به دزیهوه چاو به ههموو لایهکدا دهگیرین، ئایشهگولّ

دیار نیه، له بهینی خودمان چرپهچرپ ده کهین، سهرمان تیدا مایه، ههیه ده لی:

ئەوە ئايشەگول نيە، بىستوومانە جنىدۆكەيەكى تىايبەتى ھەيە لە قەندىلىن رەنگە ئەوە ھەو بىت.

هەيە دەلىخ:

نه بابه، ئايشهگوله و ئايشهگول.

من له و به ینه تیدامابووم نه مده زانی کیهانیانه، حه زمده کرد ده سبت به شمسال لیدان بکه م، وه کات په شیمانده بوومه وه خوشم نازانم بو اله ترسانه یان له خوشیان! ره نگه بمه ویت سه ربه ند بگورم، له مه ستووره ی مه ستانه وه بو فاتموکنی کیلگه ردن، شمشاله که م له نامیزم گرتووه، له نامیز گرتنی، مه گه رله ژووره خه و نیه که ی نه وی مه ستووره م واله نامیز گرتبیت، له هیچ له ویناچی مه هنازیشم به و شیوه به نامیز گرتبیت، له هیچ له خه یاله کانیشم، فاتیمه م وه ک شمشال به سینگمه وه نه ناوه.

- ئەھا ئەوەتىنھى، لىرىھى راوەستايە!
  - هەوە، سەراپا رەشپۇشە!
- باشتره قسه له قسهى نه كهين، با بزانين چ قسهيه كى پييه.
- دایکی ههموومان، ئهوه ئیّمه له نان بووینهوه، فهرمـوو وهره لامان و قسان بکه.

لهو دوورهوه:

نا کاتتان ناگرم، نزیکنابمهوه، منیش وه کوو ثنوه کارم هه یه، درهنگمه، زوّر درهنگمه، کوره کانم، کچه چاو رهشه تاقمانه کهم،

لهو ماوه به زور شبت روو بداوه، زور شبت گيوراوه، بان ده گورین نازانم، به خوتان دهزانی، له مین باشتریش دهزانی، جاش و جیّری جوار دموله تسی، هسی دنیایی، وا وهك كليّر و منرووسیتانی بهروو قهنیدیل دنین، دولین یادشیای سی دادی، بادشای جنیه کانیدیش سووندیان خواردووه، به بهرده رهشه کهی کابه سووندیان خواردووه، که قهندیل بتاویننهوه و سکهنه تاریکستانتك رووناكی رووی تینه کات، وای لنسکهن ئىدى گۆلمە يەفرىكى لىن ھەلنەگىرىتەوە، سوونديان خواردووە، پیشمه رگه بکه نه درکی ناو نارد و کهس کهس نه بانبینیتهوه، بهلام گوویان خواردووه، ههموو یاشاکان به باب و بایبرهوه گوویان خواردووه، قەندىل خواردنى ئەوان نيه، ھەتا دنيا دنيايە قەنىدىل بەفىرى لىناجىتەوە، ھەتا دنيا دنيايە، قەنىدىل ئاگرى لتناكوژ تتهوه، هه تبا دنيا دنيايه، يتشمه رگه له قه نيديل نيايتهوه، ئەوانە بالۇ خۇبان ھەر وابلىن، بىستووشمە لە خەلگىم بىستووە، قسهی من نیه، گوایه، له به پنی قهندیل و بسی داد رازیک ههیه، به لام نازانم وابه بان نا، ئەنگۇ باشتر دەزانن.

- نەمگۆت! ئەمن دەڭيم وايە و زياتريش.
- وسبه، با گوێي لێنهبێت، دهنا قسان ناكات.

## له ناديارهوه:

نهوه چیه! نهو فسکه فسکه له به ینی خوتان، له گینه من به شیت تیبگهن؟ نا کوره کانم من شیت نیم، منی جهرگسووتاو ههرگیز شیت نابم، من دهبیت به سهلامه تی بمینمهوه، دهبیت بو نهو نهنفاله گوی ره شه ههر بمینمهوه، دهبیت به دهردیکی بهم، عاره به حوشتری نه کردبیت، نهنگو به هیستره جوانه کانی

خوتان نه کردېنت، من شنت نابم و ناشمرم تاکوو ئهو حهنتاو حەفىت منداله گەورە نەكەم، باش كەمىي دەرۇم، دەچمە لاى كــور و كجه كانيــدى ئهوانهى وهك ئيــوه وا به قهنــديلهوهن، پییاندهٔلّیم با وهك ئیوه كـور و كـچـی تهنگـانه بـن و نه كهن خــــر بەدەسىتەرە بىدەن، بىيانىدەلىم ئەنگىز بە قەنىدىلەرە جەنگارەرن، نه گهر له قهندیل ببنهوه دهبنه پیلاوی در او، فریده درین و جاشی خو پريش له پټان ناکهن، ده يانلېمني خهمي نانتان نه بېت، له بنسي دنیاییش بیت بوتان پهیدا ده کهم، به ناو که لبهی نه نفالیشدا بیت دەتانگەيەنمى، خەمتان نەبنىت، ئەوجارە زىررم بنچوو، درەنگ هاتمهوه، له دەست خۆم نەبوو، چوون له دەست خۆته، هاتنهوه له دهست خوّت نیه، من چوون و هاتنم له دهست خوّم نیه، له دەسىت خىزم نەبىوو لە گۆرسىتان زۆر مىامەوە، نووسىتم، زۆر درهنگ به ئاگاهاتمهوه، خهویکی گهلیك دریژ بوو، لهو خهوتنه ههزار خهونم پتر دیت، دهبیّت زوو به زووییش بچمهوه، ئهنگــّو نازانن حەفتاوجەفت شىرەخۆرەم بە ملىدا كەوتىووە، دەبئىت شىير بۆ ھەموويان بگرمەوە.

- تۆ شتىكى وات بە ئىمە نەگۇت.

- دایکی دایکان، پێویستمان به تویه، وهره لامان بـا پـێکهوه قسه بکهین.

دوورترکهوتهوه، ههر ئهوهته دهنگی دههات.

- قسه مه کهن، با قسه بکات، شتی گرنگی پنیه با له دهستمان نه چنت

قړو قەپىمان لێيكرد.

کچه چاو روشه تاقانه کهم، دومویست بچمه لای دایکت و ههولی تؤی پنیگه به نیم، بهلام مهستووره ههمووی له بیربردمهوه، کوره کانم نهنگز غهدرتان له مهستووره کرد، قسهی منتان به هماند وه رنهگرت، مهستووره تان به ناوی دادا، نهوهی بنیاکانه ناقاری قدندیل جنیه پنیات نه وهای به سهر دیت.

یهك به دهنگی خوّم هاوارمكرد، ئهوانیـدیش به هـاوارهوه ئهو پرسیارهیان له ئایشهگول كرد:

مەستوورە چى بەسەرھاتووە؟

به دەنگىكى حىل:

هاوارمه کهن، له قهندیلی هیچ شتنک به هاوار کردن نه چاك دهبیت نه خراب، قسان مه کهن دهنا قسه ناکهم، دهنا باسی نهسحابه کوژ و خوله ناکهم.

- وس بن کاکه وس بن، قسهی گرنگی پییه.

ههموومان دهلهرزین، له سهر ئاو و ئـاگر بـووین، متهقمـان له خوّمان بړی، من خهوم دههات له ترسان.

دەرۆم، سەرىك لە كور و كچەكانىدىشىم دەدەم دوور نىين لە پشت ئەو بەرزايسىيەن، دەبئىت زووش بىگەمەوە مىلل و حەفتاو حەفت ساواى دايك و باوك ئەنفالكراوم بە دزىي چاوى ئەنفالەوە لە تۆبزاوە ھەلگرتۆتەو، نزابكەن كەس رىئى بەوى نەكەوى، ئەوى دەروازەيەكە بە سەر دۆزەخەوە، لەوىئوه گەشتى راستەقىنەى ئەنفال دەستېلدەكات، ئەوى من دىتىم لەوى كەس نەيىنىت، ئۆى خودايە! ئەو ئەنفالە

ببینم ئەنفال بکریت، من ئەو ساوایانەم لەوی ھەلگرتىزتەو، دەبیت جوان بەخیویان بکەم، ئازایانه گەورەیان بکەم، بىر ئەوەی وەك ئیوە بینه قەندیل و بەرگی پیرۆزیی لەبەربکەن و تىزلە لە ئەنفالی قىوون رەش بکەنەوە، بە قسەی دایکی خۇتان دەكەن لایرە بن و قەندیل چۆلمەكەن، ھەتا ئەو حەفتاوحەفت قارەمانه گچكلەیە پیده گەیەنم، قەندیل چۆلمەكەن، حەفتاوحەفت قارەمان لە كچ و كور، كە ئەوان ھاتنە ئیرە ئەوجا ئەنگۆ كەیفی خۇتانه دەچنە كیندەری، بەلام بزانن ئەنگۆ لە ھیچ جیگەیەك عانەیەكی ناكەن، ئىی دینەوه چ دەكەن، دەبنە مجیوری چ ئەسحابەيەك، ئەوە ئەسحابەك، ئەوە ئەسحابەيەك، كەسكى پیوە بوو، دەیانگۆت وەختى خۆی بە دەستى خۆیشى ئەو ئەسحابەي لە بىن ئەو بەردە نایە، ئیستا وا بىر خۇی بىرتە مجیور، خزمەتی مەزاری ئەسحابە دەكات، باشە ئەنگۆ دەبنە مجیور، خۇمەتی مەزاری ئەسحابە دەكات، باشە ئەنگۆ دەبنە مېيور، خۇمەتى مەزاری ئەسحابە دەكات، باشە ئەنگۆ دەبنە مېيورى چ ئەسحابەيەك؟

ئی کچه تاقانه کهی دایکی، ده ته ویّت توش وه که مهستووره لینیکه ن، به شهش ژن بتگورنه وه، بتده نه مهلایه کی نه و سه ری دنیایی. کا تی حه فت برات هه به ژن لیز شه شیان بکه بت؟ مهستووره گوناحه کیچه کهم، مهستووره گوناحه، له ریّگهی نازانم کینده ریّ، که و ته داوی براکانیه وه، گرتیان و به زور دایانه مهلایه که حه فت کچی عازه بی هه بوو، مهلا، مهستووره ی دونا هه تا نیستا مهستووره که شه دوری به نازانم ده گانه که دایان به دریه وه نیشی لی ده کات در گاری بکات، نازانم ده گانه کوی!

ده باشـه کوره کـانم مــن دهبیّـت بـگهمهوه حهفتاوحهفــت قارهمان و شیریان بر بگرمهوه.

# - ئەدى ھەوالى خولە نازانى؟

نازانم، چی له باره یه وه نازانم، من رتریشتم، دیدمه وه، ناگاتان له خوتان بیت، نه که ن خو به دهسته وه بده ن، نا، من چ هه والی ته واوی وی نازانم، قسه زیره همر که سیک قسه یه ک ده کات، نا، من چ هه والی من چ هه والی نه و نازانم، ئا ده لین پیاویک له کونه گورگ له ته نیشت مالی خویان لاته عهر دیکی دابریوه، توور و پیازی لینی چاندووه، له سبه ینی هه تا نیواری خه ریکی ناودان و بژار کردنی توور و پیازه، ئه گهر ئه نگوش حه زده که ن تور و پیاز بچینن، وه رنه وه کوو نه و پیاوه بکه ن، له قسان، قسه ی من نه بیت به چاوی خوم نه مدیتووه، به لام خه لک ده لین، نه و جاره بچمه وه به ته واوی پیده که وم بزانم وایه نه و پیاوه ی خهریکی توور و پیاز جاند نه به وی بیاز به خوله یه!

ئایشه گولی بن رهنگ دهنگیشی نهما، رؤیشت، ئاودیو بوو، له ئاودیوبووندا، تۆپنکی له گۆته چنراوی هاویشته قهندیلی زرم به ناوهندی ئیمه کهوتهوه، به چاوی خوم دیتم بووه حهفت پارچهی تیژ، تیژتر له شمشیری ئهنفال، ههریه کهی پارچهیه کمان گرتهوه، لهبهر چاوم نیه ئهوان چون چونیان گرتهوه، بهلام ئه گهر گرتنهوه کهیان به وینهی گرتنهوه کهی من بینت، دلنیام میژووی جهنگاوه ر لیرهوه کوتایی دینت، نا جهنگاوه ر لهوانهوه له منهوه کوتایی دینت، نا جهنگاوه ر لهوانهوه له منهوه کوتایی دینت، نا به استه گرتنهوه ی من ریك گرتنهوهی نهوان بینت، من به ناسته گرویم له هاورینی گیشارا بوو، نهوان بینت، من به ناسته گویم له هاورینی گیشارا بوو، ده گهوت:

نــا، وا نــیه، باوهرنــاکهم، ئهگهر واش بیّــت، مــن قهنــدیل چۆلناکهم، نا چۆلی ناکهم. نازانم قسهی نهوانیدی چی بوو، من گویم، لیّیان نهبوو، ئایشه گول توّپی خوّی هاویشت و روّیشت، ههموو نهو توّپانهی له چوار ئالی دنیاوه هاتن و به قهندیل کهوتن، ههموو نهو توّپانهی یهك یهك پیّش کهوتن و دوای کهوتن دهنگیان دههاته گویّی من، ههموو نهو توّپانهی کهوتنهوهیان وا له چاوی منه، به قهد توّپه کهی ئایشه گول له مندا دهنگیان نهدایهوه، نازانم نهوان، من نهوهم لهبیره، لوّژه لوّژ چووینهوه ژووره کهی ئایشه گول.

دهبینم زریان له ناو زریاندا هه لده کات و زریان و زریان تیکهه لده قرین، من شهری زریان و زریانم دیت، ده بیستم له ئاسمانى شت به شت ده كهونت، بهوه ده چنت له ئاسمان، له سهر سهری نیمه که پکه شاخ کهرتبن و به یه کتر بکهونهوه، ئاسمانی قەندىلە ج بە چ دەكەويت! نازانىم شەر لە نيوانی كىي و کنیه! کاتی پرسیارکردنیش بهسهرچوو، نـازانم نه چـاوم رهنگ تبكهل و يبكهل ده كات، نه رهنگيكي تازه هاتؤته قهنديلي، هاتوته دنیایی، رەنگیك قەندیل ھەرگیزاوھەرگیز رەنگی ئەوھای رەنگــنکە جیـــا لە ھەمـــوو رەنگەكانیـــدى، رەنگــنکە لە هـــيچ رەنگىكەوە نەھاتووە، ھەرچى رەنگىك تىكەلى ئىكىدى بكەيىت، ئەو رەنگەى من دىتم، دەرناچىنت، گىزىم ھەبىنت و نەبىنت ئەو رهنگه رهنگی مردنه، نا نابیّت ههو بیّت، مـن له نـزیکهوه و زوّر به روونی رہنگی مردنم دیتووہ، چ ٹەوھا نەبىووہ، نــا ئەو رەنـگە رەنگى مردن نيە.

به ویّنهی زریان به ناو یه کدیدا دیّین و دهچین، ههموو سهراسیمه، ههموو شلهژاو، ههموو ههللهرزیو، ئیمامهی پساوه له

ههمووان پتر شلهژاوی پیّوه دیار بوو، نا رهنگه من لهویش شلهژاوتر بووبم، به لام ئهوم دهدیت خوّم لیّ دیار نهبوو، گویّم لیّبوو، داغستانی به لهرزینهوه که ده تگوت دره ختی ناو زریانه دهلهرزیّت له ئاسمانی خوری:

به سه خودایه، به سه، وا نابیّت، دوو غهزه بنابیّت، یان غهزه بی خوّت، یان غهزه بی به شهر، یه کیان به لایه کیدی ببه، بـ ق وا ده که یت خودایه، کیّت که و توّته به رده ست!

خودا نهو جارهش گویی نهدایه داغستانی، چاوم چووه سهر ناگره که، دیتم بهرهو کزی ده چوو، ویستم به کولکه داریک گهشی بکهمهوه، نهمکرد، دهستم هیچی نهده گرت، گویم له پولای فاتیمه بوو:

بەس ئاگرەكە نەكوژىتەوە، چ دەبىت با بېيت.

ههندی وینهی ژووره کهم، وینهی ساته کانی دوایی، تا ئیستاش جاروبار خو نیشانی چاوم دهدهن، ئهوه تا فاتیمه دوو کوله پشتی ههلگرتووه، ئهوهی له مالی ئایشه گولی دیتهوه، به سینگی خویهوه ناوه، هاوریّی گیشارا تفهنگه کهی خاویّن ده کاتهوه، من شمشاله کهم توند به دهستمهوه گرتووه، ئیستا نورهی شمشاله، دهبیّت فووی پیدا بکهم، فوویی بگاته ئهوسهری دنیا، فوویی بگاته گویّی خوله و بمانگاتی، دهبیّت شمشال برهنم.

چهندی بیرده کهمهوه، به بیرمنایه تهوه بن شمشالم نه ژهند، دهبووایه بمژهندایه، بن نهمژهند! ژهندبام دنیا وا نهده کهوتهوه، دیتهوه بیرم وا به خیرایی خومان خرده کهینهوه، ئیمامهی پساوه دهدوی من تیناگهم، داغستانی له بهر خووه:

چەندى گۆتم كوړه با زوو لێره برۆين.

پۆلای فـاتیمه چـاو به ئاسـماندا دهگیـْـړێ، وا دیـاره به دوای ئەستیرەدا دەگەرێ، دەلێ:

باشتره بهو لايهدا برؤين.

سهردهسستهی مراویسان شسیعره پهرتبووه کسانی خرده کساتهوه، و تو په کسان سات دوای سسات زورتسر و نزیکتسر ده کهونهوه، و هك خهون دیته بیرم، هاورینی گیفارا به پولای فاتیمهی گوت:

نا ئەو لا باش نيە، با بەو لايەدا برۆين.

پۆلای فاتیمه ملی نهدا، سوور بوو له سهر ئهوهی که ئهو لا باشتره، هاوریی گیڤاراش له قسهی خوّی نهدههاته خواری.

به لایه کدا رؤیشتین، نایه ته وه بیرم لای کامیان بوو، نازانم قسهی کامیان به سهر که وت، تا ئیستاش ثه و ثاوردانه وه ی خوم له چاوم پاراستووه، ثاوردانه وه یه که دایکیشم به جیهیشت ثه وها ثاورم لیی نه دایه وه، زهر ده شتیانه ثاورم له مالی شهیتان و مالی ثایشه گول دایه وه، پیش دوا پسانه وه چی وام له بیرنیه، کاتی نیوه ی دوا زرمه م بیست، ته نها یه ک وینه م له چاو ماوه، پیلای فاتیمه و فاتیمه توند یه کتریان له باوه ش گرتبوو، نه مزانی به کام لادا غلور بوونه وه، چیدیم نه دی.

بیستنیش، ههر هیندهم بیست و دهنگم ناسینهوه، له هاورینی گیفاراوه:

نامری ناو و نیشانتان...

له داغستانيهوه:

وا هاتن پێشمهرگێت مه...

دەنگىكى نووساوىش نەمناسيەوە كىيە:

راديو به قسه هات.

فریای بیستنی رادیـ نه کهوتـم، نهینـی شهویشـم لهبیـره، ئایشه گول بوو.

#### 非珠格特特特特

نهوه تا پیاوی شمشال ده ژه نی ، پیاوی جگه له سه رو ریش، سه راپا ره ش، شمشال ده ژه نی ، کی ده بینی ، کی ده بیستی! پیاوی به و جیگه یه وه نووساوه و شمشال ده ژه نی ، پیاوی له توو په ووندا له په نجه کانیه وه زریان هه لده کات ، له هیو ربوونه وه دا به به نام به باری ، پیاوی به سیمایه وه نه همناسه یه وه بارینی نه رم نه رم ده باری ، پیاوی به سیمایه وه نه گریان ده پرژی نه پیکه نین ، بی پسانه وه شمشال ده ژه نی بیاوی همو و ساته کانی بی شمشالی له ژه نینیکدا به شمشال ده کاته وه شمشال سه رهاتی پیاوی ده گیریته وه ، پیاوی خوی نازانی له کوی که و تو ته وه ، بیاوی نازانی له کوی که و تو ته وه ، بیاوی نازانی له کوی که و تو ته وه ، له بن عه رد داکو تراوه ، یان به ناسمانه وه هه لواسراوه .

ئەو جەنگاوەرانە چيان بە سەرھات؟ بىۆ كىوى ھەللىدران؟ كەسى ھەيە وەلامبداتەوە! من چ لە بارەيانەوە نازانم، نيوان ئيرە و ئەوى، چ ريكى نيە، پيناكەومەوە، لەو ريكى نه ويتەيەكى دىتىنىم بەجيھيىشتووە، نە دەنگىكىش لە بىسىتنىم، مىن بە دنيايەك

پرسیاریش به و قهندیله نه که و تسهوه، نه و قهندیله ی خومم تیدا بزر کرد و هاو پیکانم نابینمه و ، فاتیمه و کوله پشته که ی نابینمه وه، ئای پیلاوه جوانه کانم به پیه کانه وه له کوی که و تنه وه؟

ماندووبووم، نازانم ئیره کهوتوته کویی قهندیلهوه، قهندیل کهوتوته کویی ئیرهوه! ثهدی کونه کان! نازانم ئیره کام دیوی حهمرینه، ئیره کویی دنیایه! مالی ئایشه گول له کام لایه! هینده دهزانم به دیار دهرگایه کهوه دانیشتووم، دانیشتن نیه، وه که بلیّی پیوهنووسانه به جیگهیه کهوه، ئیره جیگهی پیاویکه نازانیّت له کهیهوه جهنگ اوهری رووت کهیهوه جهنگ اوهری رووت رووت رووت رووت بیاویکه به شمشال یادهوه ریی خوی دهنووسیتهوه، پیاویکه شهش پارچه کاغهزی پیچراوهی له بین چوکی داناوه، ناویریّت بیانخوینیّتهوه، دهترسی سویتده که بیگری، ناخر دلنیانیه شهش هاوریّکهی زیندوون یان... نازانی ئیمامهی پساوه و فاتیمه و پولای فاتیمه و داغستانی و هاوریّی گیفارا و سهردهستهی مراویان، له کویّی زهوی کهوتنهوه، پهرینه سهر چ نهستیره یه کی

پیاویکه له ههزار و یه پرسیار که س وه لامی پرسیاریکی نداداته وه، پیاویکه به ژمار سه دویه ک جار پساوه ته وه، ئیدی جیکه یه که نه نوی نهای نه نه نوی ده زانیت ته مه نی چه نده سبی وه ک قه ندیلی یاد، پیاویکه نه خوی ده زانیت ته مه نی چه نده نه که س، پیاویکه له سه رده می شه شال ده ژه نی پیناچیت سه رده می شمشال بینت، پیاویکه نه که س ده ناسیت، نه که س ده یاویکه جگه له چاوه روانی که س ناناسیت، پیاویکه چاوه روانی که س ناناسیت، پیاویکه چاوه روانی که س بیشانیدات.

چاوم له دهرگایه، دهرگایهك دیار نیه به سهر كویدا

کراوه ته وه، به سهر کویدا ده روانیّت، چ دنیایه کی چۆلهوانیه، نه جنگاوه ری دیاره، نه دوستی، نه ناسیاوی.

چاوم له دهرگا نابیتهوه، لیوم له شمشال نابیتهوه، پهنجهم له شمشال ناپسیتهوه، ویده چی سهردهمی به تالبوونهوهی شمشال گهیشتبینت، من ههر شمشال ده ژه نم و چاوم له دهرگایه، کهس نه هات و چاوم هه رله دهرگایه، دلم ده لیت:

لیّـو بـا به شمشـالهوه بیّـت، پهنـجه بـا به شمشـالهوه بیّـت، برژانگ با پهرژینی دهرگا بیّت، کهسانیّک وا به ریّوهن.

دلم دەلىت:

ئیستا نا ئیستا شوخه کچیکی کهلهگه تبی کهمهر باریکی شمشالی، پیاله یا چای به دهسته وه به شهرمه وه، به خهنده یه کی ناسکه وه، پیاله که له پیشم داده نی و خوی له نامیزم داوی و دهلی:

ئەوەتە مالمان، ئەو چايە دايكم بۆى تىكىردى، نامناسىتەوە؟ من تريفەم!



### لیستی کتیبه کانی ده زگای فام

- ۱- پنگهیشتن، بیرهوهرییهکانی میشیّل نوباما/ نووسینی: میشیّل نوّباما/ له نینگلیزییهوه: هیّما نه حمهد.
- ۲- تيۆرى فستق١، گەشەپيدانى مرۆيى/ نووسينى: فهد عامر الاحمدي/ له عەرەبىيەوە: ئاودير
   ئەحمەد قەمتەرانى.
- ۲- زانكۆ بهخيرهاتنت دەكات، ړيبەر بۆ فيرخوازانى زانكۆ/ نووسينى: جاسم بن هارون الهارون/
   له عەرەبىيەوە: ئاودير ئەحمەد قەمتەرانى
  - ٤- زازانا، رۆمان/ نووسينى: كامەران خۇشناو.
- ٥- ئەتەكتتى سەردەمىيانە، چۆنىيەتى ھەلسوكەوتى رۆژانە بـۆ گەيشـتن بە لـووتكە، ئەتەكتـت/ نووسىنى: دۆرسيا جۆنسن، لىق تايلەر/ لە ئىنگلىزىيەوە: كۆمەللىك وەركتېر.
  - ٦- پنغهمبهر و پنغهمبهرناسی، تایینی/ نووسینی: سهرحهد یونس محهمهد.
  - ٧- هێزى ئێستا، ڕۆحانى/ نووسينى: ئێكهارت تۆڵێ/ وەركێڕانى: بنار جەبار.
    - ٨- جثث أحلام، شعر، نركز ادريس شكر.
      - ٩- ضجيج أبكم، شعر، إليسا حاجو.
  - ۱۰- زنجیرهی رەوشته باشهکان، مندالان (۸ کتیّب)/ له ئینگلیزییهوه: کهوسهر تهها.
    - ۱۱- زنجیرهی خیّزانهکهم، مندالّان (٤ کتیّب)/ له ئینگلیزییهوه: کهوسهر تهها.
      - ۱۲- نیل به سارای سیناوه، گهشتنامه/ نووسینی: کهریم کاکه.
- ١٤- سهما لهگهڵ ژیان، ژیاندوستی/ نووسینی: مههدی نهلووسهوی/ له عهرهبیهوه: ثاودیر
   نهجمهد قهمتهرانی.
- ۱۵- دەمەوئ بژیم، ژیاندۆستی/ نووسینی: مەھدی ئەلمووسەوی/ لە عەرەبىيەوە: ئاودێر ئەحـمەد
   قەمتەرانی.

# خـــەوى پساوەي قــەندىل

چاپى پێشـووى (خـەوى پسـاوەى قەنديـل) نەختـێ پەڕينـى بەركەوتبـوو، تــۆزێ تێئاخنينــى زيــادەى تێكەوتبــوو، ھەنــدێ ناويش گۆرابوون.

لــهم چاپــهدا، هـــێ لــه ڕاســتکردنهوهی ئهوانــه، کهمــێ دهســتهواژه و ڕســته دهســتی دهســتکارییان کهیشــتوْتێ و له پێشوو ڕێکتر دارێژراونهتهوه.





